

Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ
ΠΟΥ ΤΙΣ ΔΙΕΠΕΙ

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ

ΔΟΜΝΙΚΗ ΤΣΑΜΗ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΕΣ

ΜΑΙΡΗ ΖΑΦΕΙΡΕΛΛΗ
ΘΕΟΔΩΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

ΠΑΤΡΑ

ΜΑΡΤΙΟΣ 1996

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ	1709
----------------------	------

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο συνδικαλισμός δημιουργήθηκε και αναπτύχθηκε από την δράση των εργαζομένων και ειδικότερα των μισθωτών ενάντια στις σκληρές συνθήκες εργασίας. Οι εργαζόμενοι συνειδητοποίησαν ότι μονάχα η οργάνωση θα τους επέτρεπε να συγκροτήσουν την απαραίτητη κοινωνική και πολιτική δύναμη που θα έπειθε την εργοδοσία και το κράτος να αναγνωρίσουν τα αιτήματα τους για βελτίωση των συνθηκών και όρων εργασίας. Συνεπώς, δημιουργήθηκαν οι συνδικαλιστικές οργανώσεις ως συλλογικά όργανα των εργαζομένων για να υπηρετήσουν τα συμφέροντα και την προστασία των εργαζομένων- μελών τους. Η αναγνώριση των συνδικαλιστικών οργανώσεων από το κράτος, η νομοθετική τους κατοχύρωση δημιούργησε ένα νέο κεφάλαιο στο Δίκαιο των Εργαζομένων και ένα νέο σύστημα εργασιακών σχέσεων. Το κράτος, ο νομοθέτης κάτω από την πίεση του εργατικού κινήματος διαμόρφωσε διάφορα συστήματα εκπροσώπησης των συμφερόντων των εργαζομένων.

Οι ιδεολογικοί πολιτικοί προσανατολισμοί κάθε εποχής, καθορίζουν αποφασιστικά το διεκδικητικό πλαίσιο, τη στρατηγική και τακτική, τις μορφές πάλης και τις σχέσεις του κινήματος απέναντι στην κυβερνητική πολιτική και την εργοδοσία. Αποτέλεσμα αυτών σήμερα, είναι η ύπαρξη ενός ενωμένου και δυνατού συνδικαλιστικού κινήματος, το οποίο έχει καθοριστικό λόγο στη διαμόρφωση και προστασία των εργασιακών, οικονομικών, ασφαλιστικών, κοινωνικών, πολιτιστικών και συνδικαλιστικών συμφερόντων των εργαζομένων.

Οι Συνδικαλιστικές οργανώσεις έχουν προσδιορίσει ένα κοινό σχέδιο, μια κοινή "πλατφόρμα", έτσι ώστε να γίνει πράξη η

ενοποιητική πορεία. Οι σύγχρονες ανάγκες της τάξης των εργαζομένων οδηγούν στη δημιουργία ενός πραγματικά ενωμένου συνδικαλιστικού κινήματος ικανό να διαδραματίσει πρωτεύοντα ρόλο στις κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές εξελίξεις στην χώρα μας.

Με το παρόν θέμα πτυχιακής εργασίας είχαμε την τύχη να ασχοληθούμε με ένα σημαντικό τομέα της ελληνικής οικονομίας, τον βασικό παράγοντα αγοράς εργασίας, το συνδικαλιστικό κίνημα. Μας δόθηκε η ευκαιρία να μελετήσουμε τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, το θεσμικό τους πλαίσιο, το ρόλο τους στους εργαζομένους, στο χώρο εργασίας τους και γενικότερα στο κράτος καθώς και να αποκομίσουμε περισσότερες γνώσεις πέρα απ' αυτές που αποκομίσαμε από τη διδασκαλία, στη σχολή μας. Σύμφωνα με την δεοντολογία της σχολής μας προσπαθήσαμε να μην πάρουμε πολιτική θέση και να εκφράσουμε την πολιτική μας ιδεολογία. Όμως η βιβλιογραφία και τα στοιχεία που συγκεντρώσαμε για την συναρμολόγηση αυτής της εργασίας και την παρουσίαση του συγκεκριμένου θέματος εκφράζουν την πολιτική ιδεολογία κάποιων ανθρώπων. Σκοπός μας ήταν να παρουσιάσουμε αυτά τα στοιχεία αναλλοίωτα, θέλοντας να δώσουμε τον πραγματικό ρόλο που διαδραματίζουν οι συνδικαλιστικές οργανώσεις σήμερα. Έτσι λοιπόν σκόπιμα σε αρκετά σημεία αυτής της εργασίας υιοθετούμε τις πολιτικές απόψεις αυτών των ανθρώπων, χωρίς και να προβάλουμε τις δικές μας απόψεις ή να πέσουμε στο σφάλμα να ασκήσουμε κριτική ως προς αυτούς.

Η παρούσα εργασία βασίστηκε στην βιβλιογραφία, την οποία παραθέτουμε στο τέλος της εργασίας, στο υλικό που μας

παρείχαν οι συνομοσπονδίες Γ.Σ.Ε.Ε- Α.Δ.Ε.Δ.Υ- ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε., στα Δελτία Εργατικής Νομοθεσίας και στις πληροφορίες που τα στελέχη συνδικαλιστικών οργανώσεων και νομικοί σύμβουλοι μας έδωσαν, τους οποίους θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε για την συνεργασία μας. Ιδιαίτερα θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε την καθηγήτρια- εισηγήτη Κα Δομνίκη Τσάμη, η οποία συνέβαλε στην καθοδήγηση για την συγκέντρωση του υλικού αυτής της εργασίας καθώς και ως προς το περιεχόμενο και τη δομή της.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελίδα
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	1
ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ	4
ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ	9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ	
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ	
	11
I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	12
II. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ	14
III. ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ	22
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ	
ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ	27
I. ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ	28
II. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑ	34
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ	
ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ	40
I. Η ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ	41
1. ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ	41
2. ΕΝΩΣΗ ΠΡΟΣΩΠΩΝ	47
3. ΤΟΠΙΚΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	53

	Σελίδα
4. ΑΓΡΟΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ	55
II. Η ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ	57
1. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ	57
2. ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ	58
3. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ	59
III. Η ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ	60
1. ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ	60
2. ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ	61

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ	62
---	----

I. ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ	63
II. Η ΤΗΡΗΣΗ ΒΙΒΛΙΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ	70
III. ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ	74
1. Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ	74
2. ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ	83
3. ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ	88
4. Η ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	91
5. ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ	92
IV. ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ	94

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ- ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΑΔΕΙΕΣ	105
---	-----

	Σελίδα
I. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ	106
1. ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ	106
2. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ	107
II. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ - ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ	111
1. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΣΗΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ- ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ.	111
2. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΘΕΣΗΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ - ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ	118
3. ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ	119
4. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	122
III. ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΑΔΕΙΕΣ	125

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ
ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΟΥΣ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΣΤΗΝ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

130

I. Η ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

131

II. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΣΤΗΝ
ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

133

1. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΣΤΗ
ΣΥΝΑΨΗ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

133

2. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ	139
III. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ	142
1. ΑΠΕΡΓΙΑ	142
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ	
ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ	156
I. ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ	157
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ	
ΕΙΔΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΤΟΥΣ ΠΛΑΙΣΙΟ	160
I. ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ	161
II. ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ	162
III. ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ	163
IV. ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ	164
V. ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ	165
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ	
ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΗΜΕΡΑ.	168
I. ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ	169

	Σελίδα
1. Γ.Σ.Ε.Ε.- ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ	170
2. Α.Δ.Ε.Δ.Υ.- ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΝΩΣΕΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ	184
3. Γ.Ε.Σ.Α.Σ.Ε.- ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ	200
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ	204
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	210
1. Ο ΝΟΜΟΣ 1264/82- Φ.Ε.Κ. 79- 1/7/1982	
2. Ο ΝΟΜΟΣ 1915/90- Φ.Ε.Κ. 186- 28/12/1990	
3. Ο ΝΟΜΟΣ 1361/83- Φ.Ε.Κ. 66- 25/5/1983	
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	231

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

Γ.Σ.Ε.Ε.	Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας
ν.δ.	Νομοθετικό Διάταγμα
ν. ή Ν.	Νόμος
Α.Κ.	Αστικός Κώδικας
Ν.Π.Δ.Δ.	Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου
εδ.	εδάφιο
παρ.	παράγραφος
αρ.	άρθρο
σ.σ.ε.	Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας
Α.Σ.Ο.	Αγροτικές Συνδικαλιστικές Οργανώσεις
Ο.Δ.Ε.Π.Ε.Σ.	Οργανισμός Διαχείρισεως Ειδικών Πόρων Εργασιακών Σωματίων
γ.σ. ή Γ.Σ.	γενική συνέλευση
ΠΟΛ	Πολυγραφημένη (Εγκύκλιος Υπουργείου)
Δ.Σ. ή δ.σ.	Διοικητικό Συμβούλιο
Δ.Σ.Ε.	Διεθνής Σύμβαση Εργασίας
Ελ.Επ.	Ελεγκτική Επιτροπή
γ.γ.	Γενικός Γραμματέας
Φ.Ε.Κ.	Φύλλο Εφημερίδας της Κυβερνήσεως
Δ.Ε.Ν.	Δελτίο Εργατικής Νομοθεσίας
Α.Π.	Άρειος Πάγος
Ι.Κ.Α.	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων
δ.α.	Διαιτητική Απόφαση
Ο.Τ.Α.	Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης
Α.Ν.	Αναγκαστικός Νόμος
Π.Δ.	Προεδρικό Διάταγμα

Β.Δ. **Βασιλικό Διάταγμα**

Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. **Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Ι. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η συλλογική δράση, η ιδέα της συνδικαλιστικής κίνησης, έφεραν στην επιφάνεια μια καινούργια τάξη πραγμάτων στον κόσμο της εργασίας.

Για να προσδιορίσουμε την ιδιότητα των εργαζομένων ως μελών του κοινωνικού συνόλου, πρέπει να την εννοήσουμε καταρχήν ως μελών την συνδικαλιστικής οργάνωσης. Προκύπτει λοιπόν, ότι το συνδικαλιστικό δικαίωμα τους ως μελών μιας τέτοιας οργάνωσης, δεν αντανakλά παρά το συνδικαλιστικό δικαίωμα της ίδιας της οργάνωσης.

Η ιδιότητα της συνδικαλιστικής οργάνωσης ως υποκείμενου του συνδικαλιστικού δικαιώματος δεν συνεπάγεται την άρνηση της ατομικής προστατευτικής λειτουργίας του δικαιώματος αυτού· αντίθετα, σημαίνει τη διαλεκτική υπέρβαση της, η οποία προέρχεται από μια ιστορική σύνθεση, της οποίας το περιεχόμενο της έχει διαπλάσει η ίδια η ιστορική εμπειρία και οι κατακτήσεις της εργατικής τάξης, που πραγματοποιήθηκαν με φορείς κυρίως αυτές τις συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Η συνδικαλιστική οργάνωση ως νομικό πρόσωπο νομιμοποιείται όχι μόνο ως ανεξάρτητο υποκείμενο του συνδικαλιστικού δικαιώματος αλλά και ως συλλογικός φορέας των εργαζομένων που εκφράζει μέσα από τη συλλογική συνείδηση τους την ιδιότητα τους ως μελών του κοινωνικού συνόλου.

Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις έχουν χαρακτήρα αμυντικό και προστατευτικό. Ο προστατευτικός χαρακτήρας των συνδικαλιστικών οργανώσεων συνδέεται διαλεκτικά με τον κοινωνικό προορισμό τους.

Επομένως ως όργανα κοινωνικής σημασίας που δρουν και δεν αντιδρούν απλώς, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις αποβλέπουν στην πραγμάτωση της κοινωνικής προόδου μέσα στα πλαίσια της συγκεκριμένης ελευθερίας και δικαιοσύνης. Με τον τρόπο αυτό αναλαμβάνουν πλήθος δραστηριοτήτων που είναι ανάλογες μ' αυτές που έχει το κράτος ως ευρύτερη κοινωνική ομάδα.

Από την κοινωνική αυτονομία των συνδικαλιστικών οργανώσεων προκύπτει και η αντίστοιχη υποχρέωση του κράτους για σεβασμό της συγκεκριμένης αυτονομίας.

Την κύρια συνδικαλιστική νομοθεσία και νομολογία αποτελεί ο νόμος 1264/82 όπως τροποποιήθηκε από τον νόμο 1915/90.

ΙΙ. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Από την αρχαιότητα η δημιουργία και η εξέλιξη της εργατικής τάξης πέρασε από πολλούς σταθμούς και φάσεις. Στη διάρκεια αυτής της ιστορικής διαδικασίας, η εργατική τάξη διαμόρφωσε σε κάθε εποχή, μέσα από την ενστικτώδη αντίληψη της κοινωνικής αλληλεγγύης, ποικίλες μορφές συλλογικής οργάνωσης και δράσης ανάλογες με τις επιμέρους ιδιαιτερότητες κάθε χώρας, οι οποίες κατέληξαν στις πρώτες οργανώσεις της τάξης αυτής: συντεχνίες, αδελφότητες, σωματεία, trade unions, συνδικάτα κ.λ.π.. Η ενστικτώδης αυτή αντίληψη της αλληλεγγύης είχε αφετηρία την αναγκαιότητα ένωσης και συλλογικής αντίστασης για την υπεράσπιση αυστηρά επαγγελματικών συμφερόντων. Ο συνδικαλισμός αποτελεί την ενσάρκωση των πιο δυναμικών αγώνων της εργατικής τάξης, και είναι κοινωνικό φαινόμενο που διαμορφώθηκε μέσα στις συνθήκες της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Ιστορικά, επομένως, κάνει την εμφάνιση του ως οργανωμένη έκφραση του εργατικού κινήματος στα τελευταία χρόνια του 18ου αιώνα . Την εποχή, δηλαδή της πρώτης βιομηχανικής ανάπτυξης, εποχή που η αστική τάξη βρισκόταν ακόμα σε σύγκρουση με τα υπολείμματα της φεουδαρχίας, της απόλυτης μοναρχίας και των γαιοκτημόνων.

Τα πρώτα συνδικάτα γεννήθηκαν στην Μ. Βρετανία, μερικές φορές στα πλαίσια της εξέλιξης των αλληλοβοηθητικών σωματείων, τις περισσότερες φορές με την ευκαιρία των επαγγελματικών αγώνων. Σε όλο τον 18ο αιώνα τα συνδικάτα αποτελούμενα από εργάτες υψηλής εξειδίκευσης (σελοποιοί,

τυπογράφοι, ράφτες κ.λ.π.) δεν είχαν μεγάλη διάρκεια και διαδραμάτιζαν αβέβαιο ρόλο στις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Το 1799 και 1800 εκδόθηκαν οι Combinations Acts που κήρυσσαν παράνομες όλες τις οργανώσεις, που είχαν σκοπό την υιοθέτηση συλλογικών διαπραγματεύσεων επί των όρων εργασίας. Μετά την κατάργηση των νόμων αυτών (1824) τα συνδικάτα ενισχύθηκαν και μάλιστα προσπάθησαν να ενωθούν ομοσπονδιακά σε ενιαίο εθνικό σωματείο (Grand National Consolidated Trades Union, 1833). Αλλά οι απόπειρες δεν καρποφόρησαν και το ασφαλέστερο αποτέλεσμα αυτής της περιόδου ήταν η σταθεροποίηση ορισμένων συνδικάτων οργανωμένων κατά επαγγέλματα, στους κόλπους των ειδικευμένων εργατών, σωματείων που υπάρχουν ακόμα και σήμερα. Κατά το δεύτερο μισό του αιώνα επιβεβαιώθηκε ο new unionism (νέος συνδικαλισμός), με την γέννηση μερικών μεγάλων συνδικάτων, που αποτελέστηκαν από τη συγχώνευση περισσότερων συγγενών επαγγελματικών συνδικάτων, τα οποία άρχισαν να οργανώνουν επίσης τους λιγότερο ειδικευμένους εργαζομένους: πρώτη και σημαντικότερη από όλα η Amalgamated Society of Engineers (1851). Με την καθοδήγηση της λεγόμενης "junta" που συγκέντρωνε τους πιο ικανούς συνδικαλιστικούς ηγέτες (Ουίλιαμ Άλαν, Τζωρτζ Όνγκερ, Ντάνιελ Γκάλι κ.ο.), η δύναμη των συνδικάτων μεγάλωσε· με τους νόμους του 1871 και του 1876, απόχτησαν ευρύτερα δικαιώματα, μεταξύ των οποίων το δικαίωμα εγκατάστασης απεργιακών φρουρών. Το 1868 ιδρύθηκε το Trade Union Congress, μόνιμο σωματείο, που περιλάμβανε την πλειοψηφία των αγγλικών συνδικάτων, και που οπωσδήποτε δεν απόχτησε ποτέ τη σημασία των συνομοσπονδιών άλλων χωρών. Από το 1890 ως το 1914 ο

βρετανικός συνδικαλισμός πολλαπλασίασε τον αριθμό των μελών του από 1.500.000 σε περισσότερο από 4.000.000, διατηρώντας πάντοτε το χαρακτήρα του ως συνδικαλιστικού κινήματος θεμελιωμένου σε αυστηρά κριτήρια διάκρισης κατά κατηγορίες, αρκετά αποτελεσματικού από τεχνική άποψη, σε σύνδεσμο με το Εργατικό Κόμμα, αλλά ξένου προς κάθε άμεση πολιτική δράση.

Σε άλλες χώρες με εξαίρεση την Η.Π.Α. και λίγες άλλες, ο συνδικαλισμός ακολούθησε άλλους δρόμους. Στη Γαλλία τα συνδικάτα αναπτύχθηκαν μετά το 1830, παρά την ύπαρξη του νόμου Le Chapelier (1791), αναλόγου προς τα Combinations Acts. Οι Προυντόν, Μπλαν, Μπλανκ, Μάρξ, Σορέλ υπήρξαν οι πολιτικοί και οι θεωρητικοί που επηρέασαν το εργατικό και το συνδικαλιστικό κίνημα. Ο γαλλικός συνδικαλισμός δύσκολα διακρίνεται από το πολιτικό κίνημα ως το τέλος περίπου του 19ου αιώνα, εποχή κατά την οποία σχηματίστηκαν μόνιμα συνδικάτα και παράλληλα, κατ' ακολουθία της κατάργησης του νόμου Le Chapelier (1884), αναπτύχθηκαν τα Χρηματιστήρια Εργασίας (Bourses du Travail), που αρχικά χρησίμευαν σαν γραφεία συγκέντρωσης και πολύ σύντομα έγιναν όργανα αγώνα. Το 1886 συνήλθε το πρώτο εθνικό συνέδριο των κλαδικών σωματείων, το 1892 ιδρύθηκε η Ομοσπονδία των Χρηματιστηρίων Εργασίας και το 1895 οι δυο οργανώσεις συγχωνεύτηκαν δημιουργώντας λίγο αργότερα των Confederation General du Travail. Κατά τη διάρκεια αυτών των ετών, που χαρακτηρίζονταν από σκληρούς αγώνες με πολυάριθμους νεκρούς, η επίδραση του επαναστατικού συνδικαλισμού υπήρξε πολύ μεγάλη. Ο επαναστατικός συνδικαλισμός διεκδικούσε την ανεξαρτησία από τα πολιτικά κόμματα, δεχόταν ως αποστολή των συνδικάτων την πραγμάτωση

του σοσιαλισμού και εκθείαζε τη γενική απεργία ως πολιτικό μέσο δράσης.

Τα σωματεία ήταν όλα πολύ συγκεντρωτικά και επαναλάμβαναν το γαλλικό οργανωτικό σχήμα. Στο μεταξύ το συνδικαλιστικό κίνημα είχε επεκταθεί και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες και είχαν ιδρυθεί παντού εθνικές συνομοσπονδίες.

Στις Η.Π.Α. μετά των χρεωκοπία του μαζικού συνδικαλισμού που επιχείρησαν οι Knights of Labor (Ιππότες της Εργασίας), επαναλήφθηκε η βρετανική εμπειρία των επαγγελματικών συνδικάτων των υψηλής εξειδίκευσης εργαζομένων.

Μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο διαμορφώθηκε μεγάλος αριθμός διεθνών συνδικαλιστικών οργανώσεων, οι σπουδαιότερες από τις οποίες σήμερα, σε επίπεδο ομοσπονδιών είναι οι ακόλουθες: α) Η Παγκόσμια Συνδικαλιστική Ομοσπονδία, β) Η Διεθνής Συνομοσπονδία Ελευθέρων Συνδικάτων, γ) Η Παγκόσμια Συνομοσπονδία Εργασίας. Παράλληλα μ' αυτές τις συνδικαλιστικές οργανώσεις έχουν αναπτυχθεί στον ευρωπαϊκό χώρο η "Ευρωπαϊκή Συνδικαλιστική Ομοσπονδία" καθώς και διάφορες διεθνείς κλαδικές συνδικαλιστικές οργανώσεις με αξιόλογη συνδικαλιστική δράση και σε άλλες ηπείρους.

Η συνδικαλιστική δράση και η προστασία του συνδικαλιστικού δικαιώματος στον ελληνικό χώρο από την πτώση της Κωνσταντινούπολης και την κατάλυση του Βυζαντίου από του Τούρκους (1453) μέχρι και την εθνικοαπελευθερωτική Επανάσταση (1821), υπολειτουργούσε μια παραλλαγή του βυζαντινού συντεχνιακού συστήματος μέσα στις οικονομοπολιτικές συνθήκες που επέβαλε η Οθωμανική κατοχή. Οι συντεχνίες αυτές (συνάφια)

αποτελούσαν σωματεία με υποτυπώδη αυτοδιοίκηση και οικονομική αυτοτέλεια.

Το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα στην Ελλάδα, ως κοινωνικό φαινόμενο καθυστέρησε να εκδηλωθεί σε σύγκριση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες για λόγους που αναφέρονται κυρίως στις οικονομικές και πολιτικές εξελίξεις της χώρας. Η ιδιομορφία των κοινωνικών και οικονομικών συνθηκών ολοκληρώθηκε με τις πολιτικές και συνταγματικές εξελίξεις που σημειώθηκαν στα πρώτα χρόνια μετά την απελευθέρωση από τον τούρκικο ζυγό και συνεχίστηκαν ως τον Α' παγκόσμιο πόλεμο.

Η συνταγματική κατοχύρωση την κοινωνικής δράσης με την αναγνώριση του δικαιώματος του "συνεταιρίζεσθαι" (1864) και η καθιέρωση της "αρχής της δεδηλωμένης" (1875) παγιοποίησε και επισημοποίησε την άμβλυνση των αντιθέσεων στα "σωματεία".

Τα πρώτα εργατικά σωματεία έκαναν την εμφάνιση τους το 1879 στην Ερμούπολη της Σύρου. Οι πρώτες μορφές συλλογικής "συνδικαλιστικής" δράσης ήταν οι αυθόρμητες εξεγέρσεις ομάδων εργατών για να διεκδικήσουν ομαδικά ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς και δίκαιο ημερομίσθιο. Το σύνταγμα του 1864 αναγνώριζε και προστάτευε το δικαίωμα του "συνεταιρίζεσθαι". Η συγκρότηση σωματείων συνεχίστηκε σε όλη την υπόλοιπη Ελλάδα στην 10ετία 1880-1890. Στην επόμενη 15ετία 1890-1914 μαζί με τις βιομηχανικές μονάδες που πληθαίνουν εμφανίζονται σωματεία με ιδιαίτερα δυναμική συνδικαλιστική δράση. Την περίοδο αυτή ο χαρακτήρας της συνδικαλιστικής δράσης από αυθόρμητος που ήταν στην αρχή μετασχηματίστηκε σε συλλογικό- οργανωμένο, περνάει σε μια νέα φάση επαγγελματικής συνειδητοποίησης. Ιδρύονται τα πρώτα εργατικά κέντρα και αρχίζει να εδραιώνεται

πλέον τοπικά η πεποίθηση των εργατών για συσπείρωση των οργανώσεων τους σε δευτεροβάθμιο επίπεδο. Σύντομα επιχειρείται και η "συσπείρωση" των Εργατικών Κέντρων σε τριτοβάθμιο επίπεδο, ιδρύοντας την "Πανελλήνια Εργατική Ομοσπονδία" το 1911 η οποία παρά το ότι δεν κατόρθωσε να επιζήσει για πολύ, προετοίμασε το δρόμο για την ίδρυση της Γ.Σ.Ε.Ε..

Οι νέες πολιτικές δυνάμεις του Βενιζέλου προχώρησαν σε νομοθετικούς εκσυγχρονισμούς αναθερώντας το Σύνταγμα του 1864 με το Σύνταγμα του 1911, και η ψήφιση του νόμου 281/1914 περί "σωματείων" αποτελεί την αφετηρία για την ίδρυση επαγγελματικών σωματείων.

Η οργανωμένη συνδικαλιστική δράση μετά το 1914 προγραμματιζόταν κυρίως σε επίπεδο εργατικών κέντρων.

Το 1918 με πρωτοβουλία του εργατικού κέντρου Θεσσαλονίκης οργανώθηκε το Α' Πανελλήνιο Εργατικό Συνέδριο που αποφάσισε την ίδρυση της "Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος" (Γ.Σ.Ε.Ε.).

Η ενοποίηση των δυνάμεων της εργατικής τάξης ήταν ο πρώτος σκοπός της Γ.Σ.Ε.Ε. που άρχιζε την δράση της με εννέα κλαδικές ομοσπονδίες και εργατικά κέντρα.

Η ιστορικά αναπόφευκτη σύνδεση της πολιτικής δράσης με την συνδικαλιστική δράση στην περίοδο της δικτατορίας (1936-1940) και στην περίοδο της κατοχής (1940-1944) συνέβαλε αποφασιστικά στην ποιοτική άνοδο της πολιτικής και συνδικαλιστικής συνείδησης των εργαζομένων, καθώς και στην ποσοτική αύξηση των οργανώσεων τους στην μεταπολεμική περίοδο.

Ο νόμος 3239/1955 αποτέλεσε την βάση του δικαίου για τις συλλογικές συμβάσεις όμως υπήρχαν ρυθμίσεις περιοριστικές της αυτονομίας των συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Οι πολιτικές συνθήκες της περιόδου 1965-1974 δεν επέτρεψαν την "ακηδεμόνευτη" πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος και την πλουραλιστική έκφραση, τη δημοκρατική λειτουργία και την ελεύθερη δράση των συνδικαλιστικών οργανώσεων του.

Μετά το 1974 εκδόθηκαν δύο μεταβατικού χαρακτήρα νομοθετήματα. Το πρώτο ήταν το ν.δ. 42/14.9.1974 περί αποκατάστασης των συνδικαλιστικών ελευθεριών και ρυθμίσεων συναφών θεμάτων. Το δεύτερο ήταν ο ν.6/1975 που συμπλήρωσε την νομοθεσία που ίσχυε πριν το 1967.

Στον ιδιωτικό τομέα ο νόμος 330/76 "περί επαγγελματικών σωματείων και ενώσεων και διασφάλισης της συνδικαλιστικής ελευθερίας" και στον δημόσιο τομέα ο νόμος 643/1977 ρύθμισαν ειδικότερα τα δικαιώματα των υπαλλήλων σε σχέση με το σύνταγμα του 1975. Μετά το 1981 αναζητήθηκαν δίκαιες κατασκευές που να μετασχηματίζουν τις συνδικαλιστικές απαιτήσεις, και ρυθμιστικοί κανόνες οργάνωσης και λειτουργίας των συνδικαλιστικών οργανώσεων έτσι που η διεκδικητική δράση τους και να προστατεύεται αλλά και να ασκείται.

Μια τέτοια κατασκευή αποτέλεσε την εποχή εκείνη ο νόμος 1264/1982 " για τον εκδημοκρατισμό του συνδικαλιστικού κινήματος και την κατοχύρωση των συνδικαλιστικών ελευθεριών των εργαζομένων".

Παράλληλα με τον νόμο αυτό, την περίοδο 1981-1988 ψηφίστηκαν τα εξής νομοθετήματα: (1) ν.1365/83 για την

"κοινωνικοποίηση των επιχειρήσεων δημοσίου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας" (2) ν.1385/83 για τα "Εποπτικά Συμβούλια Επιχειρήσεων του κλάδου Μεταλλείων-Ορυχείων" (3) ν.1387/83 για τον "έλεγχο των ομαδικών απολύσεων" (4) ν.1568/85 "Υγιεινή και Ασφάλεια εργαζομένων" Όπως συμπληρώθηκε από το άρθρο 19 του ν.1767/1988. (5) ν.1767/1988 "Συμβούλιο Εργαζομένων και άλλες εργατικές διατάξεις- Κύρωση της 135 Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας".

Σήμερα για τις συνδικαλιστικές οργανώσεις προβλέπει ο Ν.1264/82 μετά τις συμπληρώσεις και τις τροποποιήσεις του με τους νόμους 1361/83, 1545/85, 1767/88, 1876/90 και 1915/90.

III. ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Την έννοια της συνδικαλιστικής οργάνωσης δεν την δίνει με τρόπο σαφή ο νόμος 1264/82. Έτσι όπως προκύπτει από το α' εδάφιο του άρθρου 1, ως συνδικαλιστική οργάνωση ο νόμος θεωρεί των οργάνωση εκείνη των εργαζομένων που κατοχυρώνει τα συνδικαλιστικά τους δικαιώματα. Όπως φαίνεται από την διατύπωση του νόμου, δύο είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της συνδικαλιστικής οργάνωσης, τα οποία συγκροτούν την έννοια και το περιεχόμενο της, από την άποψη της υπόστασης της: α) Οργάνωση εργαζομένων, β) οργάνωση που έχει ως σκοπό την κατοχύρωση των συνδικαλιστικών τους δικαιωμάτων, καθώς και την προστασία των οικονομικών και επαγγελματικών συμφερόντων τους, ατομικών και συλλογικών.

Η δράση των συνδικαλιστικών οργανώσεων αναπτύσσεται ουσιαστικά δια των συλλογικών συμβάσεων (η ισχύς των οποίων εκτείνεται σε πολλούς εργαζομένους), με άσκηση επιρροής επάνω στις πολιτικές οργανώσεις, με στόχο τη βελτίωση των συνθηκών των εργαζομένων ή και με άμεση ανάμειξη στις δραστηριότητες εκπαιδευτικής ή αλληλοβοηθητικής φύσης. Στις χώρες όπου επικρατεί η σοσιαλιστική οικονομία οι συνδικαλιστικές οργανώσεις αναπτύσσουν λιγότερο αποφασιστική δράση στον τομέα των συμβάσεων, αλλά αντίθετα είναι προικισμένες με περισσότερα δικαιώματα στον τομέα της διαχείρισης κοινωνικών έργων (στέγαση, ιδρύματα αναψυχής και πρόνοιας κ.λ.π.).

Ο νόμος 1264/82 ακολουθώντας τις σύγχρονες αντιλήψεις ρυθμίζει την ίδρυση, την λειτουργία, τη δράση και το συνδικαλιστικό δικαίωμα των συνδικαλιστικών οργανώσεων των

εργαζομένων, φέρεται δε να ευνοεί τον επιχειρησιακό απέναντι στον κλαδικό συνδικαλισμό. Επίσης καθιερώνει την νομοθετική κατάργηση της ανταπεργίας, αναγνωρίζει ως νόμιμο σκοπό της απεργίας και την εκδήλωση αλληλεγγύης εργαζομένων επιχειρήσεων που εξαρτώνται από πολυεθνικές εταιρείες, ρυθμίζει και το δικαίωμα απεργίας των δημοσίων υπαλλήλων και εξαιρεί από την εφαρμογή του τις δημοσιογραφικές οργανώσεις (εκτός από ορισμένες διατάξεις) και τις ναυτεργατικές για το σύνολο των διατάξεων του. Για πρώτη φορά χρησιμοποιεί την διεθνή ονομασία "συνδικαλιστικές οργανώσεις" αντί του όρου "επαγγελματικά σωματεία", ως ενώσεων προσώπων που επιδιώκουν μη κερδοσκοπικό σκοπό.

Τη νομική φύση της συνδικαλιστικής οργάνωσης την δίνει έμμεσα ο ίδιος νόμος στο άρθρο 1 παρ.3 αυτού και θεωρεί ότι οι συνδικαλιστικές οργανώσεις από την άποψη της νομικής τους υπόστασης, μπορούν να συσταθούν και να λειτουργήσουν νόμιμα στην πρωτόβαθμη μορφή τους είτε με την μορφή της ένωσης προσώπων που δεν έχει νομική προσωπικότητα, είτε με την μορφή παραρτήματος σωματείου ευρύτερης περιφέρειας ή πανελλαδικής έκτασης.

Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις του ν.1264/82 είναι οργανώσεις εργαζομένων και μόνο. Ο νόμος στο άρθρο 1 παρ.1 δίνει την έννοια του όρου "εργαζόμενος", ως υποκειμένου των συνδικαλιστικών οργανώσεων που ρυθμίζει. Θεωρεί ως "εργαζόμενους" όσους απασχολούνται με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου (μισθωτούς). Ο ίδιος νόμος, στο άρθρο 14 παρ.3, απαγορεύει ρητά να συμμετέχουν στις συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων και εργοδότες.

Από την πλευρά της οργανωτικής ιεράρχησης οι συνδικαλιστικές οργανώσεις διακρίνονται σε πρωτοβάθμιες, σε δευτεροβάθμιες και σε τριτοβάθμιες. Οι δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις είναι υπερκείμενες συνδικαλιστικές οργανώσεις των πρωτοβαθμίων.

Τα κριτήρια οργάνωσης των συνδικαλιστικών οργανώσεων είναι: α) Η επιχείρηση ή ο κλάδος επαγγελματικής δραστηριότητας της επιχείρησης και β) το επάγγελμα των εργαζομένων μελών τους.

Απόρροια της συνταγματικά κατοχυρωμένης ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι είναι η αρχή της πολλαπλότητας των συνδικαλιστικών οργανώσεων, που το περιεχόμενο της συνίσταται στη δυνατότητα της ακώλυτης ίδρυσης και λειτουργίας περισσότερων της μίας συνδικαλιστικών οργανώσεων, στην ίδια επιχείρηση ή εκμετάλλευση, ή στο ίδιο επάγγελμα ή κλάδο, που επιδιώκουν τον ίδιο ή ανάλογο σκοπό. Πάντως, η αρχή αυτή της πολλαπλότητας, δεν θα πρέπει να συγχέεται με την πολλαπλή συμμετοχή των εργαζομένων σε περισσότερες από μία συνδικαλιστικές οργανώσεις. Γι' αυτό, η νομοθετική απαγόρευση, στο άρθρο 7 παρ.1 του ν.1264/82, της πολλαπλής συμμετοχής των εργαζομένων σε ομοειδείς συνδικαλιστικές οργανώσεις, δεν συνιστά, ούτε και μπορεί να συστήσει μορφή απαγόρευσης της αρχής της πολλαπλότητας των οργανώσεων αυτών.

Για τις Αγροτικές Συνδικαλιστικές Οργανώσεις προέβλεψε για πρώτη φορά ο νόμος 1361/83. Ο νόμος αυτός προβλέπει τα της σύστασης, οργάνωσης και λειτουργίας των οργανώσεων αυτών, κατά τρόπο πανομοιότυπο προς τις αντίστοιχες ρυθμίσεις

του νόμου 1264/82 για τις συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων. Χαρακτηριστική είναι η διάταξη του άρθρου 1 παρ.2 του νόμου 1361/83 σύμφωνα με την οποία για τα κενά αυτού του νόμου εφαρμόζονται συμπληρωματικά οι διατάξεις του νόμου 1264/82 και όλως συμπληρωματικά και οι αντίστοιχες διατάξεις περί σωματείων του ΑΚ.

Μέλη των αγροτικών συλλόγων μπορούν να γίνουν μόνο οι κατά κύριο επάγγελμα αγρότες. Ο νόμος 1361/83 στο άρθρο 4 αναγνωρίζει τρεις βαθμίδες συνδικαλιστικών αγροτικών οργανώσεων, δηλαδή τους αγροτικούς συλλόγους, τις ομοσπονδίες αγροτικών συλλόγων και τις συνομοσπονδίες αγροτικών συλλόγων.

Ο νόμος 1264/82 δεν εφαρμόζεται στις επαγγελματικές οργανώσεις που συνιστώνται με νόμο ως Ν.Π.Δ.Δ.. Τέτοιες οργανώσεις είναι λ.χ. οι δικηγορικοί, ιατρικοί, φαρμακευτικοί σύλλογοι, τα εμπορικά, βιοτεχνικά και επαγγελματικά επιμελητήρια κ.λ.π., στις οποίες η συμμετοχή των επαγγελματιών είναι υποχρεωτική.

Η συνδικαλιστική οργάνωση αποκτά νομική προσωπικότητα, με όλες τις συνέπειες της, αφότου γραφτεί στο ειδικό βιβλίο συνδικαλιστικών οργανώσεων, που τηρείται στη γραμματεία της έδρας της, σύμφωνα με το άρθρο 2 του νόμου 1264 και το άρθρο 83 εδ.α' του ΑΚ.

Στο ειδικό βιβλίο του άρθρου 2 παρ.1 καταχωρούνται όλες οι συνδικαλιστικές οργανώσεις, όλων των βαθμών (πρωτοβάθμιες, δευτεροβάθμιες, τριτοβάθμιες), ανεξάρτητα από την κατηγορία που υπάγονται. Η εγγραφή της συνδικαλιστικής οργάνωσης σ' αυτό το βιβλίο έχει συστατική ενέργεια. Και τούτο, διότι με αυτήν

η οργάνωση αποκτά νομική προσωπικότητα. Με την εγγραφή της συνδικαλιστικής οργάνωσης σ' αυτό το ειδικό βιβλίο σχηματίζεται φάκελος, στον οποίο επισυνάπτονται η ιδρυτική πράξη, το καταστατικό, οι τυχόν τροποποιήσεις του, καθώς επίσης και τα έγγραφα που προβλέπονται στο άρθρο 13 παρ.2 του νόμου (πρακτικά και πρωτόκολλο ψηφοφορίας κ.λ.π.). Με αυτό τον τρόπο πετυχαίνεται η δημοσιότητα της συνδικαλιστικής οργάνωσης και κάθε τρίτος που έχει έννομο συμφέρον μπορεί να λάβει γνώση των εγγράφων τούτων και να παίρνει αντίγραφα τους από το γραμματέα του οικείου πρωτοδικείου.

Με την ολοκλήρωση της σύστασης της συνδικαλιστικής οργάνωσης, προκειμένου αυτή να λειτουργήσει, χρειάζεται να ενεργοποιηθούν και συγκροτηθούν τα συλλογικά της όργανα δηλ. η γενική συνέλευση, το διοικητικό συμβούλιο και η ελεγκτική επιτροπή.

Για να χαρακτηριστεί λοιπόν μια οργάνωση προσώπων ως συνδικαλιστική με την έννοια των πιο πάνω διατάξεων, θα πρέπει να πληρεί τις πιο κάτω προϋποθέσεις: α) να έχει ως σκοπό τη διαφύλαξη, κατοχύρωση και προαγωγή των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και συμφερόντων των εργαζομένων και όχι σκοπό κερδοσκοπικό, β) η σύσταση- ίδρυση της θα πρέπει να απορρέει από την ελεύθερη δικαιοπρακτική βούληση των ιδρυτικών της μελών, στοιχείο που την διαφοροποιεί από τα επιμελητήρια και τους συλλόγους των διάφορων κατηγοριών επιστημόνων-ελευθέρων επαγγελματιών, οι οποίοι ιδρύονται με επιταγή του νόμου και αποτελούν ν.π.δ.δ. και γ) να έχει διάρκεια και εσωτερική οργάνωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑ ΤΩΝ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Ι. ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Οι σκοποί των συνδικαλιστικών οργανώσεων καθορίζονται στο άρθρο 4 του νόμου 1264/82 σε αρμονία με τις σχετικές συνταγματικές διατάξεις στο άρθρο 23 παρ.1. Οι σκοποί αυτοί, που προσδιορίζουν όλη την φυσιογνωμία των οργανώσεων τούτων αναφέρονται στη διαφύλαξη και προαγωγή πέντε ξεχωριστών κατηγοριών συμφερόντων των εργαζομένων: των εργασιακών, οικονομικών, ασφαλιστικών, κοινωνικών και συνδικαλιστικών.

Η απαρίθμηση των πιο πάνω σκοπών των συνδικαλιστικών οργανώσεων στο προκείμενο άρθρο είναι περιοριστική, με την έννοια ότι ο νόμος δεν επιτρέπει σε συνδικαλιστική οργάνωση να επιδιώκει σκοπό άλλο, εκτός από εκείνους που αναγράφονται σ' αυτόν και αποβλέπουν στην ικανοποίηση της αποστολής τους. Ο καθορισμός όμως των συμφερόντων των εργαζομένων, στη διαφύλαξη και προαγωγή των οποίων αποβλέπει η συνδικαλιστική οργάνωση γίνεται στο νόμο με τρόπο γενικό και απομένει στην κάθε μία οργάνωση να εξειδικεύσει στο καταστατικό της, τα ειδικότερα συμφέροντα των εργαζομένων, αρκεί τα συμφέροντα αυτά να εντάσσονται στο γενικότερο πλαίσιο της κάθε μιας από τις πάνω πέντε κατηγορίες γενικών συμφερόντων.

Έτσι, ενδεικτικά, ό,τι αποτελεί νόμιμο και θεμιτό περιεχόμενο των συλλογικών συμβάσεων εργασίας (σ.σ.ε.) μπορεί να αποτελέσει σκοπό της συνδικαλιστικής οργάνωσης. Και αυτό γιατί το νόμιμο και θεμιτό περιεχόμενο των συλλογικών συμβάσεων εργασίας προάγει τα εργασιακά, οικονομικά κ.λ.π. στο νόμο αναφερόμενα συμφέροντα των εργαζομένων. Αντίθετα η συνδικαλιστική οργάνωση δεν μπορεί να έχει ως σκοπό

εκδηλώσεις που έχουν σχέση με τη θρησκεία, την ψυχαγωγία, τον αθλητισμό κ.λ.π. Τούτο βέβαια έχει την έννοια ότι η συνδικαλιστική οργάνωση δεν μπορεί να έχει ως κύριο και βασικό σκοπό μια από τις πιο πάνω εκδηλώσεις οι οποίες είναι έξω από τη φύση και τη μορφή των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Ως επιμέρους δραστηριότητες όμως, οι πιο πάνω εκδηλώσεις είναι θεμιτές για τη συνδικαλιστική οργάνωση, στο πλαίσιο της κοινωνικής της δραστηριότητας.

Από τους σκοπούς της συνδικαλιστικής οργάνωσης αποκλείεται ρητά η κερδοσκοπική δραστηριότητα. Είναι γεγονός ότι και στις συνδικαλιστικές οργανώσεις, όπως και σε όλα τα σωματεία, απαγορεύεται από το νόμο η οποιαδήποτε οικονομική συναλλαγή, που γίνεται με σκοπό την επίτευξη κέρδους. Στο πλαίσιο όμως που μια, έστω και οικονομική, συναλλαγή της συνδικαλιστικής οργάνωσης αποβλέπει και συνίσταται σε μια από τις επιτρεπόμενες δραστηριότητες της παραγράφου 2 του άρθρου 4 είναι και πρέπει να θεωρείται επιτρεπτή, αρκεί να μην οδηγεί τελικά στη διανομή κερδών στα μέλη της.

Οι σκοποί των συνδικαλιστικών οργανώσεων δεν συναρτώνται αποκλειστικά και μόνο με την διαφύλαξη και προαγωγή των εργασιακών κ.λ.π. συμφερόντων των μελών τους, αλλά τείνουν στη διαφύλαξη και προαγωγή των πιο πάνω συμφερόντων όλης της εργατικής τάξης. Γι' αυτό ο νόμος 1264/82, στο άρθρο 4 παρ.1, αναφέρεται στα εργασιακά κ.λ.π. συμφέροντα των εργαζομένων γενικά και όχι των μελών και μόνο της κάθε μιας συνδικαλιστικής οργάνωσης. Ο σκοπός αυτός, στη πιο πάνω γενικότητα του, πρέπει να συναρτάται και με το αντικείμενο της απεργίας, όπως, τούτο προσδιορίζεται στο άρθρο

19 του νόμου 1264. Έτσι, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις, για την εκπλήρωση του σκοπού τους και στο πλαίσιο της διαφύλαξης και προαγωγής των εργασιακών κ.λ.π. συμφερόντων όλων των εργαζομένων, μπορούν να κηρύσσουν απεργία για την προαγωγή και διαφύλαξη των πιο πάνω συμφερόντων και ως εκδήλωση αλληλεγγύης για το σκοπό αυτό, παράλληλα δε να κηρύσσουν απεργία ως εκδήλωση αλληλεγγύης για εργαζομένους επιχειρήσεων που εξαρτώνται από πολυεθνικές εταιρίες, με τις ειδικότερες διακρίσεις του άρθρου 19 παρ1 του νόμου 1264, ή για συμπάρσταση σε εργαζόμενους χωρών, όπου πλήττονται τα συνδικαλιστικά δικαιώματα και οι δημοκρατικές ελευθερίες.

Τα εργασιακά συμφέροντα, ως αντικείμενο των σκοπών της συνδικαλιστικής οργάνωσης, αναφέρονται στη βελτίωση των όρων και των συνθηκών εργασίας. Τα οικονομικά συμφέροντα αναφέρονται στη βελτίωση της οικονομικής θέσης των εργαζομένων.

Τα ασφαλιστικά συμφέροντα αναφέρονται στη βελτίωση της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και της κοινωνικής ασφάλισης των εργαζομένων. Τα κοινωνικά συμφέροντα αναφέρονται στη βελτίωση της κοινωνικής θέσης των εργαζομένων. Την ικανοποίηση αυτών των συμφερόντων μπορούν να διεκδικήσουν οι συνδικαλιστικές οργανώσεις τόσο από τον εργοδότη (όπως π.χ. ίδρυση παιδικών σταθμών, εκπαίδευση των εργαζομένων κ.λ.π) όσο και από το κράτος.

Ως συνδικαλιστικά συμφέροντα νοούνται εκείνα που αφορούν στην διαφύλαξη και προαγωγή των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, όπως αναλύθηκαν πιο πάνω. Στο πλαίσιο διαφύλαξης και προαγωγής των συμφερόντων αυτών η

οργάνωση έχει το δικαίωμα να εναντιωθεί με τα νόμιμα μέσα σε κάθε κρατική ή εργοδοτική παρέμβαση, η οποία παρεμποδίζει τη νόμιμη συνδικαλιστική δράση των μελών της, ή τείνει στον εκφοβισμό των λοιπών εργαζομένων διαμέσου απόλυσης ή μετάθεσης συνδικαλιστικού στελέχους ή και απλού μέλους της για τη νόμιμη συνδικαλιστική του δράση. Μπορεί παράλληλα η ίδια οργάνωση να αξιώνει την πλήρη προστασία και τις διευκολύνσεις της συνδικαλιστικής δράσης των εργαζομένων, σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 14 και 17 και τις οικείες διατάξεις του καταστατικού της.

Ο νόμος 1264, στο άρθρο 4 παρ.3, αναφέρει ενδεικτικά μέσα που μπορούν να χρησιμοποιήσουν οι συνδικαλιστικές οργανώσεις για την εκπλήρωση των σκοπών τους. Έτσι, τα καταστατικά των συνδικαλιστικών οργανώσεων είναι εκείνα που προσδιορίζουν ουσιαστικά τα μέσα αυτά. Κάθε μέσο που είναι πρόσφορο για την εκπλήρωση των πιο πάνω σκοπών, είναι επιτρεπτό, αρκεί να μην συναρτάται με κερδοσκοπική δραστηριότητα της συνδικαλιστικής οργάνωσης, όπως η τελευταία αναλύθηκε πιο πάνω. Έτσι, ενδεικτικά ως μέσα προαγωγής των σκοπών των συνδικαλιστικών οργανώσεων μπορούν να αναφερθούν: η σύναψη σ.σ.ε. και η συλλογική διαπραγμάτευση που προηγείται αυτής, καθώς επίσης και η διεξαγωγή συλλογικών εργατικών αγώνων.

Η πολιτική δραστηριότητα, ως άμεσος σκοπός, δεν εμπίπτει βέβαια στους κύριους σκοπούς που ο νόμος αναγνωρίζει ως θεμιτούς σκοπούς των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Πλην όμως η πολιτική, με την έννοια του προσανατολισμού της συνδικαλιστικής οργάνωσης στις αρχές κάποιου αναγνωρισμένου πολιτικού κόμματος, δεν είναι σήμερα ανεπίτρεπτη. Αρκεί βέβαια

να μη μεταβάλλεται η συνδικαλιστική οργάνωση σε κομματικό όργανο και να μην υποτάσσει έτσι τους κύριους σκοπούς της και τα συμφέροντα των εργαζομένων στα συμφέροντα του κόμματος που υποστηρίζει.

Επίσημα, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις δεν μπορούν να επιδιώκουν την κατάληψη της πολιτικής εξουσίας και να ασκούν κομματικές δραστηριότητες. Σήμερα όμως, τα πολιτικά κόμματα μπορεί και συμβαίνει να επηρεάζονται από συνδικαλιστικές οργανώσεις. Πολλές συνδικαλιστικές οργανώσεις εκφράζουν την ιδεολογία συγκεκριμένου κόμματος (π.χ. η ΠΑΣΚΕ, η ΕΣΑΚ-Σ κ.α.). Εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι οι συνδικαλιστικές οργανώσεις δεν μπορούν να έχουν άμεσο ή έμμεσο σκοπό κρατικά έργα ή να αντιποιοούνται τις κρατικές αρχές, ή τέλος να αναμειγνύονται στην άσκηση της κρατικής εξουσίας, δηλαδή σε κυβερνητικές πράξεις που ανάγονται στα προβλήματα της χώρας.

Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις έχουν το δικαίωμα να εγκαλούν στις διοικητικές και δικαστικές αρχές τις παραβιάσεις της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας και των κανονισμών που αναφέρονται στις ίδιες ή τα μέλη τους, σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ.3β του νόμου 1264/82. Η διάταξη αυτή αποσκοπεί αποκλειστικά στις ποινικά διωκόμενες παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας.

Ανάλογη ρύθμιση για τους σκοπούς των αγροτικών συνδικαλιστικών οργανώσεων περιέχει ο νόμος 1361/83, στα άρθρα 2 και 3 αυτού.

Όπως προκύπτει από το άρθρο 2 του ν. 1361/83, σκοπός των Α.Σ.Ο. είναι η διεκδίκηση, προαγωγή και διασφάλιση των

οικονομικών, κοινωνικών και επαγγελματικών συμφερόντων των μελών τους και των αγροτών γενικότερα.

Για την εκπλήρωση του σκοπού αυτού οι Α.Σ.Ο. αναπτύσσουν, μέσα στα όρια του νόμου, τις προβλεπόμενες από το καταστατικό τους δραστηριότητες.

Οι κατά τόπο αρμόδιοι Αγροτικοί Σύλλογοι εκδίδουν βεβαιώσεις που πιστοποιούν την ιδιότητα των αγροτών μελών τους και των μη μελών τους, για τις περιπτώσεις χορήγησης κάθε μορφής ενισχύσεων και για κάθε άλλη περίπτωση που απαιτείται η βεβαίωση αυτή.

Ο νόμος 1361/83 προβλέπει τι γίνεται στην περίπτωση που ο Αγροτικός Σύλλογος αρνηθεί να δώσει την βεβαίωση.

Οι Α.Σ.Ο. δεν μπορούν να ασκούν παραγωγικές ή εμπορικές δραστηριότητες είτε άμεσα είτε έμμεσα με τη συμμετοχή τους σε άλλα νομικά πρόσωπα.

Στο άρθρο 3 του ν.1361/83 προβλέπεται η νομική προστασία των Α.Σ.Ο. και ειδικότερα σε ποιες αρχές πρέπει να απευθύνονται για την επίλυση διάφορων ζητημάτων τους.

ΙΙ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑ

Για να μπορέσει η συνδικαλιστική οργάνωση να εκπληρώσει τους σκοπούς της και για να καλύψει τις ανάγκες λειτουργίας της, πρέπει να έχει οικονομικούς πόρους, με τους οποίους θα καλύπτει τις δαπάνες λειτουργίας της. Η οικονομική επάρκεια και αυτοδυναμία της συνδικαλιστικής οργάνωσης είναι απόλυτα συνυφασμένη με την εν γένει συνδικαλιστική αυτονομία και ανεξαρτησία της.

Οικονομικοί πόροι της συνδικαλιστικής οργάνωσης νοούνται τα οικονομικά εκείνα μέσα, τα οποία θα επιτρέψουν σ' αυτήν να καλύψει τις δαπάνες λειτουργίας και εκπλήρωσης του σκοπού της.

Οι πόροι της συνδικαλιστικής οργάνωσης είναι ένα από τα υποχρεωτικά στοιχεία του καταστατικού της, το οποίο πρέπει να γράφεται σ' αυτό με ποινή ακυρότητας (ΑΚ 80 αριθ.3).

Σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ.2 του νόμου 1264 καθορίζεται από το καταστατικό της οργάνωσης το δικαίωμα εγγραφής των μελών της και προβλέπει κάποιο μικρό ποσό για το δικαίωμα εγγραφής, το οποίο αποτελεί έσοδο για τη συνδικαλιστική οργάνωση.

Επίσης, καθορίζονται όμοια από το καταστατικό της οργάνωσης οι συνδρομές των μελών της. Η καταβολή της συνδρομής είναι υποχρεωτική για τα μέλη της συνδικαλιστικής οργάνωσης. Και τούτο, διότι τα μέλη εκείνα που δεν είναι οικονομικά τακτοποιημένα απέναντι στην οργάνωση, αποκλείονται στη γενική συνέλευση, από το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι και από το δικαίωμα προσβολής των

αποφάσεων της συνέλευσης (άρθρο 8 παρ.1 και 4 και άρθρο 10 παρ.1 του νομού 1264). Πέρα από τις συνέπειες του νόμου, το καταστατικό της συνδικαλιστικής οργάνωσης μπορεί να προβλέπει κι άλλες επιπτώσεις στην περίπτωση καθυστέρησης πληρωμής των συνδρομών οι οποίες μπορούν να φθάσουν ως και τη διαγραφή του μέλους.

Αναδρομική αύξηση ή μείωση του ποσού της εισφοράς δεν επιτρέπεται. Γι' αυτό, η σχετική απόφαση της συνέλευσης είναι άκυρη.

Εκτός από τις τακτικές εισφορές, το καταστατικό της συνδικαλιστικής οργάνωσης μπορεί να προβλέπει και την καταβολή έκτακτων εισφορών για την κάλυψη έκτακτων αναγκών της, ενώ παράλληλα τα μέλη της οργάνωσης μπορούν να συνεισφέρουν και εθελοντικά χρηματικά ποσά ή άλλες παροχές για την εξυπηρέτηση των αναγκών της. Όμως, η συνδικαλιστική οργάνωση δεν επιτρέπεται να ασκεί κερδοσκοπική δραστηριότητα, όπως αναφέρθηκε και παραπάνω.

Για την εξυπηρέτηση των σκοπών της οργάνωσης επιτρέπεται η εκμετάλλευση των περιουσιακών στοιχείων που διαθέτει η συνδικαλιστική οργάνωση, τα οποία αποφέρουν εισόδημα λόγω της αξιοποίησής τους (άρθρο 5 παρ.1γ).

Για να εξασφαλιστεί η ανεξαρτησία των συνδικαλιστικών οργανώσεων, αναγκαία για την ανάπτυξη ελεύθερου συνδικαλισμού, απαγορεύεται στις συνδικαλιστικές οργανώσεις να δέχονται εισφορές ή άλλου είδους ενισχύσεις (κυρίως οικονομικές) από τον εργοδότη ή τις οργανώσεις εργοδοτών, από τα κόμματα και από τις άλλες πολιτικές οργανώσεις.

Η είσπραξη των οικονομικών πόρων της συνδικαλιστικής οργάνωσης ανήκει στα καθήκοντα της διοίκησης της, η οποία πρέπει να τηρεί βιβλίο ταμείου, στο οποίο καταχωρούνται όλες οι εισπράξεις και οι πληρωμές κατά χρονολογική σειρά. Το καταστατικό πρέπει να καθορίζει το ποσό των χρημάτων που η διοίκηση θα έχει δικαίωμα να έχει στο ταμείο της για την εξυπηρέτηση των άμεσων αναγκών της. Το πέραν του ποσού τούτου τμήμα θα πρέπει να κατατίθεται, στο όνομα της οργάνωσης, σε τράπεζα ή σε άλλο πιστωτικό ίδρυμα.

Πέρα από την είσπραξη των οικονομικών πόρων της συνδικαλιστικής οργάνωσης, η διοίκηση της είναι υποχρεωμένη να ενεργεί και τις πληρωμές των εξόδων λειτουργίας της που προβλέπονται από το καταστατικό ή έχουν αποφασιστεί από τη γενική συνέλευση. Η διοίκηση της οργάνωσης, στο τέλος κάθε διαχειριστικής περιόδου, οφείλει να συγκαλεί τη γενική συνέλευση για την έγκριση της οικονομικής της διαχείρισης, υποβάλλοντας συγχρόνως και την έκθεση της ελεγκτικής επιτροπής.

Για την κακή ή παράνομη διαχείριση των οικονομικών πόρων της συνδικαλιστικής οργάνωσης ευθύνεται αστικά, πειθαρχικά και ποινικά η διοίκησή της. Η ευθύνη βαρύνει εκείνα τα μέλη που συντέλεσαν στο να προξενηθεί η ζημιά της οργάνωσης. Η γενική συνέλευση είναι εκείνη που θα καταλογίσει ευθύνες ή θα απαλλάξει τη διοίκηση από την οικονομική διαχείριση. Η ευθύνη αυτή μπορεί να οδηγήσει ως και την παύση των μελών της διοίκησης (ΑΚ 94).

Η περιουσία της συνδικαλιστικής οργάνωσης που είναι αναγκαία για τη στοιχειώδη λειτουργία της, είναι ακατάσχετη. Το

ακατάσχετο θεσπίζεται από το νόμο μόνο για τις συνδικαλιστικές οργανώσεις που λειτουργούν με τη μορφή του σωματείου, όπου η περιουσία του διακρίνεται εκείνης των μελών του. Δεν ισχύει συνεπώς για τις ενώσεις προσώπων, οι οποίες στερούνται νομικής προσωπικότητας και η περιουσία τους δε διακρίνεται εκείνης των μελών τους. Εφαρμόζεται όμως η διάταξη και στις δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, που και αυτές έχουν σωματειακή μορφή.

Ο νόμος μιλά για την περιουσία του σωματείου (συνδικαλιστικής οργάνωσης), γενικά και όχι για την κινητή περιουσία του και μόνο. Συνεπώς ακατάσχετη είναι τόσο η κινητή όσο και η ακίνητη περιουσία της συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Το ακατάσχετο της περιουσίας της συνδικαλιστικής οργάνωσης, στο μέτρο του άρθρου 5 παρ.5, διαρκεί κατά τη διάρκεια της ζωής της, αλλά και μετά τη διάλυση της, όσο διαρκεί το στάδιο της εκκαθάρισης, στο μέτρο βέβαια που το ακατάσχετο εξυπηρετεί τον ίδιο με πιο πάνω σκοπό, δηλαδή τη στοιχειώδη λειτουργία της για τις ανάγκες της εκκαθάρισης.

Ως την ψήφιση του ν.1264 οι κύριοι πόροι των συνδικαλιστικών οργάνωσεων προερχόταν από τον ΟΔΕΠΕΣ (Οργανισμός Διαχείρισεως Ειδικών Πόρων Εργασιακών Σωματείων). Με το άρθρο 27 του νόμου τούτου καταργήθηκε ο ΟΔΕΠΕΣ και τις υποχρεώσεις του προς τις συνδικαλιστικές οργανώσεις εκπληρώνει η Εργατική Εστία για περιορισμένο χρονικό διάστημα τριών μηνών, κατά τις ειδικότερες διακρίσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 27 του νόμου 1264.

Ο νόμος προβλέπει δύο τρόπους είσπραξης των εισφορών της συνδικαλιστικής οργάνωσης: την απευθείας είσπραξη από τα

μέλη και την παρακράτηση από τον εργοδότη, στον οποίο απασχολούνται αυτά, αντίστοιχου ποσού από τις αποδοχές τους και την απόδοση τους στη δικαιούχο συνδικαλιστική οργάνωση (άρθρο 6 του ν. 1264/82)

Το προκείμενο άρθρο εφαρμόζεται μόνο στις πρωτόβαθμες συνδικαλιστικές οργανώσεις που λειτουργούν με την νομική μορφή του σωματείου. Δεν εφαρμόζεται στις ενώσεις προσώπων του άρθρου 1 παρ.3γγ, αλλά ούτε και στις υπερκείμενες οργανώσεις (ομοσπονδίες, εργατικά κέντρα, συνομοσπονδίες), οι οποίες δεν έχουν ως μέλη τους φυσικά πρόσωπα, αλλά μόνο νομικά πρόσωπα, δηλαδή τις πρωτόβαθμες οργανώσεις.

Οι πρωτόβαθμες συνδικαλιστικές οργανώσεις έχουν δικαίωμα είσπραξης των συνδρομών και εισφορών των μελών τους μέσα στο χώρο εργασίας, αλλά σε διάστημα που είναι εκτός χρόνου απασχόλησης.

Η απευθείας είσπραξη γίνεται από τα εξουσιοδοτημένα όργανα της συνδικαλιστικής οργάνωσης, που συνήθως είναι οι ταμίες της, με βάση γραμμάτεια είσπραξης που έχουν προηγουμένως αριθμηθεί και θεωρηθεί από την Ελεγκτική επιτροπή (άρθρο 3 παρ.2).

Η είσπραξη των συνδρομών των μελών των συνδικαλιστικών οργανώσεων δια μέσου της παρακράτησης τους από τον εργοδότη (από τις αποδοχές τους) και της απόδοσης τους από αυτόν στις οργανώσεις διευκολύνει τόσο τη συνδικαλιστική οργάνωση όσο και τα μέλη της. Η συνδικαλιστική οργάνωση αποφεύγει την πρόσθετη απασχόληση στην είσπραξη των εισφορών των μελών της, ενώ τα μέλη της δεν ενοχλούνται από τα όργανα της οργάνωσης τους για την πληρωμή των εισφορών τους. Η είσπραξη

των εισφορών γίνεται από την οικονομική υπηρεσία του εργοδότη, με βάση κατάσταση την οποία της δίνει η συνδικαλιστική οργάνωση, στην οποία αναγράφονται τα μέλη της-εργαζόμενοι του εργοδότη, η οποία, υπηρεσία στη συνέχεια αποδίδει στην οργάνωση τα ποσά που παρακράτησε.

Η ενεργοποίηση της υποχρέωσης του εργοδότη για παρακράτηση των εισφορών των εργαζομένων του-μελών της πρωτόβαθμης συνδικαλιστικής οργάνωσης του προϋποθέτει την προηγούμενη κατάθεση έγγραφης θετικής δήλωσης του καθένα από τους εργαζόμενους αυτούς προς τον εργοδότη, που μπορεί να ανακαλείται ελεύθερα.

Η απόδοση της παρακρατηθείσας συνδρομής θα γίνεται στο πρωτοβάθμιο επιχειρησιακό σωματείο, που έχει και την ευθύνη της περαιτέρω κατανομής στις ανώτερες συνδικαλιστικές οργανώσεις, σύμφωνα με τις αποφάσεις που θα έχουν πάρει τα αρμόδια καταστατικά όργανα. Αυτό γίνεται, γιατί η πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση είναι η φυσική και βασική πηγή εκπροσώπησης των συνδικαλισμένων εργαζομένων.

Για τους πόρους και τον τρόπο είσπραξης εισφορών των Αγροτικών Συνδικαλιστικών Οργανώσεων ισχύουν οι ίδιες διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Ι.Η ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

1.ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

Την έννοια του Σωματείου στη γενική του μορφή τη δίνει ο Α.Κ. με το άρθρο 78. Σύμφωνα με την διάταξη τούτη, σε συνδυασμό και με τις επόμενες διατάξεις του Α.Κ. για τα σωματεία, σωματείο θεωρείται η εκούσια και με διαρκή κατά βάση χαρακτήρα ένωση 20 τουλάχιστον προσώπων, που οργανώνεται και λειτουργεί με καταστατικό, επιδιώκει σκοπό μη κερδοσκοπικό και αποκτά νομική προσωπικότητα με την τήρηση των νόμιμων διατυπώσεων. Η νομοθετική αναγνώριση των σωματείων έγινε για πρώτη φορά με το ν. 281/14. Από την άποψη του σκοπού στον οποίο απέβλεπαν διακρίνονταν σε αλληλοβοηθητικά και σε επαγγελματικά. Ειδική ρύθμιση των επαγγελματικών σωματείων έγινε με το ν. 2151/20, αλλά οι γενικές διατάξεις του ν. 281/14 δεν θίχθηκαν.

Το σωματείο διακρίνεται από την απλή ένωση προσώπων διότι για την σύσταση της τελευταίας δεν απαιτείται ο ελάχιστος αριθμός των 20 προσώπων. Με την πιο γενική μορφή τους, τα σωματεία λειτουργούν ως νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, δίχως να εμποδίζει τα πρόσωπα εκείνα που απασχολούνται σ' ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή και στο δημόσιο ακόμη, να συστήσουν σωματείο, με την ειδικότερη μορφή της συνδικαλιστικής οργάνωσης, όπως προβλέπει για το ζήτημα αυτό το άρθρο 30 του ν. 1264/82.

Το Σύνταγμα με το άρθρο 12 κατοχυρώνει την ελευθερία σύστασης και συμμετοχής στο σωματείο καθώς και τη διάλυση

του η οποία μπορεί να γίνει μόνο με δικαστική απόφαση, λόγω παράβασης του νόμου ή ουσιώδους διάταξης του καταστατικού και όχι με νόμο ή απλή διοικητική πράξη της εποπτεύουσας το σωματείο αρχής.

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 78 και 81 ΑΚ το σωματείο συνίσταται από το δικαστήριο, μετά από σχετική αίτηση των ιδρυτικών μελών του, αφού προηγουμένως διαπιστώσει τη συνδρομή των προϋποθέσεων του νόμου, μέσα στις οποίες περιλαμβάνονται κυρίως ο έλεγχος της ύπαρξης του ελάχιστου απαιτούμενου αριθμού μελών και της συμφωνίας του καταστατικού προς το νόμο, την ηθική και τη δημόσια τάξη. Η τυπική διαδικασία για τη σύσταση του σωματείου ξεκινά από τη σύνταξη της ιδρυτικής πράξης αυτού, η οποία καταρτίζεται από τα ιδρυτικά του μέλη.

Ο νόμος δεν καθορίζει συγκεκριμένο περιεχόμενο της συστατικής- ιδρυτικής πράξης του σωματείου, σε αντίθεση με το καταστατικό για το οποίο στη διάταξη του άρθρου 80 ΑΚ καθορίζει συγκεκριμένο ελάχιστο υποχρεωτικό περιεχόμενο. Οποσδήποτε όμως η συστατική πράξη θα πρέπει να καθορίζει τις γενικές αρχές του σκοπού και της λειτουργίας του υπό σύσταση σωματείου και ν' αφήνει την αναλυτική ρύθμιση τούτων στο καταστατικό, το οποίο και την συμπληρώνει. Αμέσως μετά την ολοκλήρωση της σύστασης του και την καταχώρηση του στα οικεία βιβλία, η προσωρινή διοίκηση μεριμνά για τις πρώτες αναγκαίες πράξεις λειτουργίας του, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η σύγκληση της πρώτης γ.σ. για την εκλογή της τακτικής διοίκησης του.

Η προσωρινή διοίκηση εκλέγεται, κατά κανόνα, ταυτόχρονα με τη συστατική πράξη από τα ιδρυτικά μέλη.

Από το χρονικό σημείο που υπογράφεται η ιδρυτική πράξη του υπό σύσταση σωματείου, μέχρι εκείνο κατά το οποίο ολοκληρώνεται η τυπική διαδικασία της δικαστικής αναγνώρισης του, μεσολαβεί ένα χρονικό διάστημα 2 ή 3 μηνών, που καλείται προιδρυτικό στάδιο, στη διάρκεια του οποίου το υπό σύσταση σωματείο έχει τη νομική μορφή της ένωσης προσώπων της ΑΚ 107, με μοναδικό σκοπό την ολοκλήρωση των διατυπώσεων του νόμου για την κτήση νομικής προσωπικότητας του υπό σύσταση σωματείου.

Το καταστατικό του σωματείου είναι το έγγραφο εκείνο που περιέχει τους βασικούς κανόνες λειτουργίας του και καταρτίζεται από τα ιδρυτικά μέλη του. Τα ιδρυτικά μέλη μπορούν να προσθέσουν στο καταστατικό και ρύθμιση επί θεμάτων που δεν προβλέπει ο νόμος (δυνητικό περιεχόμενο του καταστατικού), καθώς επίσης να εξουσιοδοτήσουν είτε τη γ.σ., είτε το δ.σ. να εκπονήσουν εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας του σωματείου, πειθαρχικό κανονισμό κ.λ.π.

Η τυχόν αυστηρότερη ρύθμιση των θεμάτων εκείνων που αφορούν το υποχρεωτικό περιεχόμενο του καταστατικού, είναι καταρχήν επιτρεπτή, αρκεί να μην δυσκολεύεται η λειτουργία του σωματείου και να είναι παράλληλα ανεκτή από την έννομη τάξη. Όμως, τυχόν αντίθετη ρύθμιση του καταστατικού προς το ελάχιστο υποχρεωτικό περιεχόμενο του νόμου, που τυχόν διέφυγε το δικαστικό έλεγχο, υποχωρεί μπροστά στην υποχρεωτική ρύθμιση του νόμου, που ισχύει στη θέση της.

Το καταστατικό εκφράζει καταρχήν τη σύμφωνη βούληση των ιδρυτικών μελών, όμως μετά την ολοκλήρωση της σύστασης του σωματείου και την έναρξη της λειτουργίας του αποσυνδέεται από τα ιδρυτικά μέλη που το κατάρτισαν και συνδέεται πλέον με το σωματείο, αποβλέποντας εφεξής στην εκπλήρωση του σκοπού του και στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων των μελών του.

Τα επιμέρους αντικείμενα ρύθμισης του καταστατικού είναι:

α) Ο σκοπός του σωματείου

Ο σκοπός του σωματείου δεν επιτρέπεται να είναι κερδοσκοπικός, να αντίκειται στο νόμο, στην ηθική και στη δημόσια τάξη.

β) Η επωνυμία του σωματείου

Η επωνυμία στο σωματείο προσδιορίζει την ταυτότητα του

γ) Η έδρα του σωματείου

Η έδρα του σωματείου ταυτίζεται με την έδρα του νομικού προσώπου γενικότερα. Ως έδρα του σωματείου ορίζεται μια ευρύτερη εδαφική περιοχή, δηλαδή μια πόλη ή ένα χωριό και όχι μια συγκεκριμένη διεύθυνση, στην οποία το σωματείο θα έχει τα γραφεία του. Το σωματείο δεν επιτρέπεται να έχει διπλή έδρα. Η μεταβολή της έδρας του σωματείου απαιτεί τροποποίηση του καταστατικού του.

δ) Οι όροι εισόδου νέων μελών, αποχώρησης των παλιών και αποβολής τους

ε) Οι πόροι του σωματείου

Η αναφορά του καταστατικού στους πόρους του σωματείου είναι αναγκαία, γιατί μέσω αυτών το σωματείο θα μπορέσει να ανταπεξέλθει στις δαπάνες και τα έξοδα λειτουργίας του και εκπλήρωσης του καταστατικού σκοπού του.

στ) Η τροποποίηση του καταστατικού

Τροποποίηση του καταστατικού είναι κάθε μεταβολή ουσιαστικών ή τυπικών όρων του, που επιβάλλεται είτε από λόγους διόρθωσης ή συμπλήρωσης λαθών ή κενών που εμφιλοχώρησαν κατά τη σύσταση του σωματείου, είτε από την ανάγκη προσαρμογής ή μεταβολής του καταστατικού σε νέες συνθήκες που δημιουργήθηκαν από τη λειτουργία αυτού.

Τα μέλη της πρωτόβαθμης συνδικαλιστικής οργάνωσης είναι πάντα φυσικά πρόσωπα, διότι μόνο τα πρόσωπα αυτά είναι φορείς της εργασίας. Τα μέλη πρέπει να ασκούν την ίδια ή συναφή εργασία ή απασχόληση ή να εργάζονται στην ίδια επιχείρηση ή εκμετάλλευση ανεξάρτητα από το φύλο, την ιθαγένεια ή άλλη διάκριση. Αν το σωματείο είναι γενικό ή διεπαγγελματικό, δηλαδή πανεργατικό ορισμένης περιφέρειας, τότε κάθε εργαζόμενος, ανεξάρτητα από το είδος της εργασίας του μπορεί να μετέχει. Αν ο χαρακτήρας του σωματείου είναι κλαδικός ή ομοιοεπαγγελματικός, τότε μέλη του μπορούν να γίνουν όλοι οι εργαζόμενοι στον ίδιο κλάδο ή σε συναφείς κλάδους.

Η ίδρυση του σωματείου ως συνδικαλιστική οργάνωση υπόκειται σε ένδικα μέσα και αναγνωρίζεται από το πολυμελές πρωτοδικείο. Σχετικές είναι οι διατάξεις των άρθρων 761 και 787 παρ.2 ΠΟΛ Δ.

Η κτήση της ιδιότητας του μέλους προϋποθέτει τη συνδρομή στο πρόσωπο του υποψηφίου των θετικών και αρνητικών προϋποθέσεων που, κατά κανόνα, τάσσει το καταστατικό του σωματείου. Για να καταστεί κάποιος μέλος σωματείου, πρέπει προηγουμένως, να υποβάλλει γραπτή αίτηση στο αρμόδιο όργανο

του σωματείου. Το ανωτέρω όργανο εξετάζει την αίτηση κι αν διαπιστώσει ότι το υποψήφιο μέλος συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις την αποδέχεται.

Η ιδιότητα του μέλους σωματείου συνεπάγεται δικαιώματα και υποχρεώσεις. Είναι όμως δυνατό κάποιο δικαίωμα του μέλους να είναι συγχρόνως και υποχρέωση τους όπως π.χ. το δικαίωμα συμμετοχής τους στις Γ.Σ. το οποίο αν δεν ασκηθεί κατά τις δύο τελευταίες συνεδριάσεις για την εκλογή Δ.Σ. συνεπάγεται τον κίνδυνο της διαγραφής του (άρθρο 7 παρ.1γ του ν. 1264/82).

Η απώλεια της ιδιότητας του μέλους μπορεί να προκληθεί στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) λόγω θανάτου του μέλους, β) λόγω διάλυσης του σωματείου, γ) αν πάψει να συντρέχει στο πρόσωπο του μέλους μια από τις ιδιότητες ή προϋποθέσεις που απαιτούνται, δ) λόγω αποβολής του μέλους ή λόγω αποχώρησης του.

Όργανα διοίκησης του σωματείου είναι η γενική συνέλευση των μελών του σωματείου, το διοικητικό συμβούλιο, η ελεγκτική επιτροπή και οι αντιπρόσωποι.

Η γενική συνέλευση είναι το ανώτατο όργανο διοίκησης του σωματείου. Είναι εσωτερικό όργανο του σωματείου, δηλαδή δεν εκπροσωπεί αυτό προς τα έξω, στους τρίτους. Η γ.σ. παρέχει, διαμέσου των αποφάσεων της, γενικές κατευθύνσεις στα εκτελεστικά όργανα του σωματείου, τα οποία αντλούν την εξουσία εκπροσώπησης του σωματείου από τις αποφάσεις της αυτές και την υλοποίηση τους σύμφωνα με το νόμο και το καταστατικό. Η γ.σ. ως όργανο διοίκησης του σωματείου, έχει διάρκεια λειτουργίας και υπάρχει για όσο χρόνο διαρκεί η λειτουργία και ύπαρξη του ίδιου του σωματείου. Η εκπροσώπηση

του σωματείου προς τα έξω ανατίθεται στο άλλο βασικό όργανο διοίκησης του σωματείου, στο διοικητικό συμβούλιο ως συλλογικό όργανο. Στην πράξη όμως η εκπροσώπηση αυτή ανατίθεται σε ένα από τα μέλη του, συνήθως στον πρόεδρο του. Το Δ.Σ. εκλέγεται από τη γενική συνέλευση. Οι συνεδριάσεις του Δ.Σ. είναι τακτικές ή έκτακτες. Μέσα στις αρμοδιότητες του Δ.Σ. είναι και η σύγκληση της Γ.Σ. Το δ.σ. εκπροσωπεί το σωματείο σε κάθε πράξη που κατευθύνεται στην εκπλήρωση του σκοπού του, ο οποίος και οριοθετεί την αντιπροσωπευτική του εξουσία. Η τελευταία, όπως ορίζει η ΑΚ 68 παρ.1, προσδιορίζεται από την ιδρυτική πράξη ή το καταστατικό του σωματείου.

Το καταστατικό του σωματείου μπορεί να προβλέψει τη λειτουργία και άλλων οργάνων, κυριότερο των οποίων είναι η ελεγκτική επιτροπή, της οποίας μάλιστα η συγκρότηση είναι υποχρεωτική στις συνδικαλιστικές οργανώσεις (σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ.2 του ν. 1264/82). Έργο αυτής είναι ο έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης του δ.σ.

Η αντιπροσώπηση του σωματείου, ως πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, στη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια γίνεται διαμέσου των αντιπροσώπων της, οι οποίοι εκλέγονται από τη γ.σ.

2. ΕΝΩΣΗ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Ο νόμος 1264/82 αναγνωρίζει για πρώτη φορά, ως πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις τις ενώσεις προσώπων, είτε απαιτούν, είτε όχι νομική προσωπικότητα. Τα δικαιώματα τους όμως σε σχέση με τα σωματεία - συνδικαλιστικές οργανώσεις είναι σημαντικά

περιορισμένα. Έτσι α)η διάρκεια της ένωσης προσώπων ως συνδικαλιστική οργάνωση δεν μπορεί να ξεπερνά το εξάμηνο, β)τα μέλη της διοίκησης της δεν έχουν την ειδική προστασία του άρθρου 14 παρ.5 του νόμου, αλλά μόνο τη γενική προστασία του άρθρου 14 παρ.4 του ίδιου νόμου, που είναι η τυχόν καταγγελία της εργασιακής τους σύμβασης για νόμιμη συνδικαλιστική δράση, γ)δεν δικαιούται συνδικαλιστική άδεια, δεν μπορούν να γράφονται ως μέλη ομοσπονδιών και εργατικών κέντρων, όπως αυτό προκύπτει από το άρθρο 1 παρ.3 εδ β του νόμου 1264/82, σύμφωνα με το οποίο ομοσπονδίες είναι οι ενώσεις δύο τουλάχιστον σωματείων και όχι ενώσεων προσώπων, και εργατικά κέντρα είναι οι ενώσεις δύο τουλάχιστον σωματείων και τοπικών παραρτημάτων και όχι ενώσεων προσώπων, δ)έχουν το δικαίωμα κήρυξης απεργίας, αλλά μόνο μετά από απόφαση της πλειοψηφίας του συνόλου των εργαζομένων στην επιχείρηση ή εκμετάλλευση (άρθρο 20 παρ.1 εδάφ.γ' του νόμου), ε)τίθεται γι' αυτές από το νόμο φραγμός αριθμητικός και προς τα πάνω και προς τα κάτω για τη σύσταση και λειτουργία τους, αφού για να συσταθούν, πρέπει την ιδρυτική τους πράξη να υπογράψουν δέκα τουλάχιστον εργαζόμενοι και το σύνολο των εργαζομένων στην επιχείρηση ή εκμετάλλευση να μην ξεπερνά τους σαράντα, στ)τίθεται φραγμός στη σύσταση τους από την τυχόν ύπαρξη άλλου σωματείου στην επιχείρηση του εργοδότη με τους μισούς τουλάχιστον των εργαζομένων ως μέλη του και ζ)δεν έχουν την ικανότητα σύναψης συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

Με τους περιορισμούς αυτούς που ο νόμος βάζει στις ενώσεις προσώπων, ως πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, περιορίζει ουσιαστικά το συνδικαλιστικό δικαίωμα

και τη συνδικαλιστική ελευθερία των εργαζομένων και επιπλέον αφαιρεί σημαντικά δικαιώματα από τις ενώσεις προσώπων του άρθρου 107 ΑΚ, τα οποία δεν αντισταθμίζονται από εκείνα που τους αναγνωρίζει με το β' εδάφιο του άρθρου 1 παρ.3γγ.

Οι πιο πάνω περιορισμοί όμως του νόμου 1264/82 στις ενώσεις προσώπων, ως συνδικαλιστικών οργανώσεων, εμποδίζουν ουσιαστικά την άσκηση του συνδικαλιστικού δικαιώματος των εργαζομένων στις οικείες επιχειρήσεις και είναι συνεπώς αντισυνταγματικοί. Και τούτο, για τους πιο κάτω λόγους:

α)οι εργαζόμενοι που θέλουν να συστήσουν μια διαρκή συνδικαλιστική οργάνωση, είναι υποχρεωμένοι να συστήσουν σωματείο, διότι η διάρκεια ζωής της ένωσης προσώπων είναι από το νόμο περιορισμένη στους έξι(6) μήνες, μετά την πάροδο των οποίων η ένωση διαλύεται αυτοδίκαια. Έχουν συνεπώς οι προκείμενες ενώσεις, από την άποψη αυτή, προσωρινό χαρακτήρα. Με τον τρόπο λοιπόν αυτό, οι εργαζόμενοι σε επιχείρηση που απασχολεί λιγότερους από 40 εργαζομένους, στερούνται του δικαιώματος να συστήσουν μια διαρκή συνδικαλιστική οργάνωση και είναι υποχρεωμένοι κάθε έξι μήνες να ανασυστήνουν την ένωση προσώπων, που τυχόν θα έχουν συστήσει, με την τήρηση όλων των διατυπώσεων του νόμου, πράγμα που θα τους δημιουργεί σοβαρά εμπόδια στην ελεύθερη άσκηση του συνδικαλιστικού δικαιώματος, αφού, λόγω των συνθηκών που επικρατούν στην κάθε επιχείρηση, δεν είναι βέβαιο, ότι θα καταλήγουν κάθε φορά στην λήψη απόφασης για την ίδρυση ένωσης προσώπων.

β)Τα μέλη της διοίκησης της ένωσης προσώπων βρίσκονται σε μειονεκτική θέση απέναντι στα μέλη της διοίκησης των

σωματείων, από την άποψη της ειδικής προστασίας που τους παρέχει ο νόμος. Και τούτο, παρόλο που και οι δύο οργανώσεις (σωματείο και ένωση προσώπων) αναγνωρίζονται εξίσου από το νομοθέτη ως συνδικαλιστικές, με κοινούς στόχους και επιδιώξεις.

γ) Οι νομικές δυνατότητες ή εξουσίες της ένωσης προσώπων είναι περιορισμένες σε σχέση με τα σωματεία. Και τούτο, γιατί οι ενώσεις προσώπων δεν μπορούν να γραφτούν ως μέλη ομοσπονδιών ή εργατικών κέντρων. Κάτι άλλωστε το αυτονόητο, λόγω του προσωρινού τους χαρακτήρα. Στις εκλογές για την ανάδειξη των μελών της διοίκησης τους δεν μετέχει δικαστικός αντιπρόσωπος και συνεπώς δεν υπάρχουν οι εγγυήσεις για μια αδιάβλητη ψηφοφορία. Δεν τους δίνεται η δυνατότητα είσπραξης των εισφορών των μελών τους μέσα στο χώρο της απασχόλησης τους, αλλά εκτός αυτού. Δεν καθιερώνεται γι' αυτές ως υποχρεωτικό εκλογικό σύστημα εκείνο της απλής αναλογικής, ούτε η υποχρέωση έκδοσης και διατήρησης εκλογικού συνδικαλιστικού βιβλιαρίου.

δ) η άσκηση του δικαιώματος της απεργίας γίνεται κάτω από αυστηρότερες προϋποθέσεις συγκριτικά με τα σωματεία, αφού εδώ απαιτείται απόφαση της πλειοψηφίας του συνόλου των εργαζομένων στην οικεία επιχείρηση και όχι της πλειοψηφίας της γ.σ. των μελών της.

ε) Στους εργαζόμενους επιχείρησης που απασχολεί λιγότερους των δέκα, αποκλείεται να συστήσουν ένωση προσώπων ως συνδικαλιστική οργάνωση. Έτσι, οι εργαζόμενοι αυτοί είναι υποχρεωμένοι εκ των πραγμάτων να συστήσουν απλή ένωση προσώπων του άρθρου 107 ΑΚ, η οποία όμως δεν θα έχει ούτε δικαίωμα κήρυξης απεργίας, ούτε δικαίωμα σύναψης συλλογικών

συμβάσεων εργασίας, ούτε την ειδική προστασία του άρθρου 14 παρ.4 του νόμου. Αλλά και στην περίπτωση που ο αριθμός των εργαζομένων της επιχείρησης ξεπερνά τους 10, αλλά είναι πολύ μικρότερος των 40, δηλ. είναι γύρω στους 20, όπως συμβαίνει στις περισσότερες μικρομεσαίες επιχειρήσεις της χώρας μας, και πάλι η σύσταση της ένωσης προσώπων ως συνδ. οργάνωση είναι δύσκολη, αν όχι προβληματική. Και τούτο, είτε διότι δεν θα συγκεντρώνεται εύκολα ο ελάχιστος αναγκαίος αριθμός των δέκα εργαζομένων, είτε διότι λόγω των συνθηκών που επικρατούν στην επιχείρηση δεν θα καταλήγουν εξίσου εύκολα στη λήψη απόφασης για ίδρυση ένωσης προσώπων.

Η ένωση προσώπων του άρθρου 1 παρ.3γγ του νόμου 1264 είναι βέβαια οργάνωση που στερείται νομικής προσωπικότητας. Πέρα όμως από το κοινό τούτο σημείο που έχει με την ένωση προσώπων του άρθρου 107 ΑΚ, έχει σημαντικές διαφορές απέναντι σ' αυτήν. Η ένωση προσώπων για να συσταθεί και να λειτουργήσει ως συνδικαλιστική οργάνωση θα πρέπει να τηρήσει τις διατυπώσεις του άρθρου 1 παρ.3γγ του νόμου 1264. Στην αντίθετη περίπτωση η ένωση προσώπων ρυθμίζεται αποκλειστικά από τα άρθρα 12 του συντάγματος, ως προς τη σύσταση και την υπόσταση της και 107 του ΑΚ και δεν έχουν γι' αυτήν εφαρμογή οι διατάξεις του ν. 1264.

Η νόμιμη σύσταση της ένωσης του νόμου 1264 προϋποθέτει γραπτή ιδρυτική πράξη, που κατατίθεται στο γραμματέα του αρμόδιου ειρηνοδικείου και κοινοποιείται στον εργοδότη, ενώ τέτοια διατύπωση δεν απαιτεί ο νόμος για την απλή ένωση του ΑΚ 107.

Όργανα της ένωσης προσώπων είναι η γενική συνέλευση των μελών της και οι εκπρόσωποι της που συγκροτούν τη διοίκηση της, καθώς επίσης η εφορευτική και η ελεγκτική της επιτροπή.

Για τις ενώσεις προσώπων ο νόμος αναφέρει περιοριστικά τις διατάξεις του εκείνες που εφαρμόζονται και σε αυτές. Οι διατάξεις αυτές είναι:

- 1) Του άρθρου 3 παρ.1α που προβλέπει την τήρηση μητρώου μελών
 - 2) Του άρθρου 7 παρ.1 που αφορά στις προϋποθέσεις οι οποίες πρέπει να συντρέχουν για την κτήση της ιδιότητας του μέλους της ένωσης
 - 3) Του άρθρου 7 παρ.5-7 που προβλέπει τη δυνατότητα να γίνουν μέλη της ένωσης διαμέσου της δικαστικής οδού
 - 4) Του άρθρου 8 που αφορά στη συνέλευση των μελών, στην απαρτία, στη λήψη και στην προσβολή των αποφάσεων της
 - 5) Του άρθρου 20 παρ.1γ που αφορά στην κήρυξη της απεργίας.
- Δεν θα πρέπει να παραλειφθεί να σημειωθεί εδώ, ότι για τα μέλη της διοίκησης της ένωσης ισχύει η γενική προστασία του άρθρου 14 παρ.4 του νόμου και ότι η ένωση νομιμοποιείται να συνάπτει σ.σ.ε., όπως και πιο πάνω αναφέρθηκε.

Όπως αναφέρεται στην ερμηνευτική εγκύκλιο του ν. 1264 (εγκύκλιος υπ. εργασίας 53780/30.7.1982, στο άρθρο 1),στις άλλες διατάξεις του νόμου, όπου αναφέρεται ο όρος "πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις", δεν περιλαμβάνονται οι ενώσεις προσώπων.

Η ένωση προσώπων ως συνδικαλιστική οργάνωση διαλύεται, καταρχήν, για τους λόγους για τους οποίους διαλύεται και η απλή ένωση προσώπων της ΑΚ 107. Διαλύεται όμως και αν, μετά τη

νομότυπη ίδρυση της πάψει να συντρέχει μία από τις θετικές ή αρνητικές προϋποθέσεις σύστασης της ως συνδικαλιστικής της οργάνωσης, οπότε όμως η διάλυση της αφορά τη μορφή της ως συνδικαλιστικής οργάνωσης και όχι και ως απλής ένωσης προσώπων της ΑΚ 107. Η διάλυση της ένωσης προσώπων γίνεται αυτοδίκαια, χωρίς πρόσθετες διατυπώσεις.

Το υπό σύσταση σωματείο, στο χρόνο που μεσολαβεί από την υπογραφή της ιδρυτικής του πράξης ως και την κτήση της νομικής του προσωπικότητας, θεωρείται ένωση προσώπων του άρθρου 107 ΑΚ. Τα ιδρυτικά του όμως μέλη, από την υπογραφή της συστατικής του πράξης, απολαμβάνουν την προστασία του νόμου 1264 από την απόλυση και την μετάθεση (άρθρο 14 παρ.8 του νόμου 1264).

Η διάταξη του άρθρου 12 παρ.3 του συντάγματος κατοχυρώνει εξίσου τη σύσταση και λειτουργία της απλής ένωσης προσώπων, με την έννοια ότι δεν επιτρέπει στον κοινό νομοθέτη να επιβάλλει περιορισμούς στη σύσταση αυτής, οι οποίοι ουσιαστικά να εξαναγκάζουν τα ενδιαφερόμενα φυσικά πρόσωπα να συστήσουν σωματεία.

3. ΤΟΠΙΚΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Η τρίτη μορφή πρωτόβαθμης συνδικαλιστικής οργάνωσης που αναγνωρίζει ο νόμος 1264, είναι τα τοπικά παραρτήματα συνδικαλιστικών οργανώσεων ευρύτερης περιφέρειας ή πανελλαδικής έκτασης, που προβλέπονται από το καταστατικό τους (π.χ. ο ΠΣΥΠ/ΟΤΕ-Πανελλήνιος Σύλλογος Υπαλληλικού Προσωπικού ΟΤΕ, που είναι πρωτόβαθμη συνδικαλιστική οργάνωση πανελλαδικής έκτασης). Τα τοπικά παραρτήματα, όπως

άλλωστε το λέει και η σχετική φράση, είναι τοπικά τμήματα της πρωτόβαθμης συνδικαλιστικής οργάνωσης, με μέλη της εργαζόμενους του τόπου όπου αναπτύσσουν την δραστηριότητα τους. Για τη σύσταση τους, ως πρωτόβαθμων συνδικαλιστικών οργανώσεων πρέπει να υπάρχει σχετική πρόβλεψη στο καταστατικό της οικείας συνδικαλιστικής οργάνωσης, το οποίο μπορεί να εκχωρεί την εξουσία για την σύσταση τους, είτε στη γ.σ. είτε στο δ.σ. αυτής, με ρητή διάταξη- πρόβλεψή του.

Γεννιέται εδώ το πρόβλημα, αν τα τοπικά παραρτήματα είναι τοπικά τμήματα σωματείων ή μπορούν εξίσου να είναι και τοπικά τμήματα ενώσεων προσώπων του άρθρου 1 παρ.3γγ του νόμου 1264. Και τούτο διότι: α) Ενώσεις προσώπων με ευρύτερο περιφερειακό ή και πανελλαδικό χαρακτήρα δύσκολα μπορούν να υπάρξουν λόγω των φραγμών που αναφέρθηκαν γι' αυτές. Έχουν κατά κανόνα τοπική δραστηριότητα και ύπαρξη και δεν μπορούν συνεπώς να συστήσουν τοπικά παραρτήματα και β) ο νομοθέτης πρόβλεψε για τα τοπικά παραρτήματα αμέσως μετά τα σωματεία και όχι μετά τις ενώσεις προσώπων, που σημαίνει ότι ως συνδικαλιστικές οργανώσεις ευρύτερης περιφέρειας ή πανελλαδικού χαρακτήρα φαίνεται να θεωρεί τα σωματεία και μόνο. Στην αντίθετη περίπτωση, θα έπρεπε να μνημονεύει τα τοπικά παραρτήματα, ως τρίτη κατά σειρά μορφή συνδικαλιστικής οργάνωσης, πράγμα άλλωστε που θα είχε και λογική ακολουθία, αν ληφθεί υπόψη ότι ο νομοθέτης θεωρεί και αναγνωρίζει τα τοπικά παραρτήματα σαν συνδικαλιστικές οργανώσεις με τα πιο περιορισμένα δικαιώματα και την απλούστερη οργάνωση.

Το τοπικό παράρτημα εμφανίζεται προς τα έξω στο όνομα της οικείας συνδικαλιστικής οργάνωσης και λειτουργεί στα πλαίσια των αποφάσεων της γ.σ. και του δ.σ. αυτής. Δεν αποκλείεται βέβαια ένας περιορισμένος βαθμός οργανωτικής αυτοτέλειας με τη μορφή μιας τοπικής διοικητικής επιτροπής του οικείου παραρτήματος με εξειδικευμένες αρμοδιότητες. Δεν έχει νομική προσωπικότητα, που σημαίνει ότι στερείται την ικανότητα να είναι διάδικος, εκτός αν έχει συσταθεί ως ένωση προσώπων του άρθρου 107 ΑΚ, πράγμα για το οποίο πρέπει να υπάρχει ρητή πρόβλεψη στο καταστατικό της οικείας συνδικαλιστικής οργάνωσης. Επίσης, δεν μπορεί να αποκτά δική του περιουσία, ούτε να αναπτύσσει ανεξάρτητη συνδικαλιστική δράση από το σωματείο στο οποίο ανήκει.

Τα δικαιώματα των τοπικών παραρτημάτων είναι περιορισμένα σε ένα και μοναδικό: να γίνονται μέλη του τοπικού εργατικού κέντρου, εφόσον αυτό το αποφασίσει η κεντρική διοίκηση της οικείας συνδικαλιστικής οργάνωσης με τη σύμφωνη γνώμη της συνέλευσης αυτού. Ενώ εξάλλου, τα μέλη του δ.σ. του τοπικού παραρτήματος, αν τούτο έχει οργανωτική αυτοτέλεια, δεν απολαμβάνουν την αυξημένη προστασία του συνδικαλιστικού στελέχους, που παρέχει το άρθρο 14 παρ.5 έως 9 του νόμου 1264.

4.ΑΓΡΟΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Οι αγροτικοί σύλλογοι αποτελούν την πρωτοβάθμια αγροτική συνδικαλιστική οργάνωση. Μέλη των αγροτικών συλλόγων μπορούν να γίνουν μόνο οι κατά κύριο επάγγελμα αγρότες (άρθρο 6 του ν 1361/83). Επειδή όμως οι ασκούντες το αγροτικό επάγγελμα είναι στην ουσία εργαζόμενοι, έστω και για

ίδιο λογαριασμό, είναι λογικό να καλύπτονται και αυτοί από την 87 ΔΣΕ, άποψη που στηρίζεται, πέραν των άλλων και στο άρθρο 1 της υπ' αριθμόν 11 ΔΣΕ.

Οι αγροτοεργάτες, κατά τη σωστότερη άποψη, δεν μπορούν να είναι μέλη τέτοιων οργανώσεων, σε αντίθεση με τους ιδιοκτήτες γεωργικών εκτάσεων που απασχολούνται για ίδιο λογαριασμό με τη γη, οι οποίοι μπορούν να είναι μέλη των οργανώσεων αυτών, κάτι που ισχύει και για τους μισθωτές ξένων αγροτεμαχίων.

Σύμφωνα με το άρθρο 5 του ν. 1361/83, για την ίδρυση Αγροτικού Συλλόγου απαιτείται η σύμπραξη 20 τουλάχιστον αγροτών και η τήρηση των διατυπώσεων των άρθρ. 78 επομ. του Αστικού Κώδικα.

II. Η ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

1. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ

Τις δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις αποτελούν οι ομοσπονδίες και τα εργατικά κέντρα.

Από την πλευρά της οργανωτικής ιεράρχησης οι δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις είναι υπερκείμενες των πρωτοβαθμίων.

Η ομοσπονδία είναι νομικό πρόσωπο του οποίου μέλη είναι δύο (2) τουλάχιστον σωματεία του ίδιου ή συναφών κλάδων οικονομικής δραστηριότητας, ή του ίδιου ή συναφών επαγγελματιών, δηλαδή δύο τουλάχιστον επιχειρησιακά ή επαγγελματικά σωματεία του ίδιου ή συναφών οικονομικών κλάδων δραστηριότητας. Τα σωματεία συνταξιούχων δεν επιτρέπεται να γίνουν μέλη δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης, για όσους λόγους και οι συνταξιούχοι δεν επιτρέπεται να συμμετέχουν στις πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις. Η απλή ένωση προσώπων δεν μπορεί να συμπράξει στη σύσταση υπερκείμενης οργάνωσης.

Για την σύσταση και την αναγνώριση δευτεροβάθμιας οργάνωσης (ομοσπονδίας) απαιτείται α) η σύνταξη ιδρυτικής πράξης, β) η υποβολή, από την προσωρινή διοικούσα επιτροπή, αίτησης στο αρμόδιο δικαστήριο. Στο δικαστήριο υποβάλλεται ακόμη α) το καταστατικό της συνδικαλιστικής οργάνωσης (ομοσπονδίας), β) επίσημο αντίγραφο του καταστατικού του κάθε σωματείου-ιδρυτικού μέλους, γ) απόσπασμα ή αντίγραφο του πρακτικού της γ.σ. του κάθε σωματείου-ιδρυτικού μέλους που αποφασίζει τη συμμετοχή του στην υπερκείμενη οργάνωση και

δ)αντίγραφο της δικαστικής απόφασης που αναγνώρισε το κάθε σωματείο-ιδρυτικό μέλος.

Η μορφή της ομοσπονδιακής συγκρότησης είναι η κλασσική μορφή ανάπτυξης του συνδικαλισμού στις περισσότερες δυτικοευρωπαϊκές και ανατολικοευρωπαϊκές χώρες. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει των αναγκαιότητα ύπαρξης και λειτουργίας των κλαδικών ομοσπονδιών.

2. ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η άλλη μορφή δευτερόβαθμης συνδικαλιστικής οργάνωσης είναι τα εργατικά κέντρα που αποτελούν την οριζόντια οργάνωση των εργαζομένων. Λειτουργούν και αυτά με τη μορφή του νομικού προσώπου και μέλη τους είναι δύο (2) τουλάχιστον σωματεία και τοπικά παραρτήματα, που έχουν την έδρα τους στην περιφέρεια του αντίστοιχου εργατικού κέντρου. Για τα εργατικά κέντρα δεν απαιτείται από το νόμο ταυτότητα ή συνάφεια κλάδου οικονομικής δραστηριότητας ή επαγγέλματος των φυσικών προσώπων που αποτελούν μέλη των σωματείων, τα οποία συγκροτούν το εργατικό κέντρο. Δυο τοπικά παραρτήματα δεν μπορούν, αυτά και μόνο, να συστήσουν εργατικό κέντρο, αλλά απαιτείται η σύμπραξη δύο τουλάχιστον σωματείων. Κι αυτό διότι προκύπτει από την διατύπωση του άρθρου 1 παρ.3β του νόμου 1264/82 που χρησιμοποιεί το σύνδεσμο "και " αντί του διαζευκτικού "ή" στο οικείο σημείο του.

Για τη σύσταση και την αναγνώριση των εργατικών κέντρων ως συνδικαλιστικές οργανώσεις ισχύουν όσα αναφέρθηκαν παραπάνω για τη σύσταση και αναγνώριση των ομοσπονδιών.

Τα εργατικά κέντρα μπορούν να μεταβληθούν σύντομα σε εκείνους τους πυρήνες που εκφράζουν στο επίπεδο του νομού και της περιφέρειας, τη θέληση της εργατικής τάξης, για συμμετοχή, για δημοκρατικό προγραμματισμό, για αποκεντρωμένη πολιτιστική ανάπτυξη.

3. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Σύμφωνα με το άρθρο 9 του ν. 1361/83 οι αγροτικοί σύλλογοι μπορούν να συστήσουν Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων, με περιφέρεια τα όρια του νομού.

Για τη σύσταση Ομοσπονδίας Αγροτικών Συλλόγων απαιτείται:

α) Η σύμπραξη δώδεκα (12) τουλάχιστον Αγροτικών Συλλόγων σε νομούς δε με πληθυσμό κατώτερο των 60.000 κατοίκων, η σύμπραξη έξι (6) τουλάχιστον Αγροτικών Συλλόγων.

β) Η τήρηση των διατυπώσεων των άρθρ.78 επόμε. του Αστικού Κώδικα.

Κάθε Αγροτικός Σύλλογος έχει δικαίωμα να γίνει μέλος μιας μόνο Ομοσπονδίας Αγροτικών Συλλόγων, εκείνης του νομού, στον οποίο έχει την έδρα του.

III. Η ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

1. ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ

Οι συνομοσπονδίες αποτελούν την τρίτη βαθμίδα των συνδικαλιστικών οργανώσεων και μέλη τους είναι, αδιάκριτα, δύο (2) τουλάχιστον ομοσπονδίες και εργατικά κέντρα.

Οι συνομοσπονδίες ως τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις είναι υπερκείμενες των πρωτοβαθμίων.

Η απόφαση της συνδικαλιστικής οργάνωσης (ομοσπονδίες ή εργατικά κέντρα) για την ένωση της με άλλη οργάνωση με σκοπό την ίδρυση υπερκείμενης συνδικαλιστικής οργάνωσης παίρνεται από τη γενική συνέλευση της, εκτός αν για το ζήτημα αυτό υπάρχει ρητή πρόβλεψη στο καταστατικό της. Για τη σύσταση συνομοσπονδίας απαιτείται ιδρυτική πράξη και καταστατικό. Για να αποκτήσει η συνομοσπονδία νομική προσωπικότητα απαιτείται δικαστική απόφαση που εγκρίνει τελεσίδικα το καταστατικό της και εγγραφή στα οικεία βιβλία του αρμόδιου πρωτοδικείου, σύμφωνα με το ΑΚ 83. Τη σχετική απόφαση παίρνουν τα αρμόδια όργανα των δευτεροβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων και όχι τα αρμόδια όργανα των πρωτοβάθμιων οργανώσεων που είναι μέλη τους.

Η κάθε μία οργάνωση διατηρεί την αυτοτέλεια της. Τούτο σημαίνει ότι τα μέλη της μιας οργάνωσης δεν αποτελούν αναγκαστικά μέλη της αμέσως υπερκείμενης οργάνωσης και πολύ περισσότερο της απώτερης (τριτοβάθμιας) οργάνωσης.

2. ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Οι Ομοσπονδίες Αγροτικών Συλλόγων μπορούν να συστήσουν σε πανελλήνιο επίπεδο Συνομοσπονδίες Αγροτικών Συλλόγων.

Για τη σύσταση Συνομοσπονδίας Αγροτικών Συλλόγων απαιτείται η σύμπραξη δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ομοσπονδιών και η τήρηση των διατυπώσεων των άρθρ. 78 του ΑΚ.

Κάθε ομοσπονδία έχει δικαίωμα να γίνει μέλος μιας μόνο Συνομοσπονδίας (Ν. 1361/83 άρθρο 10).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Ι. ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Την κινητήρια δύναμη της συνδικαλιστικής οργάνωσης αποτελούν τα μέλη της. Και αυτό, διότι από τα μέλη της συνδικαλιστικής οργάνωσης συγκροτούνται τα διάφορα καταστατικά της όργανα, διαμέσου των οποίων η οργάνωση λειτουργεί και επιδιώκει την εκπλήρωση των σκοπών της.

Η ιδιότητα του μέλους είναι προσωποπαγής και συνδέει τον καθένα εργαζόμενο ατομικά με τη συγκεκριμένη συνδικαλιστική οργάνωση. Γι' αυτό η ιδιότητα αυτή είναι αμεταβίβαστη, ανεπίδεκτη αντιπροσώπευσης (άρθρο 13 παρ.1 του ν. 1264/82) και ακληρονόμητη.

Τα μέλη των πρωτόβαθμων συνδικαλιστικών οργανώσεων είναι πάντοτε φυσικά πρόσωπα. Και τούτο, διότι στο άρθρο 1 παρ.1 του νόμου ορίζεται ότι μέλη των οργανώσεων τούτων είναι οι εργαζόμενοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, τέτοιοι δε μόνο φυσικά πρόσωπα είναι και μπορεί να είναι.

Αντίθετα στις υπερκείμενες συνδικαλιστικές οργανώσεις (δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες) η έννομη σχέση που δημιουργείται σχετικά, είναι σχέση μεταξύ αυτών και των υποκείμενων οργανώσεων, που είναι τα μέλη τους. Δηλαδή τα μέλη των οργανώσεων τούτων είναι νομικά πρόσωπα και μόνο. Τα φυσικά πρόσωπα-μέλη των υποκείμενων πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων, δεν είναι απευθείας προς την υπερκείμενη οργάνωση.

Το δικαίωμα των εργαζομένων να γίνονται μέλη συνδικαλιστικών οργανώσεων ή των πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων να γίνονται μέλη δευτεροβαθμίων, δεν κατοχυρώνεται μόνο από τον κοινό νομοθέτη στο άρθρο 7 του

ν. 1264/82, αλλά έχει κατοχυρωθεί συνταγματικά και με διεθνές κανόνες που έχει επικυρώσει η Ελλάδα.

Η κτήση της ιδιότητας του μέλους συνδικαλιστικής οργάνωσης, όταν επιδιώκεται μετά την σύσταση της, προϋποθέτει καταρχήν την τήρηση της διαδικασίας και των προϋποθέσεων που προβλέπει το καταστατικό της οργάνωσης. Οι προϋποθέσεις αυτές δεν μπορούν να κάνουν ιδιαίτερα δύσκολη την κτήση της ιδιότητας του μέλους, γιατί έτσι θα είναι αντισυνταγματικές, αφού έτσι θα εμποδίζουν την άσκηση του δικαιώματος της θετικής συνδικαλιστικής ελευθερίας, που είναι κατοχυρωμένο συνδικαλιστικά. Οι καταστατικές αυτές προϋποθέσεις για την απόκτηση της ιδιότητας του μέλους είναι οι εξής:

α) Η υποβολή σχετικής αίτησης στο αρμόδιο καταστατικό όργανο, το οποίο είναι κατά κανόνα το διοικητικό συμβούλιο της οργάνωσης

β) Το υποψήφιο μέλος να έχει την ιδιότητα του εργαζόμενου (άρθρο 1 παρ.1 και 7 παρ.1 του ν. 1264).

Η συμμετοχή των εργαζόμενων στις συνδικαλιστικές οργανώσεις αποτελεί δικαίωμα τους, που είναι κατοχυρωμένο από το νόμο 1264 στο άρθρο 7 παρ.1, το σύνταγμα άρθρο 23 παρ.1 και από την 87 Διεθνή Σύμβαση Εργασίας.

Ο κάθε εργαζόμενος μπορεί να συμμετέχει στη συνδικαλιστική οργάνωση της εκλογής του αφότου αποκτήσει την ιδιότητα του εργαζομένου με την κατάρτιση της εργασιακής του σύμβασης, αρκεί να τηρήσει τους οικείους όρους του καταστατικού της. Το καταστατικό μπορεί να θέσει σαν προϋπόθεση εγγραφής του μέλους την προηγούμενη απασχόληση του μέλους στην οικεία επιχείρηση ή εκμετάλλευση ή στον οικείο επαγγελματικό κλάδο από 0 έως 2 μήνες, το maximum.

Στο άρθρο 7 του ν. 1264/82 δεν καθιερώνεται μόνο η θετική αλλά και η αρνητική συνδικαλιστική ελευθερία, το δικαίωμα, δηλαδή, του κάθε εργαζόμενου να μη μετέχει σε συνδικαλιστική οργάνωση.

Ο νόμος στο άρθρο 7 παρ.1 κάνει λόγο για συνδικαλιστική οργάνωση της επιχείρησης ή εκμετάλλευση ή του επαγγελματικού κλάδου απασχόλησης του υποψήφιου μέλους. Η χρήση των διαφορετικών αυτών όρων από τον νομοθέτη γίνεται για να δικαιολογήσει τον περιορισμό που βάζει, σύμφωνα με τον οποίο μπαίνει φραγμός στον αριθμό των συνδικαλιστικών οργανώσεων στις οποίες ο κάθε εργαζόμενος μπορεί να είναι μέλος. Εάν μέλη της συνδικαλιστικής οργάνωσης μπορούν να γίνουν οι εργαζόμενοι μιας επιχείρησης ανεξάρτητα από το επάγγελμα τους που ασκούν σ' αυτήν, τότε πρόκειται για επιχειρησιακή συνδικαλιστική οργάνωση· ενώ εάν μέλη της οργάνωσης μπορούν να γίνουν μόνο οι εργαζόμενοι συγκεκριμένες ειδικότητας ή συναφών ειδικοτήτων ανεξάρτητα από την επιχείρηση που απασχολούνται, τότε πρόκειται για κλαδική του επαγγέλματος συνδικαλιστική οργάνωση.

Εάν ο αριθμητικός φραγμός είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένης ρύθμισης του καταστατικού της συνδικαλιστικής οργάνωσης τότε ο φραγμός αυτός είναι έγκυρος και ισχυρός (άρθρο 7 παρ.4 του ν. 1264). Η θέση ενός τέτοιου φραγμού είναι σύμφωνη με την αρχή της συνδικαλιστικής αυτονομίας.

Σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ.1 του νόμου 1264 και ανεξάρτητα από οποιαδήποτε πρόβλεψη στο καταστατικό της οικείας συνδικαλιστικής οργάνωσης, δεν επιτρέπεται σε συνδικαλιστική οργάνωση επιχείρησης ή κλάδου της οικονομίας,

να γραφτούν ως μέλη εργαζόμενοι άλλων επιχειρήσεων ή άλλου κλάδου της οικονομίας.

Κάθε εργαζόμενος έχει το δικαίωμα να γίνει μέλος μιας οργάνωσης της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης και μιας του επαγγελματικού κλάδου απασχόλησης του.

Ο αριθμητικός περιορισμός της παρ.1 του άρθρου 7 βρίσκει την πρακτική του εφαρμογή στη συναφή διάταξη του άρθρου 28 παρ.2 του νόμου, σύμφωνα με την οποία οι εργαζόμενοι που είναι ήδη μέλη σε περισσότερες από δύο συνδικαλιστικές οργανώσεις, με τη διάκριση που γίνεται στην παρ.1 του άρθρου 7, πρέπει να επιλέξουν, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο μηνών (από την δημοσίευση του νόμου 1/7/1982) τις οργανώσεις στις οποίες θα παραμείνουν. Συνεπώς η διαγραφή από την συνδικαλιστική οργάνωση, στην οποία ο εργαζόμενος δεν έχει το δικαίωμα να είναι μέλος, επέρχεται αυτοδίκαια, χωρίς καμμία διατύπωση.

Οι ανήλικοι έχουν κι αυτοί δικαίωμα εγγραφής στη συνδικαλιστική οργάνωση με τη συμπλήρωση του 15ου έτους της ηλικίας τους και τη συναίνεση των προσώπων που ασκούν την επιμέλεια τους, σύμφωνα με τον ΑΚ 136, μετά την τροποποίηση του από το άρθρο 3 του ν. 1329/83.

Ανάλογο δικαίωμα έχουν και οι αλλοδαποί. Αρκεί βέβαια να έχουν άδεια εργασίας στην Ελλάδα και το καταστατικό της οικείας οργάνωσης να μην περιέχει απαγορευτική ρήτρα γι' αυτούς.

Το καταστατικό της συνδικαλιστικής οργάνωσης είναι ελεύθερο να προσδιορίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του υποψηφίου μέλους, με βάση είτε την ειδικότητα στην οποία πρέπει να απασχολείται, είτε τον εργοδότη ή τον κλάδο

οικονομικής δραστηριότητας που ασκεί την εργασία του, είτε και τα δύο μαζί.

Για την εγγραφή μιας πρωτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης ως μέλος δευτεροβάθμιας και της τελευταίας ως μέλος τριτοβάθμιας οργάνωσης, προβλέπεται ανάλογη διαδικασία με εκείνη που ακολουθείται στις πρωτοβάθμιες οργανώσεις. Δηλαδή, πρέπει να υποβληθεί η σχετική αίτηση, η οποία θα πρέπει να συνοδεύεται από την σχετική απόφαση της γενικής συνέλευσης της αιτούσας οργάνωσης και από σχετική βεβαίωση του γραμματέα του αρμόδιου πρωτοδικείου για την εγγραφή της στα βιβλία των συνδικαλιστικών οργανώσεων του άρθρου 2 του νόμου. Η αίτηση υποβάλλεται στο αρμόδιο όργανο της υπερκείμενης οργάνωσης για να αποφασίσει γι' αυτήν .

Όπως οι πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, έτσι και οι υπερκείμενες αυτής έχουν υποχρέωση να γράψουν ως μέλη τους τις υποκείμενες οργανώσεις που το ζητούν, εφόσον οι τελευταίες δεν είναι μέλη άλλης υπερκείμενης οργάνωσης του ίδιου βαθμού. Και αυτό, γιατί η συμμετοχή σε υπερκείμενη ομοειδή οργάνωση εξαντλεί το σχετικό δικαίωμα της υποκείμενης συνδικαλιστικής οργάνωσης (άρθρο 7 παρ.2 του ν. 1264/82).

Η προσχώρηση νέων μελών στις συνδικαλιστικές οργανώσεις φέρει το χαρακτήρα αναγκαστικής σύμβασης για τις τελευταίες. Αυτό σημαίνει ότι η συνδικαλιστική οργάνωση, διαμέσου του κατά το καταστατικό της αρμόδιου οργάνου, είναι υποχρεωμένη να αποδεχτεί την πρόταση του υποψήφιου μέλους, εφόσον το τελευταίο συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις του νόμου και του καταστατικού, οπότε η από πλευράς του εν λόγω οργάνου αποδοχή της αίτησης εγγραφής στην ουσία φέρει το χαρακτήρα

απλής διαπιστωτικής πράξης και δεν έχει πεδίο δικαιοπρακτικής ευχέρειας.

Σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ.5,6 και 7 καθορίζεται η διαδικασία εγγραφής του μέλους και προβλέπεται η περίπτωση που η συνδικαλιστική οργάνωση αδικαιολόγητα και κατά παράβαση αρνείται την εγγραφή νέων μελών. Σ'αυτή την περίπτωση το υποψήφιο μέλος έχει το δικαίωμα να ζητήσει, με προσφυγή στο δικαστήριο, την εγγραφή του στη δύναμη της οργάνωσης αυτής.

Όλα τα μέλη της συνδικαλιστικής οργάνωσης έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις. Έτσι, δεν επιτρέπεται, και αν ακόμη συναινούν όλα τα μέλη, να απονέμονται ή και να αφαιρούνται ιδιαίτερα δικαιώματα σε ορισμένα μέλη της συνδικαλιστικής οργάνωσης. Τυχόν αντίθετες διατάξεις του καταστατικού της οργάνωσης είναι ανίσχυρες.

Οι υποχρεώσεις των μελών της συνδικαλιστικής οργάνωσης διακρίνονται βασικά σε προσωπικές και περιουσιακές. Ως προσωπική υποχρέωση θεωρείται η υποχρέωση του μέλους να παίρνει μέρος στις γ.σ. της οργάνωσης, η υποχρέωση του να αναλαμβάνει αξιώματα σε διάφορα όργανα, να συμμετέχει στις διάφορες εκδηλώσεις της οργάνωσης και να επιδειχνει πίστη απέναντι σ'αυτήν.

Το δικαίωμα του κάθε εργαζομένου να γίνει μέλος της συνδικαλιστικής οργάνωσης της εκλογής του αποτελεί τη θετική εκδήλωση της ατομικής συνδικαλιστικής ελευθερίας. Εκτός όμως από τη θετική εκδήλωση του δικαιώματος αυτού, υπάρχει και η αρνητική του εκδήλωση, που συνίσταται στο δικαίωμα του κάθε εργαζόμενου να αποχωρεί εξίσου ελεύθερα από τη συνδικαλιστική οργάνωση, της οποίας είναι ήδη μέλος.

Εκτός από την εκούσια αποχώρηση του μέλους της συνδικαλιστικής οργάνωσης, ο νόμος στο άρθρο 7 παρ.1 εδάφιο γ' προβλέπει τρεις (3) περιπτώσεις απώλειας της ιδιότητας του μέλους, η οποία επέρχεται αυτοδίκαια. Οι περιπτώσεις αυτές είναι: α)η μη συμμετοχή του μέλους στις δύο τελευταίες εκλογές για την ανάδειξη της διοίκησης της συνδικαλιστικής οργάνωσης του, εφόσον η αποχή του δεν οφείλεται σε λόγους ανωτέρας βίας, β)η μη απασχόληση του μέλους, τους τελευταίους έξη μήνες στην επιχείρηση ή στο επάγγελμα που αφορά τη συνδικαλιστική οργάνωση, εφόσον τούτο οφείλεται στη θέληση του και σε λόγους που το εμπόδισαν να εργαστεί και γ)η μετατροπή της δραστηριότητας του από εργασιακή σε εργοδοτική (άρθρο 14 παρ.3 του νόμου). Οι δύο πρώτες περιπτώσεις ισχύουν, αν το καταστατικό της οργάνωσης δεν περιέχει γι'αυτές διαφορετική ρύθμιση. Αντίθετα, η τρίτη περίπτωση είναι υποχρεωτικής εφαρμογής από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις του ν. 1264/82, διότι διαφορετικά θα παραβιαζόταν η βασική αρχή, σύμφωνα με την οποία απαγορεύεται στις συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων να συμμετέχουν και εργοδότες.

Εκτός όμως από τις πιο πάνω περιπτώσεις, μπορεί το καταστατικό της συνδικαλιστικής οργάνωσης να προβλέπει κι άλλες περιπτώσεις διαγραφής των μελών της.

Για τη διαγραφή των μελών της συνδικαλιστικής οργάνωσης ισχύουν παράλληλα οι διατάξεις του άρθρου 88 ΑΚ. Έτσι το διαγραφόμενο μέλος μπορεί να αμφισβητήσει τη διαγραφή του με προσφυγή στο αρμόδιο δικαστήριο.

Δικαίωμα αποχώρησης έχουν και οι πρωτοβάθμιες συνδικ. οργανώσεις από τις δευτεροβάθμιες ή και οι δευτεροβάθμιες από τις τριτοβάθμιες στις οποίες είναι μέλη. Στην περίπτωση αυτή

χρειάζεται ρητή απόφαση της γ.σ. των μελών της αποχωρούσας οργάνωσης και γνωστοποίησή της στην ανωτεροβάθμια οργάνωση, στην οποία είναι μέλος.

Η απόκτηση της ιδιότητας του μέλους στις αγροτικές συνδικαλιστικές οργανώσεις προϋποθέτει ότι το υποψήφιο φυσικό πρόσωπο έχει την ιδιότητα του αγρότη, την οποία δίνει ο ίδιος ο νόμος 1361/83, στο άρθρο 6 παρ.1 και αναγνωρίζει στο φυσικό εκείνο πρόσωπο, που ασκεί κατά κύριο λόγο το αγροτικό επάγγελμα, του οποίου την έννοια την δίνει ο ίδιος νόμος στη διάταξη του εδ. β' της παραγρ.6 του άρθρου 6.

Το άρθρο 7 του ν. 1361/83 προβλέπει την περίπτωση άρνησης εγγραφής μελών σε Αγροτικό Σύλλογο και το δικαίωμα προσφυγής αυτών στο Ειρηνοδικείο.

Παρόμοια, στο άρθρο 11 του ίδιου νόμου προβλέπεται η περίπτωση άρνησης εγγραφής μελών σε δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες Αγροτικές Συνδικαλιστικές Οργανώσεις, όπου και σ' αυτή την περίπτωση έχουν δικαίωμα προσφυγής στο Ειρηνοδικείο και σε περίπτωση έφεσης στο Μονομελές Πρωτοδικείο.

II. Η ΤΗΡΗΣΗ ΒΙΒΛΙΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Ενόψει του γεγονότος ότι η λειτουργία της συνδικαλιστικής οργάνωσης δεν αφορά μόνο την ίδια, αλλά και τρίτους, όπως είναι λ.χ. τα μέλη της και οι ανωτεροβάθμιες οργανώσεις, οι οποίοι έχουν δικαίωμα να παίρνουν πληροφορίες για τη δράση της, ο νόμος 1264 στο άρθρο 3 επιβάλλει την τήρηση ορισμένων βιβλίων, στα οποία καταχωρούνται οι διάφορες αποφάσεις και πράξεις των οργάνων της.

Παρά το ότι στο άρθρο 3 του νόμου δεν αναφέρεται ότι η τήρηση των βιβλίων αυτών είναι υποχρεωτική, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις έχουν την υποχρέωση τήρησης αυτών των βιβλίων· διότι μόνο διαμέσου των βιβλίων αυτών μπορούν να δείξουν προς τα έξω την εσωτερική οργάνωση και λειτουργία τους, αλλά και να αποδείξουν κάθε πράξη ή απόφαση των οργάνων τους. Η τήρηση αυτών των βιβλίων διευκολύνουν την ομαλή εσωτερική λειτουργία των συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Η παράλειψη τήρησης ενός ή και περισσότερων από τα βιβλία αυτά δεν επισύρει βέβαια ποινικές κυρώσεις σε βάρος των μελών της διοίκησης της συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Τα βιβλία αυτά πρέπει να αριθμούνται ανά σελίδα και να σφραγίζονται με τη σφραγίδα της συνδικαλιστικής οργάνωσης, θεωρούνται δε από το Γραμματέα του Πρωτοδικείου της έδρας τους, πριν χρησιμοποιηθούν.

Τα βιβλία αυτά είναι τα εξής:

α) Βιβλίο μητρώου μελών

Σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ.3γγ του νόμου 1264, το βιβλίο μητρώου μελών οφείλουν να τηρούν και οι ενώσεις προσώπων του

άρθρου 1 παρ.3γγ του ν. 1264, όχι όμως και τα τοπικά παραρτήματα των συνδικαλιστικών οργανώσεων, που αναγνωρίζονται ως συνδικαλιστικές οργανώσεις μόνο αναφορικά με το δικαίωμα να γίνουν μέλη του αντίστοιχου εργατικού κέντρου. Εξάλλου, και με βάση τη μεταβατική διάταξη του άρθρου 25 παρ.2 του νόμου 1264 η διοίκηση της συνδικαλιστικής οργάνωσης οφείλει να προβεί στην εκκαθάριση του μητρώου μελών έναν τουλάχιστον μήνα πριν από την πρώτη μετά την έναρξη εφαρμογής του νόμου συνέλευση. Σ' αυτό το βιβλίο αναγράφονται αριθμημένα το ονοματεπώνυμο, το επάγγελμα, η διεύθυνση κατοικίας, ο αριθμός δελτίου ταυτότητας, ο αριθμός του εκλογικού συνδικαλιστικού βιβλιαρίου και μέχρι την έκδοσή του ο αριθμός του ασφαλιστικού βιβλιαρίου υγείας, το ταμείο ασφάλισης και οι χρονολογίες εγγραφής και διαγραφής κάθε μέλους. Στις δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, για τα νομικά πρόσωπα αναγράφονται η επωνυμία, η έδρα, οι αριθμοί και οι χρονολογίες των δικαστικών αποφάσεων έγκρισης ή τροποποίησης των καταστατικών τους, οι χρονολογίες εγγραφής και διαγραφής τους, ο αριθμός των γραμμένων μελών τους και αυτών που πήραν μέρος στις τελευταίες εκλογές.

β. Βιβλίο πρακτικών γενικών συνελεύσεων

Αναφορικά με το βιβλίο πρακτικών γενικών συνελεύσεων των μελών της συνδικαλιστικής οργάνωσης, έχει επικρατήσει στην πρακτική να έχει το ακόλουθο περιεχόμενο, παρόλο που ο νόμος δεν ορίζει τίποτα σχετικά: Αρχικά ορίζεται ο τόπος και ο χρόνος της γ.σ.. Το ονοματεπώνυμο του προέδρου και του γραμματέα της, τα ονοματεπώνυμα των μελών της εφορευτικής επιτροπής, αν διεξάγονται εκλογές. Ο αριθμός των μελών που εμφανίστηκαν και έχουν δικαίωμα ψήφου. Το περιεχόμενο της

ημερήσιας διάταξης. Η διαπίστωση της απαρτίας της γ.σ.. Η ανάπτυξη των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης και οι τυχόν προτάσεις για συζήτηση. Ο τρόπος ψηφοφορίας και το αποτέλεσμα. Και τέλος η υπογραφή του προέδρου και του γραμματέα της γ.σ. Τα πρακτικά τηρούνται από εκείνον που εκτελεί χρέη γραμματέα της γ.σ. με ευθύνη του προέδρου της. Σε περίπτωση λαθών ή ανακρίβειών επιτρέπεται η διόρθωσή τους.

γ. Βιβλίο πρακτικών διοικητικού συμβουλίου

Αναφορικά με το βιβλίο πρακτικών της διοίκησης της συνδικαλιστικής οργάνωσης υποστηρίζεται ότι από το νόμο δεν τάσσεται ως προϋπόθεση της εγκυρότητας των αποφάσεων του δ.σ. η προηγούμενη καταχώρηση τους στο βιβλίο αυτό.

δ. Βιβλίο ταμείου

Αναφορικά με το βιβλίο ταμείου η τήρηση του όπως και η είσπραξη των οικονομικών πόρων ανήκει στα καθήκοντα της διοίκησης της συνδικαλιστικής οργάνωσης, στο οποίο θα πρέπει να καταχωρεί κατά χρονολογική σειρά τα σχετικά γραμμάτια είσπραξης και εντάλματα πληρωμής.

ε. Βιβλίο περιουσίας

Σ' αυτό το βιβλίο η συνδικαλιστική οργάνωση καταγράφει όλα τα κινητά και ακίνητα περιουσιακά στοιχεία της, έτσι ώστε να ελέγχεται πάντα η πηγή προέλευσης κάθε εισφοράς ή ενίσχυσης της, για να διαπιστωθεί αν είναι ή όχι νόμιμη.

III. ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

1.Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Σύμφωνα με το άρθρο 93 ΑΚ, που εφαρμόζεται συμπληρωματικά και στις συνδικαλιστικές οργανώσεις, η γενική συνέλευση των μελών της συνδικαλιστικής οργάνωσης είναι το ανώτατο όργανο της, που αποφασίζει για κάθε υπόθεση της, η οποία δεν έχει υπαχθεί από το καταστατικό στην αρμοδιότητα άλλου οργάνου. Η γ.σ. είναι βασικό όργανο της συνδικαλιστικής οργάνωσης, χωρίς την ύπαρξη του οποίου δεν νοείται ύπαρξη και λειτουργία της. Γι' αυτό δεν επιτρέπεται να καταργηθεί με ρήτρα του καταστατικού της.

Η γ.σ. είναι όργανο της συνδικαλιστικής οργάνωσης, διαμέσω του οποίου η τελευταία εκφράζει τη βούληση της, γι' αυτό δεν ταυτίζεται μ' αυτήν. Κατά κανόνα οι αποφάσεις της δεν έχουν άμεσα εκτελεστό χαρακτήρα, αλλά εκτελούνται διαμέσου άλλου οργάνου της συνδικαλιστικής οργάνωσης, δηλαδή του διοικητικού της συμβουλίου, στο οποίο ανήκει η αρμοδιότητα της εκτέλεσης των αποφάσεων αυτών. Δεν αποκλείεται βέβαια απόκλιση από τον βασικό αυτό κανόνα. Έτσι, μπορούν να ανατεθούν από το καταστατικό ορισμένες αρμοδιότητες, δευτερεύουσας κυρίως σημασίας, στη διοίκηση της συνδικαλιστικής οργάνωσης. Η γ.σ. έχει το δικαίωμα ελέγχου του δ.σ. για τυχόν κακή χρήση των εξουσιών του. Μερικές φορές οι αποφάσεις της γ.σ. έχουν άμεση ενέργεια προς τα έξω, δηλαδή απέναντι στους τρίτους π.χ. η περίπτωση κήρυξης απεργίας, όπου απαιτείται απόφαση της γ.σ.(άρθρο 20 παρ.1 του νόμου 1264/82). Γενικά, ο κανόνας είναι ότι οι αποφάσεις της γ.σ. δεσμεύουν μεν τα μέλη της συνδικαλιστικής οργάνωσης, πλην

όμως η υλοποίηση τους στον εξωτερικό κόσμο πρέπει να γίνει από το εκτελεστικό της όργανο, δηλ. το δ.σ., το οποίο έχει την αντιπροσωπευτική ικανότητα της συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Οι αποφάσεις της γ.σ. πρέπει να είναι σύμφωνες με το καταστατικό και το νόμο, να μην έρχονται σε αντίθεση με τα χρηστά ήθη, την καλή πίστη, τη δημόσια τάξη και το σκοπό της συνδικαλιστικής οργάνωσης. Δεν θα πρέπει επίσης να παραβιάζουν τους δημοκρατικούς θεσμούς, την ισότητα των μελών της οργάνωσης και ιδιαίτερα τα θεμελιώδη δικαιώματα τους. Στην αντίθετη περίπτωση είναι άκυρες και μπορούν να ακυρωθούν με αγωγή των μελών της.

Οι αποφάσεις της γ.σ. της συνδικαλιστικής οργάνωσης εκφράζουν τη βούλησή της, η οποία σχηματίζεται με τις επιμέρους βουλήσεις των μελών της, που διατυπώνονται με την ψηφοφορία. Η βούληση όμως της γ.σ. διαφοροποιείται σε σχέση με τη βούληση των μελών της, που μειοψήφισαν στη λήψη της σχετικής απόφασης.

Κατά τα άρθρα 93 και 94 ΑΚ, τα οποία εφαρμόζονται και εδώ, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ.1β του νόμου 1264, η γ.σ. της συνδικαλιστικής οργάνωσης έχει ορισμένες αποκλειστικές αρμοδιότητες, που δεν μπορούν να εκχωρηθούν ούτε από το καταστατικό της οργάνωσης σε άλλο όργανό της. Πέρα όμως από τις αρμοδιότητες αυτές, η γ.σ. έχει και δυνητικές αρμοδιότητες, δηλαδή αρμοδιότητες που μπορούν να εκχωρηθούν από το καταστατικό της οργάνωσης σε άλλο όργανό της, όπως είναι το δ.σ. αυτής, ή και αρμοδιότητες που μπορούν να ασκηθούν και από άλλο όργανο της οργάνωσης. Οι αποφάσεις της γ.σ. υπερισχύουν επειδή είναι το ανώτατο όργανο της συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Το άρθρο 93 ΑΚ προσδιορίζει ενδεικτικά ορισμένες αρμοδιότητες της γ.σ. και όπως προκύπτει από τη συνδυασμένη ερμηνεία των άρθρων 94, 99, 100 και 103 ΑΚ, 8 παρ.3, 9 παρ.2 και 3 και 10 παρ.1 του ν. 1264, η εκλογή του δ.σ., η έγκριση του ισολογισμού, η μεταβολή του σκοπού της οργάνωσης, η τροποποίηση του καταστατικού της και η απόφαση για τη διάλυση της, είναι θέματα που ανήκουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της γ.σ.. Συνεπώς, το καταστατικό της συνδικαλιστικής οργάνωσης δεν μπορεί να διαφοροποιήσει τα παραπάνω και να εκχωρήσει των αρμοδιότητα για τη λήψη αποφάσεων γι' αυτά σε άλλο όργανο της. Ανάλογα εξάλλου, ισχύουν και για τις αποφάσεις που αφορούν: στην εκλογή των μελών της εφορευτικής επιτροπής, της ελεγκτικής επιτροπής και των αντιπροσώπων σε δευτερόβαθμη ή τριτόβαθμη οργάνωση, αφού και οι αποφάσεις αυτές παίρνονται στο πλαίσιο της εκλογής της διοίκησης της συνδικαλιστικής οργάνωσης (άρθρα 8 παρ.3 και 9 παρ.2 και 3 του νόμου 1264), στην απόφαση της πρωτόβαθμης οργάνωσης ως προς το αν θα εκπροσωπηθεί στην τριτόβαθμη οργάνωση μέσω του εργατικού κέντρου ή της ομοσπονδίας (άρθρο 10 παρ.2β του ν. 1264), στην απόφαση για την κήρυξη απεργίας από τις πρωτόβαθμες συνδικαλιστικές οργανώσεις που δεν είναι ευρύτερης περιφέρειας ή πανελλαδικής έκτασης (άρθρο 20 παρ.1 του ν. 1264), στην απόφαση που αφορά τη συγχώνευση της συνδικαλιστικής οργάνωσης με άλλη ομοειδή, στην απόφαση που αφορά την άσκηση εποπτείας και ελέγχου της διοίκησης της.

Η γ.σ. αποφασίζει νόμιμα και έγκυρα, αφού προηγουμένως συγκληθεί σύμφωνα με τους όρους του νόμου (ΑΚ 95 και 96), που γίνεται μετά από πρόσκληση του αρμόδιου οργάνου (δ.σ.), σε

συγκεκριμένο τόπο και χρόνο, με σκοπό τη συζήτηση και τη λήψη απόφασης σε ορισμένα θέματα, που γράφονται στην πρόσκληση.

Η σύγκληση της γ.σ., είτε πρόκειται για τακτική, είτε για έκτακτη, γίνεται πάντα από τη διοίκηση της οργάνωσης με απόφαση της, εκτός αν το καταστατικό της οργάνωσης προβλέπει ότι η σύγκλιση μπορεί να γίνει και από άλλο όργανο για ορισμένα θέματα της αρμοδιότητας του ή ακόμα και από το προεδρείο της, αν πρόκειται για κατεπείγουσα περίπτωση.

Αν η σύγκληση της γ.σ. γίνει από τη διοίκηση της συνδικαλιστικής οργάνωσης δίχως προηγούμενη απόφασή της ή από διοίκηση της οποίας η θητεία έχει λήξει, τότε η απόφαση που παίρνει μια τέτοια συνέλευση είναι άκυρη.

Η πρόσκληση πρέπει να καθορίζει την ακριβή ημερομηνία, τον τόπο της συνέλευσης, δηλαδή το συγκεκριμένο χώρο και τα θέματα πάνω στα οποία θα αποφασίσει η γ.σ.. Η γνωστοποίηση της πρόσκλησης στα μέλη της οργάνωσης γίνεται στην πράξη είτε με τοιχοκόλλησή της στα γραφεία της οργάνωσης και στους χώρους δουλειάς ή και με δημοσίευση της στις τοπικές εφημερίδες, είτε με ατομικές προσκλήσεις που διανέμονται στα μέλη από τη διοίκηση ή στέλνονται σ'αυτά με το ταχυδρομείο πριν από εύλογο χρόνο. Η τοιχοκόλληση της πρόσκλησης στο χώρο δουλειάς γίνεται στους πίνακες ανακοινώσεων της οργάνωσης, κατά το άρθρο 16 παρ.2 του ν. 1264.

Οι προσκλήσεις για τη γ.σ. των δευτεροβαθμίων και τριτοβαθμίων συνδικαλιστικών οργανώσεων γίνονται στους αντιπροσώπους των οργανώσεων- μελών που τους έχουν γνωστοποιηθεί και όχι στις οργανώσεις- μέλη που οι τελευταίοι εκπροσωπούν.

Αν η διοίκηση της συνδικαλιστικής οργάνωσης αρνείται ή αδρανεί να συγκαλέσει τη γ.σ. και υπάρχουν σοβαρά θέματα για τη λήψη αποφάσεων, τότε τη σύγκληση της γ.σ. μπορούν να προκαλέσουν τα μέλη της συνδικαλιστικής οργάνωσης, σύμφωνα με το άρθρο 96 ΑΚ. Συνήθως το καταστατικό της οργάνωσης καθορίζει τον αριθμό των μελών που νομιμοποιούνται να ζητήσουν τη σύγκληση της γ.σ., στην αντίθετη περίπτωση τη σύγκληση μπορεί να ζητήσει το 1/5 των μελών.

Στις δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις ο αριθμός των μελών που μπορούν να ζητήσουν τη σύγκληση της γ.σ., καθορίζεται από τον αριθμό των αντιπροσώπων των οργανώσεων- μελών τους, που τις εκπροσωπούν σχετικά.

Τα μέλη της συνδικαλιστικής οργάνωσης μετέχουν στις γ.σ. αυτοπρόσωπα. Η συμμετοχή τους με αντιπρόσωπο απαγορεύεται ρητά, σύμφωνα με την παράγρ.2β' του άρθρου 8 του ν 1264. Η διάταξη αυτή είναι αναγκαστική, ενώ κάθε αντίθετη πρόβλεψη στο καταστατικό της συνδικαλιστικής οργάνωσης είναι ανίσχυρη. Σκοπός της είναι η εξασφάλιση γνήσιας έκφρασης της βούλησης των μελών της.

Δικαίωμα συμμετοχής στη γ.σ. έχουν όλα τα μέλη της συνδικαλιστικής οργάνωσης, που εξακολουθούν να διατηρούν την ιδιότητα του μέλους. Το καταστατικό μπορεί να βάλει ορισμένους περιορισμούς στο δικαίωμα αυτό.

Η απαρτία, όπως την προβλέπει το άρθρο 8 παρ.2, ισχύει, αν δεν ορίζει διαφορετικά το καταστατικό της συνδικαλιστικής οργάνωσης. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό για την απαρτία απαιτείται το 1/3 τουλάχιστον, των οικονομικά τακτοποιημένων μελών.

Στις δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις ισχύουν ανάλογα για την απαρτία, με μόνη διαφορά ότι ο υπολογισμός γίνεται με βάση τον αριθμό των αντιπροσώπων των οργανώσεων- μελών τους και όχι με βάση τον αριθμό των υποκείμενων- οργανώσεων μελών τους.

Η απαρτία είναι αναγκαίο στοιχείο για το κύρος της συνέλευσης. Δεν αρκεί να υπάρχει απαρτία στην έναρξη της συνεδρίασης μόνο, αλλά και καθ' όλη τη διάρκεια αυτής. Έτσι, αν στην έναρξη της συνέλευσης διαπιστωθεί, ότι υπάρχει η νόμιμη ή καταστατική απαρτία, στη διάρκεια όμως της συζήτησης αποχωρήσουν τόσα μέλη, ώστε εκείνα που απομένουν να μην εκπροσωπούν το νόμιμο ή καταστατικό ποσοστό των ταμειακά τακτοποιημένων μελών, δεν είναι νόμιμη η ψηφοφορία από τους υπόλοιπους που είναι παρόντες σε συγκεκριμένο θέμα της ημερήσιας διάταξης, ούτε και η απόφαση που θα ληφθεί σχετικά, σύμφωνα με το άρθρο 101 Α.Κ. και την παρ.3 του άρθρου 8. Η ακυρότητα σε μια απόφαση της γ.σ. επέρχεται όταν κατά τη λήψη της δεν υπήρχε η απαιτούμενη απαρτία.

Αν οι εργασίες της γ.σ. διακοπούν, επειδή διαπιστώθηκε ότι δεν υπήρχε η αναγκαία απαρτία, τότε η γ.σ. επαναλαμβάνεται σε άλλη συνεδρίαση, σύμφωνα με το νόμο ή το καταστατικό.

Οι αποφάσεις της γ.σ. στις συνδικαλιστικές οργανώσεις, παίρνονται, εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη καταστατική πρόβλεψη, με την σχετική πλειοψηφία των παρόντων. Σχετική είναι η πλειοψηφία εκείνη κατά την οποία η απόφαση παίρνεται με τους περισσότερους ψήφους απέναντι σ' εκείνους που συγκεντρώνουν οι αντίθετες ή διαφορετικές προτάσεις για το θέμα που αποφασίζεται. Η διάταξη αυτή του άρθρου 8 παρ.3γ' είναι ενδοτικού δικαίου.

Ως βάση για τον υπολογισμό της πλειοψηφίας λαμβάνονται τα παρόντα στη γ.σ. μέλη της οργάνωσης, που έχουν δικαίωμα ψήφου. Αυτό προκύπτει έμμεσα από το νόμο 1264/82, άρθρα 8 παρ.2 και 10 παρ.1, που μιλά για απαρτία των οικονομικά τακτοποιημένων μελών, με την έννοια ότι από την απαρτία αυτή θα υπολογιστεί η πλειοψηφία.

Η απόφαση της γ.σ. παίρνεται πάντα με ψηφοφορία, που είναι είτε φανερή (ονομαστική), είτε μυστική. Ο τρόπος διεξαγωγής της ψηφοφορίας, είτε είναι φανερή, είτε μυστική, καθορίζεται από το καταστατικό της οργάνωσης ή από τον πρόεδρο της γ.σ., αν δεν τον καθορίζει το καταστατικό. Η ψηφοφορία δια βοής, δηλαδή με ομαδική επιδοκιμασία ή αποδοκιμασία των παρόντων στη συνέλευση μελών, απαγορεύεται ρητά από το νόμο στο άρθρο 8 παρ.3α'. Η διάταξη αυτή είναι αναγκαστικού δικαίου, γι'αυτό τυχόν αντίθετη διάταξη του καταστατικού της οργάνωσης είναι ανίσχυρη. Τυχόν απόφαση της γ.σ. που λήφθηκε δια βοής είναι άκυρη και ανυπόστατη.

Η διάταξη του Α.Κ. 101 είναι εφαρμοστέα και στις συνδικαλιστικές οργανώσεις, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ.1β' του ν. 1264 σε συνδυασμό με την ισχύ της ειδικής ρύθμισης της παρ.4 του άρθρου 8, για τον χαρακτηρισμό μιας απόφασης της γ.σ. ως ελαττωματική και τα πρόσωπα που νομιμοποιούνται να ασκήσουν αγωγή. Μια απόφαση της γ.σ. χαρακτηρίζεται ελαττωματική όταν αντίκειται στο νόμο ή στο καταστατικό. Το άρθρο 101 Α.Κ. ορίζει ότι η απόφαση της συνέλευσης που αντίκειται στο νόμο ή το καταστατικό κηρύσσεται άκυρη. Αντίθετα, η αντίστοιχη διάταξη της παρ.4 του άρθρου 8 του ν. 1264/82 μιλά για αίτηση αναγνώρισης της ακυρότητας. Η αντίθεση της απόφασης είτε στο νόμο είτε στο καταστατικό καθιστά αυτήν άκυρη. Δεν απαιτείται

δηλαδή η σωρευτική αντίθεση της απόφασης και στο νόμο και στο καταστατικό.

Οι λόγοι ακυρότητας των αποφάσεων της γ.σ. των συνδικαλιστών οργανώσεων κατατάσσονται, με βάση το περιεχόμενο και το είδος του ελαττώματος της προσβαλλόμενης απόφασης, στις ακόλουθες κατηγορίες:

α) Σύγκληση της γ.σ. από το αρμόδιο όργανο

β) Πρόσκληση των μελών στη γ.σ.

γ) Υπέρβαση της αρμοδιότητας της γ.σ.

δ) Ελαττώματα στη συγκρότηση της γ.σ.

ε) Αναγκαία ποσοστά απαρτίας και πλειοψηφίας

στ) Παραβάσεις του νόμου ή του καταστατικού ως προς τη συμμετοχή των μελών στη συνέλευση, στις συζητήσεις και στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης

ζ) Σύμφωνα με το εδάφιο ε' της παράγρ.3 του άρθρου 8 του ν. 1264 μπορεί να ακυρωθεί η απόφαση της γ.σ., αν σ' αυτήν παραβρέθηκαν πρόσωπα που δεν ήταν μέλη της συνδικαλιστικής οργάνωσης και η παρουσία τους μπορούσε να επηρεάσει το αποτέλεσμα.

Ο νόμος 1264 στην παράγραφο 4 καθορίζει ποια πρόσωπα νομιμοποιούνται ενεργητικά να ζητήσουν την ακύρωση της ελαττωματικής απόφασης. Ο κύκλος αυτός δεν επιτρέπεται να διευρυνθεί ή να περιοριστεί, γιατί η διάταξη αυτή είναι αναγκαστικού δικαίου.

Πρώτη προϋπόθεση για τη θεμελίωση της ενεργητικής νομιμοποίησης είναι η οικονομική τακτοποίηση του μέλους απέναντι στη συνδικαλιστική οργάνωση. Δεύτερη προϋπόθεση είναι η αντιπροσώπευση από τα αιτούντα μέλη ενός ελάχιστου ποσοστού του 1/50 του συνόλου των μελών στις πρωτοβάθμιες

συνδικαλιστικές οργανώσεις. Το ποσοστό αυτό υπολογίζεται με βάση τα οικονομικά τακτοποιημένα μέλη της οργάνωσης την ημέρα της συνέλευσης και όχι με βάση τα γραμμένα μέλη της οργάνωσης, ή τα παρεβρισκόμενα στη συνέλευση. Αν το 1/50 δίνει δεκαδικό αριθμό, αυτό στρογγυλοποιείται στον αμέσως επόμενο αριθμό. Η παρ.4 του άρθρου 8 μιλά για αίτηση του 1/50 και όχι για αιτήσεις αυτών. Αυτό σημαίνει ότι αν υποβληθούν περισσότερες της μίας αιτήσεις, η κάθε μία θα πρέπει να αντιπροσωπεύει το 1/50 τουλάχιστον των μελών της. Το καταστατικό της συνδικαλιστικής οργάνωσης μπορεί να ορίσει και ποσοστό μεγαλύτερο του 1/50 για την άσκηση της ακυρωτικής αγωγής, ενώ δεν μπορεί να το μειώσει ή να το καταργήσει, σύμφωνα με το άρθρο 8 του νόμου.

Στις δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες οργανώσεις η αίτηση υποβάλλεται από οποιαδήποτε οργάνωση-μέλος, και όχι από τους αντιπροσώπους της, η οποία, οργάνωση, πρέπει να είναι οικονομικά τακτοποιημένη και να έχει αποφασίσει σχετικά σύμφωνα με το καταστατικό της.

Η σύντομη προθεσμία των 30 ημερών υποβολής της αίτησης για την αναγνώριση ακυρότητας απόφασης της γ.σ., από τη λήξη της Συνέλευσης στο Ειρηνοδικείο της περιφέρειας που εδρεύει η οργάνωση, καθιερώθηκε για να πετύχει τη σύντομη εκκαθάριση των τυχόν προβλημάτων που δημιουργήσει η ελαττωματική απόφαση της γ.σ. της συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Στα νομιμοποιούμενα ενεργητικά πρόσωπα δεν περιλαμβάνεται η διοίκηση της συνδικαλιστικής οργάνωσης, που αποτελεί το νόμιμο εκπρόσωπο της οργάνωσης προς τους τρίτους.

Η ακυρωτική αίτηση δικάζεται από το ειρηνοδικείο με την τακτική διαδικασία. Το δικαστήριο εξαντλεί την εξουσία του στον έλεγχο του κύρους της προσβαλλόμενης πράξης ή απόφασης με βάση το νόμο ή το καταστατικό που έχει ως αποτέλεσμα είτε την κήρυξη της ακυρότητας είτε την απόρριψη της σχετικής αγωγής. Επιτρέπεται να γίνει έφεση στο Μονομελές Πρωτοδικείο μέσα σε 10 μέρες από την επίδοση της απόφασης από το Ειρηνοδικείο.

Η άκυρη απόφαση της γ.σ. μπορεί να ανασταλεί με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων από το ειρηνοδικείο που είναι αρμόδιο για την κύρια υπόθεση (Α.Κ. 102 βάση του αρ.1 παρ.1β' του ν. 1264). Εξαιρετικά δεν επιτρέπεται η αναστολή απόφασης της γ.σ. συνδικαλιστικής οργάνωσης, που αποφασίζει την κήρυξη απεργίας, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 22 παρ.3 του ν. 1264.

2. ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Το Διοικητικό Συμβούλιο αποτελεί το κύριο διοικητικό-εκτελεστικό όργανο των συνδικαλιστικών οργανώσεων, που εκλέγεται άμεσα ή έμμεσα από τη γ.σ.. Ο νόμος 1264 δεν προσδιορίζει τον αριθμό των μελών του, τον τρόπο της συγκρότησής του, τις αρμοδιότητες του και τη διάρκεια της θητείας του, αλλά αφήνει τη ρύθμιση των θεμάτων αυτών στο καταστατικό της κάθε συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Η φύση της σχέσης που ιδρύεται μεταξύ των μελών του δ.σ. και της συνδικαλιστικής οργάνωσης έχει ιδιόρρυθμο χαρακτήρα σχέσης προσωπικού δικαίου. Με βάση την ιδρυόμενη αυτή ιδιόρρυθμη σχέση το δ.σ. αποκτά την εξουσία, την αρμοδιότητα και τις υποχρεώσεις που ορίζουν ο νόμος και το καταστατικό.

Η ανάδειξη του δ.σ. γίνεται από τη γ.σ. μέσω εκλογών, σύστημα που είναι υποχρεωτικό για τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ.1 του ν. 1264. Το αξίωμα του μέλους της διοίκησης δεν είναι υποχρεωτικό. Όπως προκύπτει έμμεσα από την παρ.1 του άρθρου 9 του ν. 1264, το διοικητικό συμβούλιο των συνδικαλιστικών οργανώσεων είναι πολυμελές, με ελάχιστο αριθμό 4 μελών. Και αυτό, διότι ο νόμος προβλέπει τις ιδιότητες του προέδρου, του αντιπροέδρου, του γεν. γραμματέα και του ταμία που δεν επιτρέπεται να συμπίπτουν στο ίδιο πρόσωπο.

Τα εκλεγέντα μέλη της διοίκησης συνέρχονται σε πρώτη συνεδρίαση μέσα στην προθεσμία που ορίζει το καταστατικό. Η προθεσμία αυτή ορίζεται συνήθως από μία εβδομάδα έως 10 ημέρες από την ημέρα της εκλογής. Αν το καταστατικό της οργάνωσης δεν προβλέπει σχετικά, η πρώτη συνεδρίαση γίνεται μέσα σε εύλογο χρόνο από την εκλογή. Την πρωτοβουλία της σύγκλησης έχει συνήθως ο πλειοψηφής εκλεγέντας σύμβουλος. Στην πρώτη αυτή συνεδρίαση, το δ.σ. συγκροτείται σε σώμα και εκλέγει μεταξύ των μελών του συνήθως πρόεδρο, αντιπρόεδρο, γεν. γραμματέα και ταμία καθώς και εκείνους οι οποίοι κατά την κρίση του χρειάζονται για ειδικές αρμοδιότητες. Η εκλογή γίνεται σύμφωνα με το καταστατικό και η ψηφοφορία είναι κατά κανόνα φανερή, γιατί το άρθρο 8 παρ.3 του ν. 1264 αφορά τις εκλογικές διαδικασίες της γ.σ. Για την κατανομή των αξιωμάτων αρκεί η σχετική πλειοψηφία. Η ανασύνθεση του δ.σ. που γίνεται στη διάρκεια της θητείας του, γίνεται πάντοτε από την ολομέλεια του (άρθρο 8 παρ.3 εδ.γ' του ν. 1264/82).

Η θητεία των διοικητικών οργάνων ορίζεται από το καταστατικό. Πάντως ο νόμος στο άρθρο 9 παρ.1 εδ. β΄ βάζει περιορισμό τα τρία (3) χρόνια.

Ανάλογα ισχύουν και για τις δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες οργανώσεις.

Η έναρξη της θητείας του δ.σ. αρχίζει, αφότου ορίζει σχετικά το καταστατικό. Στην αντίθετη περίπτωση πρέπει να αρχίζει από την εκλογή του, δηλαδή αφότου υπογράφηκε το πρακτικό των εκλογών της εφορευτικής επιτροπής.

Η λήξη της θητείας επέρχεται καταρχήν αυτοδίκαια με την συμπλήρωση του χρόνου διάρκειάς της. Μπορεί όμως να επέλθει με την πρόωρη παραίτηση του, την παύση ή την ανάκληση του από την γ.σ., την έκπτωση του με δικαστική απόφαση (άρθρο 7 παρ.7 του ν. 1264) και την απώλεια της ιδιότητας του μέλους από το σύνολο των μελών του ή τόσων από αυτά, ώστε τα υπολοιπούμενα να μην μπορούν να συγκροτήσουν νόμιμα τη διοίκηση. Στις περιπτώσεις, εκτός από εκείνη λήξης της θητείας της, τα για οποιοδήποτε λόγο ελλείποντα μέλη της διοίκησης μπορούν να αναπληρωθούν από τα αναπληρωματικά μέλη τα οποία εκλέγονται συνήθως μαζί με τα τακτικά μέλη της διοίκησης, έτσι ώστε να αποφεύγεται ο διορισμός προσωρινής διοίκησης και οι πρόωρες αρχαιρεσίες.

Τα καθήκοντα, οι αρμοδιότητες και οι υποχρεώσεις του δ.σ. ως συλλογικού οργάνου, αλλά και του καθενός μέλους του ξεχωριστά καθορίζονται από το καταστατικό. Έχει όμως η διοίκηση και ορισμένες απευθείας από το νόμο αρμοδιότητες και εξουσίες, οι οποίες είναι:

α) Αρμοδιότητα να αποφασίζει για την απεργία κάθε μορφής ανεξάρτητα από τη χρονική της διάρκεια, σε όλες τις βαθμίδες

συνδικαλιστικών οργανώσεων ευρύτερης περιφέρειας ή πανελλαδικής έκτασης, αν δεν ορίζει διαφορετικά το καταστατικό (άρθρο 20 παράγρ.1 και 2 του ν. 1264).

β) Αρμοδιότητα για την κήρυξη στάσεων εργασίας ολιγόωρης διάρκειας, αν δεν ορίζει διαφορετικά το καταστατικό (άρθρο 20 παραγρ. 1 και 2 του ν. 1264)

γ) Αρμοδιότητα για την σύγκληση των γενικών συνελεύσεων, για τις συναντήσεις με τον εργοδότη ή εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του και την παρουσίαση των θεμάτων που απασχολούν τους εργαζόμενους ή την οργάνωση (άρθρο 16 παρ.4 του ν. 1264)

δ) Αρμοδιότητα για την παρουσία κατά τη διενέργεια της επιθεώρησης που διεξάγουν τα αρμόδια όργανα του υπουργείου εργασίας (άρθρο 16 παρ.7 του ν. 1264)

Στην πράξη όμως, οι αρμοδιότητες της διοίκησης είναι οι εξής:

α) Αποφασίζει την τακτική συνέλευση, ενεργεί για την εκπλήρωση του σκοπού της οργάνωσης, διαχειρίζεται την περιουσία της οργάνωσης, καθορίζει τις αποδοχές του προσωπικού, εκτελεί τις αποφάσεις των συνελεύσεων των μελών, συγκαλεί τις γενικές συνελεύσεις των μελών του με απόφαση του και καταρτίζει την ημερήσια διάταξη των εργασιών τους, υπογράφει τα πρακτικά των συνεδριάσεων τους και αποφασίζει για όλα τα θέματα που προβλέπει το καταστατικό ότι είναι στην αρμοδιότητα του.

β) Τα μέλη του Δ.Σ. υποχρεούνται να παρίστανται ανελλιπώς στις συνεδριάσεις του

γ) Λογοδοτεί στις συνελεύσεις των μελών

δ) Κατά τις συνεδριάσεις του, ελέγχει την εφαρμογή και εκτέλεση των αποφάσεων του από τα εκτελεστικά όργανά του και αποφασίζει για τις παραπέρα ενέργειες και κατευθύνσεις

ε) Τηρεί τα βιβλία της συνδικαλιστικής οργάνωσης, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 3 του ν. 1264

στ) Παρακολουθεί την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας και κάνει αναφορές ή καταγγελίες στις αρμόδιες αρχές για τυχόν εργοδοτικές παραβάσεις (άρθρο 4 παρ.3 ν. 1264)

ζ) Διαχειρίζεται τους πόρους της οργάνωσης (άρθρο 3 παρ.2 ν. 1264)

Τα μέλη της διοίκησης για να μπορούν να ασκούν απερίσπαστα τα καθήκοντά τους έχουν ειδική μεταχείριση από τον εργοδότη. Έτσι, δικαιούνται συνδικαλιστικών αδειών (άρθρο 17), προστασίας από την απόλυση ή τη μετάθεση (άρθρο 14) κ.λ.π.

Δεν έχουν όμως δικαίωμα αμοιβής από την οργάνωση για τις υπηρεσίες τους σ' αυτήν, γιατί το αξίωμα τους είναι τιμητικό. Το καταστατικό όμως μπορεί να προβλέπει την κάλυψη εξόδων τους για δραστηριότητες που έχουν σχέση με τα συμφέροντα της οργάνωσης και τους έχουν ανατεθεί ειδικά.

Στην πράξη κάθε μέλος του Δ.Σ. έχει τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντά του.

Το καταστατικό προβλέπει τον τρόπο λειτουργίας και άσκησης της εξουσίας της διοίκησης. Προβλέπει το χρόνο που συνεδριάζει τακτικά ή έκτακτα, τον τρόπο που συγκαλείται στις περιπτώσεις αυτές, την απαρτία και την αναγκαία πλειοψηφία για τη λήψη των αποφάσεων της.

Αν το καταστατικό δεν περιέχει σχετικές διατάξεις, τότε εφαρμόζεται η διάταξη του Α.Κ. 65. Σύμφωνα μ' αυτήν η διοίκηση έχει απαρτία όταν παρίστανται τα μισά πλέον ενός από το

σύνολο των μελών της, μέσα στα οποία πρέπει να είναι ο πρόεδρος ή ο αντιπρόεδρος. Οι αποφάσεις παίρνονται με την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων και σε περίπτωση ισοψηφίας υπερσχύει η ψήφος του προέδρου. Η ψηφοφορία είναι φανερή, αν δεν ορίζει διαφορετικά το καταστατικό της οργάνωσης.

Η εποπτεία και ο έλεγχος των οργάνων της διοίκησης ασκείται από τη γ.σ., σύμφωνα με τη διάταξη 94 του Α.Κ.

Η γ.σ. έχει το δικαίωμα ελέγχου των αποφάσεων της διοίκησης. Ο έλεγχος όμως αυτός δεν μπορεί να φτάσει ως την ανατροπή των αποφάσεων αυτών, εφόσον ο έλεγχος νομιμότητας μόνο με δικαστική απόφαση μπορεί να εξασφαλιστεί.

Σε περίπτωση έλλειψης της διοίκησης, όταν για οποιονδήποτε λόγο, δεν είναι δυνατή η κατά το νόμο ή το καταστατικό συγκρότηση της υπάρχουσας διοίκησης με την απαιτούμενη απαρτία για τη λήψη αποφάσεων, τότε εφαρμόζεται η ΑΚ 69 και διορίζεται προσωρινή διοίκηση με δικαστική απόφαση. Δεν μπορεί όμως να εφαρμοστεί η διάταξη αυτή, όταν έχουν εκλεγεί εκτός από τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη του δ.σ. στην οργάνωση.

3. ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Η αντιπροσώπευση των συνδικαλιστικών οργανώσεων στην ανωτεροβάθμια οργάνωση γίνεται με ειδικούς αντιπροσώπους, που εκλέγονται και αυτοί από τη γ.σ., όπως και τα μέλη της διοίκησης τους. Η θητεία των αντιπροσώπων ορίζεται από το καταστατικό της ανωτεροβάθμιας (δευτεροβάθμια, τριτοβάθμια) οργάνωσης με εφαρμογή του άρθρου 9 παρ.1 του ν. 1264.

Η εκλογή τους γίνεται με μυστική ψηφοφορία και με το σύστημα της απλής αναλογικής.

Στις υπερκείμενες οργανώσεις οι αντιπρόσωποι ασκούν τα δικαιώματα της συνδικαλιστικής οργάνωσης την οποία αντιπροσωπεύουν. Τα δικαιώματα αυτά ταυτίζονται με τα δικαιώματα του φυσικού προσώπου- μέλους της πρωτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης. Έχουν δικαίωμα εκλέγειν και εκλέγεσθαι σε όλα τα όργανα διοίκησης της ελεγκτικής επιτροπής, του αντιπροσώπου στην ανωτεροβάθμια οργάνωση (άρθρο 10 παρ.4 ν. 1264). Σε περίπτωση παύσης ή έκπτωσης από το αξίωμα ή παραίτησης ή θανάτου αντικαθίστανται από τα αναπληρωματικά μέλη του συνδυασμού με τον οποίο εκλέχτηκαν. Στην αντίθετη περίπτωση η οργάνωση που τους εξέλεξε καλείται να εκλέξει νέους.

Το γ' εδάφιο της παρ.3 του άρθρου 9 του ν. 1264 ορίζει ότι ο αριθμός των αντιπροσώπων σε κάθε υπερκείμενη οργάνωση ορίζεται με το ίδιο μέτρο για όλες τις οργανώσεις που είναι μέλη τους. Ο αριθμός αυτός προκύπτει από τη διαίρεση του αριθμού των μελών που ψήφισαν για ανάδειξη αντιπροσώπων στην πρωτοβάθμια οργάνωση δια του αριθμού του εκλογικού μέτρου. Αν από τη διαίρεση αυτή προκύψει υπόλοιπο μεγαλύτερο του μισού του μέτρου, προστίθεται ακόμη ένας αντιπρόσωπος. Ενώ αν ο αριθμός των ψηφισαντων είναι μικρότερος του μισού του μέτρου, δεν εκλέγεται αντιπρόσωπος.

Παράδειγμα

Το καταστατικό της Ομοσπονδίας Χ ορίζει ότι ανά 50 ψηφίσαντα μέλη στα σωματεία της δύναμής της, εκλέγεται ένας αντιπρόσωπος. Ο αριθμός 50 είναι το εκλογικό μέτρο. Στην ομοσπονδία αυτή ανήκουν 3 σωματεία. Το Σ1, Σ2 και Σ3. Στο Σ1

ψηφισαν για ανάδειξη αντιπροσώπων 226 μέλη, στο Σ2 70 μέλη και στο Σ3 24 μέλη. Επομένως το Σ1 θα αντιπροσωπευθεί στην ομοσπονδία με $226/50=4$ (υπόλοιπο) $26=5$ έδρες, αφού το υπόλοιπο (26) που απομένει ξεπερνά το μισό του μέτρου, το Σ2 θα αντιπροσωπευθεί με $70/50=1$ (υπόλοιπο) $20=1$ έδρα, αφού το υπόλοιπο 20 που απομένει δεν υπερβαίνει το μισό του μέτρου και το Σ3 δεν θα αντιπροσωπευτεί καθόλου, αφού ο αριθμός των ψηφισάντων (24) μέλη, δεν καλύπτει τουλάχιστον το μισό του μέτρου.

Η διάταξη του εδάφιου δ΄ της παρ.3 του άρθρου 9 πρέπει να ερμηνευθεί σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 12 παρ.5 του ν. 1264, σύμφωνα με την οποία για να συμμετάσχει ο συνδυασμός στη δεύτερη κατανομή προς συμπλήρωση των αδιάθετων εδρών αντιπροσώπων, πρέπει να έχει εκλέξει από την πρώτη κατανομή ένα τουλάχιστον αντιπρόσωπο, δηλαδή να πήρε το εκλογικό μέτρο. Και μόνο στην 3η κατανομή μπορεί να συμμετάσχει και ο συνδυασμός που δεν πήρε το εκλογικό μέτρο, στην οποία οι αδιάθετες από τις 2 πρώτες κατανομές έδρες κατανέμονται από μια στους συνδυασμούς που έχουν το μεγαλύτερο υπόλοιπο ψηφοδελτίων, εφόσον όμως αυτοί πάρουν αριθμό ψήφων τουλάχιστον ίσων με το μισό του μέτρου.

Με το τελευταίο εδάφιο της παρ.4 του άρθρου 9 εισάγεται μια εξαίρεση της αρχής στην αντιπροσώπηση, όπως την καθορίζει η παρ.3γ΄ του ίδιου άρθρου, για τις συνδικαλιστικές οργανώσεις φορτοεκφορτωτών, λόγω της ιδιομορφίας τους (ο αριθμός των μελών τους καθορίζεται με απόφαση των επιτροπών φορτοεκφορτώσεων). Έτσι οι φορτ/κές συνδικαλιστικές οργανώσεις, έστω και αν τα μέλη τους που ψηφισαν για ανάδειξη αντιπροσώπων είναι λιγότερο από το μισό του μέτρου, εκλέγουν

έναν αντιπρόσωπο. Η προκείμενη διάταξη δεν αφορά τις συνδικαλιστικές οργανώσεις που έχουν μέλη εργαζόμενους με σχέση ιδιωτικού δικαίου στα λιμενικά ταμεία, ούτε τα σωματεία εργαζομένων στις ιχθυόσκαλες.

4. Η ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Το καταστατικό της συνδικαλιστικής οργάνωσης πρέπει να περιέχει διατάξεις για την ελεγκτική επιτροπή, τον αριθμό των μελών της και τον τρόπο λειτουργίας της. Η εκλογή της γίνεται από τη γενική συνέλευση για ίση περίοδο θητείας με εκείνη του διοικητικού συμβουλίου, ταυτόχρονα με την εκλογή του δ.σ. και με τον ίδιο τρόπο και εκλογικό σύστημα. Ενόψη του γεγονότος ότι για την εκλογή της εφαρμόζεται το σύστημα της απλής αναλογικής, συμμετέχουν σ' αυτήν και οι παρατάξεις της μειοψηφίας. Έτσι, διασφαλίζεται αντικειμενικός και ουσιαστικός έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης.

Η ελεγκτική επιτροπή ασκεί τις αρμοδιότητες της συλλογικά. Μπορεί όμως να εξουσιοδοτήσει ένα ή περισσότερα μέλη της για την ενέργεια ειδικού ελέγχου ή για την επιχείρηση ορισμένων διαχειριστικών πράξεων. Έχει δικαίωμα οποτεδήποτε να λαμβάνει γνώση των βιβλίων και των δικαιολογητικών εισπράξεων και πληρωμών της οργάνωσης. Υποβάλλει τα πορίσματα της υπό έλεγχο στη γενική συνέλευση, με βάση τα οποία η τελευταία θα αποφασίσει για την έγκριση ή όχι της λογοδοσίας της διοίκησης. Αν στη διάρκεια της διαχειριστικής περιόδου διαπιστώνει σοβαρή διαχειριστική ανωμαλία, δεν έχει από το νόμο δικαίωμα να συγκαλέσει έκτακτη γενική συνέλευση για τη λήψη εκτάκτων οικονομικών μέτρων. Μπορεί όμως να

ζητήσει τη σύγκληση της γενικής συνέλευσης από το διοικητικό συμβούλιο ή βάση της διάταξης 96 του Α.Κ.. Για να μπορεί τέλος να ελέγχει το ύψος των εσόδων της οργάνωσης που εισπράττει το διοικητικό συμβούλιο, θεωρεί και αριθμεί τα γραμμάτια είσπραξης πριν από τη χρησιμοποίησή τους (άρθρο 3 παρ.3 ν. 1264/82).

Ο αριθμός των μελών της ελεγκτικής επιτροπής για τις συνδικαλιστικές οργανώσεις είναι από 3 έως 5.

5. ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Στο άρθρο 13 του ν. 1361/83 για τις αγροτικές συνδικαλιστικές οργανώσεις καθορίζονται τα όργανα διοίκησης των Αγροτικών Συνδικαλιστικών Οργανώσεων, τα οποία είναι:

- α) Η Γενική Συνέλευση των μελών
- β) Το Διοικητικό Συμβούλιο
- γ) Η Ελεγκτική Επιτροπή
- δ) Οι Αντιπρόσωποι

Στο άρθρο 14 παρ.1 καθορίζονται οι αρμοδιότητες της γενικής συνέλευσης. Στις παραγράφους 2 και 3 του ίδιου άρθρου προβλέπεται ο τρόπος και ο χρόνος σύγκλησης της γ.σ. Η απαρτία, η εγκυρότητα μιας απόφασης και ο τρόπος λήψης μιας απόφασης καθορίζονται στις παραγρ.4, 5, 6 και 7. Η περίπτωση ακυρότητας απόφασης της γ.σ. προβλέπεται στην παρ.8 του άρθρου αυτού.

Στο άρθρο 15 του νόμου 1361/83 ορίζονται οι αρμοδιότητες, ο τρόπος εκλογής του Διοικητικού Συμβουλίου, της Ελεγκτικής Επιτροπής και των Αντιπροσώπων κατά τρόπο ανάλογο με το ν.

1264/82. Στην παρ.5 του άρθρου 15 προβλέπεται για τις περιπτώσεις του Α.Κ. 69 η δυνατότητα διορισμού προσωπικής διοίκησης από τον ειρηνοδίκη.

Η διάρκεια θητείας των οργάνων αυτών ορίζεται στα 3 χρόνια στο άρθρο 16.

IV. ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Η διοίκηση, η ελεγκτική επιτροπή και οι αντιπρόσωποι της συνδικαλιστικής οργάνωσης στις υπερκείμενες οργανώσεις εκλέγονται από τη γενική συνέλευση, η οποία εκλέγει ταυτόχρονα τη διοίκηση και την ελεγκτική επιτροπή, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ.2β' του άρθρου 9 του ν. 1264.

Η αφετηρία της εκλογικής διαδικασίας τοποθετείται στην προκήρυξη τους από το αρμόδιο όργανο, που είναι κατά κανόνα το διοικητικό συμβούλιο. Το τελευταίο προκηρύσσει τις εκλογές, μετά από προηγούμενη απόφασή του, που εκτελείται από το προεδρείο του (πρόεδρο και γενικό γραμματέα).

Η προκήρυξη των εκλογών πρέπει να προσδιορίζει το χρόνο και τόπο της διεξαγωγής τους. Μπορεί το καταστατικό της συνδικαλιστικής οργάνωσης να προβλέπει ότι ορισμένος αριθμός των μελών της διοίκησης σε οργανώσεις ευρύτερου ή πανελλαδικού χαρακτήρα, θα εκλέγεται από τα μέλη της που εργάζονται σε συγκεκριμένο τόπο. Στην περίπτωση αυτή ορίζεται τοπική εφορευτική επιτροπή. Αν διαπιστωθεί ανωμαλία στη διεξαγωγή τέτοιων εκλογών, η σχετική αγωγή ακυρότητας πρέπει να ασκηθεί ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών στο οποίο βρίσκεται η έδρα της οργάνωσης και όχι σε εκείνο του τόπου, όπου γίνονται οι μερικές εκλογές.

Της προκήρυξης των εκλογών πρέπει να προηγείται η προκήρυξη εκλογών για την ανάδειξη εφορευτικής επιτροπής η οποία θα διεξαγάγει τις εκλογές (άρθρο 11 ν. 1264).

Δύο είναι οι ελάχιστες νόμιμες προϋποθέσεις για τη θεμελίωση του δικαιώματος του εκλέγειν στις πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις: α)η ύπαρξη της ιδιότητας του

μέλους και β)η προηγούμενη συμπλήρωση των οικονομικών υποχρεώσεων του μέλους προς την οργάνωση όπως αυτές προβλέπονται στο καταστατικό της. Η προηγούμενη εκπλήρωση των οικονομικών υποχρεώσεων των μελών, ως προϋπόθεση του δικαιώματος του εκλέγειν, είναι σύμφωνη με τη συνδικαλιστική αυτονομία. Έτσι εξασφαλίζεται η οικονομική αυτονομία της συνδικαλιστικής οργάνωσης και κατοχυρώνεται η ανεξαρτησία της απέναντι στον εργοδότη. Το καταστατικό μπορεί να προβλέπει και άλλες πρόσθετες προϋποθέσεις. Όπως λ.χ. τη συμπλήρωση ορισμένου εύλογου χρόνου από την εγγραφή του μέλους στη συνδικαλιστική οργάνωση. Αρκεί οι πρόσθετες αυτές προϋποθέσεις να μην περιορίζουν ανυπέρβλητα το ατομικό συνδικαλιστικό δικαίωμα.

Η εκπλήρωση των οικονομικών υποχρεώσεων πρέπει να έχει γίνει το αργότερο μέχρι την έναρξη της συνέλευσης, αφού η συμμετοχή σ' αυτήν ενεργοποιεί το εκλογικό δικαίωμα.

Οι αλλοδαποί και οι ανήλικοι, μέλη της συνδικαλιστικής οργάνωσης, έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν, ως μέλη της οργάνωσης με ίσα δικαιώματα με τα λοιπά μέλη της. Αντίθετη πρόβλεψη του καταστατικού είναι άκυρη.

Το δικαίωμα του εκλέγειν είναι προσωποπαγές και δεν μπορεί να ασκηθεί με αντιπρόσωπο σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ.2 του ν. 1264. Η διάταξη όμως αυτή δεν ισχύει για τις δημοσιογραφικές οργανώσεις. Σ' αυτές όμως ισχύει η διάταξη του άρ. 14 παρ.3 ν. 1264, σύμφωνα με την οποία στερούνται το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι τα μέλη που έχουν συνταξιοδοτηθεί.

Στις δευτεροβάθμιες οργανώσεις το δικαίωμα του εκλέγειν έχουν οι αντιπρόσωποι της πρωτόβαθμης οργάνωσης, η οποία

έχει εκπληρώσει τις οικονομικές της υποχρεώσεις προς την υπερκείμενη οργάνωση της οποίας είναι μέλος. Οι αντιπρόσωποι αυτοί εκλέγονται από τη γενική συνέλευση της πρωτόβαθμης οργάνωσης με τον ίδιο τρόπο και εκλογικό σύστημα, όπως και τα λοιπά όργανα της διοίκησης, σε αναλογία με την αριθμητική δύναμη της οργάνωσης που εκπροσωπούν.

Η εκλογή των αντιπροσώπων της πρωτόβαθμης οργάνωσης στην υπερκείμενη οργάνωση προϋποθέτει ότι η υποκείμενη οργάνωση ανήκει ήδη στη δύναμη της υπερκείμενης.

Στην τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση το δικαίωμα του εκλέγειν έχουν οι αντιπρόσωποι των δευτεροβάθμιων οργανώσεων- μελών της. Και εδώ ως απαραίτητη προϋπόθεση τίθεται η προηγούμενη εκπλήρωση των οικονομικών υποχρεώσεων της οργάνωσης-μέλους, παρόλο που δεν ορίζεται ρητά στο νόμο. Και τούτο, για την ταυτότητα του νομικού λόγου και το ενιαίο του σκοπού του νόμου.

Κάθε πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση αντιπροσωπεύεται στην τριτοβάθμια μόνο διαμέσου μιας δευτεροβάθμιας με απόφαση της γενικής συνέλευσης της. Γι' αυτό, στην εκλογική γ.σ. της πρωτοβάθμιας οργάνωσης πρέπει να γίνουν οι εξής ενέργειες: α) ψηφοφορία για εκλογή εφορευτικής επιτροπής, β) ψηφοφορία για εκλογή διοίκησης, και ελεγκτικής επιτροπής, γ) ψηφοφορία για εκλογή αντιπροσώπων στην ομοσπονδία και στο εργατικό κέντρο (οι εργαζόμενοι- μέλη που ανήκουν σε δύο οργανώσεις, μια κλαδική και μια επιχειρησιακή, έχουν δικαίωμα να ψηφίσουν αντιπροσώπους μόνο στη μία και στο ένα απ' αυτά, σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ.1β' του ν. 1264), δ) ψηφοφορία για να αποφασιστεί αν η αντιπροσώπευση της οργάνωσης στην τριτοβάθμια θα γίνει μέσω εργατικού κέντρου ή

μέσω ομοσπονδίας, εφόσον η οργάνωση είναι μέλος ομοσπονδίας και εργατικού κέντρου (άρθρο 7 παρ.2 του ν. 1264/82). Η επιλογή αυτή, κατά το άρθρο 10 παρ.2β εδάφια β' και γ' του ν. 1264, πρέπει να γίνει από τη γ.σ. των μελών της πρωτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης, με μυστική ψηφοφορία, που ακολουθεί την εκλογή της εφορευτικής επιτροπής η οποία θα διενεργήσει την εκλογή αντιπροσώπων για τη δευτεροβάθμια οργάνωση.

Ανάλογα ισχύουν και στην περίπτωση που έχουμε εκλογές για την ανάδειξη αντιπροσώπων των πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων στις δευτεροβάθμιες οργανώσεις, κατ'άρθρο 10 παρ.1β' του ν. 1264/82. Η διοίκηση της δευτεροβάθμιας οργάνωσης δεσμεύεται από το εκλογικό αποτέλεσμα των αρχαιρεσιών της πρωτοβάθμιας οργάνωσης-μέλους της, που αφορά στην εκλογή αντιπροσώπων και δεν έχει δικαίωμα να ελέγξει τη νομιμότητα της εκλογής τους και να αρνηθεί την εγγραφή τους στην κατάσταση των αντιπροσώπων των πρωτοβάθμιων οργανώσεων- μελών. Και αυτό γιατί οι αντιπρόσωποι της πρωτοβάθμιας οργάνωσης στη δευτεροβάθμια έχουν εκλεγεί με απόφαση της γ.σ. της πρωτοβάθμιας συνδ. οργάνωσης. Αντικατάσταση του νόμιμα εκλεγέντα αντιπροσώπου της πρωτοβάθμιας οργάνωσης- μέλους της, αν συντρέξει προς τούτο περίπτωση, γίνεται από τον τυχόν αναπληρωματικό του ίδιου συνδυασμού, με τον οποίο εκλέχτηκε ο αντικαθιστόμενος αντιπρόσωπος. Και τούτο, προκειμένου να μην μεταβάλλεται ο συσχετισμός δυνάμεων των συνδικαλιστικών παρατάξεων και να μην θίγεται η αρχή της αναλογικής εκπροσώπησης, στην οποία στηρίζεται το ισχύον στις εκλογές των συνδικαλιστικών οργανώσεων εκλογικό σύστημα της απλής αναλογικής. Γι'αυτό,

τυχόν ανακήρυξη από την εφορευτική επιτροπή των αρχαιρεσιών της δευτεροβάθμιας οργάνωσης ως αναπληρωματικού αντιπροσώπου υποψηφίου άλλου συνδυασμού, αποτελεί παράβαση κανόνα αναγκαστικού δικαίου, που δημιουργεί απόλυτη ακυρότητα.

Το δικαίωμα του εκλέγειν έχουν και τα μέλη των οποίων η σχέση εργασίας με τον εργοδότη τέλει σε αναστολή, λ.χ. λόγω ασθενείας, άδειας χωρίς αποδοχές κ.λ.π.

Οι ίδιες προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη θεμελίωση του δικαιώματος του εκλέγεσθαι. Δηλαδή απαιτείται η ιδιότητα του μέλους και η οικονομική τακτοποίηση απέναντι στη συνδικαλιστική οργάνωση. Οι αλλοδαποί και οι ανήλικοι με τις ίδιες προϋποθέσεις με τις οποίες αποκτούν το δικαίωμα του εκλέγειν, αποκτούν και το δικαίωμα του εκλέγεσθαι. Επιτρέπεται η επανεκλογή των ίδιων μελών στα όργανα διοίκησης της οργάνωσης, εκτός αν το καταστατικό περιέχει αντίθετη ρήτρα. Οι υπάλληλοι της συνδικαλιστικής οργάνωσης που απασχολούνται σ' αυτήν με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου, στερούνται του δικαιώματος του εκλέγεσθαι, εφόσον δεν επιτρέπεται να είναι μέλη της.

Στο πλαίσιο του άρθρου 7 παρ.1 του ν. 1264, ο εργαζόμενος-μέλος κλαδικής και επιχειρησιακής συνδικαλιστικής οργάνωσης μπορεί να βάλει υποψηφιότητα και να εκτελεί μέλος της διοίκησης και στις δύο οργανώσεις, όπου μετέχει.

Η στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων δεν συνεπάγεται και στέρηση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων. Το καταστατικό, βέβαια, της οργάνωσης μπορεί να βάλει κι άλλους περιορισμούς στο δικαίωμα του εκλέγεσθαι, ανάλογους με εκείνους στο δικαίωμα του εκλέγειν.

Το έργο της διεξαγωγής των εκλογών ανήκει στο πολυμελές όργανο της συνδικαλιστικής οργάνωσης, στην εφορευτική επιτροπή. Λόγω του έργου της, έχει χαρακτήρα ευκαιριακό και όχι μόνιμο και συγκροτείται για την εκπλήρωση αυτού του έργου, που δικαιολογεί το σκοπό της ύπαρξης της.

Έργο της εφορευτικής επιτροπής είναι η διεξαγωγή των εκλογών για την ανάδειξη της διοίκησης, της ελεγκτικής επιτροπής και των αντιπροσώπων των συνδικαλιστικών οργανώσεων στις υπερκείμενες οργανώσεις. Η εφορευτική επιτροπή εκλέγεται από τη γενική συνέλευση με μυστική ψηφοφορία (άρθρο 8 παρ.3 ν. 1264). Και προεδρεύεται από δικαστικό αντιπρόσωπο. Ο αριθμός των μελών της εφορευτικής επιτροπής και η διαδικασία της εκλογής τους καθορίζονται από το καταστατικό. Ο αριθμός των μελών της ορίζεται συνήθως περιττός και αυτό για να είναι ευκολότερη η λήψη απόφασης σε περίπτωση διαφωνίας ή ένστασης. Η παρουσία δικαστικού αντιπροσώπου κατά την εκλογή της εφορευτικής επιτροπής εγγυάται την αδιάβλητη σύνθεση της. Το σύστημα και η διαδικασία εκλογής της καθορίζεται από το καταστατικό. Το εκλογικό σύστημα που εφαρμόζεται δεν είναι υποχρεωτικά εκείνο της απλής αναλογικής. Οι υποψήφιοι για το δ.σ. ή την ελεγκτ. επιτρ. ή τους αντιπροσώπους της συνδικαλιστικής οργάνωσης δεν μπορούν να εκλέγουν μέλη της εφορευτικής επιτροπής.

Τα βασικά καθήκοντα της εφορευτικής επιτροπής είναι:

- α) Η εποπτεία των εκλογών
- β) Η μέριμνα για την τήρηση της τάξης και τη διασφάλιση της μυστικότητας της ψηφοφορίας
- γ) Η διασφάλιση το αδιάβλητου του εκλογικού αποτελέσματος
- δ) Η απομάκρυνση από το χώρο των εκλογών άσχετων προσώπων.

Κατ'εξαίρεση επιτρέπεται στη διάρκεια των εκλογών η παρουσία ενός αντιπροσώπου από κάθε συνδυασμό.

Η εφορευτική επιτροπή πρέπει να τηρεί πρακτικά, όπου καταχωρούνται όλες οι αποφάσεις της, καθώς και πρακτικό αποτελεσμάτων, που υπογράφεται και από το δικαστικό αντιπρόσωπο. Το πρακτικό αυτό είναι ιδιωτικό και όχι δημόσιο έγγραφο, διότι η παρουσία δικαστικού αντιπροσώπου ως προέδρου δεν προσδίδει στην εφορευτική επιτροπή το χαρακτήρα δημοσίου οργάνου, που ασκεί δημόσια εξουσία, αλλά επιβάλλεται ως εγγύηση για το αδιάβλητο των εκλογών. Πρέπει επίσης να φυλάξει τα ψηφοδέλτια μέχρις ότου κριθεί το κύρος των εκλογών. Η εφορευτική επιτροπή οφείλει να παραδώσει τα ψηφοδέλτια στο νεοεκλεγόμενο Δ.Σ.. Η καταστροφή ή απώλεια των ψηφοδελτίων πριν από την πάροδο της προθεσμίας του άρθρου 8 παρ.4, δημιουργεί λόγο ακύρωσης των εκλογών, αν στο μεταξύ ασκήθηκε αγωγή ακύρωσης τους για άλλη αιτία.

Ο ορισμός και η προεδρία της εφορευτικής επιτροπής από δικαστικό αντιπρόσωπο είναι υποχρεωτική. Ο ορισμός δικαστικού αντιπροσώπου διασφαλίζει τη συνδικαλιστική ανεξαρτησία, αφού προβλέπει στη διασφάλιση του αδιάβλητου των εκλογών, οι οποίες αποτελούν βασικό παράγοντα προαγωγής της συνδικαλιστικής ελευθερίας. Η διεξαγωγή των εκλογών δίχως την παρουσία του τις κάνει ελαττωματικές. Η παρουσία δικαστικού αντιπροσώπου, ως προέδρου της εφορευτικής επιτροπής, που διεξάγει τις εκλογές, αποτελεί συστατικό στοιχείο. Γι'αυτό οι εκλογές που έγιναν δίχως την παρουσία δικαστικού αντιπροσώπου είναι ανυπόστατες.

Ο διορισμός του δικαστικού αντιπροσώπου κατά παράβαση της σειράς που προβλέπεται στο άρθρο 11 παρ.3 του ν. 1264/82, δημιουργεί ακυρότητα των εκλογών.

Στις συνδικαλιστικές οργανώσεις δικαστικός αντιπρόσωπος ορίζεται Πρωτοδίκης ή Ειρηνοδίκης ανάλογα με το που έχουν την έδρα τους. Δεν απαιτείται η παρουσία δικαστικού αντιπροσώπου σε εκλογές οργανώσεων που έχουν την έδρα τους εκτός της έδρας του Ειρηνοδικείου και ο αριθμός των μελών τους δεν υπερβαίνουν τους 50.

Ο δικαστικός αντιπρόσωπος έχει δικαίωμα αμοιβής από τη συνδικαλιστική οργάνωση για την απασχόληση του. Ο τρόπος και το ύψος της αποζημίωσης καθορίζεται από την υπ' αριθμ. 54002/82 απόφαση του υπουργού εργασίας, που αφορά την αμοιβή των δικαστικών αντιπροσώπων στις εκλογές των συνδικαλιστικών οργανώσεων (ΦΕΚ 899, τεύχος Β΄ της 10/11/1982).

Ο νόμος 1264/82 στο άρθρο 12 παρ.1 καθιερώνει ως υποχρεωτικό εκλογικό σύστημα εκείνο της απλής αναλογικής για την εκλογή όλων των οργάνων της συνδικαλιστικής οργάνωσης. Σκοπός καθιέρωσης από το νόμο αυτού του εκλογικού συστήματος είναι η εκπροσώπηση στα όργανα διοίκησης και ελέγχου των συνδικαλιστικών οργανώσεων και της μειοψηφίας.

Η υποχρεωτική εφαρμογή του συγκεκριμένου εκλογικού συστήματος προϋποθέτει ότι τα υποψήφια μέλη των οργάνων της συνδικαλιστικής οργάνωσης κατεβαίνουν στις εκλογές με συνδυασμούς. Γιατί διαφορετικά, δηλαδή αν δεν υπήρχαν συνδυασμοί και όλοι οι υποψήφιοι συγκροτήσουν κοινό ψηφοδέλτιο τότε θα εφαρμοζόταν αναγκαστικά το πλειοψηφικό σύστημα.

Η διοίκηση που προκηρύσσει τις εκλογές ορίζει και τον αριθμό των μελών του δ.σ., της ελεγκτ. επιτρ. και των αντιπροσώπων για τις ανωτεροβάθμιες οργανώσεις, με βάση τις σχετικές ρυθμίσεις του καταστατικού.

Η κατανομή των εδρών των συνδυασμών και των μεμονωμένων υποψηφίων ανάλογα με την εκλογική τους δύναμη γίνεται από την εφορευτική επιτροπή. Για την κατανομή αυτή υπολογίζονται μόνο τα έγκυρα ψηφοδέλτια και όχι τα λευκά ή άκυρα. Για να βρεθεί το εκλογικό μέτρο, το σύνολο των έγκυρων ψηφοδελτίων διαιρείται με τον αριθμό των εδρών του δ.σ. ή της ελεγκτικής επιτροπής ή των αντιπροσώπων και το πηλίκο της διαίρεσης αυτής δίνει το εκλογικό μέτρο. Κάθε συνδυασμός παίρνει τόσες έδρες ή εκλέγει τόσους αντιπροσώπους, όσες φορές χωράει το εκλογικό μέτρο στον αριθμό των έγκυρων ψηφοδελτίων του. Έδρα παίρνει επίσης και ο μεμονωμένος υποψήφιος που συγκεντρώνει το εκλογικό μέτρο.

Στη δεύτερη κατανομή οι τυχόν αδιάθετες από την πρώτη κατανομή έδρες κατανέμονται μεταξύ των συνδυασμών που πληρούν τις εξής προϋποθέσεις: α)έλαβαν ήδη μία τουλάχιστον έδρα από την πρώτη κατανομή και β)συγκεντρώνουν αριθμό έγκυρων ψηφοδελτίων μεγαλύτερο του $\frac{1}{3}$ του εκλογικού μέτρου. Οι προϋποθέσεις αυτές πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά. Αν στη δεύτερη κατανομή μετέχουν περισσότεροι συνδυασμοί και πληρούν όλοι τις πιο πάνω προϋποθέσεις, τότε την ή τις αδιάθετες έδρες καταλαμβάνουν όσοι πλησιάζουν περισσότερο το εκλογικό μέτρο.

Στην τρίτη κατανομή παίρνουν μέρος όλοι οι συνδυασμοί που έχουν υπόλοιπο ψηφοδελτίων, ακόμη και εκείνοι που δεν έλαβαν έδρα από την πρώτη και συνεπώς την δεύτερη κατανομή.

Την ή τις αδιάθετες έδρες λαμβάνουν οι συνδυασμοί που έχουν τα μεγαλύτερα υπόλοιπα και σε περίπτωση ισοδυναμίας γίνεται κλήρωση. Όταν όμως πρόκειται για εκλογή αντιπροσώπων σε υπερκείμενες οργανώσεις, για να συμμετάσχει ο συνδυασμός στην τρίτη κατανομή, πρέπει να έχει καλύψει σε ψήφους το μισό τουλάχιστον του εκλογικού μέτρου (άρθρο 9 παρ.3 εδ. δ'ν. 1264/82).

Οι τυχόν αδιάθετες έδρες στην τρίτη κατανομή, κατανέμονται μεταξύ των συνδυασμών και όχι μεταξύ των μεμονωμένων υποψηφίων (άρθρο 12 παράγρ.2 έως 6 του ν. 1264/82).

Οι διατάξεις των άρθρων 10 έως 13 του ν. 1264/82 αναφέρονται στην άμεση εκλογή των οργάνων από την γενική συνέλευση. Δεν αποκλείουν όμως και την έμμεση εκλογή από εκλέκτορες, εφόσον οι τελευταίοι εκλέγονται από τη γ.σ. με το ίδιο εκλογικό σύστημα της απλής αναλογικής. Σ' αυτή την περίπτωση οι εκλέκτορες συγκροτούν μια υποσυνέλευση, που υποκαθιστά τη γ.σ..

Οι υποψηφιότητες υποβάλλονται στην εφορευτική επιτροπή χωριστά για κάθε όργανο και για το αξίωμα του αντιπροσώπου στην υπερκείμενη οργάνωση και κατά συνδυασμούς. Η εκλογή της εφορευτικής επιτροπής γίνεται από χωριστή συνέλευση.

Ο αριθμός των υποψηφίων κάθε συνδυασμού μπορεί να είναι μεγαλύτερος από τον αριθμό των εδρών των οργάνων ή τον αριθμό των αντιπροσώπων, εφόσον το καταστατικό δεν περιέχει αντίθετη ρύθμιση. Στην περίπτωση αυτή εκλέγονται από κάθε συνδυασμό οι υποψήφιοι που πήραν τους περισσότερους σταυρούς προτίμησης.

Ο εκλογέας- μέλος πρέπει να δείξει την αστυνομική του ταυτότητα ή άλλο δημόσιο έγγραφο (λ.χ. διαβατήριο, άδεια οδήγησης κ.λ.π.) από το οποίο να προκύπτει η ταυτότητα του. Πρέπει επίσης να επιδείξει το εκλογικό συνδικαλιστικό του βιβλιάριο. Σκοπός αυτής της διάταξης είναι η αποφυγή της ανεπίτρεπτης διπλοσηφίας μελών και η διασφάλιση της δημοκρατικής οργάνωσης των μηχανισμών μέσω των οποίων εκφράζονται οι συνδικαλιστικές ελευθερίες (άρθρο 13 παρ.1 του ν. 1264/82). Η διάταξη αυτή αποτελεί κανόνα αναγκαστικού δικαίου.

Όταν πρόκειται για εκλογές δ.σ. σε δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, τότε η ιδιότητα των αντιπροσώπων των πρωτοβάθμιων οργανώσεων-μελών της αποδεικνύεται με την προσαγωγή των εγγράφων της παρ.2 του άρθρου 13, διότι μόνο από τα έγγραφα αυτά προκύπτει το επίσημο αποτέλεσμα της ψηφοφορίας στην πρωτοβάθμια οργάνωση, που πιστοποιεί την εκλογή αντιπροσώπου της στην υπερκείμενη οργάνωση.

Ο νόμος 1361/83 στα άρθρα 17, 18 και 19 ορίζει ανάλογα με το ν. 1264/82 τις εκλογικές διαδικασίες στις Αγροτικές Συνδικαλιστικές Οργανώσεις των οργάνων τους, των αντιπροσώπων τους στις υπερκείμενες οργανώσεις και στα Θεσμοθετημένα Όργανα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ -
- ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΑΔΕΙΕΣ

Ι. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

1. ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ

Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις, όπως και ο νόμος 1264/82 προβλέπει, κατοχυρώνουν τα συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων.

Ο όρος συνδικαλιστικό δικαίωμα έχει ένα γενικό και ευρύ περιεχόμενο. Η οριοθέτησή του προσδιορίζεται από το αντικείμενο και το σκοπό του. Έτσι, συνδικαλιστικό δικαίωμα, ως αντικείμενο προστασίας του νόμου άρθρο 1 παρ.1, είναι το δικαίωμα σύστασης συνδικαλιστικής οργάνωσης, καθορισμού του περιεχομένου του καταστατικού της, συμμετοχής σε τέτοια οργάνωση, ανεμπόδιστης, μέσα στα όρια του νόμου, συνδικαλιστικής δράσης, αποκλεισμού επεμβάσεων τρίτων που θίγουν τη σωματειακή αυτονομία και ανάπτυξης αγωνιστικής δραστηριότητας για τη διαφύλαξη και προαγωγή των συλλογικών συνδικαλιστικών και εργασιακών συμφερόντων.

Το συνδικαλιστικό δικαίωμα των εργαζομένων είναι ατομικό και κοινωνικό, η δε πραγμάτωση του έχει συλλογικό χαρακτήρα. Όπως ορίζει ο νόμος στο άρθρο 1 παρ.1, προστατεύεται όχι μόνο η ίδρυση, αλλά και η οργάνωση, η λειτουργία, οι σκοποί και η δράση γενικά των συνδικαλιστικών οργανώσεων, οποιασδήποτε μορφής, είτε έχουν είτε όχι νομική προσωπικότητα.

Οι κυριότερες εκδηλώσεις του συνδικαλιστικού δικαιώματος που κατοχυρώνει ο νόμος 1264 είναι οι εξής:

(α) Το δικαίωμα του κάθε εργαζόμενου να γίνει μέλος μιας οργάνωσης της επιχείρησης και μιας του επαγγέλματος του κλάδου απασχόλησης του (άρθρο 7 παρ.1).

(β) Το δικαίωμα των εργαζομένων, είτε είναι μέλη είτε όχι μιας συνδικαλιστικής οργάνωσης να αξιώνουν από τον εργοδότη παράλειψη πράξεων που τείνουν να εμποδίσουν ή να διευκολύνουν την ίδρυση ή την μη ίδρυση συνδικαλιστικής οργάνωσης (άρθρο 14).

(γ) Το δικαίωμα των συνδικαλιστικών οργανώσεων να διατηρούν πίνακα ανακοινώσεων στο χώρο δουλειάς, να τους διατίθεται κατάλληλος χώρος για τη συνέλευση τους, αν είναι η πλέον αντιπροσωπευτική, το δικαίωμα των εκπροσώπων τους να συναντώνται περιοδικά με τον εργοδότη ή εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπο του και το δικαίωμα να διανέμουν ανακοινώσεις στα μέλη τους στο χώρο της επιχείρησης (άρθρο 16).

(δ) Το δικαίωμα προστασίας των συνδικαλιστικών στελεχών απέναντι στον εργοδότη (άρθρο 14 παρ.4)

(ε) Το δικαίωμα των συνδικαλιστικών οργανώσεων να καταγγέλουν και εγκαλούν στις διοικητικές και δικαστικές αρχές τις παραβάσεις της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας (άρθρο 4 παρ.3)

(στ) Το δικαίωμα των συνδικαλιστικών οργανώσεων να εισπράττουν εισφορές και συνδρομές των μελών τους στο χώρο δουλειάς, αλλά εκτός χρόνου απασχόλησης (άρθρο 6).

(ζ) Το δικαίωμα των συνδικαλιστικών οργανώσεων να κηρύσσουν απεργία για την προαγωγή και διαφύλαξη των συμφερόντων των εργαζομένων και για αλληλεγγύη προς επίτευξη των ίδιων με πιο πάνω σκοπών (άρθρο 19).

2. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

Η συνδικαλιστική ελευθερία εκδηλώνεται θετικά και αρνητικά. Η

θετική όψη της συνίσταται στο δικαίωμα του κάθε εργαζόμενου να συμμετέχει στο συνδικαλισμό, διαμέσου της απόκτησης της ιδιότητας του μέλους συνδικαλιστικής οργάνωσης, ενώ η αρνητική όψη της (ιδίως ελευθερίας συνίσταται στο δικαίωμα του ίδιου εργαζόμενου να μην αναπτύξει καμμία συνδικαλιστική δραστηριότητα.

Ο ν. 1264, με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ.2 απαγορεύει ρητά στον εργοδότη, σε πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό του και σε κάθε τρίτο την παρακώλυση, με οποιοδήποτε τρόπο (θετικά ή αρνητικά), της άσκησης των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων και στη συνέχεια, με τη διάταξη του άρθρου 23 παρ.1, απειλεί κατά του παραβάτη της διάταξης αυτής φυλάκιση ή και χρηματική ποινή.

Ως συνδικαλιστικά δικαιώματα, η διάταξη του άρθρου 14 παρ.2 του ν. 1264, εννοεί προφανώς, τόσο το θετικό συνδικαλιστικό δικαίωμα, δηλ. εκείνο που έχει ως περιεχόμενο το δικαίωμα του καθένα εργαζόμενου να γίνει μέλος συνδικαλιστικής οργάνωσης και να πάρει μέρος στις δραστηριότητές της (η συμμετοχή σε απεργία που κηρύσσει αυτή), όσο και το αρνητικό συνδικαλιστικό δικαίωμα, εκείνο δηλ. που έχει το αντίθετο περιεχόμενο και συνίσταται στο δικαίωμα του εργαζόμενου να μην είναι μέλος καμμίας συνδικαλιστικής οργάνωσης και να μην μετέχει στη δραστηριότητα καμμιάς από αυτές που λειτουργούν στον εργασιακό του χώρο, στον επαγγελματικό του κλάδο ή και πανελλαδικά.

Ο νόμος 1264 έχει προβλέψει ειδικά μέτρα για την προστασία του συνδικαλιστικού δικαιώματος από κάθε προσβολή. Οι παράγρ.1 και 2 του άρθρου 14 αξιώνουν από το κράτος την μή

προσβολή του συνδικαλιστικού δικαιώματος και την υποχρέωση των οργάνων του για τη διασφάλιση της ανεμπόδιστης άσκησής του. Το κράτος πρέπει να απέχει από κάθε επέμβαση που μπορεί να περιορίσει ή να εμποδίσει το δικαίωμα ίδρυσης, αυτόνομης λειτουργίας και δράσης των συνδικαλιστικών οργανώσεων και την άσκηση του συνδικαλιστικού δικαιώματος των εργαζομένων.

Απέναντι στους εργοδότες και στα πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό τους, καθώς και απέναντι σε οποιοδήποτε τρίτο προστατεύεται το συνδικαλιστικό δικαίωμα τόσο με τη γενική απαγόρευση οποιασδήποτε πράξης ή παράλειψης που κατατείνει στην παρακώλυση της άσκησης των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, όσο και με τις ειδικότερες απαγορεύσεις που απαριθμούνται ενδεικτικά στην παραγρ.2 του άρθρου 14. Προστατεύεται επίσης το συνδικαλιστικό δικαίωμα με την απαγόρευση συμμετοχής εργοδοτών στις συνδικαλιστικές οργανώσεις και με την ποινικοποίηση της παράβασης των ανώτερων απαγορεύσεων, σύμφωνα με το άρθρο 23 παραγρ.1 του ν. 1264.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 14 αναφέρεται στους εργοδότες και σε πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό τους. Τα πρόσωπα αυτά ο νόμος 1264 τα εξομοιώνει με τον εργοδότη, αφού απαγορεύει και σ' αυτά την οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη που κατατείνει στην παρακώλυση της άσκησης των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Στην παρ.3 του προκείμενου άρθρου γίνεται ειδική αναφορά για τις δημοσιογραφικές οργανώσεις που τα καταστατικά τους επιτρέπουν να είναι μέλη και συνταξιούχοι. Οι συνταξιούχοι αυτοί ενώ μετέχουν σε όλες τις διαδικασίες των οργανώσεών τους,

στερούνται μόνο του δικαιώματος να εκλέγουν ή να εκλέγονται στα όργανα της οργάνωσης.

II. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ - ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

1. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΣΗΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ - ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Η συνδικαλιστική ελευθερία των εργαζομένων προϋποθέτει, ως αναγκαίο όρο, την παράλληλη και αποτελεσματική προστασία της συνδικαλιστικής τους δράσης, διαμέσου της οποίας εκδηλώνεται και υλοποιείται η εν λόγω ελευθερία τους.

Η βελτίωση της οικονομικής θέσης των εργαζομένων επιτυγχάνεται μέσω της συνδικαλιστικής τους δραστηριότητας.

Παρά το γεγονός ότι η 98 Διεθνής Σύμβαση πρόβλεψε και όρισε, με το άρθρο 1 ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να απολαμβάνουν κατάλληλης προστασίας από κάθε πράξη διάκρισης, η οποία μπορεί να θίξει την συνδικαλιστική ελευθερία ως προς την απασχόληση τους. Μέχρι την έναρξη ισχύος του ν. 1264/82, η προστασία και κατοχύρωση της συνδικαλιστικής δράσης των εργαζομένων από τον κίνδυνο της απόλυσης στηρίχθηκε κατά κύριο λόγο στη διάταξη αυτή.

Με το νόμο 1264/82 καθιερώθηκε για πρώτη φορά ως αυτοτελής λόγος ακυρότητας της καταγγελίας της εργασιακής σχέσης η νόμιμη συνδικαλιστική δράση του εργαζόμενου, πέρα δηλαδή και ανεξάρτητα από τη συνδρομή και των προϋποθέσεων της κατά κατάχρηση δικαιώματος άσκησης του δικαιώματος της καταγγελίας διαμέσου του άρθρου 14 παρ.4 του εν λόγω νόμου, που ορίζει ότι "Είναι άκυρη η καταγγελία της σχέσης εργασίας για νόμιμη συνδικαλιστική δράση".

Η διάταξη αυτή καθιερώνει γενική προστασία όλων των εργαζομένων, πέρα και ανεξάρτητα από τη συνδικαλιστική τους ιδιότητα, κατά της απόλυσης που οφείλεται σε νόμιμη συνδικαλιστική δράση και κηρύσσει άκυρη την καταγγελία της εργασιακής σχέσης, που γίνεται για την αιτία αυτή. Η συγκεκριμένη ρύθμιση έχει ιδιαίτερη σημασία, γιατί μέσω αυτής, αρκεί πλέον η επίκληση και απόδειξη από πλευράς του εργαζομένου της νόμιμης συνδικαλιστικής του δράσης ως λόγος για την απόλυση του, για την ακύρωσή της, ενώ με το προηγούμενο νομικό καθεστώς απαιτείται η επιπλέον επίκληση και απόδειξη από τον εργαζόμενο και των όρων και προϋποθέσεων της διάταξης του Α.Κ. 281.

Η παρ.4 του άρθρου 14 καθιερώνει γενική προστασία όλων των εργαζομένων, πέρα και ανεξάρτητα από τη συνδικαλιστική τους ιδιότητα, κατά της απόλυσης, που οφείλεται σε νόμιμη συνδικαλιστική δράση και κηρύσσει άκυρη την καταγγελία της εργασιακής σχέσης που γίνεται για την αιτία αυτή, όχι ως καταχρηστική, αλλά ως ευθέως παράνομη, ως ευθέως αντίθετη δηλ. στην παραπάνω απαγορευτική διάταξη του ν. 1264/82.

Προϋπόθεση της γενικής αυτής προστασίας είναι η νόμιμη συνδικαλιστική δράση του εργαζόμενου. Ως νόμιμη συνδικαλιστική δράση, κατά την έννοια της παρ.4 του άρθρου 14, νοείται εκείνη η δραστηριότητα που ασκείται από τον εργαζόμενο μέσα στα όρια των νόμων και τείνει στην προαγωγή, βελτίωση και προάσπιση των εργασιακών, οικονομικών, ασφαλιστικών και κοινωνικών συνδικαλιστικών συμφερόντων των εργαζομένων, με την προϋπόθεση ότι δεν αναπτύσσεται μέσα στον χώρο εργασίας κατά τις ώρες που παρέχεται η εργασία αυτή και οδηγεί στη

μείωση της παραγωγικής του απόδοσης και στη ζημιά του εργοδότη.

Η νομιμότητα της συνδικαλιστικής δράσης κρίνεται από τη συνολική συμπεριφορά του εργαζόμενου και όχι από μεμονωμένες πράξεις ή παραλείψεις του, οι οποίες μπορεί, αυτές καθαυτές, να είναι παράνομες ή αδικαιολόγητες, δικαιολογούνται όμως από τυχόν οξύτητα που δημιουργήθηκε στις σχέσεις του με τον εργοδότη, εξαιτίας της συνδικαλιστικής του δράσης.

Η νόμιμη συνδικαλιστική δράση πρέπει να αποτελεί την κύρια και βασική αιτία που προκάλεσε την καταγγελία της εργασιακής σχέσης. Τούτο συμβαίνει, όταν ασκείται σύμφωνα με τους ορισμούς του νόμου και εκτός χρόνου εργασίας (άρθρο 6 παρ.1 και αρ. 16 παρ.3 του ν. 1264/82). Στην αντίθετη περίπτωση η καταγγελία της εργασιακής σχέσης δικαιολογείται λόγω της αντισυμβατικής και παράνομης συμπεριφοράς του εργαζόμενου και της εξαιτίας της ζημιάς του εργοδότη.

Συνδικαλιστική δράση είναι η συλλογική ή η ατομική δραστηριότητα που αναπτύσσει ο εργαζόμενος για την επιδίωξη σκοπών που εμπίπτουν στους σκοπούς των συνδικαλιστικών οργανώσεων και εξυπηρετούν, μαζί με το ατομικό και το συλλογικό συμφέρον. Έτσι κρίνεται άκυρη η απόλυση εργαζομένου, που πρωτοστάτησε στην ίδρυση συνδικαλιστικής οργάνωσης. Επίσης, αν ο εργαζόμενος ασκήσει αγωγή κατά του εργοδότη, για την καταδίκη του τελευταίου στην ικανοποίηση αξιώσεων του από την εφαρμογή συλλογικών συμβάσεων εργασίας, η δραστηριότητα του αυτή συνιστά νόμιμη συνδικαλιστική δράση.

Συνδικαλιστική δραστηριότητα θεωρείται και η συμμετοχή του εργαζομένου σε απεργία, η απόλυση δε που γίνεται για την

αιτία αυτή είναι άκυρη, εκτός αν η απεργία είναι παράνομη. Η συμμετοχή όμως σε παράνομη απεργία, αυτή και μόνη, δεν προκαλεί την αυτοδίκαιη καταγγελία της εργασιακής σχέσης των απεργών- εργαζομένων, αλλά δίνει το δικαίωμα στον εργοδότη να την καταγγείλει.

Ειδική προστασία κατά της απόλυσης των συνδικαλιστών καθιερώνει ο ν. 1264/82, με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ.5-8 και 10, για τους συνδικαλιστές εργαζομένους. Την ειδική αυτή προστασία έχουν μόνο τα μέλη της διοίκησης της συνδικαλιστικής οργάνωσης και τα ιδρυτικά της μέλη και όχι τα μέλη της ελεγκτικής επιτροπής, της εφορευτικής επιτροπής καθώς και οι αντιπρόσωποι της συνδικαλιστικής οργάνωσης στην υπερκείμενη. Και αυτό διότι ο χαρακτήρας των καθηκόντων της ελ. επιτ. είναι ενδοσυνδικαλιστικός, η αρμοδιότητα των μελών της εφορευτικής επιτροπής είναι ποσοτικά και χρονικά περιορισμένη καθώς και η ιδιότητα του μέλους των αντιπροσώπων που εκπροσωπούν την συνδικαλιστική οργάνωση. Η διάταξη αυτή έχει ισχύ και στις δημοσιογραφικές συνδικαλιστικές οργανώσεις (άρθρο 1 παρ.2 εδαφ. α' ν. 1264), όχι όμως στις ναυτεργατικές συνδικαλιστικές οργανώσεις και στις ενώσεις προσώπων (άρθρο 1 παρ.2 εδαφ. β' και 1 παρ.3γγ εδ. β' ν. 1264). Επίσης εξαιρούνται από την εφαρμογή της διάταξης αυτής τα τοπικά παραρτήματα περιφέρειας ή πανελλαδικής έντασης, διότι σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ.3ββ ν. 1264, η αναγνώριση τους ως πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων γίνεται μόνο αναφορικά με το δικαίωμα τους να γραφτούν ως μέλη του αντίστοιχου τοπικού εργατικού κέντρου. Τα μέλη της διοίκησης, τα ιδρυτικά μέλη των πιο πάνω οργανώσεων, καθώς επίσης και τα μέλη των εφορευτικών επιτροπών, ελεγκτικών επιτροπών και οι

αντιπρόσωποι στις υπερκείμενες οργανώσεις όλων γενικά των συνδικαλιστικών οργανώσεων προστατεύονται με τη διάταξη της παρ.4 του άρθρου 14.

Η προστασία των μελών της διοίκησης από την απόλυση ισχύει για όλες τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, ανεξάρτητα από τον αριθμό των μελών τους. Στην παρ.6 του άρθρου 14 καθορίζεται ο αριθμός των προστατευόμενων μελών της διοίκησης ανάλογα με τον αριθμό των μελών της συνδικαλιστικής οργάνωσης. Αν όμως η διοίκηση της οργάνωσης έχει λιγότερα μέλη από όσα αναφέρει ως ελάχιστο αριθμό προστατευόμενων ο νόμος, τότε προστατεύονται όλα τα μέλη της διοίκησης. Στην αντίθετη περίπτωση το καταστατικό θα πρέπει να καθορίζει ποια θα είναι τα προστατευόμενα μέλη, είτε βάση του αξιώματος τους, είτε βάση της σειράς εκλογής τους. Αν δεν ορίζει το καταστατικό της οργάνωσης, προστατεύονται τα αναφερόμενα στην παρ.7 του άρθρου 14, με την αναφερόμενη εκεί σειρά.

Ο υπολογισμός του αριθμού των μελών των συνδικαλιστικών οργανώσεων για τον υπολογισμό των προστατευόμενων μελών της διοίκησης, γίνεται με βάση το συνολικό αριθμό των γραμμένων μελών της οργάνωσης και όχι με τον αριθμό των οικονομικά τακτοποιημένων μελών της.

Στις δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες οργανώσεις ο αριθμός των προστατευόμενων μελών υπολογίζεται με βάση το συνολικό αριθμό των υποκείμενων οργανώσεων- μελών τους.

Σχετικά με την προστασία των ιδρυτικών μελών, πρέπει να σημειωθεί ότι η προϋπόθεση για την παροχή της είναι η επιχείρηση ή η εκμετάλλευση ή ο επαγγελματικός κλάδος απασχόλησης να απασχολεί 40 τουλάχιστον εργαζόμενους. Αν η συνδικαλιστική οργάνωση είναι κλαδική, η προστασία παρέχεται

με βάση τον αριθμό εργαζομένων της κάθε επιχείρησης και την αναλογία τους με το σύνολο των εργαζομένων του κλάδου.

Η προστασία παρέχεται στα πρώτα κατά σειρά υπογραφής της ιδρυτικής πράξης ιδρυτικά μέλη, μέχρις ότου συμπληρωθεί ο αντίστοιχος αριθμός μελών που προστατεύονται με βάση τον αριθμό των εργαζομένων στην επιχείρηση (άρθρο 14 παρ.8 του ν. 1264). Η παροχή της προστασίας προϋποθέτει ότι η υπό σύσταση οργάνωση είναι η πρώτη στην επιχείρηση ή στον επαγγελματικό κλάδο απασχόλησης. Στην αντίθετη περίπτωση τα ιδρυτικά μέλη δεν προστατεύονται ούτε κατά της απόλυσης ούτε κατά της μετάθεσης.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την ύπαρξη της προστασίας κατά της απόλυσης είναι η νόμιμη απόκτηση της συνδικαλιστικής ιδιότητας. Η προστασία αρχίζει αμέσως μετά την απόκτηση της προστατευόμενης ιδιότητας, ανεξάρτητα από το χρόνο ανάληψης των καθηκόντων.

Επειδή οι διατάξεις των παρ.5-7 του άρθρου 14 είναι ειδικές απέναντι σε κάθε άλλη διάταξη που δίνει δικαίωμα στον εργοδότη να απολύσει αζήμια γι' αυτόν τον εργαζόμενο στην επιχείρηση του, δεν αίρεται η ειδική προστασία των πιο πάνω διατάξεων στην περίπτωση απόλυσης λόγω πειθαρχικού παραπτώματος κατά τον τυχόν υπηρεσιακό κανονισμό, ή λόγω υποβολής μήνυσης για ποινικό αδίκημα που τυχόν διέπραξε ο συνδικαλιστής υπάλληλος.

Η απαρίθμηση των λόγων που επιτρέπουν την καταγγελία της σχέσης εργασίας των συνδικαλιστικών στελεχών είναι περιοριστική. Η επίκληση των λόγων απολύσεως από τον εργοδότη πρέπει να γίνεται μέσα σε εύλογο χρόνο, διότι αλλιώς το δικαίωμα του αποδυναμώνεται.

Σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ.10 του ν. 1264 οι λόγοι είναι οι εξής:

α)Όταν ο εργαζόμενος εξαπατήσει κατά τη σύναψη της σύμβασης εργασίας τον εργοδότη παρουσιάζοντας ψεύτικα πιστοποιητικά ή βιβλιάρια για να προσληφθεί ή να πάρει μεγαλύτερη αμοιβή.

β)Όταν ο εργαζόμενος αποκαλύψει βιομηχανικά ή εμπορικά μυστικά ή ζήτησε ή δέχτηκε αθέμιτα πλεονεκτήματα, κυρίως προμήθειες από τρίτους.

γ)Όταν ο εργαζόμενος προκαλέσει σωματικές βλάβες ή εξυβρίσει σοβαρά ή απειλήσει τον εργοδότη ή τον εκπρόσωπο του

δ)Όταν ο εργαζόμενος επίμονα και αδικαιολόγητα αρνείται να εκτελέσει τη εργασία για την οποία έχει προσληφθεί

ε)Όταν ο εργαζόμενος αδικαιολόγητα δεν προσέρχεται στην εργασία του για περισσότερο από 7 ημέρες διάστημα ή εξακολουθεί να συμμετέχει σε απεργία που κρίθηκε με δικαστική απόφαση μη νόμιμη ή καταχρηστική.

Ο εργοδότης και μετά την άδεια της επιτροπής πρέπει να ακολουθήσει τη νόμιμη διαδικασία απόλυσης, δηλαδή έγγραφη καταγγελία, καταβολή της νόμιμης αποζημίωσης κ.λ.π.

Ο εργαζόμενος, παρόλο που απολύθηκε μετά από απόφαση της επιτροπής του άρθρου 15 του ν. 1264, έχει το δικαίωμα να ζητήσει την ακύρωση της απόλυσης του με τη διαδικασία των εργατικών διαφορών από το αρμόδιο δικαστήριο. Αντίθετα, ο εργοδότης δεν μπορεί να επικαλεστεί σπουδαίο λόγο από εκείνους που αναφέρονται στην παρ.10 του άρθρου 14 κατά τη συζήτηση της αγωγής για την ακύρωση της απόλυσης συνδικαλιστή υπαλλήλου του, αν δεν τήρησε τη νόμιμη διαδικασία, αν δηλαδή δεν ζήτησε προηγουμένως την άδεια της επιτροπής για να τον απολύσει.

2. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΘΕΣΗΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ - ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Το δικαίωμα του εργοδότη να μεταθέτει το προσωπικό του αποτελεί εκδήλωση του διευθυντικού του δικαιώματος. Ως μετάθεση με την έννοια της παρ.9 του άρθρου 14 θεωρείται κάθε μετακίνηση που γίνεται είτε σε άλλη πόλη, είτε και μέσα στην ίδια πόλη, εφόσον μ' αυτήν παρεμποδίζεται η άσκηση των συνδικαλιστικών καθηκόντων. Συνεπώς και η αλλαγή τμήματος μπορεί να θεωρηθεί ως μετάθεση σύμφωνα με την διάταξη αυτή, όταν συνιστά μονομερή βλαπτική μεταβολή των όρων εργασίας. Το ίδιο πρέπει να ειπωθεί επίσης και για την αλλαγή των καθηκόντων, όταν δημιουργεί μονομερή βλαπτική μεταβολή των όρων εργασίας.

Η απαγόρευση της μετάθεσης ισχύει και όταν από τη σύμβαση εργασίας ή τον τυχόν κανονισμό εργασίας, παρέχεται το δικαίωμα αυτό στον εργοδότη.

Η διάρκεια της προστασίας είναι όση και η θητεία των μελών της διοίκησης, μετά την λήξη της οποίας δεν δικαιολογείται πλέον. Αυτή είναι η έννοια της παρ.9 του άρθρου 14, η οποία παραπέμπει στις παράγρ.5, 6, 7 και 8 αυτού για να θέσει τη χρονική έκταση της προστασίας σε ίσο χρόνο με εκείνον της διάρκειας για την προστασία κατά της απόλυσης, και για την μετάθεση.

Αν ο εργοδότης θέλει τη μετάθεση προστατευόμενου συνδικαλιστή οφείλει να ζητήσει πρώτα τη συγκατάθεση του ίδιου και της συνδικαλιστικής του οργάνωσης. Διαφορετικά η αίτηση του στην επιτροπή προστασίας συνδικαλιστικών στελεχών του άρθρου 15 του ν. 1264 είναι απαράδεκτη. Αν όμως η συνδικαλιστική οργάνωση συγκαταθέτει στη μετάθεση, τότε ο

εργαζόμενος συνδικαλιστής δεν έχει δικαίωμα να προσφύγει στην επιτροπή του άρθρου 15 του ν. 1264.

Κατά της μετάθεσης δεν προστατεύονται τα μέλη της διοίκησης των ενώσεων προσώπων και των τοπικών παραρτημάτων των συνδικαλιστικών οργανώσεων ευρύτερης περιφέρειας ή πανελλαδικής έκτασης, όπως και για τους ίδιους λόγους που δεν προστατεύονται κατά της απόλυσης με τους όρους των παραγρ.5-8 του άρθρου 14.

Με το άρθρο 1 του ν. 1915/90 "Προστασία των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και του κοινωνικού συνόλου, οικονομική αυτοτέλεια του συνδικαλιστικού κινήματος" προστέθηκαν στις προβλεπόμενες από την παραγρ.10 του αρ. 14 πέντε περιπτώσεις καταγγελίας της εργασιακής σχέσης των προστατευόμενων συνδικαλιστικών στελεχών και άλλες τρεις νέες αυτοτελείς περιπτώσεις, που επιτρέπουν την καταγγελία της σχέσεως εργασίας. Επίσης αντικαθίσταται η περίπτωση "ε" της παραγρ.10 του άρθρου 14 του ν. 1264/82.

3. ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Για να μπορέσει ο εργοδότης να προχωρήσει στην απόλυση ή στη μετάθεση συνδικαλιστή- εργαζομένου του, οφείλει να ζητήσει πρώτα την συγκατάθεση της αντίστοιχης συνδικαλιστικής οργάνωσης και σε περίπτωση άρνησης της να προσφύγει στην επιτροπή προστασίας συνδικαλιστικών στελεχών του άρθρου 15 του ν. 1264/82. Γι' αυτό αν ο εργοδότης δεν τηρήσει τη διαδικασία αυτή, δεν μπορεί να επικαλεστεί τους λόγους της παρ.10 του άρθρου 14 ν. 1264 κατά τη συζήτηση της αγωγής για την ακύρωση

της απόλυσης, γιατί η ακυρότητα υπάρχει ανεξάρτητα από το λόγο, από το γεγονός και μόνο ότι δεν τηρήθηκε η νόμιμη διαδικασία.

Η ειδική επιτροπή προστασίας των συνδικαλιστών αποτελείται:

α) Από τον πρόεδρο των πρωτοδικών της περιφέρειας όπου απασχολείται ο εργαζόμενος. Από τον πίνακα του άρθρου 11 παρ.3 εδαφ. β΄ του ν.1264 διορίζεται υποχρεωτικά πρωτοδίκης για κάθε συνεδρίαση της επιτροπής με τη σειρά εγγραφής του σ΄αυτόν. Ο πρόεδρος του πρωτοδικείου έχει την ευχέρεια να προεδρεύσει της επιτροπής, ανάλογα με το φόρτο των υπολοίπων καθηκόντων του. Όταν όμως διορίζει αντικαταστάτη, είναι υποχρεωμένος να τηρεί τη σειρά εγγραφής στον πίνακα.

β) Από έναν αντιπρόσωπο του Εμπορικού Βιομηχανικού Επιμελητηρίου της περιφέρειας και αν δεν λειτουργεί Επιμελητήριο, του Εμπορικού Συλλόγου. Όταν εκδικάζεται υπόθεση που αφορά μισθωτό βιομηχανίας, ο σύνδεσμος βιομηχάνων, υποδεικνύει εκπρόσωπο του που συμμετέχει στην Επιτροπή και σε περίπτωση που δεν υπάρχει τέτοιος Σύνδεσμος, ο εκπρόσωπος υποδεικνύεται από το Σύνδεσμο Ελληνικών Βιομηχανιών.

γ) Από έναν εκπρόσωπο των εργαζομένων που υποδειχνει η πιο αντιπροσωπευτικότερη τριτοβάθμια οργάνωση.(άρθρο 15 παρ.1 του ν. 1264/82).

Για να συγκληθεί η επιτροπή πρέπει ο εργοδότης να υποβάλλει αίτηση στην γραμματεία του πρωτοδικείου της περιφέρειας όπου απασχολείται ο εργαζόμενος συνδικαλιστής. Από το νόμο δεν προβλέπεται ειδικά προθεσμία για την άσκηση της προκείμενης αίτησης του εργοδότη. Ο πρόεδρος της

επιτροπής έχει ευθύνη να συγκαλέσει αυτήν μέσα σε προθεσμία τριών (3) ημερών.

Η επιτροπή εξετάζει και αποφαινεται αν υπάρχει ή όχι σπουδαίος λόγος που να δικαιολογεί την απόλυση ή μετάθεση του συνδικαλιστή, καθώς ισχυρίζεται ο εργοδότης. Πάντως απόλυση ή μετάθεση συνδικαλιστή για σπουδαίο λόγο είναι άκυρη, εφόσον την ύπαρξη αυτού δεν διαπίστωσε η Επιτροπή. Παράλληλα δεν παρέχεται η δυνατότητα στα πολιτικά δικαστήρια να κρίνουν το σπουδαίο λόγο (Εγγρ. 51976/83 Υπουργ. Εργ. Δ.Ε.Ν. 1984 ΣΕΛ.525).

Η απόφαση της επιτροπής παίρνεται με πλειοψηφία, πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένη και να αναφέρει και την τυχόν γνώμη της μειοψηφίας. Οι διάδικοι παρίστανται ενώπιον της επιτροπής αυτοπρόσωπα, πάντως οπωσδήποτε με δικηγόρο. Η έκδοση της απόφασης πρέπει να γίνει την ίδια μέρα της συζήτησης της υπόθεσης. Η μη τήρηση των προθεσμιών δεν τάσσεται με ποινή ακυρότητας και η τυχόν μη τήρηση της επισύρει ευθύνη.

Σε περίπτωση έφεσης υπάρχει δευτεροβάθμια επιτροπή που είναι και αυτή τριμελής και αποτελείται:

α) Από τον αρχαιότερο πρόεδρο πρωτοδικών, αναπληρούμενο από άλλον πρόεδρο, σε περίπτωση απουσίας, ελλείψεως ή κωλύματος του.

β) Από έναν αντιπρόσωπο του Εμποροβιομηχανικού Επιμελητηρίου όπως και στην παρ.1 εδ.β' του άρθρου 15

γ) Από έναν εκπρόσωπο των εργαζομένων

Η ειδική αυτή επιτροπή προστασίας των συνδικαλιστών αποφασίζει και για τα πιο κάτω θέματα:

α)για κάθε διαφωνία σχετική με την εφαρμογή του άρθρου 17 του ν. 1264

β)για κάθε διαφωνία σχετική με το προσωπικό ασφαλείας σε περίπτωση απεργίας, σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ.2 εδαφ.γ' και δ' του ν. 1264, δίχως να υπόκεινται οι αποφάσεις της επιτροπής σε έφεση της παρ.2 του άρθρου 15 στην περίπτωση αυτή.

4. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η κατοχύρωση και προστασία του συνδικαλιστικού δικαιώματος απέναντι στον εργοδότη εξασφαλίζεται και με την προστασία του δικαιώματος της εργασίας ως κοινωνικού δικαιώματος, το οποίο συμβαδίζει με το συνδικαλιστικό δικαίωμα, έτσι που να μην έχει αξία η προστασία του τελευταίου δίχως την προστασία του πρώτου. Αυτό είναι το νόημα της παρ.1 του άρθρου 16 του ν. 1264/82. Με την έννοια δηλαδή ότι η διάταξη του άρθρου 16 παρ.1 εδαφ.α' προστατεύει δηλαδή το δικαίωμα της εργασίας ως συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα, προστατεύει δηλαδή τη γνωστή ελευθερία της εργασίας και τέθηκε, προδήλως, για την προστασία του δικαιώματος όσων εργαζομένων δεν απεργούν.

Στο δεύτερο εδάφιο της παρ.1 του άρθρου 16 ορίζεται γενικά και αόριστα ότι οι εργαζόμενοι και οι συνδικαλιστικές τους οργανώσεις προστατεύονται κατά την άσκηση κάθε συνδικαλιστικού δικαιώματος και στον τόπο εργασίας. Ο νομοθέτης δίνει προτεραιότητα στην προστασία της συνδικαλιστικής δράσης έξω από το χώρο εργασίας και μόνο κατ'εξαίρεση παρέχονται ορισμένα δικαιώματα και διευκολύνσεις

στη συνδικαλιστική δράση και μέσα στους χώρους εργασίας, που εξειδικεύονται στις επόμενες παραγράφους του άρθρου 16.

Η γενική αρχή που διαπνέει το άρθρο 16 είναι η προτεραιότητα που δίνει στον επιχειρησιακό συνδικαλισμό, σε εκείνον δηλαδή που αναπτύσσεται και έχει πεδίο δράσης μέσα στην επιχείρηση και όχι στον επαγγελματικό κλάδο απασχόλησης. Κάθε ενέργεια, από οπουδήποτε και αν προέρχεται, που εμποδίζει ή αποβλέπει στην παρεμπόδιση κάθε συνδικαλιστικής δράσης μέσα στο χώρο εργασίας είναι παράνομη και ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα να ζητήσει αποζημίωση. Η άσκηση της συνδικαλιστικής δραστηριότητας δεν απαλλάσσει τον εργαζόμενο από την εκπλήρωση των υπηρεσιακών του καθηκόντων.

Το δικαίωμα των πινάκων ανακοινώσεων της παρ.2 του άρθρου 16 υποστηρίχθηκε ότι μαζί με εκείνο της παρ.6 που αφορά στη διανομή ανακοινώσεων στο χώρο εργασίας, είναι τα σπουδαιότερα συνδικαλιστικά δικαιώματα, γιατί εξασφαλίζουν την αμεσότητα επικοινωνίας της κάθε συνδικαλιστικής οργάνωσης, όλων των βαθμίδων, με τα μέλη της και γενικότερα με τους εργαζόμενους του κλάδου που εκπροσωπεί. Η διάταξη της παρ.2 απευθύνεται σε όλες τις βαθμίδες οργανώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 1 του άρθρου 16, καθώς επίσης και με το άρθρο 23 παρ.1 του συντάγματος. Ο νόμος δεν βάζει κανένα περιορισμό στο περιεχόμενο των ανακοινώσεων των συνδικαλιστικών οργανώσεων, εκτός του ότι πρέπει να είναι σύμφωνες με τους σκοπούς τους.

Η διάταξη της παρ.3 του άρθρου 16 κάνει λόγο για την πιο αντιπροσωπευτική συνδικαλιστική οργάνωση, δίχως διάκριση ανάμεσα σε επιχειρησιακή ή κλαδική οργάνωση. Αν στην επιχείρηση δεν υπάρχει συνδικαλιστική οργάνωση επιχειρησιακή,

τότε η αντιπροσωπευτικότερη κλαδική οργάνωση, της οποίας τα περισσότερα μέλη εργάζονται στην επιχείρηση, που απασχολεί τουλάχιστον 80 εργαζόμενους, έχει το δικαίωμα της διάταξης αυτής του άρθρ.16 παρ.3. Αν στην ίδια επιχείρηση λειτουργούν επιχειρησιακή και κλαδική συνδικαλιστική οργάνωση, τότε αντιπροσωπευτικότερη από τις δύο θα πρέπει να θεωρηθεί εκείνη που έχει ως μέλη της τους περισσότερους εργαζόμενους της επιχείρησης. Ο εργοδότης έχει την υποχρέωση να διαθέτει χώρο για τις τακτικές ή έκτακτες συνελεύσεις της αντιπροσωπευτικότερης συνδικαλιστικής οργάνωσης, δίχως όμως να έχει το δικαίωμα να παρεμβαίνει σ'αυτές, ούτε και να λαμβάνει γνώση των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης από πριν.

Η παρ.4 του άρθρου 16 προβλέπει ο εργοδότης ή ο εκπρόσωπος του να συναντάται με τους εκπροσώπους των συνδικαλιστικών οργανώσεων και να μεριμνά για την επίλυση των θεμάτων των εργαζομένων. Στην περίπτωση όμως που ο εργοδότης αρνείται να συμμορφωθεί στην υποχρέωση αυτή, δεν προβλέπονται κυρώσεις, που σημαίνει ότι η διάταξη αυτή δεν έχει ουσιαστικό περιεχόμενο.

Η διάταξη της παρ.5 του άρθρου 16 δίνει το δικαίωμα στη συνδικαλιστική οργάνωση της επιχείρησης με τα περισσότερα μέλη να της παρέχει ο εργοδότης, εφόσον η εκμετάλλευση του απασχολεί περισσότερους από 100 εργαζόμενους, κατάλληλο χώρο για γραφείο στον τόπο εργασίας για την εξυπηρέτηση των σκοπών της και εφόσον ζητηθεί. Η ενεργοποίηση του δικαιώματος αυτού προϋποθέτει αίτηση της συνδικαλιστικής οργάνωσης, η οποία μπορεί να είναι και προφορική.

Η διάταξη της παρ.6 του άρ.16 καθιερώνει συναφές συνδικαλιστικό δικαίωμα με εκείνο της παρ.2 του ίδιου άρθρου,

δηλαδή το δικαίωμα διανομής από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις ανακοινώσεων στο χώρο εργασίας, οι οποίες πρέπει να έχουν το ίδιο περιεχόμενο με εκείνο των ανακοινώσεων που τοιχοκολλούνται στους πίνακες, δηλαδή να έχουν τον ίδιο σκοπό. Το δικαίωμα αυτό δίνεται στους εκπροσώπους όλων των συνδικαλιστικών οργανώσεων, όλων των βαθμίδων.

Επίσης στα συνδικαλιστικά δικαιώματα στον τόπο εργασίας πρέπει να περιληφθεί κι εκείνο του άρθρου 6 παρ.1 του ν. 1264, με το οποίο οι συνδικαλιστικές οργανώσεις έχουν το δικαίωμα να κάνουν εισπράξεις στο χώρο της επιχείρησης εκτός ωραρίου εργασίας.

Το επιμέρους συνδικαλιστικό δικαίωμα της παρ.7 του άρθρου 16 δίνεται στο δ.σ. της επιχειρησιακής συνδ. οργαν., και αν δεν υπάρχει αυτή στο εργατικό κέντρο της περιοχής, με το οποίο εκπρόσωποι του δ.σ. παρευρίσκονται κατά την επιθεώρηση που ενεργούν τα αρμόδια όργανα του Υπουργείου Εργασίας.

Το άρθρο 16 παρ.8 προβλέπει τις ενέργειες που πρέπει να γίνουν και τις συνέπειες όταν ο αρμόδιος επιθεωρητής εργασίας αποφανθεί τη διαφωνία με τις παρ.2, 3, 5 και 7 του ίδιου άρθρου.

Η παρ.9 του άρθρου 16 δίνει το δικαίωμα στον εργοδότη ανακοπής της απόφασης επιβολής προστίμου στο Ειρηνοδικείο του τόπου της εργασίας. Όμως από 11/6/1985 και εφεξής, η ανακοπή αυτή υπάγεται στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων.

III. ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΑΔΕΙΕΣ

Για τη διευκόλυνση των συνδικαλιστών στην άσκηση των

καθηκόντων τους ο ν. 1264 με το άρθρο 17 υποχρεώνει τον εργοδότη να χορηγεί σ' αυτούς συνδικαλιστικές άδειες, ανάλογα με το αξίωμα τους και το χαρακτήρα της οργάνωσης τους, των οποίων συνδικαλιστικών αδειών η συνολική διάρκεια ποικίλλει και έχει ως εξής (άρθρο 6 Ν. 2224/94):

α) Στα μέλη της Διοίκησης της πιο πάνω αντιπροσωπευτικής τριτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης για όσο χρόνο διαρκεί η θητεία τους.

β) Στον Πρόεδρο των Εργατικών Κέντρων και των Ομοσπονδιών, εφόσον οι υπαγόμενες σε αυτά πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις έχουν από 1500 ψηφίσαντα μέλη, 15 ημέρες το μήνα.

γ) Στον Πρόεδρο των Εργατικών Κέντρων και των Ομοσπονδιών, εφόσον οι υπαγόμενες σε αυτά πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις έχουν από 1501 έως 10.000 ψηφίσαντα μέλη, για όσο χρόνο διαρκεί η θητεία τους.

δ) Στον Πρόεδρο και Γενικό Γραμματέα των Εργατικών Κέντρων και Ομοσπονδιών, εφόσον οι υπαγόμενες σ' αυτά οργανώσεις έχουν άνω των 10.000 ψηφίσαντα μέλη, για όσο χρόνο διαρκεί η θητεία τους.

Η διάρκεια της συνδικαλιστικής άδειας καθορίζεται, όπως ορίζει ο νόμος, με απόφαση του υπουργού εθνικής οικονομίας.

Η παροχή των συνδικαλιστικών αδειών στα πρόσωπα που διοικούν τις δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες συνδικ. οργαν. είναι πλήρης. Αντίθετα, από τις πρωτοβάθμιες συνδ. οργαν., ο νόμος δίνει δικαίωμα συνδικαλιστικών αδειών μόνο στα πρόσωπα που διοικούν τα σωματεία- συνδικαλιστικές οργανώσεις και όχι στους διοικούντες τις ενώσεις προσώπων και τα τοπικά παραρτήματα

των συνδ. οργανώσεων ευρύτερης περιφέρειας ή πανελλαδικής έκτασης. Επίσης, δεν έχουν δικαίωμα συνδικαλιστικής άδειας και τα μέλη της διοίκησης της συνδ. οργαν. που δεν έχουν το αξίωμα του προέδρου, αντιπροέδρου ή γ. γραμματέα, ούτε και τα ιδρυτικά μέλη της.

Οι διευκολύνσεις της παρ.1 του άρθρου 17 είναι γενικές και αναφέρονται στην παράλειψη κάθε ενέργειας του εργοδότη που θα δυσκόλευε την άσκηση των καθηκόντων των προστατευόμενων συνδικαλιστών.

Η συνδικαλιστική άδεια δίνεται μετά από αίτηση του συνδικαλιστή, είτε συνεχόμενες κατά μήνα ημέρες, είτε τμηματικά και ανάλογα με τις συνδικαλιστικές υποχρεώσεις.

Σε περίπτωση που το ίδιο πρόσωπο δικαιούται συνδικαλιστική άδεια από δύο πηγές, σαν στέλεχος πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης, δικαιούται να επιλέξει την ευνοικότερη γι' αυτόν συνδικαλιστική άδεια.

Για μισθωτούς που εργάζονται με το σύστημα της 5θήμερης εργασίας, σαν ημέρες συνδικαλιστικής άδειας υπολογίζονται οι πραγματικές ημέρες εργασίας, δηλαδή πέντε την εβδομάδα (άρθρο 6 παρ.3 Ν. 2224/94).

Αναφορικά με το ζήτημα της αμοιβής των συνδικαλιστικών στελεχών στο χρόνο της συνδικαλιστικής άδειας τους, εφόσον ο νόμος απαλλάσσει τον εργοδότη από την υποχρέωση καταβολής σ' αυτά αποδοχών για τις ημέρες της άδειας, το ζήτημα πρέπει να ρυθμίζεται από το καταστατικό της οικείας οργάνωσης. Διαφορετικά, η συνδικαλιστική οργάνωση έχει υποχρέωση να του αποδώσει ό,τι ξόδεψε και ό,τι ζημιώθηκε κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του. Γίνεται δεκτό ότι ο συνδικαλιστής εργαζόμενος,

ο οποίος, βάση σχετικής ρύθμισης σ.σ.ε., απαλλάσσεται για ένα χρόνο από την άσκηση των υπηρεσιών του στον εργοδότη και εκτελεί μόνο τα συνδικαλιστικά του καθήκοντα, δεν έχει δικαίωμα κανονικής άδειας αναψυχής, ούτε αποδοχών αδειας (ΑΠ 1088/87 ΔΕΝ 44,649).

Σχετικά με το θέμα της ασφάλισης των συνδικαλιστικών στελεχών στις ημέρες αδειας τους, τις ασφαλιστικές εισφορές τους, συμπεριλαμβανομένων και των εργοδοτικών εισφορών, καταβάλλει η συνδικαλιστική τους οργάνωση στον αρμόδιο ασφαλιστικό φορέα. Τούτο, για τους εργαζόμενους που είναι ασφαλισμένοι στο Ι.Κ.Α., έχει ειδικά προβλέψει η 51/ 1-4-1983 εγκύκλιος του Ι.Κ.Α., σύμφωνα με την οποία τα συνδικαλιστικά στελέχη για τις ημέρες των συνδ. αδειών πρέπει να ασφαίζονται με βάση τις αποδοχές που θα έπαιρναν, αν εργάζονταν κανονικά. Ειδικά για τους αντιπροσώπους που μετέχουν σε συνέδρια υπερκείμενων οργανώσεων, υποχρεωμένη να καταβάλλει τις εισφορές είναι η οργάνωση που πληρώνει και την ημερήσια αμοιβή- αποζημίωση του αντιπροσώπου.

Οι διαφορές που προκύπτουν από την εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 17 ν. 1264/82 επιλύονται από την επιτροπή προστασίας συνδικαλιστικών στελεχών του άρθρου 15 του ν. 1264, η οποία έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα για την επίλυση τέτοιων ζητημάτων. Τα πολιτικά δικαστήρια έχουν αρμοδιότητα να δικάσουν αγωγή αποζημίωσης του συνδικαλιστή ή της συνδικ. οργάν. του, για τυχόν αδικαιολόγητη άρνηση του εργοδότη να χορηγήσει τη συνδικ. άδεια που ζητήθηκε.

Η διάταξη του άρθρου 18 του ν. 1264/82 εισάγει μια σημαντική αλλαγή στο μέχρι τότε σύστημα των συλλογικών ρυθμίσεων. Και αυτό γιατί προβλέπει ότι οι ρυθμίσεις των

συνδικαλιστικών δικαιωμάτων μπορεί πλέον να γίνονται και να είναι ισχυρές όχι μόνο με τα άρθρα 14, 15, 16, 17 του ν. 1264/82 αλλά και με σ.σ.ε., απλές συμφωνίες εργαζομένων και εργοδοτών και με διαιτητικές αποφάσεις. Το δικαίωμα αυτό δίνεται στους εργαζόμενους απευθείας, στις συνδικαλιστικές οργανώσεις που τους εκπροσωπούν, είτε έχουν νομική προσωπικότητα, είτε όχι (ενώσεις προσώπων του άρθρου 1 παρ.3 του ν. 1264/82). Το άρθρο 18 και το άρθρο 6 παρ.2 του ν. 1264, διευρύνει ποιοτικώς το περιεχόμενο των σ.σ.ε. και των διαιτητικών αποφάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

- ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΟΥΣ - Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Ι. Η ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Στα προηγούμενα κεφάλαια αναλύσαμε τη διάρθρωση και λειτουργία των συνδικαλιστών οργανώσεων μετά την αναγνώριση και την νομιμοποίηση τους με το ν. 1264/82. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις αποτελούν συλλογικά όργανα των εργαζομένων, κύριος σκοπός των οποίων είναι η προαγωγή και διαφύλαξη των οικονομικών τους συμφερόντων.

Με την ενδυνάμωση και προστασία των εργαζομένων, που φυσικά είναι ασθενέστερη σε σχέση με την εργοδοσία τους, στοχεύεται η κοινωνική ειρήνη και η οικονομική ισορροπία. Διότι η μόνη δύναμη που διαθέτουν οι εργαζόμενοι είναι η εργατική τους δύναμη ενώ οικονομικώς εξαρτώνται από τον εργοδότη τους. Συνεπώς η ισορροπία των δυνάμεων εργαζόμενων και εργοδοτών μπορεί να εξασφαλίσει την κοινωνική ειρήνη.

Ειδικότερα για την επίλυση των συλλογικών διαφορών έχει ληφθεί πρόνοια θεσπίσεων κατώτατων υποχρεωτικών (νομίμων) μισθών και ημερομισθίων, τόσο γενικής, όσο και κατά κλάδους εργαζομένων. Αυτό πρακτικά επιτυγχάνεται με τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας (σ.σ.ε.) και τις αποφάσεις διαιτησίας.

Σύμφωνα με το Ν. 1876/90 οι τρόποι θεσπίσεως κατωτάτων υποχρεωτικών (νομίμων) μισθών και ημερομισθίων είναι τρεις:

- α) Με συλλογικές συμβάσεις εργασίας
- β) Με διαιτητικές αποφάσεις
- γ) Με υπουργικές αποφάσεις

Εφόσον οι διαπραγματεύσεις των μερών επιτύχουν, θα καταλήξουν στην υπογραφή συλλογικής συμβάσεως εργασίας. Εάν, όμως αυτές αποτύχουν, τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να

ζητήσουν τις υπηρεσίες μεσολαβητή ή να προσφύγουν στη διαιτησία.

Ο νόμος 1876/90 περί συλλογικών συμβάσεων εργασίας έχει τον τίτλο "Ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις και άλλες διατάξεις". Αφορά όλους τους εργαζόμενους με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου σε οποιοδήποτε ημεδαπό ή αλλοδαπό εργοδότη, επιχείρηση, εκμετάλλευση ή υπηρεσία του ιδιωτικού ή δημοσίου τομέα. Εφαρμόζεται, επίσης, και σε φυσικά πρόσωπα, τα οποία αν και δεν συνδέονται με σχέση εξαρτημένης εργασίας, παρέχουν εργασία κάτω από συνθήκες εξαρτήσεως και εμφανίζουν ανάγκη προστασίας αντίστοιχη με αυτήν των εργαζομένων με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας.

II. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

1. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΣΤΗ ΣΥΝΑΨΗ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συλλογική σύμβαση εργασίας είναι έγγραφη σύμβαση την οποία συνάπτουν μία ή περισσότερες επαγγελματικές οργανώσεις εργαζομένων και μία ή περισσότερες επαγγελματικές οργανώσεις εργοδοτών ή και μεμονωμένοι εργοδότες και με την οποία καθορίζονται οι όροι των ατομικών εργασιακών σχέσεων (κανονιστικοί όροι) καθώς και οι μεταξύ των συμβαλλομένων αμοιβαίες υποχρεώσεις (ενοχικοί όροι).

Οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας και οι διαιτητικές αποφάσεις συμπληρώνουν τους γενικούς όρους της εργασίας, που βασικά ρυθμίζονται από τους σχετικούς νόμους και κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα. Με τις σ.σ.ε. και τις δ.α. θεσπίζονται, κατά κανόνα, ευμενέστεροι όροι εργασίας από τους προβλεπόμενους από τις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας και ουδέποτε δυσμενέστεροι. Οι όροι των σ.σ.ε. και δ.α. θεωρείται ότι περιέχονται και στις ατομικές συμβάσεις των δεσμευομένων.

Σε περίπτωση αδυναμίας υπογραφής συλλογικής σύμβασης εργασίας λόγω ελλείψεως συνδικαλιστικής οργανώσεως των εργαζομένων στο Δημόσιο, στα Ν.Π.Δ.Δ. και στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η θέσπιση κατωτάτων υποχρεωτικών νομίμων μισθών και ημερομισθίων γίνεται με υπουργικές αποφάσεις.

Ο νόμος 1876/90, στα άρθρα 4-6, ορίζει τη διαδικασία συνάψεως των συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

Πριν από την υπογραφή οποιασδήποτε συλλογικής συμβάσεως διεξάγονται διαπραγματεύσεις μεταξύ των εκπροσώπων των εργαζομένων και των εργοδοτών. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων και των εργοδοτών, καθώς και οι μεμονωμένοι εργοδότες έχουν δικαίωμα να διαπραγματεύονται για την κατάρτιση σ.σ.ε. και οφείλουν να προσέρχονται στις διαπραγματεύσεις με καλή πίστη και πρόθεση να επιλυθεί η συλλογική διαφορά.

Το δικαίωμα της απεργίας, κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων, της διαδικασίας της μεσολαβήσεως και της διαιτησίας δεν απαγορεύεται, εκτός αν αυτό απαγορεύεται με όρο προηγούμενης συλλογικής σύμβασης.

Εφόσον οι διαπραγματεύσεις καταλήξουν σε συμφωνία, καταρτίζεται η συλλογική σύμβαση εργασίας εγγράφως σε τρία πρωτότυπα, τα οποία υπογράφονται από τους αντιπροσώπους των μερών. Από ένα πρωτότυπο παίρνει κάθε ενδιαφερόμενος (εργοδοτική και εργατική πλευρά) και το τρίτο κατατίθεται στην αρμόδια επιθεώρηση εργασίας.

Ο εργοδότης οφείλει να κοινοποιεί και στο συμβούλιο εργαζομένων της επιχειρήσεως κάθε επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας, καθώς και κάθε τροποποίηση της.

Ικανότητα για σύναψη συλλογικών συμβάσεων εργασίας έχουν:

α) Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις εργαζομένων και εργοδοτών όλων των βαθμίδων. Ειδικότερα από την πλευρά των εργαζομένων, για την υπογραφή εθνικής γενικής σ.σ.ε. ικανότητα υπογραφής έχει η αντιπροσωπευτικότερη τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση και για τις λοιπές συλλογικές

συμβάσεις εργασίας η αντιπροσωπευτικότερη συνδικαλιστική οργάνωση στο πεδίο ισχύος της κάθε σ.σ.ε.

β)Κάθε εργοδότης που απασχολεί 50 τουλάχιστον εργαζόμενους.

Κριτήριο αντιπροσωπευτικότητας είναι ο αριθμός των εργαζομένων που ψήφισε στις τελευταίες εκλογές για ανάδειξη διοικήσεως της συγκεκριμένης συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Αμφισβήτηση της αντιπροσωπευτικότητας έχει δικαίωμα να εγείρει η αρμόδια σε κάθε περίπτωση να υπογράψει τη συλλογική σύμβαση συνδικαλιστική οργάνωση. Η αμφισβήτηση εγείρεται στην οικεία επιθεώρηση εργασίας μέσα σε δέκα ημέρες από την κοινοποίηση σ' αυτήν του εγγράφου με το οποίο ζητείται η έναρξη διαπραγματεύσεων και έχει ως συνέπεια την αναστολή των διαπραγματεύσεων. Η προσφυγή κρίνεται από την επιτροπή του άρθρου 15 του ν. 1264/82 και κατά της απόφασης αυτής δεν χωρά άσκηση έφεσης.

Η νομιμοποίηση των εκπροσώπων των συνδικαλιστικών οργανώσεων γίνεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις των καταστατικών τους.

Κατά τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ.3 και του άρθρου 9 παρ.2 του Ν. 1876/90, η ισχύς της συλλογικής σύμβασης εργασίας αρχίζει από την ημέρα καταθέσεως ενός από τα τρία πρωτότυπα αυτής από τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο στην αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας της Νομαρχίας που καταρτίσθηκε η σ.σ.ε.. Ειδικά όμως η εθνική γενική συλλογική σύμβαση εργασίας και οι κλαδικές και εθνικές ομοιοεπαγγελματικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας κατατίθενται στην κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Εργασίας. Η υπηρεσία χορηγεί αντίγραφο της σ.σ.ε σε κάθε ενδιαφερόμενο που υποβάλλει σχετική αίτηση. Τα ίδια ισχύουν και για τις αποφάσεις διαιτησίας.

Κατά το άρθρο 3 του Ν. 1876/90, οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας διακρίνονται στις εξής κατηγορίες:

α) Εθνικές γενικές που αφορούν τους εργαζόμενους ολόκληρης της χώρας. Με αυτές καθορίζονται, κυρίως τα κατώτατα όρια μισθών και ημερομισθίων (μισθοί και ημερομίσθια ασφαλείας) για όλους τους εργαζόμενους της χώρας, με την έννοια ότι δεν μπορεί να υπάρξει χαμηλότερος μισθός ή ημερομίσθιο με άλλη συλλογική σύμβαση εργασίας ή διαιτητική απόφαση ή και ελεύθερη συμφωνία των συμβαλλόμενων για καμιά κατηγορία εργαζομένων. Προς τις εθνικές γενικές σ.σ.ε., εξομοιώνονται και οι αντίστοιχες δ.α.. Οι εθνικές γενικές σ.σ.ε. συνάπτονται από τις τριτοβάθμιες οργανώσεις των εργαζομένων και τις αναγνωριζόμενες ως ευρύτερης εκπροσώπησης οργανώσεις των εργοδοτών ή πανελλήνιας έκτασης.

β) Εθνικές ομοιοεπαγγελματικές, που αφορούν τους εργαζόμενους ορισμένου επαγγέλματος και των συναφών προς το επάγγελμα αυτό ειδικοτήτων ολόκληρης της χώρας. Οι εθνικές ομοιοεπαγγελματικές σ.σ.ε. συνάπτονται από τις δευτεροβάθμιες ή πρωτοβάθμιες ομοιοεπαγγελματικές συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων πανελλήνιας έκτασης και τις εργοδοτικές οργανώσεις ευρύτερης εκπροσώπησης ή πανελλήνιας έκτασης.

γ) Τοπικές ομοιοεπαγγελματικές, που αφορούν τους εργαζόμενους ορισμένου επαγγέλματος ή και των συναφών ειδικοτήτων συγκεκριμένης πόλης ή περιφέρειας. Η κατηγορία αυτή συλλογικών συμβάσεων συνομολογείται μεταξύ ομοιοεπαγγελματικών συνδικαλιστικών οργανώσεων των

εργαζομένων (πρωτοβάθμιων ή δευτεροβάθμιων) τοπικού χαρακτήρα και εργοδοτικών οργανώσεων.

δ) Επιχειρησιακές, που αφορούν τους εργαζόμενους μιας επιχείρησης ή εκμετάλλευσης. Αυτές συνάπτονται από συνδικαλιστικές οργανώσεις της επιχείρησης που καλύπτουν τους εργαζόμενους, ανεξάρτητα από την κατηγορία, τη θέση ή την ειδικότητα τους και εφόσον αυτές ελλείπουν από τις αντίστοιχες πρωτοβάθμιες οργανώσεις και από τον εργοδότη.

ε) Κλαδικές, που αφορούν τους εργαζόμενους περισσότερων ομοειδών ή συναφών εκμεταλλεύσεων ή επιχειρήσεων ορισμένης πόλεως ή περιφέρειας ή και όλης της χώρας.

Οι κλαδικές, οι επιχειρησιακές και οι εθνικές ή τοπικές ομοιοεπαγγελματικές συλλογικές συμβάσεις δεν επιτρέπεται να περιέχουν όρους εργασίας δυσμενέστερους για τους εργαζόμενους από τους όρους εργασίας των εθνικών γενικών σ.σ.ε..

Οι κανονιστικοί όροι της σ.σ.ε. έχουν άμεση και αναγκαστική ισχύ (παρ.1 άρθρου 7 Ν. 1876/90) σε αντίθεση με τους ενοχικούς όρους της σ.σ.ε.. Κανονιστικοί όροι είναι αυτοί που καθορίζουν το περιεχόμενο των ατομικών συμβάσεων εργασίας (περί αμοιβής, χρόνου εργασίας, επαγγελματικής εξέλιξης κ.λ.π.). Οι ενοχικοί όροι περιλαμβάνουν δικαιώματα και υποχρεώσεις των συμβαλλόμενων μερών (συνδικαλιστικών οργανώσεων εργοδοτών και εργαζομένων), όπως η εργασιακή ειρήνη και η υποχρέωση εφαρμογής της υπογραφείσας σ.σ.ε..

Οι όροι των ατομικών συμβάσεων εργασίας, που αποκλίνουν από τους κανονιστικούς όρους των συλλογικών συμβάσεων, είναι επικρατέστεροι, εφόσον παρέχουν μεγαλύτερη προστασία στους εργαζόμενους.

Οι όροι εργασίας των συλλογικών συμβάσεων, που είναι ευνοικότεροι για τους εργαζόμενους, υπερισχύουν των νόμων, εκτός αν πρόκειται για διατάξεις αναγκαστικού δικαίου με αμφιμερή ενέργεια.

Οι εθνικές γενικές σ.σ.ε. καθορίζουν τους ελάχιστους όρους εργασίας, που ισχύουν για όλους τους εργαζόμενους ολόκληρης της χώρας, τόσο στον ιδιωτικό, όσο και στο δημόσιο τομέα (με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου).

Οι υπόλοιπες συλλογικές συμβάσεις εργασίας δεσμεύουν τους εργαζόμενους και εργοδότες που είναι μέλη των συμβαλλόμενων συνδικαλιστικών οργανώσεων, τον εργοδότη που συνάπτει σ.σ.ε. ατομικά και τους εργοδότες που συνάπτουν σ.σ.ε. με κοινό εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπο.

Συνδικαλιστικές οργανώσεις και εργοδότες, που δεν δεσμεύονται από συλλογική σύμβαση εργασίας, μπορούν να προσχωρήσουν από κοινού σε σ.σ.ε., που αφορά την κατηγορία τους, με ιδιωτικό έγγραφο, το οποίο κατατίθεται στην αρμόδια επιθεώρηση εργασίας. Συνδικαλιστική οργάνωση εργαζομένων μπορεί να προσχωρήσει σε σ.σ.ε. από την οποία δεσμεύεται ήδη ο εργοδότης. Όμως, προσχώρηση σε επιχειρησιακή σ.σ.ε. δεν είναι δυνατόν να γίνει από εργοδότη ή συνδικαλιστική οργάνωση άλλης επιχείρησης.

Εάν μια ατομική σχέση εργασίας ρυθμίζεται από περισσότερες ισχύουσες συλλογικές συμβάσεις εργασίας, εφαρμόζεται η πιο ευνοϊκή για τον εργαζόμενο.

Οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας συνάπτονται για ορισμένο ή αόριστο χρόνο. Εάν ο προβλεπόμενος χρόνος υπερβαίνει το έτος, θεωρείται ότι η σ.σ.ε. έχει αόριστη διάρκεια.

Πάντως, η διάρκεια ισχύος της σ.σ.ε. δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερη του έτους.

Η ισχύς της σ.σ.ε. λήγει με την πάροδο του χρόνου της ή με καταγγελία σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου.

2. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

Όπως αναπτύχθηκε παραπάνω, εφόσον οι διαπραγματεύσεις των μερών επιτύχουν, θα καταλήξουν στην υπογραφή σ.σ.ε.. Εάν, όμως, αυτές αποτύχουν, τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν: α) να ζητήσουν τις υπηρεσίες μεσολαβητή ή β) να προσφύγουν στη διαιτησία.

Τα άρθρα 14-17 του Ν. 1876/90 καθορίζουν τους όρους της προσφυγής και την όλη διαδικασία της μεσολαβήσεως και της διαιτησίας. Αλλά εάν στις συλλογικές συμβάσεις έχουν περιληφθεί όροι σχετικοί με τη μεσολάβηση και τη διαιτησία, εφαρμόζονται οι όροι αυτοί. Υπάρχει όμως, και ο θεσμός της συμφιλίωσης, που μπορεί να προηγηθεί. Οι μεσολαβητές και οι διαιτητές είναι μέλη ειδικού σώματος, του Οργανισμού Μεσολαβήσεως και Διαιτησίας.

Οποιαυποβάλλεταιήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορεί να ζητήσει με αίτηση του, που υποβέτται στην αρμόδια επιθεώρηση εργασίας, τον ορισμό μεσολαβητή. Η αίτηση υποβάλλεται από κοινού ή χωριστά και στην τελευταία περίπτωση κοινοποιείται και στο άλλο μέρος. Στην αίτηση, εκτός από τα στοιχεία των ενδιαφερόμενων μερών, αναφέρονται τα αιτήματα και οι προτάσεις, καθώς και οποιοδήποτε άλλο στοιχείο διευκολύνει τις διαπραγματεύσεις.

Ο μεσολαβητής επιλέγεται από τα μέρη (από ειδικό κατάλογο) και σε περίπτωση ασυμφωνίας ορίζεται με κλήρωση. Ο

μεσολαβητής καλεί τα μέρη σε συζητήσεις, εξετάζει πρόσωπα και πράγματα σχετικά και χρησιμοποιεί πραγματογνώμονες.

Αν τα μέρη δεν καταλήξουν σε συμφωνία, με τη βοήθεια του μεσολαβητή, μέσα σε είκοσι ημέρες, ο μεσολαβητής έχει το δικαίωμα να υποβάλλει σ' αυτά δική του πρόταση. Εάν η πρόταση γίνει δεκτή, υπογράφεται από τα ενδιαφερόμενα μέρη και ισχύει πλέον ως συλλογική σύμβαση εργασίας.

Αν η προσπάθεια συνάψεως σ.σ.ε. δεν ευδοκιμήσει προβλέπεται στο άρθρο 16, Ν. 1876/90, η παραπομπή της διενέξεως στους διαιτητές, οι οποίοι δίνουν τη λύση με απόφασή τους. Οι διαιτητές κρίνουν σε πρώτο και τελευταίο βαθμό. Ο διαιτητής επιλέγεται με κοινή συμφωνία των εν διενέξει μερών, εργοδοτών- εργαζομένων, από ειδικό κατάλογο διαιτητών και σε περίπτωση ασυμφωνίας με κλήρωση.

Η προσφυγή στη διαιτησία μπορεί να γίνει:

- α) Σε οποιοδήποτε στάδιο των διαπραγματεύσεων με κοινή συμφωνία των μερών.
- β) Μονομερώς από οποιοδήποτε μέρος, εφόσον το άλλο μέρος αρνήθηκε τη μεσολάβηση.
- γ) Μονομερώς από συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων, εφόσον αποδέχονται την πρόταση του μεσολαβητή που απορρίπτει ο εργοδότης.
- δ) Ειδικά για τις επιχειρησιακές σ.σ.ε., καθώς και εκείνες των επιχειρήσεων και των οργανισμών κοινής ωφελείας, δικαίωμα προσφυγής στη διαιτησία έχει το μέρος που αποδέχεται την πρόταση του μεσολαβητή, την οποία απορρίπτει το άλλο μέρος (άρθρο 16 παρ.1 Ν. 1876/90).

Η προσφυγή μπορεί να γίνει και πριν το στάδιο της μεσολαβήσεως, αλλά στην περίπτωση αυτή μόνο με κοινή συναίνεση.

Ο διαιτητής μελετά όλα τα στοιχεία και τα πορίσματα, που συγκεντρώθηκαν στο διάστημα των διαπραγματεύσεων ή της μεσολαβήσεως και έχει γενικώς τα ίδια δικαιώματα με το μεσολαβητή.

Η απόφαση του διαιτητή εξομοιώνεται με συλλογική σύμβαση εργασίας.

Η αίτηση (προσφυγή) για διαιτησία υποβάλλεται στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Εργασίας.

III. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

1. ΑΠΕΡΓΙΑ

Η έννοια της απεργίας είναι ένα ζήτημα που έχει αφεθεί στην πρακτική και στη θεωρία. Έτσι σύμφωνα με τη γνώμη που έχει επικρατήσει στη νομική επιστήμη και τείνει να επικρατήσει και στη νομολογία, ως απεργία χαρακτηρίζεται η προσχεδιασμένη, σκόπιμη προσωρινή και συλλογική αναστολή της παροχής εξαρτημένης εργασίας, με σκοπό την ικανοποίηση αιτήματος ή αιτημάτων των εργαζομένων ορισμένου επαγγέλματος ή ειδικότητας ή ορισμένης επιχείρησης για αγωνιστικό σκοπό και την πρόθεση συνέχισης της εργασίας μετά την επίτευξη του σκοπού αυτού ή τη λήξη του απεργιακού αγώνα.

Βασικά εννοιολογικά στοιχεία της απεργίας, σύμφωνα με τον πιο πάνω ορισμό της, είναι: α)η προσχεδιασμένη, σκόπιμη και προσωρινή παύση της εργασίας, β)ο συλλογικός χαρακτήρας της παύσης αυτής και γ)η ύπαρξη αγωνιστικού σκοπού.

Ο νόμος 1264/82 στο άρθρο 19 κατοχυρώνει το δικαίωμα της απεργίας των εργαζομένων που ασκείται από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Ο σκοπός της απεργίας οριοθετείται καταρχήν από το άρθρο 23 παρ.2 του συντάγματος, το οποίο ορίζει ότι η απεργία ασκείται "προς διαφύλαξιν και προαγωγήν των οικονομικών και εργασιακών εν γένει συμφερόντων των εργαζομένων". Ο νόμος 1264, με την παρ.1 του άρθρου 19, στα πιο πάνω συμφέροντα πρόσθεσε και τα "συνδικαλιστικά συμφέροντα", καθώς επίσης και την εκδήλωση αλληλεγγύης προς άλλους εργαζόμενους για τους ίδιους σκοπούς ή που εργάζονται σε επιχειρήσεις οι οποίες εξαρτώνται από πολυεθνικές εταιρίες, προς εργαζόμενους σε

επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις ή στην έδρα της ίδιας πολυεθνικής εταιρίας και εφόσον η έκβαση της απεργίας των τελευταίων θα έχει άμεσες επιπτώσεις στα οικονομικά ή εργασιακά συμφέροντα των πρώτων.

Τα κοινωνικά συμφέροντα αν και δεν έχουν περιληφθεί στο άρθρο 19 ως επιμέρους αντικείμενο της απεργίας, κατά το άρθρο 4 παρ.1 του ν. 1264 αποτελούν νόμιμο σκοπό των συνδικαλιστικών οργανώσεων και επομένως της απεργίας.

Η πολιτική απεργία, εκείνη δηλαδή που στρέφεται, άμεσα ή έμμεσα, κατά του κράτους με σκοπό τη διαμαρτυρία για την από μέρους του λήψη ή μη λήψη μέτρων νομοθετικών ή διοικητικών, που βλάπτουν τα εργασιακά κ.λ.π. συμφέροντα των εργαζομένων και την άσκηση πίεσης σ' αυτό για την ανάκληση ή την λήψη τους, είναι νόμιμη. Και τούτο διότι, και η απεργία της μορφής αυτής έχει ως τελικό στόχο την προαγωγή, ικανοποίηση και διασφάλιση των πιο πάνω συμφερόντων.

Τα αιτήματα της απεργίας έχουν απρόσωπο χαρακτήρα. Με βάση το περιεχόμενό τους, μπορούν να καταταγούν στις εξής κατηγορίες: α)εργασιακά, β)κοινωνικά, γ)συνδικαλιστικά, δ)ασφαλιστικά.

Νόμιμα είναι τα αιτήματα της απεργίας που αποσκοπούν στην διασφάλιση και προαγωγή των συμφερόντων των εργαζομένων και των σκοπών των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Αντίθετα, παράνομα είναι τα αιτήματα της απεργίας, όταν είναι άσχετα με τα πιο πάνω συμφέροντα ή όταν έρχονται σε αντίθεση με απαγορευτικούς κανόνες, ή με τη δημόσια τάξη, ή με τα χρηστά ήθη.

Η απεργία κηρύσσεται πάντα κατά του εργοδότη, ενώ αποδέκτης των αιτημάτων της μπορεί, εκτός από τον εργοδότη,

να είναι και τρίτοι ή και το κράτος, όταν μάλιστα μόνο αυτό μπορεί να τα ικανοποιήσει.

Οι απεργίες μπορούν να καταταχθούν στις πιο κάτω ειδικότερες κατηγορίες:

α)Συνδικαλιστικές και αδέσποτες.

Από το υποκείμενο που τις κηρύσσει και τις κατευθύνει, σε συνδικαλιστικές και αδέσποτες.

β)Επαγγελματικές και πολιτικές

Από το σκοπό που επιδιώκουν, σε επαγγελματικές και πολιτικές.

γ)Αλληλεγγύης.

Η απεργία αλληλεγγύης, είτε ασκείται σε συμπράσταση εργαζομένων της ίδιας επιχείρησης και έχει, κατά βάση, ως αίτημα την επαναπρόσληψη απολυθέντων εργαζομένων οπότε λέγεται απεργία εσωτερικής αλληλεγγύης, είτε ασκείται σε συμπράσταση εργαζομένων άλλης επιχείρησης του ίδιου κλάδου ή άλλου κλάδου επαγγέλματος και λέγεται απεργία εξωτερικής αλληλεγγύης, είτε ασκείται σε συμπράσταση εργαζομένων άλλης χώρας και λέγεται απεργία διεθνούς αλληλεγγύης.

δ)Πολιτική

Πολιτική είναι η απεργία, που αποβλέπει στην άσκηση πίεσης στο κράτος, ως φορέα της πολιτικής, νομοθετικής ή δικαστικής εξουσίας, για την ενέργεια ή παράλειψη πράξεων, που ενδιαφέρουν, άμεσα ή έμμεσα, τους εργαζόμενους σε σχέση με την εργασία, τις κοινωνικές παροχές, την ασφάλιση και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες ή και σε σχέση με την γενική τους ιδιότητα ως πολιτών.

ε)Διαμαρτυρίας

Μορφή πολιτικής απεργίας είναι και η πολιτική απεργία διαμαρτυρίας.

στ)Επαναστατική

Άλλη τέλος μορφή πολιτικής απεργίας είναι η επαναστατική απεργία, η οποία συνιστά ουσιαστικά γενική εξέγερση των εργαζομένων με στόχο την ανατροπή του πολιτικού ή του κοινωνικού καθεστώτος.

ζ)Γενικές και μερικές

Από την έκτασή τους, σε γενικές και μερικές. Γενική είναι η απεργία στην οποία παίρνουν μέρος όλοι οι εργαζόμενοι σε εθνικό επίπεδο και κηρύσσονται από την αντιπροσωπευτικότερη τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση. Μερική είναι η απεργία στην οποία παίρνουν μέρος ορισμένοι επαγγελματικοί κλάδοι ή εργαζόμενοι ορισμένης περιφέρειας ή ορισμένων επιχειρήσεων. Οι μερικές απεργίες, ανάλογα με τους εργαζόμενους που παίρνουν μέρος σ'αυτές, διακρίνονται σε επιχειρησιακές, τοπικές, κλαδικές ή ομοιοεπαγγελματικές και διακλαδικές.

η)Αόριστης και ορισμένης διάρκειας

Από τη χρονική τους διάρκεια.

θ)Πλήρεις

Πλήρεις είναι οι απεργίες εκείνες που εκδηλώνονται με ομαδική παύση της εργασίας και απομάκρυνση των απεργών από το χώρο εργασίας σε όλη τη διάρκεια τους, με προηγούμενη γνωστοποίηση στον εργοδότη από τη συνδικαλιστική οργάνωση που τις κηρύσσει των λόγων και αιτημάτων τους.

ι)Αιφνιδιαστικές

Αιφνιδιαστική είναι η απεργία που κηρύσσεται δίχως προηγούμενη προειδοποίηση του εργοδότη και αποβλέπει στον αιφνιδιασμό του, έτσι ώστε να ασκήσει σ'αυτόν τη μεγαλύτερη δυνατή πίεση

ια)Με προειδοποίηση του εργοδότη

ιβ)Περιστροφικές ή κυκλικές

Περιστροφική ή κυκλική είναι η απεργία εκείνη στην οποία τα τμήματα ή οι ειδικότητες μιας επιχείρησης ή ενός κλάδου δεν απεργούν ταυτόχρονα, αλλά διαδοχικά, με βάση πρόγραμμα, με συνέπειες να παραλύσει η επιχείρηση, δίχως μεγάλο κόστος των εργαζομένων.

ιγ) Διαλείπουσες

Διαλείπουσα είναι η απεργία εκείνη, που επαναλαμβάνεται σε ορισμένα χρονικά διαστήματα, με ενδιάμεσα διαστήματα απασχόλησης

ιδ) Αφανείς ή λευκές

Αφανής ή λευκή είναι εκείνη που εκδηλώνεται με τη συλλογική επιβράδυνση του ρυθμού της εργασίας και της αποδοτικότητας των απεργών, ώστε να μειώνεται και η παραγωγή.

ιε) Θρόμβωσης

Απεργία θρόμβωσης είναι εκείνη που περιορίζεται σ' ένα νευραλγικό τμήμα ή ειδικότητα της παραγωγής της επιχείρησης, η μη λειτουργία του οποίου ακινητοποιεί και τα άλλα τμήματα ή ειδικότητες, δίχως να απεργούν οι εργαζόμενοι σ' αυτά.

ιστ) Υπερβολικού ζήλου

Απεργία υπερβολικού ζήλου είναι εκείνη στην οποία οι απεργοί δείχνουν φαινομενικά υπερβολικό ζήλο για την τήρηση των τυπικών διατυπώσεων και κανονισμών της εργασίας, ώστε να προκαλείται επιβράδυνση της παραγωγικής διαδικασίας και ποσοτική μείωση της παραγωγής.

ιζ) Αντίστροφες

Αντίστροφη απεργία είναι εκείνη στην οποία οι εργαζόμενοι τηρούν παθητική στάση απέναντι στους προσερχόμενους άνεργους συναδέλφους τους, που καταλαμβάνουν τις θέσεις τους και αξιώνουν την πρόσληψη στην εργασία

ιη)Αυτοαναγωγής

Απεργία αυτοαναγωγής είναι εκείνη στην οποία οι απεργοί ικανοποιούν το αίτημα τους μόνοι, δίχως τη συγκατάθεση του εργοδότη, εφόσον τούτο είναι δυνατό.

ιθ)Διοικητικές

Διοικητική απεργία είναι εκείνη στην οποία οι απεργοί δεν διακόπτουν την εργασία τους, αλλά αρνούνται συλλογικά να συμμορφωθούν στις εντολές και οδηγίες του εργοδότη ή στους κανονισμούς εργασίας.

κ)Με δολιοφθορά

Η απεργία με δολιοφθορά, είναι εκείνη στην οποία οι απεργοί προβαίνουν στην καταστροφή μηχανημάτων ή εγκαταστάσεων για να προκαλέσουν και πετύχουν διακοπή της λειτουργίας της επιχείρησης.

κα)Με κατάληψη των χώρων εργασίας

Η απεργία με κατάληψη των χώρων εργασίας είναι εκείνη στην οποία οι απεργοί δεν απομακρύνονται από το χώρο εργασίας, αλλά τον καταλαμβάνουν και εμποδίζουν την εργασία των μη απεργών.

κβ)Με περιφρούρηση

Η απεργία με περιφρούρηση είναι εκείνη στην οποία οι απεργοί, για να περιφρουρήσουν την απεργία και παρεμποδίσουν τους απεργοσπάστες να μπουν στο χώρο εργασίας, περιστοιχίζουν αλυσιδωτά τους χώρους προσπέλασης σ' αυτόν.

Η απεργία, παρ'όλο που κατοχυρώνεται από το σύνταγμα ως ατομικό δικαίωμα και αναπόσπαστο τμήμα της συνδικαλιστικής ελευθερίας, εντούτοις η άσκηση του γίνεται αποκλειστικά από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις. Δηλαδή η απεργία είναι ατομικό δικαίωμα, το οποίο όμως ασκείται

συλλογικά. Αυτό προκύπτει από το άρθρο 23 παρ.2 του συντάγματος, όσο και από την παρ.1 του άρθρου 19 του Ν.1264/82. Η άσκηση του δικαιώματος της απεργίας γίνεται από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις που έχουν συσταθεί νόμιμα.

Οι ενώσεις προσώπων του άρθρου 1 παρ.3γγ του ν.1264 νομιμοποιούνται και αυτές να κηρύξουν απεργία, αλλά με τον περιορισμό ότι η σχετική απόφαση θα ληφθεί με μυστική ψηφοφορία από την πλειοψηφία του συνόλου των εργαζομένων στην επιχείρηση ή στην εκμετάλλευση δημόσια υπηρεσία, ν.π.δ.δ. ή Ο.Τ.Α., σύμφωνα με τη διάταξη της παρ.1 εδαφ. γ' του άρθρου 20 του ν. 1264.

Αντίθετα τα τοπικά παραρτήματα ευρύτερης περιφέρειας ή πανελλαδικής έκτασης, τα οποία δεν αποτελούν συνδικαλιστικές οργανώσεις με πλήρη δικαιώματα, δεν νομιμοποιούνται για την κήρυξη απεργίας. Εξαιρετικά δίνεται σ'αυτά το δικαίωμα της απεργίας, όταν αφορά εργαζόμενους στις κοινωνικοποιημένες επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις, για θέματα όμως τοπικού αποκλειστικά χαρακτήρα (άρθρο 4 του Ν. 1365/83).

Στην άσκηση του δικαιώματος της απεργίας νομιμοποιούνται όχι μόνο οι πρωτοβάθμιες αλλά και οι υπερκείμενες συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Η νόμιμα συστημένη συνδικαλιστική οργάνωση, κάθε μορφής ή βαθμίδας, νομιμοποιείται να κηρύξει απεργία για τους εργαζόμενους των οποίων εκπροσωπεί τα συμφέροντα ή τους καλύπτει συνδικαλιστικά, έστω κι αν δεν είναι μέλη της.

Η πρωτοβάθμια επιχειρησιακή οργάνωση έχει δικαίωμα να κηρύξει απεργία για όλους τους εργαζόμενους της επιχείρησης, είτε είναι μέλη της είτε όχι, αφού και τα μη μέλη της έχουν δικαίωμα προσχώρησης στην απεργία(άρθρο 20 παρ.1 του ν.1264).

Η πρωτοβάθμια κλαδική συνδικαλιστική οργάνωση έχει αρμοδιότητα να κηρύξει απεργία για το σύνολο των εργαζομένων του κλάδου στην περιοχή της δραστηριότητας της.

Το εργατικό κέντρο έχει αρμοδιότητα να κηρύξει απεργία τοπικής έκτασης για τους εργαζόμενους που καλύπτει συνδικαλιστικά, μέσω των πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων που είναι μέλη του.

Η ομοσπονδία έχει αρμοδιότητα να κηρύξει απεργία για τους εργαζόμενους του κλάδου ή του επαγγέλματος που εκπροσωπεί κατά το καταστατικό της, διαμέσου των πρωτοβάθμιων οργανώσεων που είναι μέλη της, στην περιοχή της δραστηριότητας της και τους οποίους καλύπτει συνδικαλιστικά.

Η συνομοσπονδία έχει αρμοδιότητα να κηρύξει απεργία σε πανελλήνια έκταση για όλους τους εργαζόμενους που καλύπτει συνδικαλιστικά διαμέσου των δευτεροβάθμιων οργανώσεων, που είναι μέλη της.

Στην απεργία αυτή μπορούν να προσχωρήσουν και εργαζόμενοι που δεν είναι συνδικαλισμένοι, βάσει του άρθρου 20 παρ.1 του ν. 1264, εφόσον η τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση καλύπτει το σύνολο των εργαζομένων.

Η 24ωρη προθεσμία που απαιτείται για την προειδοποίηση του εργοδότη λόγω της επικείμενης έναρξης της απεργίας, υπολογίζεται με τη φυσική ροή του χρόνου, δηλαδή από στιγμή σε στιγμή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 145 παρ.4 της ΠΟΛ. Δ.

Η απεργία είναι καταχρηστική όταν προκαλεί οικονομική καταστροφή της επιχείρησης κατά της οποίας στρέφεται. Κι αυτό διότι είναι αντίθετο και με τα συμφέροντα των απεργών, αφού η διατήρηση της θέσης εργασίας προυποθέτει την ύπαρξη και

λειτουργία της επιχείρησης. Η απεργία μπορεί να είναι καταχρηστική και λόγω των αιτημάτων της, όταν η απεργία συνεχίζεται για επουσιώδη αιτήματα οπότε γίνεται φανερή η κακοπιστία των απεργών. Το δικαίωμα της απεργίας ασκείται καταχρηστικά, όταν με παράνομες πράξεις, που είναι αντίθετες στα χρηστά ήθη, παραβιάζονται τα δικαιώματα των εργαζομένων που επιθυμούν να εργαστούν και έχουν οι πράξεις αυτές ως εμπνευστές τα όργανα της συνδ. οργάνωσης που κήρυξε την απεργία. Καταχρηστική επίσης είναι η απεργία που τα αιτήματά της προβάλλονται προσχηματικά, με στόχο την πλήρη αποδιοργάνωση της επιχείρησης ή στρέφονται μεν κατά του εργοδότη, αλλά έχουν τελικό αποδέκτη το κράτος, με αποτέλεσμα ο εργοδότης να μην μπορεί να τα ικανοποιήσει.

Η απεργία, όπως είναι γνωστό, αποτελεί δικαίωμα των εργαζομένων, η άσκηση του οποίου δεν λύνει την εργασιακή σχέση, αλλά αναστέλλει απλώς τη λειτουργία της. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την αδρανοποίηση της υποχρέωσης των απεργών εργαζομένων για παροχή της συμφωνημένης εργασίας τους στην διάρκειά της και την ταυτόχρονη απαλλαγή του εργοδότη από την καταβολή μισθού.

Ο ν. 1264 απέφυγε να επιβάλλει οποιαδήποτε ποινική κύρωση για παραβάσεις που αναφέρονται στην άσκηση του δικαιώματος της απεργίας και τη διεξαγωγή των απεργιακών κινητοποιήσεων. Αντίθετα επέβαλε αυστηρές ποινικές κυρώσεις σε βάρος των εργοδοτών και των προσώπων που ενεργούν για λογαριασμό τους, καθώς και σε κάθε τρίτο που με οποιοδήποτε τρόπο ενεργούν πράξεις που τείνουν στην παρεμπόδιση του δικαιώματος της απεργίας (άρθρο 23 παρ.1 και άρθρο 14 παρ.2 και 3 του ν.1264).

Η επίταξη των προσωπικών υπηρεσιών των απεργών, λόγω επιστράτευσης τους, το οποίο κρίνεται ως μέτρο ότι είναι καθαρά αντισυνταγματικό, αφού παρεμποδίζει ανεπίτρεπτα στην άσκηση του δικαιώματος της απεργίας, το οποίο κατοχυρώνεται από τη διάταξη του άρθρου 23 παρ.2 του συντάγματος.

Γι' αυτό ο νομοθέτης αναγνώρισε ως επιτρεπτούς λόγους επίταξης των προσωπικών υπηρεσιών των εργαζομένων μόνο τους απαριθμούμενους περιοριστικά στο άρθρο 22 παρ.3 του συντάγματος οι οποίοι είναι:

α) Λόγω κήρυξης πολέμου

β) Λόγω επιστράτευσης (όχι πολιτικής)

γ) Για την αντιμετώπιση αναγκών της άμυνας της χώρας και

δ) Για την αντιμετώπιση επείγουσας κοινωνικής ανάγκης από θεομηνία, ή ανάγκης που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία.

Σύμφωνα με το άρθρο 20 του ν. 1264/82 καθορίζονται ο τρόπος και τα όργανα κήρυξης της απεργίας.

Η απεργία στις πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις κηρύσσεται με απόφαση της γ.σ.. Η αρμοδιότητα του δ.σ. περιορίζεται στην κήρυξη μιας και μόνο ολιγόωρης στάσης εργασίας είτε μέσα στην ίδια ημέρα, ή μέσα στην ίδια εβδομάδα, είτε σε διαδοχικές εβδομάδες.

Η αρμόδια για την κήρυξη της απεργίας γ.σ. μπορεί να εξουσιοδοτήσει το δ.σ. ή άλλο κατά το καταστατικό της όργανο και να καθορίσει τις λεπτομέρειες διεξαγωγής τους.

Σε όλες τις μεγάλες επιχειρήσεις, τις τράπεζες και τους οργανισμούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα η συνδικαλιστική εκπροσώπηση των εργαζομένων σ' αυτές γίνεται, κατά κανόνα, διαμέσου περισσότερων της μιας συνδικαλιστικών οργανώσεων,

που αντιπροσωπεύουν, η κάθε μία, επιμέρους κλαδικά συμφέροντα των ενταγμένων σ'αυτές, με βάση, συνήθως, το είδος της εργασίας, που παρέχουν τα μέλη τους, ή τους τίτλους σπουδών τους. Παράλληλα, στους ίδιους οργανισμούς και επιχειρήσεις υπάρχουν και δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις με μέλη τις περισσότερες ή και το σύνολο των πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων της κάθε μιας επιχείρησης, που εκπροσωπούν, κατά κανόνα, το σύνολο των εργασιακών συμφερόντων του προσωπικού της.

Έτσι, αν σε μια τέτοια επιχείρηση η δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση κηρύξει απεργία για την προάσπιση και ικανοποίηση αιτημάτων που αφορούν το σύνολο των εργαζομένων σ'αυτήν, τότε όλοι οι εργαζόμενοι της επιχείρησης νόμιμα συμμετέχουν στην απεργία, δίχως να χρειάζεται προηγουμένως η πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, στην οποία ανήκουν, να τηρήσει τις νόμιμες διατυπώσεις, αφού την ευθύνη και την πρωτοβουλία κήρυξης της απεργίας έχει η δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, η οποία οφείλει να διατηρήσει τις διατυπώσεις αυτές. Και αυτό, γιατί η δευτεροβάθμια συνδ. οργάνωση που κήρυξε την απεργία, καλύπτει όλους τους εργαζόμενους της επιχείρησης, διαμέσου της συμμετοχής τους στην πρωτοβάθμια συνδ. οργάνωση που είναι μέλος της ομοσπονδίας, η οποία αποφασίζει την απεργία. Αλλά και συνδικαλιστικές οργανώσεις που δεν είναι μέλη της ομοσπονδίας που κηρύσσει την απεργία μπορούν να πάρουν μέρος σ'αυτήν. (άρθρο 20 παρ.1 του ν. 1264/82, καθώς επίσης και οι εντελώς ανένταχτοι συνδικαλιστικά εργαζόμενοι, με το σκεπτικό ότι η απεργία είναι ατομικό δικαίωμα των εργαζομένων (άρθρο 23 παρ.2 του συντάγματος).

Το άρθρο 21 του ν. 1264/82 ορίζει ότι η απεργία σε όλους τους κλάδους της οικονομίας επιτρέπεται μόνο αν η συνδικαλιστική οργάνωση που την κηρύσσει, διαθέσει το αναγκαίο για την ασφάλεια των εγκαταστάσεων της εργοδοτικής επιχείρησης και την πρόληψη καταστροφών ή ατυχημάτων, προσωπικό ασφαλείας και στη συνέχεια ότι η απεργία των εργαζομένων με σχέση εργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου στο δημόσιο, Ο.Τ.Α., στα Ν.Π.Δ.Δ., στους οργανισμούς του ευρύτερου δημοσίου τομέα και στις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, των οποίων η λειτουργία έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου, επιτρέπεται μόνο αν οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που κηρύσσουν την απεργία διαθέσουν το αναγκαίο προσωπικό για την αντιμετώπιση των στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου (άρθρο 21 παρ.2 εδαφ.α' και 30 παρ.7 εδαφ.α' του ν. 1264/82). Η υποχρέωση αυτή αποτελεί περιορισμό του δικαιώματος της απεργίας, επιτρεπόμενο από το σύνταγμα (άρθρο 23 παρ.2 εδαφ.β'), αρκεί να μην φτάνει στο σημείο κατάργησης του δικαιώματος αυτού.

Με το άρθρο 4 παρ.1 του ν. 1915/90, που προστέθηκε με τη μορφή του β' εδαφίου στην παρ.2 του άρθρου 21 του ν. 1264/82, επιχειρείται ένας ενδεικτικός προσδιορισμός των στοιχειωδών αναγκών του και κοινωνικού συνόλου, που έχει να αντιμετωπίσει το προσωπικό ασφαλείας, ενόψει της σπουδαιότητας των εργασιακών σχέσεων που λειτουργούν, στο χώρο του ευρύτερου δημοσίου τομέα και της κοινής ωφέλειας, η οποία επιβάλλει τον ειδικότερο προσδιορισμό αυτών, με στόχο την καλύτερη εξυπηρέτηση τόσο των αναγκών αυτών, όσο και της εθνικής οικονομίας. Σύμφωνα με την παρ.2 του άρθρου 21 του ν. 1264/82, ο εργοδότης γνωστοποιεί, με δικαστικό επιμελητή στις συνδ.

οργανώσεις των οργανισμών και επιχειρήσεων του άρθρου 19 παρ.2 του ν. 1264 τις παροχές ή υπηρεσίες που απαιτούνται για την αντιμετώπιση στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου. Σε περίπτωση διαφωνίας για τις γνωστοποιούμενες από τον εργοδότη παροχές ή υπηρεσίες, η επιτροπή του άρθρου 15 του ν. 1264/82 αποφασίζουν σχετικά.

Ο νομοθέτης του ν.1264 φρόντισε για την ανεμπόδιστη εξέλιξη της απεργίας με τρόπο που να διευκολύνει την επιτυχία του σκοπού της. Γι'αυτό, αφαίρεσε από τον εργοδότη τρία δικαιώματα στο άρθρο 22 του ν.1264/82 και την υποβολή αίτησης για την απαγόρευση της απεργίας με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

Σκοπός της απαγόρευσης αυτής είναι η διασφάλιση της συνδικαλιστικής ελευθερίας και του δικαιώματος της απεργίας των εργαζομένων, με τον αφοπλισμό του εργοδότη από ένα επικίνδυνο για τους απεργούς αμυντικό όπλο, που ανέτρεπε την ισορροπία των δυνάμεων. Απεργοσπάστης θεωρείται τόσο ο εργαζόμενος που διαφωνεί με την απεργία, που κηρύχθηκε στην επιχείρηση όπου εργάζεται και προσέρχεται να εργαστεί (εσωτερικός απεργοσπάστης), όσο και εκείνος που προσλαμβάνεται από τον εργοδότη για να καλύψει το κενό της απεργίας (εξωτερικός απεργοσπάστης). Ανταπεργία από εννοιολογική πλευρά θεωρείται το αγωνιστικό μέσο των εργοδοτών που τους επιτρέπει, δίχως να καταγγείλουν τις ατομικές εργασιακές σχέσεις των εργαζομένων τους, να αρνούνται συλλογικά την αποδοχή της εργασίας αυτών, με παράλληλη απαλλαγή τους από την υποχρέωση πληρωμής μισθών. Μπορεί να εκδηλωθεί με πολλούς τρόπους, με τους οποίους ο εργοδότης αρνείται την εργασία όλων ή μέρους των εργαζομένων

του, για να εξαναγκάσει αυτούς να παραιτηθούν από την αγωνιστική συνδικαλιστική τους δράση και να επιβάλλει τους δικούς του όρους. Συνηθισμένοι τρόποι άσκησης της ανταπεργίας είναι το προσωρινό κλείσιμο της επιχείρησης, ώστε να αποκλειστούν από την εργασία και οι μη απεργοί (λοκ άουτ), όπως επίσης ο εργοδότης να μην παρέχει στους εργαζόμενους τα μέσα για την εκτέλεση της εργασίας. Βασικό στοιχείο της ανταπεργίας είναι εκείνο της προσωρινότητας διακοπής στη σχέση εργασίας εργοδότη και εργαζόμενου. Η απαγόρευση της ανταπεργίας στην παρ.2 του άρθρου 22 αποβλέπει στην εξισορρόπηση των δυνάμεων εργοδότη- εργαζόμενου. Η παρ.4 του ίδιου του άρθρου καθιερώνει ειδική σύντομη διαδικασία επίλυσης των διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή των άρθρων 19-22 του ν. 1264/82 σχετικά με την απεργία, με αποτέλεσμα να καλύπτεται πλήρως η ανάγκη γρήγορου ξεκαθαρίσματος των σχετικών διαφορών.

Ο ν. 1264 φρόντισε να επιβάλλει και αυστηρές ποινικές κυρώσεις σε βάρος των εργοδοτών και των προσώπων που ενεργούν για λογαριασμό τους, καθώς και σε κάθε τρίτο, που με οποιοδήποτε τρόπο ενεργούν πράξεις, οι οποίες τείνουν στην παρεμπόδιση της άσκησης των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων και ιδιαίτερα εκείνου της απεργίας, διαμέσου του άρθρου 23 του ν. 1264/82. Έτσι διασφαλίζεται η συνδικαλιστική δράση και αποτελεί χρήσιμο ερμηνευτικό στοιχείο για την εφαρμογή κάθε άλλης ποινικής διάταξης, που δεν έχει ρητά καταργηθεί. Στις παρ.1-5 του άρθρου 23 καθορίζονται οι ποινικές κυρώσεις για την παραβίαση των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Ι. ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 12 παρ.2 του συντάγματος και παρ.4 της 87/48 Δ.Σ.Ε., που ορίζουν ότι οι συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων και εργοδοτών δεν μπορούν να διαλυθούν εξαιτίας παράβασης του νόμου ή ουσιώδους διάταξης του καταστατικού, διαμέσου της διοικητικής οδού, απαγορεύεται απόλυτα η διάλυση της συνδικαλιστικής οργάνωσης με διοικητική πράξη ή με οποιοδήποτε άλλο αυτόματα επερχόμενο τρόπο, με μοναδική εξαίρεση την προβλεπόμενη από την διάταξη 104 του Α.Κ. περίπτωση μείωσης του συνολικού αριθμού των μελών του σωματείου κάτω των 10, η οποία είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας για τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, εφόσον ο νόμος απαιτεί 20 τουλάχιστον μέλη (το διπλάσιο) για τη νόμιμη σύσταση σωματείου.

Ο νόμος προβλέπει τέσσερις γενικές κατηγορίες τρόπων διάλυσης των συνδικαλιστικών οργανώσεων:

- α) Την εκούσια διάλυση, εκείνη δηλ. που αποφασίζεται από τη γενική συνέλευση αυτού (άρθρο 2 παρ.1 του ν. 1264/82)
- β) Την καταστατική διάλυση, εκείνη δηλ. που επέρχεται στις περιπτώσεις που ρητά ορίζει το καταστατικό.
- γ) Την αυτόματη διάλυση, εκείνη δηλ. που επέρχεται με τη μείωση του ελάχιστου αριθμού των μελών του σωματείου κάτω από ορισμένο όριο (κάτω των 10 ή του τυχόν μεγαλύτερου αριθμού μελών που μπορεί να προβλέπει το καταστατικό)
- δ) Τη δικαστική διάλυση, εκείνη δηλ. που κηρύσσεται με δικαστική απόφαση, αν και εφόσον συντρέχει ένας από τους περιοριστικά απαριθμούμενους στην διάταξη του άρθρου 105 του Α.Κ. λόγους.

Οι λόγοι που απαριθμούνται περιοριστικά στη διάτ. του άρθρου 105 Α.Κ. είναι οι εξής:

1)Μειώθηκε ο αριθμός των μελών του ή από άλλη αιτία να είναι αδύνατο να αναδειχθεί διοίκηση ή να εξακολουθήσει να λειτουργεί το σωματείο σύμφωνα με το καταστατικό.

2)Αν ο σκοπός του σωματείου εκπληρώθηκε ή αν από μακρόχρονη αδράνεια συνάγεται ότι ο σκοπός του έχει εγκαταλειφθεί

3)Αν το σωματείο επιδιώκει σκοπό διαφορετικό από εκείνον που καθορίζει το καταστατικό ή αν ο σκοπός ή η λειτουργία του σωματείου έχουν καταστεί παράνομοι ή ανήθικοι ή αντίθετοι προς τη δημόσια τάξη.

Εκούσια διάλυση της συνδικαλιστικής οργάνωσης προκαλείται με απόφαση της γ.σ., η οποία μπορεί να ληφθεί οποτεδήποτε.

Ειδικό λόγο διάλυσης της συνδικαλιστικής οργάνωσης αποτελεί και η απόφαση της γ.σ. της για τη συγχώνευσή της με άλλη συνδικαλιστική οργάνωση.

Το στάδιο της εκκαθάρισης, που ακολουθεί την με οποιονδήποτε τρόπο επερχόμενη διάλυση της συνδικαλιστικής οργάνωσης, είναι υποχρεωτικό, σύμφωνα με την διατ. του αρθρ. 72 εδ.α' του Α.Κ..

Καθόλη την διάρκεια του σταδίου της εκκαθάρισης διατηρείται η νομική προσωπικότητα της συνδ. οργάνωσης, καθώς επίσης και η εξουσία της γ.σ., προσαρμοσμένη βέβαια στο σκοπό και τις ανάγκες της εκκαθάρισης.

Τα πρόσωπα των εκκαθαριστών ορίζονται από το νόμο ή από το καταστατικό. Για την τύχη της περιουσίας αυτής, αν δεν υπάρχει σχετική πρόβλεψη στο καταστατικό, αποφασίζει η γ.σ., που συγκαλείται ειδικά για το σκοπό αυτό από τους

εκκαθαριστές. Αν η γ.σ. δεν μπορεί ν'αποφασίσει τότε αυτή επέρχεται στο ελληνικό δημόσιο.

Την διάλυση των Αγροτικών Συνδικαλιστικών Οργανώσεων προβλέπει ο ν. 1361/83 στο άρθρο 21.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ

ΕΙΔΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΤΟΥΣ ΠΛΑΙΣΙΟ

Ι. ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ

Τα σωματεία συνταξιούχων δεν είναι συνδικαλιστικά με την έννοια του ν. 1264/82 αλλά συνιστώνται και λειτουργούν με βάση τις διατάξεις του Α.Κ.. Συνεπώς δεν μπορούν να γίνουν μέλη δευτεροβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων του νόμου (π.χ. εργατικών κέντρων). Οι συνταξιούχοι όμως (εκτός των δημοσίων υπαλλήλων) εφόσον είναι μέλη επαγγελματικών σωματείων (π.χ. οικοδόμων), έχουν την δυνατότητα να μετέχουν σε δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, μέσω των οργανώσεων αυτών.

Ο ν. 1264/82 κατοχυρώνει τα συνδικαλιστικά δικαιώματα των "εργαζομένων". Οι συνταξιούχοι δεν εργάζονται πια και επομένως δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως "εργαζόμενοι". Οι συνταξιούχοι στερούνται της δυνατότητας να κηρύξουν απεργία ή να μετάσχουν ενεργά σε απεργία και δεν μπορούν να αναπτύξουν ενεργό συνδικαλιστική δράση. Οι βασικότεροι σκοποί όμως του ν. 1264/82 είναι η εξασφάλιση της ακώλυτης αγωνιστικής συνδικαλιστικής δράσης, στην οποία το δικαίωμα της απεργίας είναι το σπουδαιότερο καθώς και η κατοχύρωση της συνδικαλιστικής δράσης μέσα στους χώρους εργασίας.

Έτσι οι συνταξιούχοι δεν μπορούν να συνιστούν συνδικαλιστικές οργανώσεις του ν. 1264/82. Στο άρθρο 30 του ν. 1264/82 για τους δημόσιους υπαλλήλους στην παρ.10 απαγορεύει ρητά στους συνταξιούχους δημόσιους υπαλλήλους να είναι μέλη οποιασδήποτε βαθμίδας συνδικαλιστικής οργάνωσης.

II. ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ

Τα εργοδοτικά σωματεία διέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 78-107 του Α.Κ., σε συνδυασμό προς τα όσα προβλέπονται από τις 87/48 και 98/49 Δ.Σ.Ε..

Στα εργοδοτικά σωματεία μέλη μπορούν να είναι και νομικά πρόσωπα. Ειδική ρύθμιση για συγκεκριμένη κατηγορία εργοδοτικών σωματείων περιέχει ο ν. 1712/87 "εκσυγχρονισμός επαγγελματικών οργανώσεων εμπόρων, βιοτεχνών και λοιπών επαγγελματιών".

Ο νόμος αυτός ρυθμίζει τον τρόπο σύστασης, το σύστημα εκλογής των οργάνων των εργοδοτικών επαγγελματικών οργανώσεων.

Ο νόμος αυτός συμπληρώθηκε με το ν. 1746/88 "Ρύθμιση του θεσμού των επιμελητηρίων και άλλες διατάξεις"

Οι δύο αυτοί νόμοι εφαρμόζονται αποκλειστικά στις πρωτοβάθμιες επαγγελματικές οργανώσεις που έχουν ως μέλη τους φυσικά πρόσωπα και όχι νομικά πρόσωπα ή μετέχουν ως εκπρόσωποι νομικών προσώπων.

Μικτή συνδικαλιστική οργάνωση με τη συμμετοχή εργαζομένων και εργοδοτών δεν επιτρέπεται να συσταθεί με βάση το νόμο 1264/82. Αν παρ'όλα αυτά συμβεί κάτι τέτοιο υπάρχουν συνέπειες. Αν η συνδικαλιστική οργάνωση είναι σωματείο, το καταστατικό της δεν θα αναγνωρισθεί από το αρμόδιο πρωτοδικείο, επειδή δεν πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις της διάταξης 81 του Α.Κ.. Ενώ αν είναι ένωση προσώπων, τότε η ίδρυση της είναι άκυρη και το ελάττωμα αυτό αποτελεί λόγο διάλυσης της.

III. ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Οι δημοσιογραφικές οργανώσεις, που είναι και αυτές συνδικαλιστικές, ρυθμίζονταν από το νόμο 1004/71, τον οποίο όμως κατήργησε το άρθρο 1 του νόμου 780/78, δίχως να αντικατασταθεί. Ο νόμος 1264/82 δεν εξαίρεσε εντελώς τις προκείμενες οργανώσεις από την εφαρμογή του. Απεναντίας όρισε, όπως είδαμε στα προηγούμενα κεφάλαια, συγκεκριμένες διατάξεις του που ισχύουν και για τις οργανώσεις αυτές. Συνοψίζοντας τις διατάξεις αυτές είναι: α) Η διάταξη του άρθρου 12, που αφορά το σύστημα των εκλογών, β) η διάταξη του άρθρου 14, που αναφέρεται στην προστασία και στις διευκολύνσεις της συνδικαλιστικής δράσης, γ) η διάταξη του άρθρου 15, που αναφέρεται στην επιτροπή προστασίας συνδικαλιστικών στελεχών, δ) η διάταξη του άρθρου 19, που αναφέρεται στο δικαίωμα της απεργίας, ε) η διάταξη του άρθρου 20, που αναφέρεται στην κήρυξη της απεργίας, με εξαίρεση το εδάφιο γ' της παρ.1, στ) η διάταξη του άρθρου 21, που αναφέρεται στο προσωπικό ασφαλείας, ζ) η διάταξη του άρθρου 22, που αναφέρεται στην απαγόρευση πρόσληψης απεργοσπαστών και στην απαγόρευση ανταπεργίας, η) η διάταξη του άρθρου 23, που περιέχει ποινικές διατάξεις και θ) η διάταξη του άρθρου 26 που αναφέρεται στην άμεση εφαρμογή του εκλογικού συστήματος της απλής αναλογικής.

Για τα θέματα, τα οποία δεν ισχύουν οι διατάξεις του ν. 1264/82, ισχύουν οι διατάξεις του Α.Κ. για τα σωματεία και οι ρυθμίσεις του καταστατικού της οικείας οργάνωσης.

IV. ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Για τις ναυτεργατικές οργανώσεις η διάταξη του άρθρου 1 παραγρ.2 περίπτωση β του ν. 1264/82 αποκλείει την εφαρμογή του στο σύνολο των διατάξεων του και ορίζει συγχρόνως ότι για τις οργανώσεις αυτές θα εξακολουθήσει να εφαρμόζεται το ισχύον νομικό καθεστώς.

Δύο είναι τα νομοθετήματα που περιέχουν διατάξεις σχετικά με τις ναυτεργατικές οργανώσεις: Το ν.δ. 85/74 "περί αποκατάστασως των συνδικαλιστικών ελευθεριών των εν τη Θαλάσση εργαζομένων" και ο νόμος 5/75 "περί συμπληρώσεως του ν.δ. 85/74". Αμφότερα όμως τα νομοθετήματα αυτά, δεν περιέχουν ειδικές και συγκεκριμένες ρυθμίσεις για τη λειτουργία και δράση των ναυτεργατικών οργανώσεων. Διότι το μεν πρώτο νομοθέτημα έχει μεταβατικό χαρακτήρα και τα θέματα που ήθελε να ρυθμίσει, έχουν ήδη προ πολλού λήξει, ενώ το δεύτερο νομοθέτημα ρυθμίζει μόνο τον τρόπο διεξαγωγής των εκλογών στα σωματεία και την ομοσπονδία. Έτσι, ουσιαστικά σήμερα δεν υπάρχει επίσημο νομικό καθεστώς για τη ρύθμιση της λειτουργίας των οργανώσεων αυτών. Επειδή όμως, και οι οργανώσεις αυτές είναι συνδικαλιστικές, θα πρέπει και σ' αυτές, μέχρις ότου ψηφιστεί ειδικός νόμος για τη ρύθμιση της λειτουργίας του, να ισχύουν αναλογικά οι ρυθμίσεις του νόμου 1264, εφόσον συμβιβάζονται με τη φύση τους, παρόλη την ρητή αντίθετη πρόβλεψη του άρθρου 1 παρ.2β' του νόμου.

Ν. ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Η προστασία της συνδικαλιστικής δράσης όλων των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα έχει κατοχυρωθεί διεθνώς με την 98 Δ.Σ.Ε. και την 151 Δ.Σ.Ε. Σύμφωνα με το άρθρο 4 της δεύτερης Δ.Σ.Ε., οι δημόσιοι υπάλληλοι πρέπει να απολαμβάνουν μιας πλήρους προστασίας απέναντι σε κάθε πράξη διάκρισης, που μπορεί να παρεμποδίσει τη συνδικαλιστική ελευθερία σε σχέση με την απασχόληση. Και με το άρθρο 9 της πρώτης Δ.Σ.Ε. η προστασία των συνδικαλιστικών τους δικαιωμάτων εξομοιώνεται με την προστασία των άλλων εργαζομένων.

Το σύστημα του ν. 1264 για τις δημοσιοϋπαλληλικές οργανώσεις επικεντρώνεται σε τρία κύρια σημεία: α) στην εφαρμογή ορισμένων διατάξεων που ισχύουν και για τις κοινές συνδικαλιστικές οργανώσεις, β) στον αποκλεισμό ορισμένων ρυθμίσεων του νόμου τούτου που θεωρούνται ανεφάρμοστες λόγω της φύσης της απασχόλησης και της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων και γ) στην ειδική ρύθμιση σε ορισμένα θέματα, που είναι προσαρμοσμένη στο σκοπό της δημόσιας υπηρεσίας, η οποία έχει ως σκοπό την εξυπηρέτηση των αναγκών του κοινωνικού συνόλου.

Αναφορικά με το δικαίωμα του συνδικαλιζέσθαι των δικαστικών λειτουργών δεν υπάρχει ειδική ρύθμιση στο ν. 1264, αλλά ισχύει η διάταξη του άρθρου 89 παρ.5 του συντάγματος, που επιτρέπει την συγκρότηση ένωσης δικαστικών λειτουργών όπως ορίζει ο νόμος.

Μεταξύ των διατάξεων του ν. 1264, που δεν εφαρμόζονται στις δημοσιοϋπαλληλικές οργανώσεις, είναι και εκείνη του άρθρου

14 παρ.3-10, αντί της οποίας εφαρμόζεται η παρ.5 του άρθρου 30 καθώς επίσης και η παρ.6 του άρθρου αυτού. Η παρ.6 αναφέρεται στη σύνθεση της επιτροπής του άρθρου 15, έργο της οποίας είναι να αποφασίσει για τη συνδρομή ενός από τους περιοριστικά αναφερόμενους λόγους απόλυσης των συνδικαλιστικών στελεχών, που αναφέρονται στο άρθρο 14 παρ.10.

Πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις δημοσίων υπαλλήλων είναι αυτές που συγκροτούνται από υπαλλήλους της ίδιας υπηρεσίας ή κατηγορίας ή ειδικότητας ή θέσης στην υπαλληλική ιεραρχία.

Στο πλαίσιο εφαρμογής της παρ.1 του άρθρου 30 δεν επιτρέπεται να είναι μέλη συνδικαλιστικής οργάνωσης δημοσίων υπαλλήλων, υπάλληλοι που ασκούν διοίκηση και έλεγχο σε άλλα μέλη της οργάνωσης, στα οποία είναι διοικητικοί και πειθαρχικοί προϊστάμενοι.

Στις υπερκείμενες δημοσιοϋπαλληλικές συνδ. οργανώσεις δεν επιτρέπεται η συμμετοχή συνδ. οργανώσεων του ιδιωτικού τομέα, όπως τούτο προκύπτει, με τρόπο έμμεσο μεν πλην σαφή, από το σύνολο των διατάξεων του άρθρου 30 και ιδιαίτερα από τη διάταξη του άρθρου 1 παρ.3 εδ.β' και γ' του ν. 1264.

Η διάταξη του άρθρου 6 παρ.2 του ν. 1264 δεν εφαρμόζεται στις δημοσιοϋπαλληλικές συνδικαλιστικές οργανώσεις, γιατί δεν προσαρμόζεται στη φύση της εργασίας, έστω και αν δεν απαγορεύεται ρητώς.

Το άρθρο 18 του ν. 1264 εφαρμόζεται και σ' αυτές τις συνδ. οργανώσεις. Έτσι η προστασία της συνδικαλιστικής δράσης των συνδικαλιστικών στελεχών του δημοσίου τομέα, που τους παρέχεται με τα άρθρα 14-17, αποτελεί τα ελάχιστα όρια και

μπορεί να διευρυνθεί με συμφωνία μεταξύ των συνδ. οργανώσεων και των νομίμων εκπροσώπων του δημοσίου ή των ν.π.δ.δ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΗΜΕΡΑ

I. ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ

Οι αντιπροσωπευτικότερες τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις των ελλήνων εργαζομένων σήμερα είναι:

- 1) Η Γ.Σ.Ε.Ε.- Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος
- 2) Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ.-Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων
- 3) Η Γ.Ε.Σ.Α.Σ.Ε.-Γενική Συνομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Ελλάδος.

Άλλες συνομοσπονδίες είναι η Γ.Σ.Ε.Β.Ε.- Γενική Συνομοσπονδία Ελλήνων Βιοτεχνών και Εμπόρων, η ΣΥ.Δ.Α.Σ.Ε.- Συνομοσπονδία Δημοκρατικών Αγροτικών Συλλόγων Ελλάδας, η ΠΑΣΕΓΕΣ κ.α.

Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις λειτουργούν σήμερα κάτω από τις αρχές της δημοκρατίας, της αυτοτέλειας, της αυτονομίας, της πολιτικοποίησης και της νομοθετικής κατοχύρωσης. Η εσωτερική δημοκρατική τους ζωή τροφοδοτείται από την αξιοποίηση της προσφοράς κάθε εργαζόμενου. Αναπτύσσουν δραστηριότητες σε ζητήματα που αφορούν παιδικές κατασκηνώσεις για τα παιδιά των εργαζομένων, παιδικούς σταθμούς εντός των επιχειρήσεων, μεριμνά για την υγιεινή και ασφάλεια στους χώρους εργασίας, για προληπτική ιατρική, για συμμετοχή στην πολιτική ζωή κ.λ.π.

Τα σωματεία βλέπουν θετικά τις σχέσεις τους με τα πολιτιστικά κέντρα, αθλητικές δραστηριότητες, χορωδίες, οικολογικές δραστηριότητες, το κίνημα ειρήνης. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις δημιουργούν τις προϋποθέσεις και τα κίνητρα για την ενεργοποίηση και ανάδειξη στο συνδικαλιστικό κίνημα των νέων και των γυναικών, οι οποίοι συνήθως βρισκόντουσαν σε ασθενέστερη θέση λόγω ηλικίας και λόγω

φύλου. Ο τρόπος λειτουργίας τους σήμερα, ενισχύει τις αρετές και τις παραδόσεις του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος. Συνδέονται με το συνδικαλιστικό κίνημα των επιστημόνων, των οποίων ο πολιτικός και κοινωνικός ρόλος διευρύνεται, για την επιστημονική στήριξη για την τεκμηρίωση των επιχειρημάτων και επεξεργασιών τους.

Σήμερα υπάρχει μια τάση ενοποίησης και συνεργασίας των τριτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ-ΓΕΣΑΣΕ. Η υλοποίηση αυτής της τάσης έχει ήδη ξεκινήσει με την έναρξη των διαδικασιών για ενοποίηση Γ.Σ.Ε.Ε.-Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις παίρνουν αποφάσεις και κάνουν προτάσεις στα αρμόδια Υπουργεία, Όργανα και Οργανισμούς για προβλήματα που προκύπτουν από την διεθνή κατάσταση από την οικονομική ανάπτυξη, τις αποκρατικοποιήσεις και ταυτόχρονα τις ιδιωτικοποιήσεις, από τις προβληματικές επιχειρήσεις, τη φορολογική μεταρρύθμιση, την ανεργία και την αναβάθμιση της απασχόλησης, την απασχόληση ξένων εργατών στην Ελλάδα, την προστασία του εργατικού εισοδήματος, την κοινωνική ασφάλιση, την υγιεινή και ασφάλιση για την προστασία των εργαζομένων, των ανέργων και των συνταξιούχων. Φροντίζουν για τον εκδημοκρατισμό των εργασιακών σχέσεων καθώς και για άλλα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα (παιδεία, υγεία, περιβάλλον, πολιτισμό κ.α.).

1. Γ.Σ.Ε.Ε. - ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

Οι σύγχρονες απαιτήσεις λειτουργίας της Γ.Σ.Ε.Ε. έθεσαν την ανάγκη διατύπωσης ενός νέου καταστατικού.

Το καταστατικό της Γ.Σ.Ε.Ε. που ισχύει από τη δημοσίευση του, 11 Ιουλίου 1991 μέχρι και σήμερα είναι εναρμονισμένο προς τις διατάξεις του Ν. 1264/82, επιλύει αμφισβητήσεις που ανέκυψαν κατά την εφαρμογή του νόμου και ταυτόχρονα περιλαμβάνει βελτιώσεις δημοκρατικής κατεύθυνσης που ρυθμίζουν τις συνδικαλιστικές σχέσεις και λειτουργίες.

Η τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση Γ.Σ.Ε.Ε. ιδρύθηκε και αναγνωρίστηκε με την υπ' αριθμό 2959/1918 απόφαση του Πρωτοδικείου Πειραιά και έχει έδρα την Αθήνα.

Η Γ.Σ.Ε.Ε. συγκροτείται ως ανώτατη κεντρική οργάνωση των εργατών και υπαλλήλων και στη δύναμη της ανήκουν:

1)Οι Ομοσπονδίες που συγκροτούνται από σωματεία των ίδιων ή συναφών κλάδων οικονομικής δραστηριότητας ή του ίδιου ή συναφών επαγγελμάτων (σήμερα ο αριθμός τους ανέρχεται σε 71 [βλ. σελ. 178 - 181])

2)Τα Εργατουπαλληλικά Κέντρα που συγκροτούνται από σωματεία και τοπικά παραρτήματα που έχουν την έδρα τους μέσα στην περιφέρεια του αντίστοιχου Εργατουπαλληλικού Κέντρου (ο αριθμός τους σήμερα ανέρχεται σε 88 [βλ. σελ. 182-183])

Βασικές αρχές και σκοποί της Γ.Σ.Ε.Ε., είναι:

1.Η συνένωση όλων των μισθωτών (εργατών και υπαλλήλων) της χώρας σε αυτόνομη κοινωνική δύναμη με σκοπό τη συλλογική ενάσκηση συνταγματικών δικαιωμάτων.

2.Η συνεχής προσπάθεια για τη διεύρυνση συμμετοχής των εργαζομένων στο εθνικό εισόδημα.

3.Η προσπάθεια για τη βελτίωση της οικονομικής και κοινωνικής θέσης των εργαζομένων.

4.Η εξασφάλιση διαρκούς ειρήνης με μέσα που συμβιβάζονται προς τον Χάρτη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

5. Η εξασφάλιση προϋποθέσεων για την εργασία με τελική επιδίωξη την κατάργηση της εκμετάλλευσης του ανθρώπου από τον άνθρωπο.

6. Η ουσιαστική και γνήσια αντιπροσωπευτική συμμετοχή της Γ.Σ.Ε.Ε. και των λοιπών Εργατουπαλληλικών Οργανώσεων- μελών της στα κρατικά συλλογικά όργανα διοίκησης, ελέγχου, κοινωνικής πολιτικής και ασφάλισης καθώς και τα όργανα για τα προγράμματα παραγωγής και διανομής βιοτικών αγαθών, τα οποία εξασφαλίζουν βελτιωμένο επίπεδο ζωής.

7. Η ουσιαστική συμμετοχή των εργαζομένων σε όλα τα όργανα διοίκησης των επιχειρήσεων.

8. α) Η ελευθερία συνδικαλιστικής δράσης και οργάνωσης

β) Η υπεράσπιση των ανθρωπίνων και δημοκρατικών δικαιωμάτων

9. α) Η ανάπτυξη δεσμών αγάπης, αλληλεγγύης, αδελφοσύνης μεταξύ των μελών του εργατουπαλληλικού κέντρου

β) Η προώθηση της αλληλεγγύης και της κοινής δράσης με τους συνδικαλιστές- εργαζόμενους των άλλων χωρών.

10. Οι βασικές αρχές διεθνών διακηρύξεων που αναφέρονται στα ανθρώπινα και δημοκρατικά δικαιώματα όλων των λαών.

11. Η Γ.Σ.Ε.Ε. και οι οργανώσεις μέλη της, παίρνουν αποφάσεις μέσα στα όρια του καταστατικού, με απόλυτη ανεξαρτησία απέναντι στους εργοδότες, τις κυβερνήσεις, τα πολιτικά κόμματα ή άλλες επιρροές εξωσυνδικαλιστικές, που παρεμποδίζουν τη δημοκρατική λειτουργία τους.

12. Η Γ.Σ.Ε.Ε. εξασφαλίζει την πλήρη αυτονομία και ελευθερία των οργανώσεων-μελών της.

13. Εργοτουπάλληλοι θεωρούνται όλοι όσοι παρέχουν εξαρτημένη εργασία και ζούν βασικά απ' αυτήν.

Ειδικότεροι σκοποί της Γ.Σ.Ε.Ε. είναι:

1. Να προωθεί και να υποστηρίζει τη συγκρότηση Εργατουπαλληλικών Κέντρων και Κλαδικών Ομοσπονδιών
2. Να συντονίζει τις ενέργειες των οργανώσεων-μελών της
3. Να εκπροσωπεί τους εργαζόμενους της χώρας και τις συνδικαλιστικές τους οργανώσεις, σε όλα τα γενικής φύσεως ζητήματα, που αφορούν τη βελτίωση της θέσεως των εργαζομένων.
4. Να αντιπροσωπεύει τις εργατικές και υπαλληλικές οργανώσεις στα συλλογικά όργανα, στη σύναψη κάθε μορφής συλλογικής σύμβασης εργασίας και γενικότερα να υποβοηθεί τις οργανώσεις που υπάγονται σ' αυτήν, για την εκπλήρωση του σκοπού τους.
5. Να ενεργεί για τη διασφάλιση και βελτίωση της οικονομικής επαγγελματικής κοινωνικής ζωής και θέσης των μισθωτών της χώρας.
6. Να εκπονεί προγράμματα για την εξυπηρέτηση του κοινωνικού συνόλου.
7. Να συνεργάζεται με τα δημοκρατικά συνδικάτα όλου του κόσμου.

Τα μέσα για την πραγματοποίηση αυτών των σκοπών είναι η ανάπτυξη συνείδησης στους εργάτες και υπαλλήλους για τους σκοπούς που επιδιώκει η Γ.Σ.Ε.Ε., η συμμετοχή στα όργανα που είναι αρμόδια για τα εργασιακά θέματα, η διοργάνωση και συμμετοχή σε Εθνικές και Διεθνείς Συνδιασκέψεις, η έρευνα και μελέτη των σύγχρονων φαινομένων στην οικονομία και στην εργασία, η συνεργασία με άλλες οργανώσεις παρεμφερών επιδιώξεων, η χρησιμοποίηση όλων των νομίμων μέσων για την ικανοποίηση των διεκδικήσεων της Εργατουπαλληλικής Τάξης και

με την οργάνωση, τέλος, Ειδικών Συνδιασκέψεων που αφορούν τις γυναίκες, τη νεολαία και τους συνταξιούχους.

Η Γ.Σ.Ε.Ε. αποτελεί τμήμα της Διεθνούς Συνομοσπονδίας των Ελευθέρων Εργατικών Συνδικάτων και της Συνομοσπονδίας Ευρωπαϊκών Συνδικάτων.

Η Γ.Σ.Ε.Ε. διατηρεί το δικαίωμα με απόφαση του Πανελλαδικού Συνεδρίου, να προσχωρεί σε άλλες διεθνείς οργανώσεις και με απόφαση του Δ.Σ. της, να συνεργάζεται με Διεθνείς Οργανώσεις.

Η αποχώρηση κάθε οργάνωσης-μέλους από τη δύναμη της Γ.Σ.Ε.Ε. είναι ελεύθερη και αποφασίζεται από τη Συνέλευση της με τον ίδιο τρόπο που αποφασίζεται και η προσχώρηση (άρθρο 7 του ν. 1264/82).

Τα συλλογικά όργανα της Γ.Σ.Ε.Ε. είναι τα εξής:

1. Το Πανελλαδικό Συνέδριο
2. Το Γενικό Συμβούλιο
3. Η 45μελής διοίκηση
4. Η 15μελής Εκτελεστική Επιτροπή, ως όργανο Διοίκησης
5. Η 15μελής Ελεγκτική Επιτροπή, ως όργανο ελέγχου της διαχείρισης
6. Η προσωρινή Διοίκηση

Το Πανελλαδικό Συνέδριο είναι το κυρίαρχο σώμα της Γ.Σ.Ε.Ε., αποφασίζει για κάθε θέμα που δεν είναι αντίθετο στο νόμο και το καταστατικό της οργάνωσης. Εκλέγει τα 45 μέλη της Διοίκησης, τα 15 μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής και τους 25 Γενικούς Συμβούλους. Όλα τα μέλη αυτά εκλέγονται για 3 χρόνια. Το Πανελλαδικό Συνέδριο αποφαινεται σχετικά με τη διοικητική και διαχειριστική λογοδοσία της Διοίκησης και τροποποιεί το καταστατικό της Γ.Σ.Ε.Ε.

Το Πανελλαδικό Συνέδριο συνέρχεται τακτικά κάθε 3 χρόνια κατόπιν αποφάσεως της Διοίκησης ή και έκτακτα με απόφαση της Διοίκησης ή αν ζητηθεί από το 1/4 των οργανώσεων-μελών της Γ.Σ.Ε.Ε.. Συγκροτείται από τους αντιπροσώπους των Εργατουπαλληλικών Κέντρων και των Ομοσπονδιών που ανήκουν στη δύναμη της Γ.Σ.Ε.Ε. Για κάθε 1000 ψηφίσαντα φυσικά μέλη, οικονομικά τακτοποιημένα απέναντι στην οργάνωση, εκλέγεται ένας αντιπρόσωπος. Η εκλογή των αντιπροσώπων για το Συνέδριο της Γ.Σ.Ε.Ε. γίνεται με μυστική ψηφοφορία και με το σύστημα της απλής αναλογικής. Κάθε εργατικό κέντρο και Ομοσπονδία εκπροσωπείται και διαθέτει αριθμό ψήφων ανάλογα με τον αριθμό των οικονομικά τακτοποιημένων φυσικών μελών που ψήφισαν στα σωματεία, από όπου προήλθαν οι αντιπρόσωποι αυτών των σωματείων για τα Τοπικά και Κλαδικά Συνέδρια στα οποία έγινε η εκλογή των αντιπροσώπων της δευτεροβάθμιας οργάνωσης για το Συνέδριο της Γ.Σ.Ε.Ε.

Η εκλογή των οργάνων της Γ.Σ.Ε.Ε. γίνεται με το σύστημα της απλής αναλογικής (άρθρο 12 παρ.1 του ν. 1264, υποχρεωτικό εκλογικό σύστημα για όλες τις οργανώσεις).

Το Γενικό Συμβούλιο της Γ.Σ.Ε.Ε. αποτελείται:

1. Από τους 25 Γενικούς Συμβούλους
2. Από τα μέλη της Διοίκησης
3. Από τον προϊστάμενο και τους γραμματείς της ελεγκτικής επιτροπής
4. Από τους προέδρους των εργατικών κέντρων ή από τους νόμιμους αναπληρωτές τους.
5. Από τους προέδρους ή γενικούς γραμματείς των ομοσπονδιών ή από τους νόμιμους αναπληρωτές τους.

Το Γενικό Συμβούλιο συνέρχεται τακτικά στα μισά του χρόνου θητείας της Διοίκησης και έκτακτα όποτε το κρίνει η Διοίκηση. Η δικαιοδοσία του Γενικού Συμβουλίου είναι να αναπληρώνει το Πανελλαδικό Συνέδριο σε όλες του τις αρμοδιότητες εκτός από την εκλογή Διοίκησης και Ελεγκτικής Επιτροπής καθώς και την τροποποίηση του καταστατικού.

Στην αρμοδιότητα της Διοίκησης υπάγονται όλα τα ζητήματα γενικότερου ενδιαφέροντος που αφορούν την Εργατουπαλληλική Τάξη και τον Οργανισμό της Γ.Σ.Ε.Ε.

Η εκτέλεση των αποφάσεων της Διοίκησης της Γ.Σ.Ε.Ε. πάνω σε θέματα της αρμοδιότητάς της, καθώς και κάθε προκαταρκτική ενέργεια γι'αυτά, ανήκει στην Εκτελεστική Επιτροπή.

Οι οικονομικοί πόροι της Γ.Σ.Ε.Ε. προέρχονται από:

1. Το δικαίωμα εγγραφής κάθε Ομοσπονδίας ή Εργατουπαλληλικού Κέντρου ως μέλος της Γ.Σ.Ε.Ε.
2. Την μηνιαία συνδρομή των μελών της.
3. Έσοδα που προέρχονται από την περιουσία της (τόκοι-πρόσοδοι)
4. Την οικονομική επιχορήγηση από τον Οργανισμό Εργατικής Εστίας.
5. Τυχόν δωρεές, κληροδοσίες και άλλα νόμιμα έσοδα.
6. Τα έσοδα που προέρχονται από επιχειρήσεις που ιδρύει η Γ.Σ.Ε.Ε., από λαχειοφόρες αγορές, πανεργατικούς έρανους, κ.λ.π.

Οι πόροι και οι πρόσοδοι της Γ.Σ.Ε.Ε. διατίθενται για τις ανάγκες της και για την εκπλήρωση των σκοπών και επιδιώξεων της.

Οι συνταξιούχοι εκπροσωπούνται στα Πανελλαδικά Συνέδρια της Γ.Σ.Ε.Ε. μόνο μέσω των αμιγών συνταξιοχικών Ομοσπονδιών- μελών της Γ.Σ.Ε.Ε.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΤΗΣ Γ.Σ.Ε.Ε.

Το παρόν Καταστατικό·μηφίστηκε και τροποποιήθηκε στα Συνέδρια, Πειραιά (Οκτώβριος 1918), Αθήνας (Οκτώβριος 1920), Πειραιά (Απρίλιος 1926), Πειραιά (Μάιος 1928), Πειραιά (Σεπτέμβριος 1930), Πειραιά (Οκτώβριος 1931), τροποποιήθηκε από τη Διοίκηση της Γ.Σ.Ε.Ε. σύμφωνα με το άρθρο 9 του Ν.Δ. 1435 και του σχετικού Β.Δ. 23.11.1939 κατά τη συνεδρίασή της στις 20.12.1939, επίσης σύμφωνα με το Ν.Δ. 1876/43 άρθρο 3 κατά τη συνεδρίασή της στις 24.3.43, από το 10ο Πανεργατικό Πανελλαδικό Συνέδριο της Αθήνας στη συνεδρίαση της 29ης Σεπτεμβρίου 1950, από το 11ο Πανελλαδικό Συνέδριο της Αθήνας στη συνεδρίαση της 25ης Απριλίου 1953, από το 12ο Πανελλαδικό Συνέδριο της 15ης Οκτωβρίου 1955, από το 13ο Πανελλαδικό Συνέδριο της Γ.Σ.Ε.Ε. που έγινε στην Αθήνα, κατά τη συνεδρίαση της 18ης Οκτωβρίου 1958, από το 15ο Πανελλαδικό Συνέδριο της Γ.Σ.Ε.Ε. που έγινε στον Πειραιά κατά την συνεδρίαση της 26ης Ιουλίου 1966, από το 16ο Πανελλαδικό Συνέδριο της Γ.Σ.Ε.Ε. κατά τη συνεδρίασή του που έγινε στους Δελφούς στις 8 Απριλίου 1970, από το 17ο Πανελλαδικό Συνέδριο της Γ.Σ.Ε.Ε. που έγινε στον Πειραιά, στις 6 Μαρτίου 1973, από το 19ο (έκτακτο) Πανελλαδικό Συνέδριο της Γ.Σ.Ε.Ε. που έγινε στην Καλαμάτα, στη συνεδρίαση της 11ης Νοεμβρίου 1978 από το 20ο έκτακτο Πανελλαδικό Συνέδριο της Γ.Σ.Ε.Ε. που έγινε στον Πειραιά στις 19 Απριλίου 1981, από το 26ο έκτακτο Πανελλαδικό Συνέδριο της Γ.Σ.Ε.Ε. που έγινε την 1η Δεκέμβρη 1990 στο Ν. Φάληρο.

Η Γ.Σ.Ε.Ε. ως τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση του εργατουπαλληλικού κινήματος στην Ελλάδα αναπτύσσει αγώνες και παρεμβαίνει στους αρμόδιους φορείς για την προώθηση των παραπάνω σκοπών και την προστασία όλων των εργαζομένων.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΩΝ ΔΥΝΑΜΗΣ ΓΣΕΕ

Α/Α! ΤΙΤΛΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

1. ΙΟΜ/ΔΙΑ ΠΡΟΣ/ΚΟΥ ΞΕΝΩΝ ΑΕΡ/ΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ
2. ΙΟΜ/ΔΙΑ ΣΩΜΑΤ. ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ (ΟΣΠΑ)
3. ΙΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΑΛΙΕΡΓΑΤΩΝ
4. ΙΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΑΡΤΕΡΓΑΤΩΝ ΣΥΝ. ΕΠΑΓ. & ΕΡΓ. στο
κύκλωμα ΑΛΕΥΡΙ-ΣΤΑΡΙ ΨΩΜΙ
5. ΙΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΜΥΛΕΡΓΑΤΟΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΙ
ΜΑΚΑΡΟΤΕΧΝΙΤΩΝ
6. ΙΟΜ/ΔΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
7. ΙΟΜ/ΔΙΑ ΥΠΑΛ/ΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΑΥΤ/ΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΟΥΠΑΕ
8. ΙΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΣΥΝΔ/ΤΩΝ ΕΡΓ/ΛΩΝ ΜΕΤ/ΡΩΝ (ΠΟΣΕΜ)
9. ΙΟΜ/ΔΙΑ ΕΡΓ/ΤΩΝ ΒΑΦΕΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
10. ΙΟΜ/ΔΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΡΓΑΤ/ΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΟΒΕΣ
11. ΙΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΕΡΓΑΤ/ΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΛ/ΛΩΝ ΓΑΛΑΚΤΟΣ
ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ ΠΟΤΩΝ
12. ΙΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝ. ΣΤΑ ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΑ & ΤΙΣ
ΧΗΜΙΚΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ
13. ΙΟΜ/ΔΙΑ ΕΡΓ/ΚΩΝ ΧΗΜΙΚΗΣ ΒΙΟΜ/ΝΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(Ο Ε Χ Β Ε)
14. ΙΓΕΝΙΚΗ ΟΜ/ΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΔΕΗ (ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ)
15. ΙΟΜΕ-ΔΕΗ
16. ΙΝΕΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΔΕΗ
17. ΙΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΠΙΣ/ΣΜΟΥ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΤΟΥΡ. ΕΠΑΓ/ΤΩΝ

18. ΙΟΜ/ΔΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΠΩΛΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
19. ΙΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
20. ΙΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΘΕΑΜΑΤΟΣ ΑΚΡΟΑΜΑΤΟΣ (ΠΟΘΑ)
21. ΙΟΜ/ΔΙΑ ΘΥΡΩΡΩΝ
22. ΙΟΜ/ΔΙΑ ΙΔΙΩΤ. ΥΠΑΛ/ΛΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ (ΟΙΥΕ)
23. ΙΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΠΡΟΣ/ΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤ/ΣΗΣ
(ΠΟΠ-ΟΤΑ)
24. ΙΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
25. ΙΟΜ/ΔΙΑ ΕΡΓΑΖ. ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
26. ΙΟΜ/ΔΙΑ ΕΡΓ/ΤΩΝ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ & ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ
27. ΙΟ Ε Κ Ι Δ Ε
28. ΙΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΕΡΓΑΤΟΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΡΕΑΤΟΣ "Η ΕΝΩΣΙΣ"
29. ΙΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΛΟΓΙΣΤΩΝ (Π Ο Λ)
30. ΙΟΜ/ΔΙΑ ΕΡΓΑΖ. ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΛΙΓΝ/ΧΕΙΩΝ ΛΑΤΟΜΕΙΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ (Ο Ε Μ Λ Λ Ε)
31. ΙΟΜ/ΔΙΑ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ (Ο.Μ.Ε.)
32. ΙΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΕΡΓΑΤ/ΛΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥ (Π Ο Ε Μ)
33. ΙΟΜ/ΔΙΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΥΝΤΗΡΗΤΩΝ ΜΗΧΑΝ.
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΒΙΟΤΕΧΝΙΩΝ
34. ΙΟΜ/ΔΙΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΡΜΑΣΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ &
ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
35. ΙΠΑΝ. ΝΑΥΤΙΚΗ ΟΜ/ΔΙΑ (Π.Ν.Ο.)
36. ΙΟΜ/ΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
(Ο Σ Ν Ι Ε)
37. ΙΟΜ/ΔΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΞΥΛΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ
38. ΙΟΜ/ΔΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓ. ΕΛΛΑΔΟΣ
39. ΙΟΜ.ΔΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ & ΞΥΛΟΥΡΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

40. !ΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΠΡΟΣ. ΕΤΑΙΡ. ΕΜΠΟΡ. ΠΕΤΡΑΙΛ. & ΔΙΥΛ.
ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΩΝ ΥΓΡΑΕΡΙΩΝ
41. !ΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΣΙΔ/ΜΙΚΩΝ (Π.Ο.Σ.)
42. !ΟΜ/ΔΙΑ ΣΥΝ/ΚΩΝ ΕΡ/ΛΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝ. ΕΛΛΑΔΟΣ
(Ο Σ Ε Γ Ο)
43. !ΟΜ/ΔΙΑ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΛΤΑ
44. !ΟΜ/ΔΙΑ ΤΡΑΠΕΖΟΥΠΑΛΛΗΛΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝ. ΕΛΛΑΔΟΣ
(Ο.Τ.Ο.Ε.)
45. !ΟΜ/ΔΙΑ ΕΡΓΑΤ/ΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ
46. !ΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΕΡΓΑΖ. ΙΔ. ΔΙΚΑΙΟΥ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ
47. !ΟΜ/ΔΙΑ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΥ
48. !ΟΜ/ΔΙΑ ΦΟΡΤΟΕΚΦΟΡΤΩΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
49. !ΟΜ/ΔΙΑ ΧΕΙΡΙΣΤΩΝ ΜΗΧΑΝΟΔΗΓΩΝ & ΓΕΩΤΡΥΠΑΝΙΣΤΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ
50. !ΟΜ/ΔΙΑ ΙΔΙΩΤ. ΕΚ/ΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ (Ο.Ι.Ε.Λ.Ε.)
51. !ΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΕΡΓΑΖ. ΜΕ ΣΧΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΙΔΙΩΤ. ΔΙΚΑΙΟΥ
ΥΠ. ΕΘΝ. ΑΜΥΝΑΣ
52. !ΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΡΤ- (Π Ο Σ Π-
Ε Ρ Τ)
53. !ΟΜ/ΔΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΕΛΕΤΩΝ (ΟΣΕΤ)
54. !ΟΜ/ΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΤΕ (Ο Μ Ε-Ο Τ Ε)
55. !ΟΜ/ΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ
ΕΠΑΓ/ΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
56. !ΟΜ/ΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΕΩΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ
57. !ΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΕΜΙΦΑΛΩΜΕΝΩΝ ΠΟΤΩΝ

58. !ΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΕ ΨΥΓΕΙΑ
ΔΙΑΛΟΓΗΤΗΡΙΑ ΚΟΝΣΕΡΒΟΠΟΙΕΙΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΥΣ ΣΥΝΑΦΕΙΣ
ΚΛΑΔΟΥΣ
59. !ΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
60. !ΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ
61. !ΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
62. !ΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΥΠΑΛ/ΚΟΥ ΠΡΟΣ. ΑΥΤ/ΤΩΝ (ΠΟΥΠΑ)
63. !ΟΜ/ΔΙΑ ΠΡΟΣ/ΚΟΥ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
64. !ΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΕΡΓΑΖ/ΝΩΝ ΚΙΝ/ΦΟΥ ΤΗΛ/ΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ
65. !ΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ
66. !ΟΜ/ΔΙΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ
67. !ΟΜ/ΔΙΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΚΑ-ΟΚΑ
68. !ΟΜ/ΔΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
69. !ΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΣΥΚΕΑ-ΜΟΜΑ
70. !ΠΑΝ. ΟΜ/ΔΙΑ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ & ΕΜΠΟΡΙΑΣ
ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ
71. !ΕΝΩΤΙΚΗ ΟΜ/ΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΔΕΗ (ΕΝΟΠ-ΔΕΗ)

επ/κκ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΕΡΓΑΤΟΥΠΑΛΛΗΛΙΚΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΥΝΑΜΗΣ ΓΣΕΕ

Α/Α! ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

1.!ΑΘΗΝΩΝ	2.!ΑΓΡΙΝΙΟΥ
3.!ΑΙΓΙΟΥ	4.!ΑΛΜΥΡΟΥ
5.!ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ	6.!ΑΜΑΛΙΑΔΑΣ
7.!ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	8.!ΑΡΚΑΔΙΑΣ-(ΤΡΙΠΟΛΗ)
9.!ΑΡΤΑΣ	10.!ΒΕΡΟΙΑΣ
11.!ΒΟΛΟΥ	12.!Β. ΕΥΒΟΙΑΣ-(ΑΙΔΗΨΟΥ)
13.!ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ	14.!ΓΡΕΒΕΝΩΝ
15.!ΓΥΘΕΙΟΥ	16.!ΔΡΑΜΑΣ
17.!ΕΒΡΟΥ- ΑΛΕΞ/ΠΟΛΗΣ)	18.!ΕΔΕΣΣΑΣ-ΑΛΜΩΠΙΑΣ
19.!ΕΛΑΣΣΟΝΑΣ	20.!ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ- ΑΣΠ/ΡΓΟΥ
21.!ΕΥΒΟΙΑΣ (ΧΑΛΚΙΔΑ)	22.!ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
23.!ΖΑΚΥΝΘΟΥ	24.!ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
25.!ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	26.!ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
27.!ΘΗΒΩΝ	28.!ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
29.!ΚΑΒΑΛΑΣ	30.!ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
31.!ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ	32.!ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
33.!ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	34.!ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
35.!ΚΕΡΚΥΡΑΣ	36.!ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
37.!ΚΙΑΤΟΥ	38.!ΚΙΛΚΙΣ
39.!ΚΟΖΑΝΗΣ	40.!ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
41.!ΚΟΡΙΝΘΟΥ	42.!ΚΡΕΣΤΕΝΩΝ
43.!ΚΥΚΛΑΔΩΝ- (ΣΥΡΟΥ)	44.!Β.ΣΥΓΚΡΟΤ. ΔΩΔ. (ΚΩΣ)
45.!ΛΑΚΩΝΙΑΣ	46.!ΛΑΡΙΣΑΣ

47.!ΛΑΥΡΙΟΥ	48.!ΛΙΒΑΔΕΙΑΣ
49.!ΛΕΥΚΑΔΑΣ	50.!ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ
51.!ΜΕΓΑΡΩΝ	52.!ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
53.!ΜΗΛΟΥ	54.!ΝΑΟΥΣΑΣ
55.!ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ	56.!ΝΑΥΠΛΙΟΥ
57.!ΞΑΝΘΗΣ	58.!ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ
59.!ΠΑΤΡΑΣ	60.!ΠΑΛ/ΒΙΑΚΟ (ΜΥΤΙΛΗΝΗ)
61.!ΠΕΙΡΑΙΑ	62.!ΠΡΕΒΕΖΑΣ
63.!ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΑΣ	64.!ΠΥΡΓΟΥ
65.!ΡΕΘΥΜΝΟΥ	66.!ΡΟΔΟΥ
67.!ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ	68.!ΣΑΜΟΥ
69.!ΣΕΡΡΩΝ	70.!ΤΡΙΚΑΛΩΝ
71.!ΤΡΙΦΥΛ. (ΚΥΠΑΡΡΙΣΙΑΣ)	72.!ΦΑΡΣΑΛΩΝ
73.!ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ (ΛΑΜΙΑ)	74.!ΦΛΩΡΙΝΑΣ
75.!ΦΩΚΙΔΑΣ (ΑΜΦΙΣΣΑ)	76.!ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
77.!ΧΑΝΙΩΝ	78.!ΧΙΟΥ
79.!Ν. ΑΤΤΙΚΗΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ	
80.!ΠΑΝ. ΚΕΝΤΡΟ ΗΜΑΘΙΑΣ	81.!ΖΑΧΑΡΩΣ
82.!ΙΕΡΑΠΕΤΡΑΣ	83.!ΛΑΣΗΘΙΟΥ (ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ)
84.!ΜΕΣΣΗΝΗΣ	85.!Ν. ΙΩΝΙΑΣ
86.!Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΞ	
87.!ΔΙΔ/ΧΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ	
88.!ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΕΔΕΣΣΗΣ ΚΑΙ	
ΑΛΜΩΠΙΑΣ	

2. Α.Δ.Ε.Δ.Υ.- ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΝΩΣΕΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Η τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση των δημοσίων υπαλλήλων της Ελλάδας έχει μακρόχρονη και αρκετά σημαντική συμβολή στην ανάπτυξη του συνδικαλιστικού κινήματος στην πατρίδα μας. Συμπυκνώνει την πείρα, τις αποφάσεις των ομοσπονδιών μελών της, των σωματείων των Ελλήνων δημοσίων υπαλλήλων. Κατευθύνει τους κοινωνικούς αγώνες για τη βελτίωση της θέσης τους, για καθιέρωση δημοκρατικών θεσμών για καλύτερη παροχή υπηρεσιών από την Δημόσια Διοίκηση.

Το συνδικαλιστικό κίνημα των Δ.Υ. άρχισε να οργανώνεται την δεύτερη 50ετία του δέκατου ένατου αιώνα.

Το καταστατικό της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. εγκρίθηκε με την 2109/1949 απόφαση του πρωτοδικείου.

Γύρω στα 1870-1880 ιδρύθηκαν οι πρώτοι σύλλογοι διαφόρων κλάδων Δ.Υ.. Στη συνέχεια και μέχρι το 1920 αναπτύχθηκε έντονη οργανωτική δραστηριότητα των Δ.Υ.. Η ένταση των προβλημάτων καθέστησαν αναγκαίο το συντονισμό της δράσης όλων των δημοσιοϋπαλληλικών οργανώσεων. Το 1932 πολλές δημοσιοϋπαλληλικές οργανώσεις εκλέγουν μια Κεντρική Υπαλληλική Επιτροπή (ΚΠΕ) με στόχο το συντονισμό της δράσης του δημοσιοϋπαλληλικού συνδικαλιστικού κινήματος. Γρήγορα όμως μπήκε φραγμός στην ανάπτυξη του. Η δικτατορία του Μεταξά που ακολούθησε όχι μόνο διέλυσε τις οργανώσεις των Δ.Υ., αλλά κυνήγησε και χτύπησε το συνδικαλισμό σαν τον μεγαλύτερο εχθρό της. Την περίοδο αυτή συγκροτείται παράνομα Κ.Π.Ε. και η οποία λειτούργησε μέχρι το 1944. Στη διάρκεια της κατοχής ανέπτυξε πλούσια δράση. Το 1945 με το άρθρο 1 της

συμφωνίας της Βάρκιζας αποκαθίστανται οι συνδικαλιστικές ελευθερίες και δημιουργείται έντονη οργανωτική δραστηριότητα. Ιδρύονταν πλήθος δημοσιούπαλληλικές συνδικαλιστικές οργανώσεις, πανελλήνιες ενώσεις και ομοσπονδίες. Ένας αριθμός σωματείων και ομοσπονδιών συντονίζονταν από την Κ.Π.Ε., ένας άλλος αριθμός σωματείων και ομοσπονδιών δημιουργούν την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και η Κ.Π.Ε. συγχωνεύονται. Το ξέσπασμα του εμφυλίου πολέμου σταματάει τη λειτουργία τους τον Σεπτέμβρη του 1947, και στις 3-12-1947 σωματεία και ομοσπονδίες καταθέτουν το καταστατικό στο Πρωτοδικείο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. μέσα στον εμφυλιοπολεμικό ορμαγδό προσπαθούσε να προασπίσει τη δεινή θέση των Δ.Υ., που δεν ήταν βέβαια διαφορετική από αυτή του συνόλου του Ελληνικού λαού και του Ελληνικού έθνους.

Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. έκτοτε τροποποιεί το καταστατικό της με συνέδρια και αποφάσεις του Πρωτοδικείου Αθήνας (3184/1950, 12265/1957, 8987/1960, 25978/1965, 2525/1971, 465/1980, 459/1990) προσαρμόζοντας τις διατάξεις του στις ανάγκες της οργάνωσης και στις γενικότερες κοινωνικοπολιτικές συνθήκες που επικρατούν στη χώρα.

Στο καταστατικό συνέδριο της 20-11-89, που πραγματοποίησε την τελευταία τροποποίηση του καταστατικού, η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. αριθμούσαν 50 μέλη, μετείχαν 540 σύνεδροι, αντιπρόσωποι που εκπροσωπούσαν 247.000 φυσικά μέλη. Ο αριθμός των ενταγμένων Δ.Υ. στη δύναμη της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. αποτελεί το 95% του συνόλου των εργαζομένων στο Δημόσιο.

**Πρακτικό Ιδρυτικού της ΑΔΕΔΥ
(Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων) 3-12-1947**

Π Ρ Α Κ Τ Ι Α Ο Ν

Τόμος της Ανωτάτης Διοικήσεως Ενώσεων Δημοσίων
Υπαλλήλων Ελλάδος

Εν τῷ ἀρχαίῳ καὶ ἐν τῇ αἰθρῇ συνεβριδασαν τοῦ ἐπι-
σημοῦ ἀστυνομήτορος Δρ. Π. Γεωργίου τοῦ ἐκλεγμένου ἑπι-
κόπου τῆς ἀνωτάτης διοικήσεως (ἀπὸ) τοῦ ἀπὸ τῆς ἀστυνομήτου
ἀρχαίου χιλιάρχη ἑπισημοῦ ἀστυνομήτορος ἀστυνομήτορος ἐβέδρου
ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης διοικήσεως τῶν ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος τῶν δημοσίων ἀστυνομήτορος ἀστυνομήτορος:

- 1) Δρ. Π. Γεωργίου ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
- 2) Δρ. Π. Γεωργίου ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
- 3) Χρήστος Λογιόπουλος ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
- 4) Αἰμίλιος Παπαδόπουλος ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
- 5) Δημήτριος Τσολομύτης ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
- 6) Κωνσταντῆς Μαστοράκης ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
- 7) Αἰμίλιος Τσολομύτης ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
- 8) Αἰμίλιος Παπαδόπουλος ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
- 9) Βασίλειος Τρίγας ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
- 10) Αἰμίλιος Τσολομύτης ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
- 11) Εὐαγγέλιος Παπαδόπουλος ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
- 12) Δομνένος Κωστάκης ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
- 13) Γεώργιος Παπαδόπουλος ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
- 14) Γεώργιος Παπαδόπουλος ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
- 15) Αἰμίλιος Παπαδόπουλος ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
- 16) Αἰμίλιος Παπαδόπουλος ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
- 17) Αἰμίλιος Παπαδόπουλος ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
- 18) Αἰμίλιος Παπαδόπουλος ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
- 19) Αἰμίλιος Παπαδόπουλος ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος
- 20) Αἰμίλιος Παπαδόπουλος ἐπισημοῦ ἀστυνομήτορος

...από τον... ελε... ομιλήσαν... δια... την... ε...
...από τον... ελληνικών... οργανώσεων...
...από τον... τρίτου... από την... ε... α... α...

...ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ... ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ... ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ...
...της... και... την... του... και...
...του... των... την... την...
...και... των... ο...
...από τον... ε... την... και...
...από τον... ε... ε...
...του... ε... ε...

...ε... ε... και...
...ε... ε...

[Handwritten signatures and notes]

[Large handwritten signatures and notes]

Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. είναι τακτικό μέλος της P.S.I.- Διεθνούς των δημοσίων υπηρεσιών- και της C.E.S.- Συνομοσπονδίας Ευρωπαϊκών Συνδικάτων

Π Ι Ν Α Κ Α Σ
που δείχνει την εξέλιξη της μαζικοποίησης της ΑΔΕΔΥ στην 10ετία του 1980.

	Συνεδροι	Μέτρο	Σύνολο ψηφισάντων φυσικών μελών	Εγγεγραμμένα μέλη περίπου	Μεταβολή με βάση το 1983
25ο Συνέδριο 1983	256	375	96.000	117.000	
26ο Συνέδριο 1986	440	375	165.000	201.000	72%
27ο Συνέδριο 1989	540	375	202.500	247.000	111%

Σκοποί της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. είναι:

1. Η αναβάθμιση της Δημόσιας Διοίκησης
2. Η ενότητα και συνεργασία μεταξύ των μελών της και ο συντονισμός της δράσης τους για τη διασφάλιση των συμφερόντων των εργαζομένων στο δημόσιο.
3. Η συμμετοχή των εργαζομένων στο εθνικό εισόδημα.
4. Η προστασία της Δημοκρατίας και της Ειρήνης.
5. Η ανεξαρτησία του συνδικαλιστικού κινήματος από κάθε παρέμβαση και η διατήρηση της αυτονομίας.
6. Ο σεβασμός της ανθρώπινης αξίας, της προσωπικότητας και των δικαιωμάτων του ανθρώπου.
7. Η συμμετοχή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. στα κρατικά όργανα και στα εργασιακά συμβούλια
8. Η ισοτιμία των δύο φύλων

Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. επιδιώκει την πραγματοποίηση των σκοπών της με την αλληλεγγύη μεταξύ των εργαζομένων στο Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., την προώθηση της ενεργούς τους συμμετοχής στη λειτουργία και δράση στο δημοσιοϋπαλληλικό

κίνημα και τη σφυρηλάτηση της ενότητας του συνδικαλιστικού κινήματος. Οργανώνει και συντονίζει τους αγώνες του συνδικαλιστικού κινήματος. Ενημερώνει συστηματικά τα μέλη της και όλους τους εργαζόμενους για τα προβλήματα των εργαζομένων, τα αιτήματα τους, τις θέσεις και τις προτάσεις του συνδικαλιστικού κινήματος. Χρησιμοποιεί τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και του τύπου, την έκδοση και κυκλοφορία εφημερίδας, φυλλαδίων, ανακοινώσεων, εντύπων και βιβλίων για την προβολή των θέσεων και των αιτημάτων τους. Δημιουργεί επιτροπές μελέτης και επεξεργασίας των ζητημάτων που αφορούν τους εργαζόμενους στο δημόσιο με τη χρησιμοποίηση σύγχρονων μεθόδων τεκμηρίωσης και πληροφορικής. Συγκεντρώνει και επεξεργάζεται τις προτάσεις και αποφάσεις των μελών της και οργανώνει συνέδρια, διαλέξεις, αποστολές στο εσωτερικό και εξωτερικό, σεμινάρια συνδικαλιστικής επιμόρφωσης. Συνεργάζεται και επικοινωνεί με άλλες δημοκρατικές συνδικαλιστικές οργανώσεις στο εσωτερικό και εξωτερικό.

Μέλη της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. γίνονται οι δευτεροβάθμιες δημοσιοϋπαλληλικές συνδικαλιστικές οργανώσεις (του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α.) που πληρούν τις προϋποθέσεις του καταστατικού της. Σήμερα οι οργανώσεις-μέλη της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. είναι 63 (βλ. σελ. 193(1) - 199(7)).

Όπου υπάλληλοι ενός υπουργείου ανήκουν σε μία και ενιαία συνδικαλιστική οργάνωση του Υπουργείου αυτού, με περισσότερους κλάδους, η οργάνωση τους θεωρείται για το λόγο αυτό και σαν δευτεροβάθμια.

Στην έδρα κάθε Νομού συνιστώνται Νομαρχιακά Τμήματα της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. για τον συντονισμό της δράσης των εργαζομένων

στο Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. και τους Ο.Τ.Α. Τα Νομαρχιακά Τμήματα συγκροτούνται και λειτουργούν με εσωτερικό κανονισμό και δεν αποτελούν μέλη της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Το καταστατικό της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. καθορίζει τον τρόπο και την διαδικασία εγγραφής των μελών της, προσδιορίζει τα δικαιώματα, τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις τους.

Όργανα της ΑΔΕΔΥ είναι:

1. Το Συνέδριο
2. Το Γενικό Συμβούλιο
3. Η Εκτελεστική Επιτροπή
4. Η Ελεγκτική Επιτροπή

Το Γενικό Συμβούλιο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. αποτελείται από 85 μέλη που εκλέγονται από το συνέδριο, με τριετή θητεία. Αποφασίζει για όλα τα θέματα Διοίκησης και Διαχείρισης της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. Εκλέγει την Εκτελεστική Επιτροπή με το σύστημα της απλής αναλογικής όπως την καθιερώνει ο Ν. 1264/82. Εκχωρεί αρμοδιότητες του στην εκτελεστική επιτροπή και την εξουσιοδοτεί για συγκεκριμένες δραστηριότητες και πράξεις.

Το Γενικό Συμβούλιο συγκαλεί τα συνέδρια της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και εγκρίνει την ημερήσια διάταξη των εργασιών τους. Αποφασίζει για διεκδικήσεις, κινητοποιήσεις και απεργίες, για την πρόωση των συμφερόντων των εργαζομένων που εκπροσωπεί. Εγκρίνει τον ετήσιο απολογισμό εσόδων και εξόδων, καθώς και τον προϋπολογισμό του επόμενου έτους. Αποφασίζει το ύψος της συνδρομής των μελών της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. καθώς και για έκτακτη προαιρετική ή υποχρεωτική εισφορά. Το Γενικό Συμβούλιο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. συνεδριάζει τακτικά κάθε μήνα έπειτα από πρόσκληση του προέδρου του.

Η εκτελεστική επιτροπή που εκλέγεται από το Γενικό Συμβούλιο αποτελείται από 17 μέλη, με τριετή θητεία και συγκροτείται σε σώμα. Η εκτελεστική επιτροπή συνεδριάζει τακτικά δύο φορές το μήνα ή και έκτακτα όταν το ζητήσει ο πρόεδρος της ή η Ελεγκτική Επιτροπή ή μετά από αίτηση 6 μελών. Η εκτελεστική επιτροπή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. έχει την ευθύνη της εκτέλεσης των αποφάσεων του Συνεδρίου και του Γενικού Συμβουλίου.

Τον οικονομικό έλεγχο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ασκεί 5μελής Ελεγκτική Επιτροπή που εκλέγεται από το Συνέδριο από κοινού με το Γενικό Συμβούλιο. Έχει θητεία 3 ετών και συγκροτείται σε σώμα. Η ελεγκτική επιτροπή συνέρχεται τακτικά ανά τρίμηνο για τον έλεγχο της οικονομικής διαχείρισης της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ή έκτακτα από την εκτελεστική επιτροπή ή από 3 μέλη της.

Οι οικονομικοί πόροι της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. είναι:

1. Το δικαίωμα εγγραφής των οργανώσεων μελών της
2. Η μηνιαία συνδρομή των μελών
3. Έκτακτες εισφορές
4. Τα έσοδα (τόκοι, πρόσοδοι) από την περιουσία της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
5. Τα έσοδα από τυχόν δωρεές, διάφορες εκδηλώσεις και εορτές, εθελοντικές εισφορές, κληρονομίες ή άλλες νόμιμες παροχές που γίνονται προς την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Τα έσοδα της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. διατίθενται για μισθούς υπαλληλικού προσωπικού, για έξοδα γραφείων, για εκδόσεις, για έξοδα κίνησης και παράστασης των μελών οργάνων της, για αποστολές, καθώς και την κάλυψη κάθε άλλης δαπάνης της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. που έχει περιληφθεί στον προϋπολογισμό της.

Το Συνέδριο είναι το ανώτατο και κυρίαρχο όργανο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. που αποφασίζει για κάθε ζήτημα που δεν προβλέπεται

από το καταστατικό, καθορίζει τους στόχους του Πανδημοσιουπαλληλικού συνδικαλιστικού κινήματος και ελέγχει όλα τα όργανα. Τα Συνέδρια διακρίνονται σε τακτικά και έκτακτα.

Το Συνέδριο συγκροτείται από αιρετούς αντιπροσώπους των οικονομικά τακτοποιημένων μελών της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. που εκλέγονται με το σύστημα της απλής αναλογικής, σύμφωνα με το Ν. 1264/82.

Για κάθε 375 ψηφίσαντα φυσικά μέλη πρωτοβαθμίων οργανώσεων-μελών της αντίστοιχης δευτεροβάθμιας οργάνωσης-μέλους της Α.Δ.Ε.Δ.Υ εκλέγεται ένας αντιπρόσωπος.

Ότι δεν προβλέπεται από το καταστατικό της οργάνωσης, της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ρυθμίζεται ανάλογα με βάση την ισχύουσα νομοθεσία και τους εσωτερικούς κανονισμούς που εγκρίνονται από το Γενικό Συμβούλιο.

Κ Α Τ Α Σ Τ Α Σ ΗΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ - ΜΕΛΩΝ Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

- 1.- Π.Ο.Ε. - Ο.Τ.Α. (Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων στους Ο.Τ.Α.)
 Καρόλου 28 - πλ. Καραϊσκάκη - 104 37 Αθήνα
 Τηλ.: 5224 237, 5239 667, FAX: 5247 633
- 2.- Π.Ο.Π. - Α.Ε.Ι. (Πανελλαδική Ομοσπονδία Παρασκευαστών Α.Ε.Ι.)
 Πατησίων 42 - 106 82 Αθήνα (Καραϊσκάκη 2324210)
 Τηλ.: 3619 472, 3691 252, FAX: 3613 900
 (Γ.Γ. Γραφείο 1724217 - τηλ. 6113566) Δ/ση Παιδαγωγική Αξιολόγηση
 Δ/ση Παιδαγωγική Αξιολόγηση
- 3.- ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
 Πατησίων 34 - 106 82 Αθήνα (Σεραφείμ. 3623314)
 Τηλ.: 3640 087, FAX: 3640087
 Δ/ση Παιδαγωγική Αξιολόγηση
 Δ/ση Παιδαγωγική Αξιολόγηση
- 4.- Ο.Λ.Μ.Ε. (Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης)
 Ερμού και Κορνάρου 2 - 105 63 Αθήνα (3239029)
 Τηλ.: 3236 544, 3221 255, 3230 073, FAX: 3227 382
- 5.- Δ.Ο.Ε. (Διδακασιακή Ομοσπονδία Ελλάδας)
 Ξενοφώντος 15Α - 105 57 Αθήνα
 Τηλ.: 3236 547, 3245 375, 3221 316, FAX: 3231 977
- 6.- Π.Ο.ΤΕ.Δ.Υ. (Πανελλήνια Ομοσπονδία Τεχνικών Δημοσίων Υπαλλήλων)
 Μάρνη 44 - 104 38 Αθήνα (Γεωργίου Προέδρος τηλ. 3617260)
 Τηλ.: 5245 135
- 7.- Π.Ο.Δ.Π. - Α.Ε.Ι (Πανελλήνια Ομοσπονδία Διοικητικού Προσωπικού ΑΕΙ)
 Ε.Μ.Π. Πατησίων 42 - 106 82 Αθήνα (Καραϊσκάκη 1243367) Καρμωτίτσας 3691241
 Τηλ.: 3691 249, 7243 387, Μηλιτσπούλου 3221 749
- 8.- Π.Ο.Δ.Υ. - Γραφικών Τεχνών (Πανελλ. Ομοσπ. Δ.Υ. Γραφικών Τεχνών)
 Εθνικό Τυπογραφείο - Καποδιστρίου 34 - 104 32 Αθήνα
 Τηλ.: 5237 500, FAX: (Θ. Χρ. 5235239 - τηλ. 6469080)
 ΣΠΕΤ τηλ 5239630 - fax 5248668

9.- Π.Ο.Υ.Π.Α.Ι.Υ.Σ.Κ.Υ. (Πανελλαδική Ομοσπονδία Υγειονομικού Προσωπικού Αγροτικών Ιατρείων-Υγειονομικών Σταθμών και Κέντρων Υγείας)
Εόλωνος 139 - 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 3645 920

10.- Π.Ο.Σ.Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε. (Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων ΥΠΕΧΩΔΕ)
Ιπποκράτους 196 - 198- 114 71 Αθήνα
Τηλ.: 6440 873 , FAX.: 6440 873 8650053 - 8650334 Καπελώνης

11.- Ο.Δ.Ε.Π.Δ.Υ. (Ομοσπονδία Διοικητικού Επιστημονικού Προσωπικού Δ.Υ.)
Μενάνδρου 20 - 105 52 Αθήνα
Τηλ.: 5242 210, 5241 588, Λάτσινας 2530 872
5241 409 11

12.- Π.Ο.Ε. - Δ.Ο.Υ. (Πανελλ. Ομοσπ. Εργασμ. Δημοσίων Οικονομικών Υπηρεσιών)
Ακαδημίας 76 - 106 78 Αθήνα Ομίονο 18 - 3ος όροφος
Τηλ.: 3633 260, (3635 866, 3631 434) 3622 707, FAX: 3638 782
3608228 - 3608228 - 3608174

13.- Διοσφ. Σύλλογος Υπουργείου Εμπορίου (Ο.Σ.Π.Ε.Μ.)
Υπουργείο Εμπορίου - Πλ. Κάνιγγος - 106 77 Αθήνα
Τηλ.: 3603 921, 3616 241, FAX: 3642 642

14.- ΟΜ.Υ.Λ.Ε. (Ομοσπονδία Υπαλλήλων Λιμανιών Ελλάδας)
Κτίριο Μηχανογράφησης Ο.Λ.Π. - Μόνιμες Δεξαμενές - Δραπετσώνα
Τηλ.: 4630 446, FAX: 4614 655

15.- Π.Ο.ΜΗ.Δ.Ο. (Πανελλήνια Ομοσπονδία Μηχανογραφικών Δημ/κών Οργαν.)
Α. Σουλίου 10 - 104 31 Αθήνα
Τηλ.: 5240 902, FAX: 5245 191

16.- Π.Ο.Ε.-Τ.Υ. (Πανελλ. Ομοσπ. Εργασ. Τελωνειακής Υπηρεσίας)
Σαχτούρη 17 - 185 36 Πειραιάς
Τηλ.: 4524 989 , FAX: 4524 989

17.- Π.Ο.Σ.Ε.-Ι.Κ.Α. (Πανελλήνια Ομοσπ. Συλλ. Εργασ. Ι.Κ.Α.)
Πειραιώς 28 - 104 37 Αθήνα
Τηλ.: 5246 822, FAX: 5243 714 5248588 - 5230793 Περιβαλιος

18.- Πανελλήνια Ομοσπ. Πολιτικού Προσωπικού και Κοινοτικών Φυλάκων Υπουργείου Δημόσιας Τάξης
Χαλκοκονδύλη 24 - 26 104 32 Αθήνα
Τηλ.: 5238 689

Handwritten signature

19.- Π.Ο.Δ.Υ.Κ.Δ.Ε. (Πανελλ. Ομοσπ. Δ.Υ. Κλ. Δευτεροβάθμιας Εκπ/σης)
Μενάνδρου 20 - 105 52 Αθήνα *Κοινωνική 5236053 - 5231402266*
Τηλ.: 5249 008, Γρηγοράκος 5291 396 (Γωφουλαιος Πρόεδρος)

20.- Ο.Κ.Υ.Ε. (Ομοσπονδία Κοινοτικών Υπαλλήλων Ελλάδας)
~~Καρόλου 28 - 104 37 Αθήνα~~ Βεραυτέρου 22 104-32 Αθήνα
Τηλ.: 5224 023

Handwritten signature

21.- Ο.Δ.Υ.Ε. (Ομοσπονδία Δικαστικών Υπαλλήλων Ελλάδας)
Σταδίου 65 - 105 51 Αθήνα Πρωτ ΑΟ. κέντρων Γεωμ (Καλλιόπουλος) (Κτίριο 13)
Τηλ.: ~~3242 128~~, FAX: ~~3244 755~~ Τηλ κ FAX 8826172
Τηλ. 8625016 - 8625522 εε 350

Handwritten signature

22.- Ο.Σ.Υ.Π.Α. (Ομοσπονδία Συλλόγων Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας)
Κρατικός Αερολιμένας Αθήνας, Ανατ. Αεροσταθμός - 167 00 Αθήνα
Τηλ.: 9699 270, 9699 272 , FAX: 9623 555

Handwritten signature

23.- Ο.Τ.Υ.Ε. (Ομοσπονδία Τελωνειακών Υπαλλήλων Ελλάδας)
Χαλκοκονδύλη 36 - 104 32 Αθήνα
Τηλ.: 5230 405, FAX: 5236 006

Handwritten signature

24.- Π.Ο.Ε.Δ.Η.Ν. (Πανελλήνια Ομοσπ. Εργασ. Δημοσίων Νοσοκομείων)
Στουρνάρη 36 - 104 33 Αθήνα
Τηλ.: 5236 094 , FAX: 5234 589

5224 604

Handwritten signature

25.- Πανελληνιος Ομοσπονδία Υπαλλήλων Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως
Ελ. Βενιζέλου 15 - Τ.Κ. 10674
Τηλ. ~~3643752~~ Κασκαμάρα Αλ. (Πρόεδρος) - 3610176 Αρχοντας ε.κ. (Αντιπρόεδρος)
» 3600606 Μαυρίδης Γ. (Αναρχ. Γ.Γ.) - 3609745 Οικονομολογος Κ. Γ.

Handwritten signature

26.- Π.Ο.ΥΓ.Υ.Ι.Κ.Α. (Πανελλ. Ομοσπ. Υγειον. Υπαλλ. Ι.Κ.Α.)
Πειραιώς 28 - 104 37 Αθήνα
Τηλ.: 5247 058, 5243 866 FAX 5249629

Handwritten signature

27.- Ομοσπονδία Υπαλλήλων Ο.Α.Ε.Δ.
Θράκης 8 - 167 77 Τράχωνες *Κέντρο*
Τηλ.: 9942 714, FAX: 9924 316 , 9942 810 Πλιάκης

28.- Ο.Σ.Υ.Ε. (Ομοσπονδία Συλλόγων Υπαλλήλων Επιμελητηρίων)
Ακαδημίας 7-9 , 106 71 Αθήνα *3604815 (Πρ. Μορμαλιάς)*
Τηλ.: 3601 651,2,3- Γ.Γ. κα Τριανταφύλλου 3624 643, FAX: 3607 897

+ Λοκίνας
29.- Π.Ο.Σ.Υ.Π. (Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Υπουργείου Παιδείας)
Μητροπόλεως 15 - 105 57 Αθήνα

Τηλ.: 3229 728 , FAX: 3239 335 Λυμώναλος 3242813

~~Π. Τσάουρας~~ 7799083 - 7796714

30.- Ομοσπονδία Υπαλλήλων Υπουργείου Ενέργειας και Φυσικών Πόρων

Μικαλακοπούλου 80 - 101 92 Αθήνα

Τηλ.: 7708 615, κ. Σπιθούρης 7704 422, Αστερίου 7708510, 7794536

~~Τσούπας 7784 261~~ , FAX: 7713 810 7705476

~~7798196~~

31.- Πανελλήνια Ομοσπονδία Κοινωνικών Φυλάκων ΔΥ. Αρφατικής Αεφάλας

Αθηνών 25 - Κτλκίς Χαλκιδεύδης 24-26 Τ.Κ. 10432 Αθήνα

Τηλ.: 0341/25166 - 22456 Παντελής Παυλίδης

~~Τσούπας~~

32.- Π.Ο.Υ.Ε.Ν. (Πανελλ. Ομοσπ. Υπαλλ. Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας)

Κ. Παλαιολόγου 15 - 185 35 Πειραιάς Πρ. Τσάουρας

Τηλ.: ~~4128 732~~ , FAX: ~~4125 067~~ Τηλ. 4236721 - 4 66 266 ή 301

33.- Π.Ο.Τ.Υ. Υπουργείου Γεωργίας (Πανελλ. Ομοσπ. Τοπογράφων-Υπομηχανικών

Υπουργείου Γεωργίας)

~~Μυλιέρου 16 187 104 36~~ Αθήνα Μάρνη 59 - Γούρα

Τηλ.: 5230 909

Π.Τ. Σωμόπουλος

34.- Ο.Σ.ΥΠ.Ε. (Ομοσπονδία Συλλόγων Υπουργείου Εργασίας)

Πειραιώς 40 - 104 37 Αθήνα

Τηλ.: 5235 709, 5242 741, Θωμόπουλος 5245 558, Γκόρμπας 5232 140-5235 282

FAX:

~~Ε. Σωμόπουλος~~

35.- Π.Ο.Π.Ο.Κ.Π. (Πανελλήνια Ομοσπ. Προσωπικού Κοινωνικής Πολιτικής)

Χαρ. Τρικούπη 24 - 106 79 Αθήνα

Τηλ.: 3636 340, FAX: 3631840

+ Μπιρλιάνης

36.- Ο.Σ.Υ.Ο. (Ομοσπονδία Συλλόγων Υπουργείου Οικονομικών)

Λεωκάρους 2 - 105 62 Αθήνα

κ. Σαμαρής - Πρόεδρος

Τηλ.: 3238 339, FAX: 3238 317 3223680

37.- Πανελλήνια Ομοσπονδία Μονίμων Υπαλλήλων ΣΥΚΕΑ-MOMA

Σωκράτους 79-81 - 104 32 Αθήνα

Τηλ.: 5232 660, 8234 166 Ανδριανάκης Γ.Γ., Σουσουδης 8214 703

Ηλιόπουλος - Ταμίας - 2467 131

2232277 6ήλιος

38.- Ο.Σ.Υ.Ε. (Ομοσπονδία Σωφρονιστικών Υπαλλήλων Ελλάδας)

Φυλακές Κορυδαλλού - 181 10 Κορυδαλλός

Τηλ.: 4967 174, 4952 678, 4952 344, FAX: 4967 174

4961812 4955 542 Αρκαδικών

39.- Π.Ο.Μ.Δ.Υ.-Υ.ΕΘ.Α. (Πανελλ. Ομοσπ. Εργαζομένων Υ.ΕΘ.Α.)

Σωκράτους 51 - 105 52 Αθήνα

Τηλ.: ~~5225 517~~, ^{τη-φακ} 5233 548, Μπακόλας 9810 794, 9827462 συνεργείο, *ε. 25*

9810 911 συνεργείο, Γεν. Γραμμ. Β.Γολιτόπουλος: 5547 492

40.- Π.Ο.Ε.Υ.ΕΘ.Α. (Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων Υ.ΕΘ.Α.)

Φειδίου 10 - 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 3619 710, FAX: 3630 396

41.- Πανελλήνια Ομοσπονδία Δασοφυλάκων Υπουργείου Γεωργίας

Μενάνδρου 23 - 105 53 Αθήνα

Τηλ.: 5244 804, Τσώλης 5238 542-543, Γκίκας 4179 085,

Παπαντώνης 0296/ 27255, 29464

42.- Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτικού Προσωπικού Υπ. Δημόσιας Τάξης

Μαυρομιχάλη 71 -
~~Λυκούργου 10 - 105 51 Αθήνα~~

Τηλ.: ~~3241 900~~, Παπούλιας ~~6928 832~~ ^{τηλ} ~~6~~ ^{fax} ~~6929270~~
8676767

43.- Π.Ο.Ε.Υ.ΕΘ.Α. Υπουργείου Εσωτερικών (Π.Ο.Ε.Υ.Ε.Θ.Α.)

Ερμούπολης 2
~~Σταδίου 27 και Δραγατσανίου 2 - 101 83 Αθήνα~~ 3243 538 Παλαυίος Γε.

Τηλ.: 3239 916, Χατζημηκολάκης 3223 521, Αντιπρ. κα Κουτσούρη 6392960

Τηλ. 3223 101 FAX 3242218 3223521-9 κέντρο 3235610-3

44.- Π.Ο.Σ.Υ.Μ.Ε. (Πανελλ. Ομοσπ. Συλλ. Υπουργ. Μεταφορών και Επικοινωνιών)

Ξενοφώντος 13 - 105 57 Αθήνα κέντρο 3251211-9

Τηλ.: ~~3244 923~~, 3243 816 FAX 3253088 - Τηλ. 3243 512 (κέντρο)

Αντιπρ. Ε. Χατζη...

45.- Π.Ο.Σ.Ε.Υ.Π. (Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλ. Ε.Υ.Π.)

Στουρνάρα 57 - 104 32 Αθήνα ~~Λυκούργου 32 Τ.Κ. 11251~~

Τηλ.: 5227 401 ~~8676640~~ *Ακαδημίας 35 κ Ηπείρου Τ.Κ. 10439*

6925069 Πειραιώς + Γ.Γ. (κινητό 085/235272)

46.- Ο.Ε.Ν.Γ.Ε. (Ομοσπονδία Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδας)

Μάρνη 30 - 104 33 Αθήνα

Τηλ.: 5231 516, FAX: 5230 003

47.- Π.Ο.Σ.Υ.ΕΘ.Ο. (Παν. Ομοσπ. Σωματείων Υπ. Εθν. Οικονομίας)

Νίκης 5 - 105 62 Αθήνα

Κέντρο 3332000

Τηλ.: 3332118

Πρόεδρος: Βασιλίκης Βασιλική

Τηλ. 2229140 Τηλ. 2227171

48.- Π.Ο.Ε. - Ε.Ο.Κ. (Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Ε.Ο.Κ.)

Καποδιστρίου 36 - 104 32 Αθήνα
Τηλ.: 5247 311

49.- Π.Ο.Ε.Ε. Υπ. Γεωργίας

Αχαρνών 2 - 104 32 Αθήνα Βαϊλίκης 5217755
Τηλ.: ~~5291 382~~ Κουτσοκόστας, 5235 060 Αυγητίδου 5241972
FAX 5235814 *ΑΠ. Αναργίου Γαβριήλ Αρτέμης*

50.- Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργασιακών και Κλαδικών Σωματείων Μονίμων Υπαλλήλων των ΜΟΜΑ-ΒΥ/ΣΥΚΕΑ και ΣΥΚΕΑ

Κρατίνου 7 - 105 51 Αθήνα
Τηλ.: 3250 644

51.- Ο.Σ.Δ.Υ./Τ.Ε.Ι. (Ομοσπονδία Συλλ- Διοικητ. Υπαλλ. Τ.Ε.Ι. Ελλάδας)

Τ.Ε.Ι. Λάρισας - 411 10 Λάρισα
Τηλ.: 041/224 413-299, 225 160, FAX: 041/210803, Ηράκλειο FAX:
081/ 250 548

52.- Πανελλήνια Ομοσπονδία Μονίμων Τεχνικών Υπαλλήλων Τοπογραφικής Υπηρεσίας Υπουργείου Γεωργίας

Μάρνη 59 - 104 37 Αθήνα
Τηλ.: 5241 113, Μπούκας Π. 6395 293

53.- Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων στις Εθνικές Αθλητικές Εγκαταστάσεις Υπ. Πολιτισμού και Λοιπών Εργαζομένων Υπουργείου Πολιτισμού Ε.Α.Κ.Ν. Αγ. Κοσμά - 167 77 Αθήνα

Τηλ.: 9812 112, ~~9811 353~~ FAX η ΤΗΛ. 9812164

54.- Πανελλήνια Ομοσπονδία Χειριστών Γεωτρυπανιστών Δημοσίων Υπηρεσιών

Σαφούς 18 - 105 53 Αθήνα
Τηλ.: 5237 318

55.- Ομοσπονδία Προσωπικού Υπουργείου Γεωργίας

Αναξαγόρα 1 - 105 52 Αθήνα
Τηλ.: 5229 917

56.- Ο.Σ.ΥΠ.ΕΣ. (Ομοσπονδία Συλλόγων Υπουργείου Εξωτερικών)

Υπουργείο Εξωτερικών - Ακαδημίας 1 - 106 71 Αθήνα
Τηλ.: ~~3610 581~~ ~~εξ. 201~~ ~~Αρ. Φαδου~~

3626913
3610 581
3612-115
Συνάκης Ακαδημίας Πρωτόκολλο
Καθηγητής Γ.Γ. Μ. Καλαμάκης Πρωτ. Υπ. Ε.
Πατεριστόπουλος κ.κ.α. Σ.Π.Π.Π.
198

7
Πανελληνίου 7791218-7 -

57.- Π.Ο.Ε.Υ.Δ. (Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Υπ. Δικαιοσύνης)
Μεσογείων 96 - 115 27 Αθήνα Κα Μπακουρά 7796112
Τηλ.: 7791 388, 7757 107 Γρ. Ξωμάτης 7786956 - 7715590

58.- Π.Ο.Ε.Υ.Π.Π.Ο. (Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Υπουργείου Πολιτισμού)
Πανεπιστημίου 25 - 105 64 Αθήνα Ζαχαριάδου Ολγα 3219288
Τηλ.: 3220 992 Φακ-ΤΗΛ 3236294 V 3245575
Πρόεδρος Παλατιός 3236572
60ίτι 7247514

59.- Σύλλογος Υπαλλήλων Υπουργείου Αιγαίου
Μ. Ασίας 2 - 81 100 Μυτιλήνη
FAX: 0251/41175

60.- Π.Ο.ΑΕ.Υ. (Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων)
Ξενοφώντος 15 Α - 105 57 Αθήνα
Κυριαζίδης Δημ. Πρόεδρος: Άρμεν 18 - 66100 Δράμα
Τηλ.: 0521/22 080 , FAX: 0521/ 22 080

~~τηλεφωνική~~
61.- Πανελλ. Ομοσπ. Εργαζ. στο Υπ. Υγ. Πρόνοιας ΚΑΙ Κοιν. Ασφαλιστικών
ΚΑΙ ΤΑ Ν.Π.Δ.Δ. που εποπτεύονται από αυτό. Τηλ. 825184

Αριστοτέλους 17 - Τ.Κ. 10187 ΑΘΗΝΑ (Γρ. 420)
Κέντρο 5232821 (Μπαρμπάκης Μ. Πρόεδρος Γεν. Γραφ. Ομοσπ. 82283)
FAX 8219313 (Πρόεδρος Παν. Παπαδόπουλος. Κα Γιαννοπούλου 9753668)

62.- ΠΟΣΕΥΝΙΚΑ Τηλ. 5230072 FAX 5230512

Πανελλήνια
63.- Ομοσπ. Υπαλλ. Υγείας - Πρόνοιας (Π.Ο.Υ.Υ.Π.)
Αριστοτέλους 17 - 101-87

Πρ. κ. Κρ. Παπαγεωργίου 5249011
5237948
5232-821

Ματζωρέας Χρήστος
6463881

3. ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε.- ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

Η ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε ιδρύθηκε το 1957 και ένωσε τους Αγροτικούς Συλλόγους που υπήρχαν τότε, αποτελώντας την κορυφαία οργάνωση των Αγροτών.

Διαλύθηκε από τη χούντα το 1967. Επανασυγκροτήθηκε το 1974 με την μεταπολίτευση.

Μετά από πολύχρονους αγώνες αναγνωρίστηκε από την Πολιτεία με ειδικό νόμο 1361/83 ως το τριτοβάθμιο επαγγελματικό όργανο των αγροτών. Σήμερα έχει στη δύναμη της 49 Ομοσπονδίες Αγροτικών Συλλόγων, σε επίπεδο Νόμων, οι οποίες έχουν στη δύναμη τους 4.000 Αγροτικούς Συλλόγους.

Διοικείται από 15μελές Δ.Σ. και 5μελή Ελεγκτική Επιτροπή.

Απασχολεί 4 εργαζόμενους σε μόνιμη βάση και 3 ειδικούς επιστήμονες συνεργάτες με σύμβαση έργου.

Εκδίδεται μηνιαία εφημερίδα με τίτλο "ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ".

Μετά την αναγνώριση του Συνδικαλιστικού Κινήματος των Αγροτών το 1983, η ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε. ως κορυφαία του έκφραση, μετέχει θεσμοθετημένα σε:

-ΚΕ.Σ.Υ.-Κεντρικό Συμβούλιο Υγείας

-Δ.Σ. ΑΤΕ

-Οργανισμό Βάμβακος

-ΕΛΓΑ

-Οργανισμό Καπνού

-Έχει μέλος του Δ.Σ. της στην καπνοβιομηχανία ΣΕΚΑΠ

-Συμμετοχή της επιτροπής Γυναικών ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε. στο

Συμβούλιο ισότητας των δύο φύλων.

Το 1986 η ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε. εντάχθηκε στην COPA- Επιτροπή Επαγγελματικών Αγροτικών Οργανώσεων, όπου αγωνίζεται για την κατοχύρωση των συμφερόντων της χώρας μας και των Ελλήνων αγροτών. Ακόμα μετέχει στη CEJA- Επιτροπή Νέων αγροτών της Ε.Ε. και στη CIBE- Ευρωπαϊκή οργάνωση τευτλοπαραγωγών.

Η ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε. κάνει κάθε χρόνο σχεδόν πανελλαδικές συσκέψεις για τα προϊόντα σε όλους σχεδόν τους νομούς της χώρας. Αναλαμβάνει την εκπαίδευση αγροτών με σεμινάρια. Υπάρχει τμήμα αγροτισσών που μελετά και προβάλλει τα ιδιαίτερα προβλήματα τους και τμήμα Νέων Αγροτών. Έχει ιδρύσει τα τελευταία χρόνια το Ινστιτούτο Αγροτικών Ερευνών και αναλαμβάνει εκπόνηση προγραμμάτων από την εκτελεστική επιτροπή για την εκπαίδευση αγροτών και την προώθηση των συμφερόντων των αγροτών.

Η ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε. έχει ως στόχο της ένα μαζικό κίνημα ενωμένο, πολυφωνικό για τους αγρότες της πατρίδας μας, με κατακτημένη τη διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια του.

Οι αγρότες απαιτούν και αγωνίζονται για ουσιαστική συμμετοχή σε όλα τα κέντρα αποφάσεων για ζητήματα που τους αφορούν.

Γενικός σκοπός της ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε. είναι η διεκδίκηση, προαγωγή και διασφάλιση των οικονομικών, κοινωνικών και επαγγελματικών συμφερόντων των φυσικών μελών των Αγροτικών Συνδικαλιστικών Οργανώσεων (Α.Σ.Ο.) που υπάγονται στη δύναμη της καθώς και όλων των αγροτών της χώρας.

Όργανα της συνομοσπονδίας ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε. είναι:

1. Η Γενική Συνέλευση
2. Το Διοικητικό Συμβούλιο

3. Η Ελεγκτική Επιτροπή

Η γενική συνέλευση είναι το ανώτατο όργανο της Συνομοσπονδίας και απαρτίζεται από τους εκλεγμένους αντιπροσώπους των Ομοσπονδιών- μελών της. Για κάθε 1000 φυσικά πρόσωπα μέλη που ψήφισαν στις αρχαιρεσίες των Αγροτικών Συλλόγων για την εκλογή αντιπροσώπων στις ομοσπονδίες- μέλη της Συνομοσπονδίας εκλέγεται 1 αντιπρόσωπος για την Συνομοσπονδία.

Η γενική συνέλευση συγκαλείται τακτικά από το διοικητικό συμβούλιο δύο φορές το χρόνο, υποχρεωτικά 1 φορά το εξάμηνο. Έκτακτα συγκαλείται μετά από αίτηση του 1/5 των μελών της.

Στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Γενικής Συνέλευσης ανήκει η εκλογή και ανάκληση των οργάνων διοίκησης καθώς και ο έλεγχος και η εποπτεία αυτών. Επίσης η αποβολή Ομοσπονδίας- μέλους από την Συνομοσπονδία.

Το διοικητικό συμβούλιο, που αποτελείται από 15 μέλη, εκλέγονται από την γ.σ. της Συνομοσπονδίας και η θητεία της είναι 3ετής.

Η ελεγκτική επιτροπή επίσης, εκλέγεται από την γ.σ. 2 μήνες πριν από τις εκλογές. Ο αριθμός των μελών της είναι 5 και η διάρκεια θητείας της 3 χρόνια.

Το διοικητικό συμβούλιο συνέρχεται μια φορά το μήνα τακτικά στην έδρα της Συνομοσπονδίας. Αντιπροσωπεύει την Συνομοσπονδία στους τρίτους, συγκαλεί τις γενικές συνελεύσεις, θέτει σε εφαρμογή τις αποφάσεις της γενικής συνέλευσης.

Η ελεγκτική επιτροπή συνέρχεται τουλάχιστον μια φορά το τρίμηνο ή και έκτακτα αν το ζητήσει ο προϊστάμενος της.

Οι πόροι της ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε. προέρχονται από:

1. Τις συνδρομές των μελών της

2. Τις εισφορές των ομοσπονδιών- μελών της
3. Τις προσόδους από την περιουσία της
4. Ενισχύσεις από τριτοβάθμιες Συνεταιριστικές Οργανώσεις
5. Έσοδα από κληρονομίες ή άλλα νόμιμα μέσα

Για όσα θέματα δεν προβλέπονται από το καταστατικό της ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε., ισχύουν οι διατάξεις του ν. 1361/83 για τις "Αγροτικές Συνδικαλιστικές Οργανώσεις".

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

**ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΙΣ 22/8/95 ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΓΡΑΣ ΤΗΣ
Ν.ΛΕΣΒΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ Κον ΤΑΣΤΑΝΗ ΕΥΑΓΓ. ΙΓΝΑΤΙΟ,
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΓΡΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΑΥΤΗΣ ΣΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ
ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΛΕΣΒΟΥ**

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΘΕΟΔΩΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

Ερ. Πόσους μόνιμους κατοίκους έχει η κοινότητα Άγρας και πόσοι Αγροτικοί Σύλλογοι υπάρχουν;

Απ. Η κοινότητα Άγρας έχει 950 μόνιμους κάτοικους. Υπάρχει ο Αγροτικός Σύλλογος Άγρας με 170 οργανωμένα μέλη και ο Αγροτικός Σύλλογος Άγιος Γεώργιος με 50 οργανωμένα μέλη.

Ερ. Πότε ιδρύθηκαν αυτοί οι σύλλογοι και κάτω από ποιες συνθήκες;

Απ. Ο αγροτικός σύλλογος Άγρας ιδρύθηκε το 1982 από 42 ιδρυτικά μέλη για την επίλυση οικονομικών εργασιακών προβλημάτων και για την προστασία, προαγωγή των κοινωνικών συνδικαλιστικών συμφερόντων των αγροτών μελών του.

Ο αγροτικός σύλλογος Άγιος Γεώργιος ιδρύθηκε το 1986 κάτω από τις ίδιες συνθήκες, προσανατολισμένος προς τις δεξιές παρατάξεις, για να υπηρετήσει τα συμφέροντα των αγροτών μελών του.

Ενώ ο Αγροτικός Σύλλογος Άγρας είναι προσανατολισμένος προς τις σοσιαλιστικές παρατάξεις.

Ερ. Πως αντιπροσωπεύεται ο Αγροτικός Σύλλογος Άγρας στην ομοσπονδία;

Απ. Το εκλογικό μέτρο για την ανάδειξη αντιπροσώπων στην Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Λέσβου, είναι 1 αντιπρόσωπος ανά 30 μέλη που ψηφίζουν. Ο Αγροτικός Σύλλογος Άγρας έχει 4 αντιπροσώπους στην Ομοσπονδία, οι οποίοι είναι οι Ιγνάτιος Ταστάνης, Ιγνάτιος Τσακαρέλος, Δημήτριος Σαχτούρης, Ιωάννης Κουλουδής.

Ερ. Ποιά είναι τα όργανα του Αγροτικού Συλλόγου Άγρας και πως είναι συγκροτημένα;

Απ. Το κυριώτερο και ανώτερο όργανο του Αγροτικού συλλόγου Άγρας είναι η Γενική Συνέλευση. Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι το εκτελεστικό της όργανο, το οποίο αποτελείται από τον Πρόεδρο (Γ. Χιδεριώτης), τον Αντιπρόεδρο (Δ.Κουλουδής), τον Γραμματέα (Ιγν.Ταστάνης), τον Ταμεία (Δημ. Ψύλλος) και 3 μέλη (Σ. Ρουμελιώτης, Ι. Κουλουδής, Δ.Σαχτούρης). Επίσης υπάρχει και ελεγκτική επιτροπή που αποτελείται από τρία μέλη. Τέλος υπάρχουν και οι 4 αντιπρόσωποι της στην Ομοσπονδία.

Ερ. Κάθε πόσα χρόνια γίνονται εκλογές για την ανάδειξη των οργάνων αυτών;

Απ. Εκλογές γίνονται κάθε 3 χρόνια κάτω από κανονικές καταστάσεις. Αλλά πολλές φορές αυτό το χρονικό διάστημα επιμηκύνεται ή μικραίνει λόγω κάποιων πολιτικών συνθηκών, όπως είναι οι πολιτικές εκλογές.

Ερ. Ποιες είναι οι ασχολίες των αγροτών μελών του Αγροτικού Συλλόγου Άγρας;

Απ. Τα μέλη κατά κύριο λόγο είναι κτηνοτρόφοι και γεωργοί καθώς και ελάχιστοι ψαράδες.

Ερ. Τι δραστηριότητες αναπτύσσει ο Αγροτικός Σύλλογος Άγρας για την προστασία των μελών του, ενδεικτικά θα μπορούσατε να αναφέρετε μερικές;

Απ. Καθορίζει τις κατώτατες τιμές πώλησης του γάλατος, κανονίζει τη λήψη επιδοτήσεων για καταστροφές στην παραγωγή από θεομηνίες ή άλλες επιδοτήσεις για την αναβάθμιση της παραγωγής των μελών του. Όμως εκτός απ' αυτές τις κύριες δραστηριότητες ο Αγροτικός Σύλλογος αναπτύσσει και πολιτιστικές δραστηριότητες (π.χ. χοροσπερίδες, ανέβασμα θεατρικών παραστάσεων κ.λ.π.)

Ερ. Ποια είναι τα έσοδα του Αγροτικού Συλλόγου Άγρας και που διατίθενται;

Απ. Τα έσοδα προέρχονται από την εγγραφή των μελών του, 500 δρχ., τις μηνιαίες συνδρομές τους, 200 δρχ. το μήνα, από τις παρακρατήσεις επί των επιδοτήσεων που δίνονται στα μέλη του.

(Παράδειγμα: 7000δρχ * 100 επιλεξ.προβ. → επιδότηση
100δρχ * 100 επιλ.προβ. → η εισφορά)

και τέλος από τους τόκους των καταθέσεων των χρημάτων αυτών στην ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.

Αυτά τα έσοδα διατίθενται και πάλι για την κάλυψη των αναγκών των μελών του.

**ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΙΣ 1/9/95 ΑΠΟ ΤΟΝ Κον ΣΠΑΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ,
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ
1987 ΣΤΟΝ ΤΕΧΝΙΚΟ ΤΟΜΕΑ - ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ**

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΜΑΙΡΗ ΖΑΦΕΙΡΕΛΗ

- Ερ. Είσαστε μέλος κάποιας συνδικαλιστικής οργάνωσης, κι αν ναι ποιας;
- Απ. Είμαι μέλος του Σ.Η.Μ.Ο.Α. - Σωματείο Ηλεκτρονικών Μηχανικών Ολυμπιακής Αεροπορίας, το οποίο είναι μέλος της Ο.Σ.Π.Α.-Ομοσπονδία Σωματείου Πολιτικής Αεροπορίας, η οποία είναι μέλος της Γ.Σ.Ε.Ε.
- Ερ. Πότε ιδρύθηκε το Σ.Η.Μ.Ο.Α. και από πότε είσαστε μέλος της;
- Απ. Είμαι μέλος από το 1990, που ιδρύθηκε και το Σ.Η.Μ.Ο.Α.
- Ερ. Πρίν από το 1990 υπήρχε κάποιο σωματείο;
- Απ. Πριν από την ίδρυση του Σ.Η.Μ.Ο.Α. , υπήρχαν δύο σωματεία για όλο τον τεχνικό τομέα της Ολυμπιακής Αεροπορίας. Όμως τα εξειδικευμένα προβλήματα των ηλεκτρονικών - εργαζομένων καθέστησαν αναγκαίο την ίδρυση αυτού του σωματείου.
- Ερ. Πόσα ήταν περίπου τα ιδρυτικά του μέλη και πόσα μέλη έχει σήμερα;
- Απ. Για την ίδρυση του εργάστηκαν 45 μέλη και τα μέλη του σήμερα είναι 150.
- Ερ. Το σωματείο σας έχει κάποιο γραφείο εντός εταιρείας;
- Απ. Η εταιρεία παρέχει στην τεχνική διεύθυνση ένα κοινό γραφείο για όλα τα συνδικαλιστικά στελέχη των σωματείων

των τεχνικών. Το σωματείο μας βέβαια έχει και τα δικά του γραφεία εκτός εταιρείας.

Ερ. Με ποιο τρόπο σας ενημερώνει το σωματείο για τα διάφορα θέματα που προκύπτουν;

Απ. Ενημερωνόμαστε είτε με ανακοινώσεις που αναρτώνται στους πίνακες ανακοινώσεων, είτε με ενημερωτικά φυλλάδια που μας μοιράζουν.

Ερ. Όταν εσείς έχετε κάποιο πρόβλημα και χρειάζεστε την βοήθεια των συνδικαλιστικών στελεχών του σωματείου σας, με ποιο τρόπο επικοινωνήτε;

Απ. Είτε συναντώντας αυτά τα συνδικαλιστικά στελέχη εντός εταιρείας, όπου βρίσκονται καθημερινά, πρωί - απόγευμα, είτε τηλεφωνώντας στα γραφεία του σωματείου.

Ερ. Πόσο είναι το ποσό εισφοράς των μελών του, κάθε πότε εισπράττεται και με ποιο τρόπο;

Απ. Η εισφορά για κάθε μέλος είναι 2.000 δρχ. μηνιαίως και παρακρατείται από τον μισθό μας.

Ερ. Ποια είναι η διαδικασία και ποιες οι προϋποθέσεις για να γίνεις μέλος του σωματείου σας;

Απ. Η διαδικασία είναι απλή, το μόνο που χρειάζεται είναι μια αίτηση εγγραφής. Για να γίνεις μέλος της πρέπει να είσαι πτυχιούχος ηλεκτρονικής ανωτέρας ή ανωτάτης σχολής και να εργάζεσαι στην ολυμπιακή αεροπορία.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Ο ΝΟΜΟΣ 1264/82 - Φ.Ε.Κ. 79-1/7/1982
2. Ο ΝΟΜΟΣ 1915/90 - Φ.Ε.Κ. 186-28/12/1990
3. Ο ΝΟΜΟΣ 1361/83 - Φ.Ε.Κ. 66-25/5/1983

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1982

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
79

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1264

ιά τὸν ἐκδημοκρατισμὸ τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος καὶ τὴν κατοχύρωση τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν τῶν ἐργαζομένων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Ἄρθρο 1.

Ἀντικείμενο.

1. Μετὰ τὴν ἐπιφύλαξη τῆς ἰσχύος τῶν Διεθνῶν Συμβάσεων ἔργαζίας ποὺ ἔχουν κωρωθεῖ, ὁ νόμος αὐτὸς κατοχυρώνει τὰ συνδικαλιστικὰ δικαιώματα τῶν ἐργαζομένων καὶ ρυθμίζει τὴν ἔβρωση, ὀργάνωση, λειτουργία καὶ δράση τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων τους. Γιὰ τὴν ἐφαρμογή αὐτοῦ τοῦ νόμου γαζόμενοι εἶναι ὅσοι ἀπασχολοῦνται μὲ σχέση ἐξαρτημένης γαζίας ἰδιωτικοῦ δικαίου (μισθωτοί), στοὺς ὁποίους περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἐργαζόμενοι στὸ δημόσιο ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Τ.Α.

Ἐιδικὰ γιὰ τὶς ὀργανώσεις τοῦ νόμου αὐτοῦ οἱ διατάξεις τοῦ Α.Κ. καὶ τοῦ Εἰτ. Ν. Α.Κ. ἰσχύουν ὅπως τροποποιούνται συμπληρώνονται μὲ αὐτόν.

2. Δὲν ἐφαρμόζεται ὁ νόμος αὐτός:

α) Γιὰ τὶς δημοσιογραφικὲς ὀργανώσεις, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἐτάξεις τῶν ἀρθρῶν 12, 14, 15, 19, 20 μὲ ἐξαιρέτη τὸ ἀφίο γ' τῆς παραγράφου 1, 21, 22, 23 καὶ 26.

β) Γιὰ τὶς ναυτεργατικὲς ὀργανώσεις. Γι' αὐτές, μέχρις οὗ ψηφιστεῖ καὶ δημοσιευτεῖ εἰδικὸς νόμος, θὰ ἐξαιροῦνται γὰ ἐφαρμόζεται τὸ ἰσχύον σήμερα νομικὸ καθεστώς.

Δὲν ὑπάρχονται τὶς διατάξεις τοῦ νόμου αὐτοῦ ἐπαγγελματικὲς ὀργανώσεις ποὺ συνιστῶνται μὲ νόμο ὡς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

3. Οἱ συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις διακρίνονται σὲ πρωτοβάθμιες, δευτεροβάθμιες καὶ τριτοβάθμιες.

α) Πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις εἶναι: αα) τὰ σωματεία, ββ) τὰ τοπικὰ παραρτήματα συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων εὐρύτερης περιφέρειας ἢ πανελλαδικῆς ἐκτασης, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὰ καταστατικὰ τους καὶ νο γὰ τὸ δικαίωμα νὰ γίνον μέλη τοῦ ἀντίστοιχου ἐργαζομένου κέντρου.

γγ) Οἱ ἐνώσεις προσώπων, μίχ γιὰ κάθε ἐκμετἄλλευση, χεῖρρηση, δημόσια ὑπηρεσία, Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ο.Τ.Α., ποὺ συν-

στούν δέκα (10) τουλάχιστο ἐργαζόμενοι μὲ ἰδρυτικὴ πράξη τὴν ὁποία καταθέτουν στὸ γραμματεῖο τοῦ ἀρμόδιου Εἰρηνοδίκου καὶ κοινοποιοῦν στὸν ἐργοδότη, ἐφόσον ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐργαζομένων δὲν ὑπερβαίνει τοὺς σαράντα (40) καὶ δὲν ὑπάρχει σωματεῖο μὲ τοὺς μισοὺς τουλάχιστο ὡς μέλη του. Ἐάν, μετὰ τὴν τυχὸν σύσταση τῆς ἐνώσεως προσώπων, κάψει νὰ συντρέχει μίχ ἀπὸ τὶς πὺδ πάνω προϋποθέσεις, ἢ ἐνώση προσώπων διαλύεται, χωρὶς ἄλλη διατύπωση. Ἡ ἰδρυτικὴ πράξη τῆς ἐνώσεως προσώπων πρέπει νὰ ἀναφέρει ἀπαραίτητα τὸ σκοπὸ τῆς, δύο ἐκπροσώπους τῆς καὶ τὴ διάρκειά τῆς ποὺ δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἔξάμηνο.

Γιὰ τὶς ἐνώσεις προσώπων ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἀρθρο 20 παρ. 1 ἐδάφ. γ' ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ οἱ διατάξεις γιὰ τὰ σωματεία τῶν ἀρθρῶν 3 παρ. 1α, 7 παρ. 1, 5, 6, 7 καὶ 8 τοῦ νόμου αὐτοῦ.

Γιὰ τὴν ἐκλογή τῶν ἐκπροσώπων τῆς ἐνώσεως προσώπων ἐπιμελεῖται τριμελὲς ἐφορευτικὴ ἐπιτροπή.

3) Δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις εἶναι οἱ Ὀμοσπονδίες καὶ τὰ Ἐργατικὰ Κέντρα. Οἱ Ὀμοσπονδίες εἶναι ἐνώσεις δύο (2) τουλάχιστο σωματείων τοῦ ἴδιου ἢ συναφῶν κλάδων οἰκονομικῆς δραστηριότητος ἢ τοῦ ἴδιου ἢ συναφῶν ἐπαγγελματίων.

Τὰ Ἐργατικὰ Κέντρα εἶναι ἐνώσεις δύο (2) τουλάχιστο σωματείων καὶ τοπικῶν παραρτημάτων ποὺ ἔχουν τὴν ἐξουσίαν τους μέσα στὴν περιφέρεια τοῦ ἀντίστοιχου Ἐργατικοῦ Κέντρου ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸν τόπο ἀπασχόλησης τῶν μελῶν τους.

γ) Τριτοβάθμιες συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις (συνομοσπονδίες) εἶναι ἐνώσεις Ὀμοσπονδιῶν καὶ Ἐργατικῶν Κέντρων.

Ἄρθρο 2.

Καταχώριση συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων.

1. Σὲ κάθε Πρωτοδικεῖο τηρεῖται εἰδικὸ βιβλίο συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων στὸ ὁποῖο καταχωρίζονται τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀρθρῶν 81 Α.Κ., ὁ ἀριθμὸς τῆς δικαστικῆς ἀπόφασης ποὺ ἐγκρίνει ἢ τροποποιεῖ τὸ καταστατικὸ τῆς ὀργάνωσης καὶ σημειώνεται ἢ ἀνεγχομένη δικλυσή τῆς. Μετὰ τὴν ἐγγραφή στὸ παραπάνω βιβλίο ἐπέρχονται τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀρθρῶν 83 Α.Κ.

2. Σὲ κάθε Πρωτοδικεῖο τηρεῖται φάκελλος ποὺ περιέχει τὸ καταστατικὸ κάθε συνδικαλιστικῆς ὀργάνωσης καὶ τὶς τροποποιήσεις του καθὼς καὶ τὰ ἐγγραφα ποὺ ἀναφέρονται στὸ ἀρθρο 13 παρ. 2 τοῦ νόμου αὐτοῦ.

3. Ἀντίγραφα τῶν παραπάνω ἐγγράφων καὶ διεκλιώσεις γιὰ στοιχεῖα ποὺ ἀναφέρονται στὴν παρ. 1 τοῦ ἀρθρῶν αὐτοῦ χορηγοῦνται ἀπὸ τὸ Γραμματεῖο τοῦ Πρωτοδικείου τὸ ὁποῖον ἔχει ἐνωμο συμφέρον.

ΧΑΡΑ

Άρθρο 3.

Βιβλία συνδικαλιστικών οργανώσεων.

1. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις τηρούν τὰ ακόλουθα βιβλία, πού αριθμούνται και θεωρούνται από τὸ Γραμματεῖο τοῦ Πρωτοδικείου τῆς ἔδρας τους πρὶν ἀρχίσουν νὰ χρησιμοποιούνται:

α) Μητρώου μελῶν, ὅπου ἀναγράφονται ἀριθμημένα τὸ δημοσιωκώμενο, τὸ ἐπάγγελμα, ἡ διεύθυνση κατοικίας, ὁ ἀριθμὸς τοῦ βελτίου ταυτότητας, ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐκλογικοῦ συνδικαλιστικοῦ βιβλιαρίου καὶ μέχρι τὴν ἐκδόσῃ του ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου υγείας, τὸ Ταμεῖο ἀσφάλισης καὶ οἱ χρονολογίαι ἐγγραφῆς καὶ διαγραφῆς κάθε μέλους. Προκειμένου γιὰ νομικά πρόσωπα ἀναγράφονται ἡ ἐπωνυμία, ἡ ἔδρα, οἱ ἀριθμοὶ καὶ οἱ χρονολογίαι τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ἐγκρίσεως ἢ τροποποιήσεως τῶν καταστατικῶν τους, οἱ χρονολογίαι ἐγγραφῆς καὶ διαγραφῆς τους, ὁ ἀριθμὸς τῶν γραμμένων μελῶν τους καὶ αὐτῶν πού πῆσαν μέρος στὶς τελευταῖες ἐκλογές.

β) Πρακτικῶν συνεδριάσεων Γενικῶν Συνελεύσεων τῶν μελῶν.

γ) Πρακτικῶν συνεδριάσεων διοικήσεως.

δ) Ταμείου, ὅπου καταχωρίζονται κατὰ χρονολογικὴ σειρὰ ὅλες οἱ εἰσπράξεις καὶ πληρωμές.

ε) Περιουσίας, ὅπου καταγράφονται ὅλα τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς ὀργάνωσης.

2. Γραμματεῖα εἰσπράξεων ἀριθμούνται καὶ θεωροῦνται ἀπὸ τὴν Ἐλεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ, πρὶν ἀπὸ τὴν χρησιμοποίησίν τους.

3. Τὰ μέλη τῆς ὀργάνωσης καὶ ὅποιος ἄλλος ἔχει ἄνεμο συμφέρον ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ πληροφοροῦνται τὰ παραπάνω στοιχεῖα.

Άρθρο 4.

Σκοποὶ συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων.

1. Οἱ συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις ἔχουν σκοπὸ τὴ διαφύλαξη καὶ προαγωγὴ τῶν ἐργασιακῶν, οικονομικῶν, ἀσφαλιστικῶν, κοινωνικῶν καὶ συνδικαλιστικῶν συμφερόντων τῶν ἐργαζομένων.

2. Οἱ συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις ἀπαγορεύεται ν' ἀσχοῦν κερδοσκοπικὴ δραστηριότητα, μποροῦν ὅμως χωρὶς ἐπιδίωξη κέρδους νὰ συνιστοῦν καταναλωτικὸς ἢ πιστωτικὸς συνεταιρισμὸς ἢ νὰ διατηροῦν ἐντευκτήρια καὶ βιβλιοθήκες καὶ νὰ παρέχουν μαθήματα ἐπιμόρφωσης τῶν μελῶν τους. Μποροῦν ἐπίσης νὰ δημιουργοῦν εἰδικὰ κεφάλαια γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση ὀρισμένων ἐκτακτῶν σκοπῶν ἀλληλεγγύης καὶ ἀλληλοβοήθειας τῶν μελῶν τους.

3. Οἱ συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις γιὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν τους δικαιούνται μεταξὺ ἄλλων:

α) Ν' ἀναφέρονται στὶς διοικητικὲς καὶ ἄλλες ἀρχές γιὰ κάθε ζήτημα πού ἀφορᾷ τοὺς σκοποὺς τους, τὰ μέλη τους, τὶς ἐργασιακὲς καὶ γενικότερα ἐπαγγελματικὲς σχέσεις καὶ τὰ συμφέροντα τῶν μελῶν τους.

β) Νὰ καταγγέλλουν καὶ νὰ ἐγκαλοῦν στὶς διοικητικὲς καὶ δικαστικὲς ἀρχές τὶς παραβιάσεις τῆς ἐργατικῆς καὶ ἀσφαλιστικῆς νομοθεσίας καὶ τῶν κανονισμῶν ἢ ὀργανισμῶν πού ἀφοροῦν τὶς ἔδρας ἢ τὰ μέλη τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑ

Άρθρο 5.

Πόροι.

1. Πόροι τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων εἶναι:

α) Τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς, οἱ συνδρομὲς καὶ οἱ ἐθελοντικὲς εἰσφορὲς τῶν μελῶν.

β) Τὰ εἰσοδήματα ἀπὸ τὴν ἀξιοποίηση τῆς περιουσίας τῆς ὀργάνωσης.

γ) Τὰ εἰσοδα δωρεῶν, κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν ὡς καὶ διαφόρων ἐκδηλώσεων καὶ ἑορτῶν.

2. Ὁ τρόπος καθορισμοῦ καὶ τὸ ὕψος τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς καὶ τῶν συνδρομῶν ὀρίζονται ἀπὸ τὸ καταστατικὸ τῆς ὀργάνωσης.

3. Οἱ δωρεὲς καὶ οἱ ἐπιχορηγήσεις πρὸς συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις γίνονται πάντοτε ἐπώνυμα.

4. Ἀπαγορεύεται νὰ δέχονται οἱ συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις εἰσφορὰς καὶ ἐνισχύσεις, ἀπὸ ἐργοδοτὲς ἢ ὀργανώσεις τους, καθὼς καὶ ἀπὸ κομματικὸς ὀργανισμοὺς ἢ ἄλλες πολιτικὲς ὀργανώσεις.

Ἀπὸ τὴν παραπάνω ἀπαγόρευση ἐξαιροῦνται παροχές τοῦ ἐργοδοτῆ γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση κοινωφελῶν σκοπῶν τῆς μοναδικῆς πρωτοβάθμιας συνδικαλιστικῆς ὀργάνωσης, στὴν ὁποία ἀνήκουν οἱ ἐργαζόμενοι σ' αὐτόν, ἢ, ἐφόσον ὑπάρχουν περισσότερες, ἰσομερῶς σὲ ὅλες.

5. Ἡ περιουσία τοῦ σωματείου, πού χρειάζεται γιὰ τὴ στοιχειώδη λειτουργία του, εἶναι ἀκατάσχετη.

Άρθρο 6.

Εἰσπράξη εἰσφορῶν.

1. Οἱ πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις ἔχουν δικαίωμα νὰ εἰσπράττουν τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς, τὶς συνδρομὲς καὶ γενικὰ τὶς εἰσφορὲς τῶν μελῶν τους καὶ μετὰ στὸν ἄλλο ἐργασίας, ἐκτὸς χρόνου ἀπασχόλησης. Ὁ χρόνος αὐτός εἶναι ἐκεῖνος πού στὴ διάρκειά του ὁ ἐργαζόμενος δὲν ἔσπει νὰ προσφέρει τὶς υπηρεσίες του στὸν ἐργοδοτῆ.

2. Οἱ συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις ἔχουν δικαίωμα νὰ εἰσπράττουν τὶς συνδρομὲς τῶν μελῶν τους με σύστημα παρακράτησης καὶ ἀπόδοσης ἀπὸ τὸν ἐργοδοτῆ, τοῦ ὁποῦ οἱ λεπτομέρειες καθορίζονται με Ἐθνικὴ Γενικὴ Συλλογικὴ Σύμβαση Ἐργασίας ἢ ἄμοιας ἐκτασεως ἀπόφαση διαιτησίας.

3. Ἄν μέσα σὲ 3 μῆνες ἀπὸ τὴν ἰσχύ τοῦ νόμου αὐτοῦ δὲν ὑπογραφῆι σχετικὴ Ἐθνικὴ Γενικὴ Συλλογικὴ Σύμβαση Ἐργασίας ἢ δὲν ἐκδοθεῖ ἄμοιας ἐκτασεως ἀπόφαση τῆς διαιτησίας, με Π.Δ. πού ἐκδίδεται με πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ὕστερα ἀπὸ γνώμη ἐκπρωσσωπεντικῶν ὀργανώσεων ἐργαζομένων καὶ ἐργοδοτῶν, ρυθμίζεται προσωρινὰ τὸ σύστημα τῆς εἰσπράξεως καὶ ἀπόδοσης τῶν πρὸ πάντων εἰσφορῶν ἀπὸ τοὺς ἐργοδοτῆς, μέχρι τὴ σύναψη τῆς σχετικῆς ΕΠΣΣΕ ἢ τὴν ἐκδοτὴ ἀπόφασης διαιτησίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ — ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ — ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Άρθρο 7.

Μέλη συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων.

1. Κάθε ἐργαζόμενος, πού ἔχει συμπληρώσει ἕνα ἔτημο μέσα στὸν τελευταῖο χρόνο τὴν ἐπιχείρησιν ἢ ἐκμετάλλευσιν ἢ τὸν κλάδο ἀπασχόλησίν του, ἔχει δικαίωμα νὰ γίνῃ μέλος μίας ὀργάνωσης τῆς ἐπιχείρησίν ἢ ἐκμετάλλευσίν καὶ μίας τοῦ ἐπαγγελματικοῦ κλάδου ἀπασχόλησίν του, ἐφόσον ἔχει τὶς νόμιμες προϋποθέσεις τῶν καταστατικῶν τους.

Ἀνήλικοι καὶ ἀλλοδαποὶ, ἐργαζόμενοι νόμιμα, μποροῦν νὰ εἶναι μέλη συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων.

Ἄν δὲν ὀρίζει διαφορετικὰ τὸ καταστατικὸ, διαγράφεται τὸ μέλος τῆς συνδικαλιστικῆς ὀργάνωσης: 1) πού, χωρὶς νὰ συντρέχει ἀνώτερη εἰς, δὲν πῆρε μέρος στὶς δύο τελευταῖες ἐκλογές γιὰ τὴ διοίκησιν, 2) πού πρὶν ἑξὶ (6) μῆνες ἔχει κάψει με τὴ θέλησή του νὰ ἀπασχολεῖται στὴν ἐπιχείρησιν ἢ στὸν ἐπαγγελματικὸ κλάδο ἀπασχόλησίν του, ἐκτὸς ἐάν τούτο ὀφείλεται στὴν ἐκλογὴ του στὸ Κοινοβούλιο ἢ τὴν Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησιν.

2. Κάθε σωματείο έχει το δικαίωμα να γίνει μέλος της αντίστοιχης Όμοσπονδίας και του αντίστοιχου Έργατικού Κέντρου. Κάθε τοπικό παράρτημα σωματείου ευρύτερης περιφέρειας ή πανελλαδικής έκτασης μπορεί να γίνει μέλος του αντίστοιχου Έργατικού Κέντρου, ύστερα από άποψη της διοίκησης του σωματείου.

Κάθε σωματείο ευρύτερης περιφέρειας ή πανελλαδικής έκτασης που ανήκει στο Έργατικό Κέντρο της περιφέρειας στην οποία βρίσκεται ή έδρα του εκπροσωπείται στη συνέλευση του Έργατικού Κέντρου για το σύνολο των μελών του, αφού αφαιρεθούν μέλη τοπικών παραρτημάτων, που τυχόν υπάρχουν και έχουν εγγραφεί σε άλλα Έργατικά Κέντρα.

3. Κάθε Όμοσπονδία και κάθε Έργατικό Κέντρο έχει το δικαίωμα να γίνει μέλος μιας ομοσπονδίας.

4. Διάταξη καταστατικού συνδικαλιστικής οργάνωσης που απαγορεύει τη συμμετοχή μελών της σε άλλη οργάνωση είναι ισχυρή.

5. Έργαζόμενος ή πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση εγγράφεται στην αντίστοιχη οργάνωση μετά από αίτηση που υποβάλλει στο αρμόδιο ν' αποφασίσει όργανο. Το όργανο αυτό αποφασίζει στην πρώτη μετά την υποβολή της αίτησης συνεδρίασή του.

6. Εάν το αρμόδιο να αποφασίσει την έγγραφη όργανο της συνδικαλιστικής οργάνωσης απορρίψει την αίτηση ή μετά σε ένα μήνα από την υποβολή της για πρωτοβάθμια οργάνωση και Έργατικό Κέντρο και σε δύο μήνες για Όμοσπονδία και τριτοβάθμια οργάνωση δεν έχει γνωσταπονηθεί απόφαση του οργάνου για αποδοχή ή απόρριψη της αίτησης στον αιτούντα, αυτός έχει δικαίωμα να προσφύγει στο αρμόδιο Ειρηνοδικείο και να ζητήσει την έγγραφη, κατά τη διαδικασία των άρθρων 663 και έπ. του Κ. Πολ. Δ.

Ο εργαζόμενος ή η οργάνωση, από την κοινοποίηση της απόφασης του Ειρηνοδικείου που διατάζει την έγγραφη, γίνεται χωρίς άλλη διατύπωση μέλος της αντίστοιχης οργάνωσης. Το δικαστήριο μπορεί να δικτάξει ως ασφαλιστικό μέτρο την προσωρινή έγγραφη του αιτούντα, ύστερα από αίτησή του.

7. Ύστερα από αίτηση μελών της συνδικαλιστικής οργάνωσης ή υπερεκμενής της και έφοσον το αρμόδιο για την έγγραφη νέων μελών όργανο έντελώς αδικαιολόγητα και κατά παράβαση των αρχών της καλής πίστης αρνείται την έγγραφη νέων μελών, το Ειρηνοδικείο με τη διαδικασία των άρθρων 663 και έπ. του Κ. Πολ. Δ. κηρύσσει έκπτωτη τη διοίκηση της οργάνωσης. Στην περίπτωση αυτή το αρμόδιο δικαστήριο διορίζει κατά το άρθρο 69 του Α.Κ. προσωρινή διοίκηση στην οποία αναθέτει το έργο της έγγραφης νέων μελών και της διενέργειας εκλογών για ανάδειξη νέας διοίκησης της οργάνωσης μέσα σε δύο μήνες από το διορισμό της για τις πρωτοβάθμιες και τέσσερις μήνες για τις λοιπές οργάνώσεις.

Άρθρο 8.

Συνέλευση μελών — Άπαρτία —
Λήψη — Προσβολή αποφάσεων.

1. Η συνέλευση των μελών της συνδικαλιστικής οργάνωσης συγκαλείται κατά τους όρους των άρθρων 95 και 96 του Α.Κ. και αποφασίζει για όλα τα θέματα που αφορούν την οργάνωση εκτός αν κατά το καταστατικό υπάρχουν στην αρμοδιότητα άλλου οργάνου της.

2. Με την επίκληση των άρθρων 99 και 100 Α.Κ. όπως και κάθε άλλης διάταξης με την οποία προβλέπεται ειδική άπαρτία και έφοσον το καταστατικό δεν όρίζει διαφορετικά, για να γίνει σύγκληση και για να ληφθεί απόφαση, κατά τις Συνελεύσεις, απαιτείται ή παρουσία τουλάχιστο του ενός τρίτου (1/3) των οικονομικά τακτοποιημένων μελών. Αν δεν υπάρχει άπαρτία κατά την πρώτη σύγκληση συγκαλείται νέα συνέλευση μέσα σε δύο (2) μέχρι δεκαπέντε (15) μέρες

κατά την οποία απαιτείται ή παρουσία τουλάχιστο του ενός τετάρτου (1/4) των οικονομικά τακτοποιημένων μελών. Εάν δεν υπάρχει άπαρτία κατά τη δεύτερη συνέλευση, συγκαλείται μέσα σε δύο (2) μέχρι δεκαπέντε (15) μέρες τρίτη κατά την οποία είναι αρκετή ή παρουσία του ενός πέμπτου (1/5) των οικονομικά τακτοποιημένων μελών.

Απαγορεύεται ή συμμετοχή στις Συνελεύσεις και στις ψηφοφορίες με όποιονδήποτε είδους εξουσιοδότηση.

3. Η Γενική Συνέλευση αποφασίζει πάντοτε με ψηφοφορία, ποτέ όμως δια βοής.

Είναι μυστική κάθε ψηφοφορία που αναφέρεται σε έκλογες διοικητικού συμβουλίου, ελεγκτικής και έφορευτικής επιτροπής και αντιπροσώπων σε δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια οργάνωση, έκλογη δευτεροβάθμιας οργάνωσης για αντιπροσωπευση στην τριτοβάθμια, θέματα εμπιστοσύνης προς τη διοίκηση, έγκριση λογοδοσίας, προσωπικά ζητήματα και κήρυξη άπαρτίας.

Οι αποφάσεις της Συνέλευσης, αν δεν όρίζεται διαφορετικά στο καταστατικό, λαμβάνονται με σχετική κλεισιψηφία των παρόντων.

Σε κάθε περίπτωση μυστικής ψηφοφορίας, αν για την άπαρτία της Συνέλευσης είναι αρκετή ή παρουσία ως και του ενός τετάρτου (1/4) των μελών, είναι σε παρόντα τόσα μέλη όσα να καλύπτουν τον ελάχιστο αυτόν αριθμό, απαιτείται πλειοψηφία των τριών τετάρτων (3/4) των παρόντων.

Απόφαση Συνέλευσης μπορεί να άκυρωθεί αν στη Συνέλευση παραβρέθηκαν πρόσωπα που δεν ήταν μέλη της συνδικαλιστικής οργάνωσης και ή παρουσία τους μπορούσε να επηρεάσει το αποτέλεσμα.

Σε περίπτωση που με απόφαση της διοίκησης συνδικαλιστικής οργάνωσης ή μετά από αίτηση του 1/10 των οικονομικά τακτοποιημένων μελών της συγκαλείται Γενική Συνέλευση για να αποφασίσει την ένοποιήσή της με άλλη όμοιοσυνγελματική οργάνωση, ισχύουν χωρίς την επίκληση των άρθρων 99 και 100 Α.Κ. όσα καθορίζονται παραπάνω στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου αυτού. Η Συνέλευση αυτή αποφασίζει και για την εκχώρηση των περιουσιακών στοιχείων στην ενιαία οργάνωση που θά προκύψει από την ένοπιήση.

4. Αίτηση για την αναγνώριση άκυρότητας απόφασης Συνέλευσης υποβάλλεται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριάντα (30) ημερών από τη λήξη της Συνέλευσης στο Ειρηνοδικείο της περιφέρειας που έδρεύει ή συνδικαλιστική οργάνωση.

Η σχετική αίτηση πρέπει να υποβάλλεται για τις πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργάνώσεις από το 1/50 τουλάχιστο των οικονομικά τακτοποιημένων μελών και για τις λοιπές, αποκλειστικά από όποιονδήποτε συνδικαλιστική οργάνωση που μετέχει, οικονομικά τακτοποιημένη, κατά τη σύγκληση της αίτησης.

Η απόφαση του Ειρηνοδικείου είναι δυνατό να εκκληθεί στο Μονομελές Πρωτοδικείο μέσα σε δέκα μόρες από την επίδοσή της.

Άρθρο 9.

Διοικητικά Συμβούλια.

Έλεγκτικές Έπιτροπές — Αντιπρόσωποι.

1. Η διοίκηση της συνδικαλιστικής οργάνωσης συγκροτείται όπως όρίζει το καταστατικό. Οι ιδιότητες του Πρέσβρου, Αντιπρέσβρου, Γεν. Γραμματέα ή Ταμία δεν επιτρέπεται να συμπύπτουν στο ίδιο πρόσωπο.

Η θητεία των διοικητικών οργάνων δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από 3 χρόνια.

2. Σε κάθε συνδικαλιστική οργάνωση εκλέγεται από τη Γενική Συνέλευση των μελών της ελεγκτική επιτροπή, κατά το καταστατικό της.

Ο αριθμός των μελών της και ο τρόπος λειτουργίας της ορίζονται απ' το καταστατικό της οργάνωσης. Η διάρκεια της θητείας των ελεγκτικών επιτροπών ακολουθεί πάντοτε τη θητεία του διοικητικού συμβουλίου. Οι εκλογές για διοικητικό συμβούλιο και ελεγκτική επιτροπή γίνονται ταυτόχρονα.

Αρμοδιότητα της ελεγκτικής επιτροπής είναι η παρακολούθηση και ο έλεγχος του διοικητικού συμβουλίου ως προς την οικονομική διαχείριση της οργάνωσης.

3. Η Συνέλευση των μελών κάθε πρωτοβάθμιας οργάνωσης εκλέγει τους αντιπροσώπους της για την Ομοσπονδία και το Εργατικό Κέντρο στα όποια συμμετέχει.

Η Συνέλευση κάθε Ομοσπονδίας και κάθε Εργατικού Κέντρου εκλέγει τους αντιπροσώπους της για τη Συνομοσπονδία στην όποια συμμετέχει.

Ο αριθμός των αντιπροσώπων σε κάθε δευτεροβάθμια ή τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση ορίζεται με το ίδιο μέτρο για όλες τις οργάνώσεις, που συμμετέχουν στη δευτεροβάθμια ή τριτοβάθμια οργάνωση. Ο σχετικός υπολογισμός γίνεται με βάση τον αριθμό των μελών που ψήφισαν για την ανάδειξη των αντιπροσώπων στην πρωτοβάθμια οργάνωση.

Σε περίπτωση που προκύπτει κλάσμα μεγαλύτερο από το μισό του αριθμού που αποτελεί το μέτρο, προστίθεται ένας ακόμη αντιπρόσωπος. Δεν αντιπροσωπεύεται η οργάνωση που δει καλύπτει τουλάχιστο το μισό του μέτρου.

Σωματεία των οποίων η αριθμητική δύναμη λόγω της ιδιομορφίας τους καθορίζεται από ειδικό νόμο ή ειδική επιτροπή που είναι ΝΠΔΔ, μπορούν να αντιπροσωπεύονται στις δευτεροβάθμιες οργάνώσεις ανεξάρτητα εάν τα μέλη τους είναι λιγότερα από το μισό του μέτρου που προβλέπει το καταστατικό της δευτεροβάθμιας οργάνωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Άρθρο 10.

Εκλογές.

1. α) Οι εργαζόμενοι μέλη των πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργάνωσης, εκλέγουν τα διοικητικά συμβούλια και τις ελεγκτικές επιτροπές και αντιπροσώπους στις δευτεροβάθμιες οργάνώσεις και εκλέγονται επίσης έφσον έχουν εκπληρώσει τις οικονομικές υποχρεώσεις, που προβλέπονται από τα καταστατικά τους.

β) Τα μέλη των πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργάνωσης δικαιούνται να ψηφίσουν αντιπροσώπους, μόνο για μία Ομοσπονδία και ένα Εργατικό Κέντρο. Αν ανήκουν σε δύο οργάνώσεις επιλέγουν τη μία απ' αυτές, για να εκπλήρουν το δικαίωμά τους αυτό, με δήλωσή τους προς τον πρόεδρο της εφορευτικής επιτροπής των εκλογών. Η δήλωση αυτή δεσμεύει τον εργαζόμενο για όλο το χρόνο της θητείας των αντιπροσώπων που ψήφισε και της θητείας των οργάνων που ψήφισαν οι αντιπρόσωποι της οργάνωσης του.

2. α) Κάθε πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση συμμετέχει με τους αντιπροσώπους της στην εκλογή των οργάνων της διοίκησης της Ομοσπονδίας και του Εργατικού Κέντρου, που ανήκει, και έφσον έχει εκπληρώσει τις οικονομικές υποχρεώσεις, που προβλέπονται από τα καταστατικά τους.

β) Οι πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργάνώσεις αντιπροσωπεύονται στην τριτοβάθμια δια μέσου μιας μόνο δευτεροβάθμιας οργάνωσης.

Η Γενική Συνέλευση των μελών κάθε πρωτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης αποφασίζει αν η αντιπροσωπευτική της στην τριτοβάθμια θα γίνει δια μέσου του Εργατικού Κέντρου ή δια μέσου της Ομοσπονδίας, που τυχόν ανήκει.

Για την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης αρκεί η σχετική πλειοψηφία των παρόντων μελών και η σχετική μυστική ψη-

φοφορία γίνεται στην ίδια συνεδρίαση της Γενικής Συνέλευσης και άμεσα μετά την εκλογή της εφορευτικής επιτροπής, για την εκλογή αντιπροσώπων.

Την απόφαση αυτή και πίνακα των αντιπροσώπων ανακοινώνει με έγγραφό του ο Πρόεδρος της εφορευτικής επιτροπής και στις δύο δευτεροβάθμιες οργάνώσεις, που τυχόν μετέχει η οργάνωση, καθώς επίσης στην αντίστοιχη τριτοβάθμια. Ταυτόχρονα στις ίδιες υπερκείμενες οργάνώσεις αποστέλλει ο δικαστικός αντιπρόσωπος αντίγραφο του μητρώου, που αναφέρεται στην παρ. 2 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 4361/1964, με τα πρόσθετα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 3 παρ. 1 έδαφ. α' του παρόντος νόμου.

Η παραπάνω δέσμευση της συνδικαλιστικής οργάνωσης ισχύει για όλο το χρόνο της θητείας των αντιπροσώπων που ψήφισαν οι αντιπρόσωποι της στη δευτεροβάθμια οργάνωση που επέλεξε.

3. Κάθε δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση εκλέγει αντιπροσώπους μόνο για μία τριτοβάθμια.

4. Οι αντιπρόσωποι στις δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες οργάνώσεις έχουν δικαίωμα να εκλέγονται σε όλα τα έργα διοίκησης, όπως επίσης και στα όργανα που υποκαθιστούν τις συνελεύσεις των οργάνωσης αυτών.

Άρθρο 11.

Διεξαγωγή εκλογών.

1. Οι εκλογές για τα όργανα των συνδικαλιστικών οργάνωσης διεξάγονται από εφορευτική επιτροπή, που ο αριθμός των μελών της και η διαδικασία εκλογής τους ορίζεται από το καταστατικό και προεδρεύεται από τον δικαστικό αντιπρόσωπο. Σε όλη τη διάρκεια της διεξαγωγής των εκλογών μέχρι και την αντικήρυξη των επιτυχόντων μπορεί να παρευρίσκονται ανά ένας αντιπρόσωπος κάθε συνδυασμού.

2. Οι διατάξεις των παραγράφων 2—5 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 4361/1964 εφαρμόζονται και για τις συνδικαλιστικές οργάνωσης του νόμου αυτού.

3. Δικαστικός αντιπρόσωπος ορίζεται Πρωτοδικής ή Ειρηνοδικής έφσον πρόκειται για δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργάνωσης.

Ο δικαστικός αντιπρόσωπος ορίζεται, με αίτηση της οργάνωσης, από τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου της έδρας της από πίνακα όλων των Πρωτοδικών ή Ειρηνοδικών με αλφαβητική σειρά. Υπέρβαση της σειράς επιτρέπεται μόνο για λόγους ανώτερης βίας, που εμβιώνονται από τον Πρόεδρο Πρωτοδικών στην έγγραφη εντολή του στον επόμενο στη σειρά Πρωτοδική ή Ειρηνοδική και για όσο χρόνο διαρκεί η ανώτερη βία.

4. Δικαστικός αντιπρόσωπος ορίζεται Πρωτοδικής ή Ειρηνοδικής έφσον πρόκειται για σωματεία, που έχουν την έδρα τους σε τόπους που έδρευε Πρωτοδικείο. Τα έδαφια δ' και γ' της παρ. 3 εφαρμόζονται ανάλογα.

5. Δικαστικός αντιπρόσωπος στα άλλα σωματεία είναι ο Ειρηνοδικής της περιφέρειας όπου βρίσκεται ή έδρα του σωματείου, στον όποιο κατατίθεται και ή σχετική αίτηση.

6. Δεν απαιτείται ή παρουσία δικαστικού αντιπροσώπου σε εκλογές σωματείων που έχουν την έδρα τους εντός της έδρας του Ειρηνοδικείου και ο αριθμός των μελών τους δεν υπερβαίνει τους (50) κενήντα.

Άρθρο 12.

Σύστημα εκλογών.

1. Η εκλογή των οργάνων της συνδικαλιστικής οργάνωσης γίνεται με το σύστημα της απλής αναλογικής.

2. Οι έδρες του διοικητικού συμβουλίου, της ελεγκτικής επιτροπής και ο αριθμός των αντιπροσώπων κατανομούνται μεταξύ των συνδυασμών και των χωριστών υποψηφίων ανάλογα με την εκλογική τους δύναμη. Το σύνολο των έγκριων

ψηφοδελτίων διαιρείται με τον αριθμό των εδρών του διοικητικού συμβουλίου ή της ελεγκτικής επιτροπής, ή με τον αριθμό των αντιπροσώπων που εκλέγονται.

Το πηλίκον αυτής της διαιρέσεως, παραλειπομένου του κλάσματος, αποτελεί το εκλογικό μέτρο. Κάθε συνδυασμός καταλαμβάνει τόσες έδρες στο διοικητικό συμβούλιο ή την ελεγκτική επιτροπή και εκλέγει: τόσους αντιπροσώπους όσες φορές χωρεί το εκλογικό μέτρο στον αριθμό των έγκυρων ψηφοδελτίων που έλαβε.

3. Χωριστός υποψήφιος που έλαβε το ίδιο ή μεγαλύτερο αριθμό ψήφων από το εκλογικό μέτρο καταλαμβάνει μία έδρα στο όργανο για το οποίο είχε θέσει υποψηφιότητα ή εκλέγεται αντιπρόσωπος έφ'όσον ήταν υποψήφιος για τη θέση αυτή.

4. Συνδυασμός που περιλαμβάνει υποψήφιους λιγότερους από τις έδρες που του ανήκουν, καταλαμβάνει τόσες μόνο έδρες ή εκλέγει: τόσους μόνο αντιπροσώπους, όσοι είναι και οι υποψήφιοί του.

5. Οι έδρες που μένουν άδελθες και ο αριθμός των αντιπροσώπων που δεν καλύπτεται σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων κατανέμονται από μία στους συνδυασμούς εκείνους που έχουν καταλάβει τουλάχιστο μία έδρα ή έχουν εκλέξει έναν αντιπρόσωπο και οι οποίοι συγκυρώνουν υπόλοιπο ψηφοδελτίων μεγαλύτερο από το 1/3 του εκλογικού μέτρου και που πλησιάζουν περισσότερο το εκλογικό μέτρο.

6. Οι έδρες που μένουν άδελθες ή ο αριθμός των αντιπροσώπων που δεν καλύπτεται και μετά την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου κατανέμονται μεταξύ των συνδυασμών που έχουν το μεγαλύτερο υπόλοιπο ψηφοδελτίων από μία έδρα ή από έναν αντιπρόσωπο. Σε περίπτωση ισοδυναμίας γίνεται κλήρωση.

*Άρθρο 13.

Ψηφοφορία — Πρακτικά διαλογής.

1. Η ψηφοφορία γίνεται πάντοτε με την επίδειξη της άστυνομικής ταυτότητας ή άλλου δημόσιου εγγράφου και του εκλογικού συνδικαλιστικού βιβλιαρίου. Στο βιβλιário σημειώνεται από το δικαστικό αντιπρόσωπο ή χρονολογία άρχειας του εκλογικού δικαιώματος του μέλους, ή διάρκεια της θητείας των αντιπροσώπων που ψήφισε, καθώς και η διάρκεια της θητείας των οργάνων που θα ψηφίσουν οι αντιπρόσωποί του. Το γνήσιο των εγγραφών αυτών εθεβαιώνει ο δικαστικός αντιπρόσωπος με την υπογραφή του και τη σφραγίδα της οργάνωσης.

2. Με την επιφύλαξη της παρ. 2 του άρθρου 11 τα πρακτικά διαλογής των ψηφοδελτίων και άνακλησέως των επιτυχόντων, καθώς και το πρωτόκολλο της ψηφοφορίας ως και απόσπασμα πρακτικών για την κατά το άρθρο 10 παρ. 26 απόφαση της Γενικής Συνέλευσης παραδίδονται την επόμενη μέρα μετά το τέλος της εκλογής από το δικαστικό αντιπρόσωπο στο γραμματέα του άρμόδιου Πρωτοδικείου και φυλάσσονται στο φάκελλο της οικείας συνδικαλιστικής οργάνωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

*Άρθρο 14.

Προστασία και διευκολύνσεις συνδικαλιστικής δράσης.

1. Τα όργανα του Κράτους έχουν την υποχρέωση να εφευρίσκουν τα άσπαραίτητα μέτρα για τη διασφάλιση της άνεμπόδιστης άσκησης του δικαιώματος για την ίδρυση και άυτόνομη λειτουργία των συνδικαλιστικών οργάνωσης.

2. Άπαγορεύεται στους εργοδότες, σε πρόσωπα που ένεργούν για λογαριασμό τους και σε οποιοδήποτε τρίτο, να προεξινουν σε οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη που κατατείνει στην παρακώλυση της άσκησης των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων και ιδιαίτερα:

α) να άσκούν έπιρροή στους εργαζομένους, για την ίδρυση ή μη ίδρυση συνδικαλιστικής οργάνωσης,

β) να επέαλλουν ή να παρεμποδίζουν με οποιοδήποτε τρόπο ή μέσω την προαώρηση εργαζομένων σε όρισμένη συνδικαλιστική οργάνωση,

γ) να άπαιτούν από τους εργαζομένους δήλωση συμμετοχής, μη συμμετοχής ή άσχωρήσης από συνδικαλιστική οργάνωση,

δ) να υποστηρίζουν όρισμένη συνδικαλιστική οργάνωση ή με οικονομικά ή με άλλα μέσα,

ε) να επέμβαίνουν με οποιοδήποτε τρόπο στη διοίκηση, στη λειτουργία και στη δράση των συνδικαλιστικών οργάνωσης.

στ) να μεταχειρίζονται με εμμέλεια ή δυσμέλεια τους εργαζομένους, άνάλογα με τη συμμετοχή τους σε όρισμένη συνδικαλιστική οργάνωση.

3. Δεν επιτρέπεται να συμμετάχουν σε συνδικαλιστική οργάνωση εργαζομένων εργοδότες.

Στις δημοσιογραφικές οργάνώσεις που προβλέπεται από τα καταστατικά τους να είναι μέλη και συνταξιούχοι, αυτοί δεν έχουν δικαίωμα να εκλέγουν ή να εκλέγονται στα όργανα του τωματείου που προβλέπονται από το καταστατικό.

4. Είναι άκυρη ή καταγγελλία της σχέσης εργασίας για νόμιμη συνδικαλιστική δράση.

5. Είναι άκυρη ή καταγγελλία της σχέσης εργασίας:

α) των μελών της διοίκησης, σύμφωνα με το άρθρο 92 Α.Κ., της συνδικαλιστικής οργάνωσης,

β) των μελών της προσωρινής, σύμφωνα με το άρθρο 79 Α.Κ., διοίκησης συνδικαλιστικής οργάνωσης που όριζει το δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 69 του Άστικού Κώδικα και

γ) των μελών της διοίκησης που εκλέγονται προσωρινά κατά την ίδρυση συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Η άπαγόρευση ισχύει κατά τη διάρκεια της θητείας και ένα χρόνο μετά τη λήξη της, έκτός αν συνάραχει ένας από τους λόγους της παρ. 10 και διαπιστωθεί κατά τη διαδικασία του άρθρου 15.

6. Η παραπάνω προστασία παρέχεται στην ακόλουθη έκταση:

α) Έάν η οργάνωση έχει ως 200 μέλη προστατεύονται έπιτά μέλη της διοίκησης,

β) εάν η οργάνωση έχει ως 1000 μέλη προστατεύονται εννέα μέλη και

γ) εάν η οργάνωση έχει περισσότερα από 1000 μέλη προστατεύονται ένδεκα.

7. Τη σειρά των μελών που προστατεύονται όριζει το καταστατικό. Έάν το καταστατικό δεν προβλέπει, προστατεύονται κατά σειρά ο Πρόεδρος, Άναπλ. Πρόεδρος ή Άντιπρόεδρος, Γενικός Γραμματέας, Άναπλ. Γενικός Γραμματέας, Ταμίας και οι λοιποί κατά την τάξη της εκλογής.

8. Προστατεύονται επίσης:

Τα πρώτα 21 ιδρυτικά μέλη της πρώτης υπό σύσταση συνδικαλιστικής οργάνωσης της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης ή του επαγγελματικού κλάδου άπασχόλησης έφ'όσον η επιχείρηση στην όποία εργάζονται άπασχολεί από 80 μέχρι 150 εργαζομένους, 25 μέλη αν άπασχολεί πάνω από 150, 30 μέλη αν άπασχολεί πάνω από 300 και 40 μέλη εάν άπασχολεί πάνω από 500. Έφ'όσον οι εργαζόμενοι είναι πάνω από 40 και μέχρι 80, προστατεύονται μέχρι 7 ιδρυτικά μέλη κατά την τάξη υπογραφής της ιδρυτικής πράξης.

Η προστασία αυτή ισχύει για ένα χρόνο από την ημέρα της υπογραφής της ιδρυτικής πράξης. Έάν η υπό σύσταση οργάνωση δεν συσταθεί πραγματικά μέσα σε 6 μήνες από την

υπογραφή της ιδρυτικής πράξης, ή προστασία των ιδρυτικών μελών πύξυι και ισχύει για τὰ μέλη της επόμενης υπό σύσταση οργάνωσης.

9. Με την επιφύλαξη του άρθρου 11 παρ. 3 του Ν. 1256/1982 «για την πολυθεσία, την πολυκαταχώνη και την καθιέρωση ανωτάτου όριου απολαδών στο δημόσιο τμήμα καθώς και για τὸ Ἐλεγκτικό Συνέδριο, τὸ Νομικό Συμβούλιο τοῦ Κράτους και άλλες διατάξεις» δὲν επιτρέπεται μετάθεση τῶν εργαζομένων που ἀναφέρονται στὶς παρ. 5, 6, 7 και 8 χωρίς τὴν συγκατάθεση τῆς ἀντιστοιχῆς συνδικαλιστικῆς οργάνωσης. Ὁ εργοδότης ἔχει δικαίωμα νὰ προσφύγει στὴν ἐπιτροπὴ τοῦ άρθρου 15 που ἀποφασίζει για τὴν ἀναγκαιότητα τῆς μετάθεσης.

10. Ἡ καταγγελία τῆς σχέσης εργασίας τῶν προσώπων, που προστατεύονται σύμφωνα με δσα ἀναφέρονται στὸ ἄρθρο αὐτό, ἐπιτρέπεται μόνον:

α) Ὅταν κατὰ τὴ σύναψη τῆς σύμβασης εργασίας με τὸν εργοδότη ὁ εργαζόμενος τὸν ἐξαπάτησε παρουσιάζοντας ψεύτικα πιστοποιητικά ἢ βιβλία για νὰ προσληφθεῖ ἢ νὰ λάβει μεγαλύτερη αμοιβή.

β) Ὅταν ὁ εργαζόμενος ἀπεκάλυψε βιομηχανικά ἢ ἐμπορικά μυστικά ἢ ζήτησε ἢ δέχτηκε ἀθέμιτα πλεονεκτήματα, κυρίως προμήθειες ἀπὸ τρίτους.

γ) Ὅταν ὁ εργαζόμενος προκάλεσε σωματικές βλάβες ἢ ἐξέδρισε σθεναρὰ ἢ ἀπειλήσε τὸν εργοδότη ἢ τὸν εκπρόσωπο του.

δ) Ὅταν ὁ εργαζόμενος ἐπίμονα και ἀδικαιολόγητα ἀρνήθηκε νὰ ἐκτελέσει τὴν ἐργασία για τὴν ὁποία ἔχει προσληφθεῖ.

ε) Ὅταν ὁ εργαζόμενος δὲν προσέρχεται ἀδικαιολόγητα στὴν ἐργασία του για περισσότερο ἀπὸ 7 μέρες διάστημα ἢ ἐξακολουθεῖ νὰ συμμετέχει σὲ ἀπεργία που κρίθηκε με δικαστικὴ ἀπόφαση μὴ νόμιμη ἢ καταχρηστικὴ.

Ἡ συνδρομὴ κάποιου ἀπὸ τοὺς παραπάνω σπουδαίους λόγους δὲν ἀπαλλάσσει τὸν εργοδότη ἀπὸ τὶς ὑποχρεώσεις που ἔχει σύμφωνα με τὶς διατάξεις τοῦ Ἀστικού Κώδικα και τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας σχετικά με τὴν καταγγελία τῆς σχέσης εργασίας.

Ἄρθρο 15.

Ἐπιτροπὴ Προστασίας Συνδικαλιστικῶν Στελεχῶν.

1. Για τὴν ὑπόψη ἐνὸς ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ άρθρου 14 παρ. 10 ἀποφασίζει πρὶν ἀπὸ τὴν καταγγελία κατὰ πλειοψηφία ἐπιτροπὴ ἢ ὁποία ἀποτελεῖται:

α) Ἀπὸ τὸν Πρόεδρο Πρωτοδικῶν τῆς περιφέρειας ὅπου παρέχει τὴν ἐργασία τοῦ ὁ εργαζόμενος ἢ Πρωτοδικῆ που ὀρίζεται ἀπὸ αὐτὸν με τὴν ἀναφερόμενη στὸ ἄρθρο 11 παρ. 3 ἐδάφ. ε' σειρά για ἐτήσια θητεία.

β) Ἀπὸ ἓναν ἀντιπρόσωπο τοῦ Ἐμποροβιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς περιφέρειας και ἂν δὲν λειτουργεῖ Ἐπιμελητήριο, τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου. Ὅταν ἐκδικάζεται ὑπόθεση που ἀφορᾷ μισθωτὸ βιομηχανίας, ὁ Σύνδεσμος Ἑλληνικῶν Βιομηχανιῶν ἢ ὁ Περιφερειακὸς Σύνδεσμος Βιομηχανιῶν, ὅπου ὑπάρχει, ὑποδειγνὶ ἓναν ἐκπρόσωπο που που συμμετέχει στὴν Ἐπιτροπὴ ἀντὶ τοῦ εκπροσώπου τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

γ) Ἀπὸ ἓναν ἐκπρόσωπο τῶν εργαζομένων που ὑποδειγνὶ ἢ πὸ ἀντιπροσωπευτικὴ τριτοβάθμια οργάνωση.

2. Τὸ πρῶτο δεκαπενθήμερο τοῦ Ἰανουαρίου κάθε χρόνο ὁ Πρόεδρος κάθε Πρωτοδικείου καλεῖ τὶς παραπάνω οργανώσεις νὰ ὑποδείξουν μέσα στὸν Ἰανουάριο ἓναν τακτικὸ και ἓναν ἀναπληρωματικὸ ἐκπρόσωπο για τὸ ἐρχόμενο ἡμερολογιακὸ ἔτος.

Ἐὰν οἱ παραπάνω οργανώσεις δὲν ὑποδείξουν ἐκπρόσωπους, ὁ Πρόεδρος ὀρίζει μέσα στὸ πρῶτο 10ήμερο τοῦ Φεβρουαρίου ἓναν εργοδότη και ἓναν ἀναπληρωματικὸ του καθώς και ἓναν εργαζόμενο και ἓναν ἀναπληρωματικὸ του και με ἀπόφασή του συγκατεῖ τὴν Ἐπιτροπὴ Προστασίας Συνδικαλιστικῶν Στε-

λεχῶν τῆς περιφέρειας του. Ἐκασ ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δικαστικῆς γραμματείας ὀρίζεται γραμματεὸς τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συγκαλεῖται ἀπὸ τὸν πρόεδρο με αἴτηση τοῦ εργοδότη που κατατίθεται στὴ γραμματεία τοῦ δικαστηρίου μέσα σὲ ὀκτὼ (8) μέρες ἀπὸ τὴν ὑποβολὴ τῆς αἴτησης και συζητεῖ τὴν ὑπόθεση ἐφαρμόζοντας ἀνάλογα τὶς διατάξεις τοῦ άρθρου 739 ἔως 759 τοῦ Κώδικα Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει ὑποχρέωση νὰ ἐκδῶσει τὴν ἀπόφασή της μέσα σὲ δέκα (10) μέρες ἀπὸ τὴ μέρα τῆς συνεδρίασης.

Ἄρθρο 16.

Δημοκρατία στοὺς τόπους εργασίας.

1. Ἡ ἐργασία ἀποτελεῖ δικαίωμα και προστατεύεται ἀπὸ τὸ Κράτος. Οἱ εργαζόμενοι και οἱ συνδικαλιστικὲς τους οργανώσεις προστατεύονται κατὰ τὴν ἀσκηση κάθε συνδικαλιστικοῦ δικαιώματος και στὸν τόπο ἐργασίας.

2. Τὰ σωματεία δικαιούνται νὰ ἔχουν πίνακες ἀνακοινώσεων για τοὺς σκοποὺς τους στοὺς τόπους εργασίας και σὲ χώρους που συμφωνοῦν ἔ κάθε εργοδότης και ἡ διοίκηση τοῦ σωματείου.

3. Οἱ τακτικὲς ἢ ἔκτακτες συνελεύσεις τῆς πὸ ἀντιπροσωπευτικῆς συνδικαλιστικῆς οργάνωσης συνέρχονται ἐκτὸς χρόνου ἀπασχόλησης ὅπως ἀναφέρεται στὴν παρ. 1 τοῦ άρθρου 6 σὲ κατάλληλο χώρο τοῦ τόπου εργασίας, ἐκτὸς τῶν χώρων παραγωγῆς, που εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ διαθέτει ὁ εργοδότης, ἐφόσον ὑπάρχει ἡ δυνατότητα αὐτῆ και ἄρσσον ἡ ἐκμετάλλευση ἀπασχολεῖ τωλάχιστο ὀδόντα εργαζομένους. Ὁ εργοδότης που ἔχει τὴν παραπάνω ὑποχρέωση μπορεί ἐναλλακτικὰ νὰ καραχωρήσει ἢ νὰ μισθώσει κατάλληλο χώρο σὲ ἀκτίνα μέχρι 1.000 μέτρα ἀπὸ τὸν τόπο ἐργασίας.

4. Ὁ εργοδότης ἢ ἐξουσιοδοτημένος ἐκπρόσωπὸς του ἔχει τὴν ὑποχρέωση νὰ συναντᾶται με τοὺς εκπροσώπους τῶν συνδικαλιστικῶν οργάνωσεων μετὰ ἀπὸ αἴτησή τους τωλάχιστο μιὰ φορὰ τὸ μήνα και νὰ μεριμνᾷ για τὴν ἐπίλυση τῶν θεμάτων που ἀπασχολοῦν τοὺς εργαζομένους ἢ τὴν οργάνωσή τους.

5. Ὁ εργοδότης τοῦ ὁποίου ἡ ἐκμετάλλευση ἀπασχολεῖ περισσότερους ἀπὸ ἑκατὸ (100) εργαζομένους ἔχει ὑποχρέωση νὰ διαθέτει κατάλληλο χώρο για γραφεῖο στὸν τόπο εργασίας στὴ συνδικαλιστικὴ οργάνωση τῆς ἐπιχειρήσεως που ἔχει τὰ περισσότερα μέλη για τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν συνδικαλιστικῶν σκοπῶν της ἐφόσον ζητηθεῖ και σύμφωνα με τὶς δυνατότητές του.

6. Οἱ συνδικαλιστικὲς οργάνώσεις κάθε βαθμοῦ ἔχουν δικαίωμα νὰ διενέχουν ἀνακοινώσεις τους μέσα στὸν χώρο ἐργασίας ἐκτὸς χρόνου ἀπασχόλησης, ὅπως ἀναφέρεται στὴν παρ. 1 τοῦ άρθρου 6.

7. Ἐκπρόσωποι τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ σωματείου τῆς ἐπιχειρήσεως και, ἂν δὲν ὑπάρχει σωματεῖο, τοῦ ἐργατικοῦ κέντρου τῆς περιοχῆς, δικαιούνται νὰ παρευρίσκονται κατὰ τὴν ἐπιθεώρηση που ἐνεργοῦν τὰ ἀρμόδια ὀργανα τοῦ Ἰπουργείου Ἐργασίας και νὰ ὑποβάλλουν τὶς παρατηρήσεις τους.

8. Ὁ ἀρμόδιος ἐπιθεωρητὴς ἐργασίας ἀποφινεται, ἀνι προκῶψει διαφωνία στὶς περιπτώσεις 2, 3, 5 και 7 τοῦ άρθρου αὐτοῦ, με αἰτιολογημένη ἀπόφασή του μέσα σὲ δέκα: (10) μέρες ἀπὸ τὴν προσφυγή σ' αὐτὸν τοῦ εργοδότη ἢ τῆς συνδικαλιστικῆς οργάνωσης. Ἐὰν ὁ εργοδότης δὲν συμφωνοῦνεται με τὴν ἀπόφαση τοῦ ἐπιθεωρητῆ, αὐτὸς τοῦ ἐπιβῆλλει για κάθε παράβαση τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου αὐτοῦ και για κάθε ἀρνητικὴ συμμόρφωσης τοῦ εργοδότη πρόστιμο ἀπὸ δρχ. 5.000 μέχρις 100.000 ὑπὲρ τῆς Ἐργατικῆς Ἐπίσης που εἰσπράττεται σύμφωνα με τὶς διατάξεις τοῦ ΚΕΔΕ.

9. Ὁ εργοδότης ἔχει δικαίωμα ν' ἀπῆσει ἀνακοπὴ στὸ Εἰρηνοδικεῖο τοῦ τόπου τῆς εργασίας κατὰ τῆς ἀπόφασης ἐπιβολῆς προστίμου ἀπὸ τὸν ἐπιθεωρητὴ ἐργασίας. Τὸ Εἰρηνοδικεῖο δικάζει με τὴ διαδικασία τῶν άρθρων 663 και ἐπ. τοῦ Κώδικα Πολιτικῆς Δικονομίας.

Άρθρο 17.

Συνδικαλιστικές άδειες.

1. Ο εργοδότης έχει την υποχρέωση να διευκολύνει τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων, των ελεγκτικών επιτροπών και τους αντιπροσώπους των πρωτοβάθμιων στις δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Την ίδια υποχρέωση έχει για τα διοικητικά συμβούλια, τις ελεγκτικές επιτροπές και τους αντιπροσώπους των δευτεροβάθμιων στις τριτοβάθμιες, όπως και για τα διοικητικά συμβούλια και τις ελεγκτικές επιτροπές των τριτοβάθμιων οργανώσεων.

2. Ο εργοδότης έχει την υποχρέωση να παρέχει:

α) Στα μέλη της Έκτελεστικής Επιτροπής της πιο αντιπροσωπευτικής τριτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης άδεια απουσίας δυο χρόνο διαρκεί ή ημετεία τους.

β) Στα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων των πιο αντιπροσωπευτικών δευτεροβάθμιων οργανώσεων άδεια απουσίας έως 9 μέρες το μήνα και έως 15 για τον Πρόεδρο, Αντιπρόεδρο, Γεν. Γραμματέα και Ταμία.

γ) Στους Πρόεδρο, Αντιπρόεδρο, Γενικό Γραμματέα των πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων άδεια απουσίας έως 5 μέρες το μήνα αν τα μέλη τους είναι 500 και πάνω, και ως τρεις μέρες αν είναι λιγότερα.

δ) Στους αντιπροσώπους στις δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες οργανώσεις άδεια απουσίας για όλη τη διάρκεια συνεδρίων που συμμετέχουν.

3. Οι αναφερόμενες στην παράγραφο 2 άδειες απουσίας περιορίζονται σε τριάντα (30) μέρες το χρόνο για τα μέλη της Έκτελεστικής Επιτροπής, άλλοιως του Προεδρείου των μη αντιπροσωπευτικών τριτοβάθμιων οργανώσεων και στο 1/3 του αναφερόμενου στα άρθρα β' και γ' χρόνου προκειμένου για την αμέσως επόμενη, της πιο αντιπροσωπευτικής, οργάνωση.

4. Ο χρόνος απουσίας των εργαζομένων κατά τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου θεωρείται: χρόνος πραγματικής εργασίας για όλα τα δικαιώματα που απορρέουν από την εργασιική και ασφαλιστική σχέση εκτός από το δικαίωμα λήψεως αποδοχών για τον αντίστοιχο χρόνο.

Οι ασφαλιστικές εισφορές συνδικαλιστικών στελεχών για το χρόνο της συνδικαλιστικής άδειάς τους καταβάλλονται από την οργάνωσή τους.

5. Για κάθε διαφωνία σχετική με την εφαρμογή των διατάξεων αυτού του άρθρου αποφασίζει, ύστερα από αίτηση της μίας ή της άλλης πλευράς, ή Επιτροπή του άρθρου 15 αυτού του νόμου.

Άρθρο 18.

Ρύθμιση συνδικαλιστικών δικαιωμάτων.

1. Οι διατάξεις των άρθρων 14, 15, 16, 17 αποτελούν ελάχιστα συνδικαλιστικά δικαιώματα.

2. Ρυθμίσεις ευνοϊκότερες για την άσκηση των δικαιωμάτων αυτών που έχουν ήδη αποκτηθεί ή θα αποκτηθούν με συμφωνία μισθωτών και εργοδοτών ή με Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας ή Διαιτητικές Αποφάσεις υπερτίθουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'.

Α Π Ε Ρ Γ Ι Α

Άρθρο 19.

Δικαίωμα άπεργίας.

1. Η άπεργία αποτελεί δικαίωμα των εργαζομένων που αποκτάται από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις α) ως μέσο για τη διαφύλαξη και προαγωγή των οικονομικών, εργασιακών, συνδικαλιστικών και ασφαλιστικών συμφερόντων των εργαζομένων και ως εκδήλωση αλληλεγγύης για τους αυτούς

σκοπούς και β) ως εκδήλωση αλληλεγγύης εργαζομένων επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων που εξαρτώνται από πολυεθνικές εταιρείες προς εργαζομένους σε επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις ή στην έβρα της ίδιας πολυεθνικής εταιρείας, και εφόσον η έκταση της άπεργίας των τελευταίων θα έχει άμεσες επιπτώσεις στα οικονομικά ή εργασιακά συμφέροντα των πρώτων.

Η άπεργία στην περίπτωση β' κηρύσσεται μόνο από την πιο αντιπροσωπευτική τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση.

Για την άσκηση του δικαιώματος της άπεργίας απαιτείται προειδοποίηση του εργοδότη ή της συνδικαλιστικής του οργάνωσης 24 τουλάχιστο ώρες πριν από την πραγματοποίησή της.

2. Η άπεργία των εργαζομένων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο δημόσιο, στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, στις επιχειρήσεις δημοσίου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας, ή λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου, επιτρέπεται μετά από την τήρηση της διαδικασίας των άρθρων 20 παρ. 2 και 21 του παρόντος.

Επιχειρήσεις δημοσίου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας, ή λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου, χαρακτηρίζονται οι επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις:

α) Παροχής υγειονομικών υπηρεσιών από νοσηλευτικά έν γένει ιδρύματα.

β) Διύλισης και διανομής ύδατος.

γ) Παραγωγής και διανομής ηλεκτρικού ρεύματος ή κυκλώματος αερίου.

δ) Παραγωγής ή διύλισης ακάθαρτου πετρελαίου.

ε) Μεταφοράς προσώπων και αγαθών από την ξηρά, τη θάλασσα και τον αέρα.

στ) Τηλεπικοινωνιών και ταχυδρομείων, Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης.

ζ) Αποχέτευσης και άπχρωγής ακάθαρτων υδάτων και λυμάτων.

η) Φορτωφόρτωσης και αποθήκευσης εμπορευμάτων στα λιμάνια.

Άρθρο 20.

Κήρυξη άπεργίας.

1. Η άπεργία στις πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις κηρύσσεται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης. Για ολιγόωρες στάσεις εφόσον δεν πραγματοποιούνται την ίδια μέρα ή μέσα στην ίδια εβδομάδα άρκει απόφαση του διοικητικού συμβουλίου εκτός αν το καταστατικό όρίζει διαφορετικά. Η άπεργία στις πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις εύρτερης περιφέρειας ή πανελλαδικής έκτασης κηρύσσεται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου, εκτός αν το καταστατικό όρίζει διαφορετικά.

Η άπεργία στις δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις κηρύσσεται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου εκτός εάν το καταστατικό τους όρίζει διαφορετικά.

Ένώσεις προσώπων, κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγρ. 3 περίπτωση γ', ύποπερίπτωση γγ', μπορούν να άσκήσουν το δικαίωμα άπεργίας ύστερα από απόφαση, με μυστική ψηφοφορία, της πλειψηφίας των εργαζομένων σε εκμετάλλευση, επιχείρηση, δημόσια ύπηρεσία, Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α. Για τους εργαζομένους σε εκμετάλλευση, επιχείρηση, δημόσια ύπηρεσία, Ν.Π.Δ.Δ. ή Ο.Τ.Α., εάν δεν ύπάρχει ένωση προσώπων ή επιχειρησιακό σωματείο ή κλαδικό σωματείο με μέλη τους περισσότερους από αυτούς, την απόφαση για άπεργία μπορεί να πάρει το πιο αντιπροσωπευτικό Έργατικό Κέντρο της περιοχής που εργάζονται.

Εργαζόμενοι του κλάδου ή της επιχείρησης που δεν είναι μέλη της συνδικαλιστικής οργάνωσης που κήρυξε άπεργία μπορούν να λάβουν μέρος σ' αυτή.

2. Προκειμένου για εργαζομένους του άρθρου 19 παρ. 2 κήρυξη άπεργίας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί πριν περάσουν τέσσερις (4) πλήρεις ημέρες από τη γνωστοποίηση των αιτημάτων και των λόγων που τα θεμελιώνουν με έγγραφο που κοινοποιείται με δικαστική επίμελητη στον εργοδότη ή στους εργοδότες, στο Υπουργείο το οποίο άσκει τη σχετική εποπτεία και στο Υπουργείο Εργασίας.

Η άπεργία δεν μπορεί ν' αφορά αιτήματα διάφορα από εκείνα που γνωστοποιήθηκαν.

Άρθρο 21.

Προσωπικό ασφαλείας.

1. Η συνδικαλιστική οργάνωση ή οποία κηρύττει άπεργία φροντίζει κατά τη διάρκεια της άπεργίας να υπάρχει το αναγκαίο προσωπικό για την άσφάλεια των εγκαταστάσεων της επιχείρησης και την πρόληψη καταστροφών ή ατυχημάτων.

2. Κατά τη διάρκεια της άπεργίας οι συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων, που αναφέρονται στο άρθρο 19 παρ. 2, πρέπει να διαθέτουν εκτός από το προσωπικό της παραγράφου 1 και το αναγκαίο προσωπικό για την αντιμετώπιση στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου.

Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις γνωστοποιούν μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του μηνός Ιανουαρίου κάθε χρόνο στον εργοδότη, στο έποπτεούν Υπουργείο και στο Υπουργείο Εργασίας με δικαστική επίμελητη τον αριθμό και τις ειδικότητες του προσωπικού που θα διαθέτουν κατά την ενδεχόμενη άσπιση του δικαιώματος της άπεργίας κατά τη διάρκεια του χρόνου.

Σε περίπτωση που ο εργοδότης διαφωνεί για τον αριθμό και τις ειδικότητες του αναγκαίου προσωπικού ή η οργάνωση δεν υποβάλλει κατάσταση προσωπικού ύστερα από αίτηση του εργοδότη, η Έπιτροπή του άρθρου 15 άποφασίζει μέσα στο δεύτερο δεκαπενθήμερο του ίδιου μηνός, ενώ σε περίπτωση έκτακτης και άπρόδλεπτης άνάγκης άποφασίζει μόνος ο Πρόεδρος της Έπιτροπής αυτής.

Κατά τη διάρκεια της άπεργίας μπορεί η συνδικαλιστική οργάνωση ή ο εργοδότης να ζητήσει από την Έπιτροπή του άρθρου 15 την τροποποίηση της αρχικής καταστάσεως προσωπικού άσφαλείας με βάση τις συνθήκες που έχουν δημιουργηθεί.

Άρθρο 22.

Άπαγόρευση προσλήψεων άπεργοσπαστών.

Άπαγόρευση άνταπεργίας - νομιμότητα άπεργίας.

1. Άπαγορεύεται κατά τη διάρκεια νόμιμης άπεργίας η πρόσληψη άπεργοσπαστών.

2. Άπαγορεύεται η άνταπεργία (lock-out).

3. Δεν επιτρέπεται η δικαστική άπαγόρευση άπεργίας με άσφαλιστικά μέτρα.

4. Για διαγραφές που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 19—22 άποφασίζει το Μονομελές Πρωτοδικείο της έδρας της συνδικαλιστικής οργάνωσης που έχει κηρύξει την άπεργία, κατά τη διαδικασία των άρθρων 663 έως 676 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Σε έπείγουσες περιπτώσεις οι πρόεδροι των έργοδων πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων δικαστηρίων προσδιορίζουν σύντομη δικάστημη και συντέμνουν τις προθεσμίες έπίδοσης των δικόγραφων, ώστε η συζήτηση να πραγματοποιηθεί μέσα σε πέντε (5) μέρες από την κατάθεσή τους, ανεξάρτητα από τον αριθμό των υποθέσεων που έκκρεμούν.

Η προθεσμία της έφσεως είναι τρεις (3) μέρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'.

ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 23.

1. Ο εργοδότης και οι εκπρόσωποί του, ως και οποιοσδήποτε τρίτος, που παραβαίνει τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 2 και 3 του νόμου αυτού, τιμωρούνται με φυλάκιση ή και με χρηματική ποινή μέχρι 5.000.000 δραχμών, και έφσον δεν προβλέπεται βαρύτερη ποινή από άλλη διάταξη.

2. Ο εργοδότης και οι εκπρόσωποί του, που παραβαίνουν τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 5, 8 και 9 ή που άρνοούνται την πραγματική άσπσχόληση εργαζομένου που η άπόλυσή του έχει κριθεί άκυρη με δικαστική άπόφαση ή που άρνοούνται την επαναπρόσληψη και πραγματική άσπσχόληση των εργαζομένων που αναφέρονται στο άρθρο 24, τιμωρούνται με φυλάκιση ή και με χρηματική ποινή μέχρις 1.000.000 δρχ. για κάθε παράβαση ή άρνηση.

3. Οποιοσδήποτε παραποιεί ή νοθεύει το αποτέλεσμα έλλογων για την άνάδειξη συλλογικών οργάνων ή αντιπροσώπων οποιασδήποτε συνδικαλιστικής οργάνωσης τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστο τριών μηνών και εάν πρόκειται για μέλος έφορευτικής έπιτροπής με φυλάκιση τουλάχιστο έξη μηνών.

4. Οποιας χρησιμοποιεί την έπωνυμία ή άντιποιείται την εκπροσώπηση συνδικαλιστικής οργάνωσης χωρίς δικαίωμα, για δικό του όφελος, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρις έτους, άν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη διάταξη.

5. Οποιος έμποδίζει με πωματική ή ψυχολογική βία τις συνεδριάσεις της δικίκτης ή τις συνελεύσεις μελών συνδικαλιστικών οργάνωσης τιμωρείται με φυλάκιση μέχρις έτους, άν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη διάταξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'.

ΜΕΤΑΡΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24.

Άπακατάσταση συνδικαλιστών.

1. Μέλη δικίκτης ως και έθρυτικά μέλη συνδικαλιστικών οργάνωσης μέσα στα όρια των παρ. 6 και 8 του άρθρου 14 που έχουν άπολυθεί μετά την ισχύ του νόμου 330/1976 επαναπροσλαμβάνονται στην επιχείρηση, ή οποία έχει καταγγελθεί τη σύμβαση εργασίας τους, χωρίς άλλη διατύπωση.

Η διάταξη του έδαρ. α' δεν εφαρμόζεται εάν η καταγγελία της σύμβασης έγινε για παράβαση ποινικού νόμου, εκτός των διατάξεων του νόμου 330/1976 και του άρθρου 332 Π.Κ., για την οποία έχει εκδοθεί δικαστική άπόφαση.

2. Το πρώτο έδάφιο της παρ. 1 εφαρμόζεται και για τους εργαζομένους των οποίων οι συμβάσεις εργασίας έχουν καταγγελθεί κατά τις διατάξεις του άρθρου 38 του Ν. 330/1976 έφσον ήσαν άνεργοι κατά την 1.4.1982 και έξτκολουθούν ή κατέστησαν άνεργοι μέχρι τη δημοσίευση αυτού του νόμου, χωρίς ύπαιτιότητά τους ή η εργασία τους μειονεκτεί σοβαρά σε σχέση με εκείνη από την οποία άπολύθηκαν.

3. Εργαζόμενοι, των οποίων οι συμβάσεις εργασίας έχουν καταγγελθεί μετά την ισχύ του νόμου 330/1976, ένα μήνα πριν κηρυχθεί η άπεργία, κατά τη διάρκεια της και μέσα σε δυο μήνες μετά από τη λήξη της άπεργίας στην οποία έλαβαν μέρος στην επιχείρηση ή τον κλάδο άσπσχόλησής τους επαναπροσλαμβάνονται στην επιχείρηση, ή οποία έχει καταγγελθεί τη σύμβαση εργασίας τους, χωρίς άλλη διατύπωση, έφσον ήσαν άνεργοι κατά την 1.4.1982 και έξτκολουθούν ή κατέστησαν άνεργοι μέχρι τη δημοσίευση αυτού του νόμου χωρίς ύπαιτιότητά τους ή η εργασία τους μειονεκτεί σοβαρά σε σχέση με εκείνη από την οποία άπολύθηκαν.

Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται: εάν έχει κριθεί με δικαστική απόφαση ότι: ή απόλυση δεν έγινε για συνδικαλιστικούς λόγους ή αν πρόκειται για εποχικά απασχολούμενους, όπως αυτό προκύπτει από τη φύση της παραγωγικής λειτουργίας της επιχείρησης.

Η διάταξη του άρθρ. 8' της παρ. 1 ισχύει και στις περιπτώσεις της παραγράφου αυτής.

4. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται οι παράγραφοι 1, 2 και 3 άρθρ. γ' αν έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση σε βάρος του εργαζομένου ή επαναπρόσληψη έχει την έννοια αναγκαστικής σύναψης νέας σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου.

5. Ο εργοδότης έχει την υποχρέωση να επαναπροσλάβει τον εργαζόμενο που έχει απολυθεί κατά τις παρ. 1, 2 και 3 και εφόσον ο εργαζόμενος του κοινοποιήσει σχετική έγγραφη δήλωση με δικαστικό επίμελητή μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία 60 ημερών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Η προθεσμία αυτή αρχίζει μετά το τέλος της εκκρεμοῦς ποινικής δίχης για τις περιπτώσεις των παρ. 1 άρθρ. β' και 3 άρθρ. γ' του άρθρου αυτού.

6. Αν οι εργαζόμενοι που θα υπερέβαιναν τη βήλωτη επαναπρόσληψη της παραγράφου 4 υπερέβαινον το 5% αλλά όχι το 10% των απασχολούμενων στην επιχείρηση, ο εργοδότης έχει την υποχρέωση να τους επαναπροσλάβει: ιδιαίρώς κατά μήνα μέσα σ' ένα εξάμηνο από το τέλος της προθεσμίας υποβολής της παραπάνω βήλωτης. Αν υπερέβαινον το 10% και για το ποσοστό πέραν του 10% και μέχρι 20% προσλαμβάνονται: ισομερώς κατά μήνα μέσα στον επόμενο χρόνο. Η πρόσληψη γίνεται με τη σειρά υποβολής της παραπάνω βήλωτης και με προτίμηση των εργαζομένων της παρ. 1, στη συνέχεια της παρ. 2 και τέλος της παρ. 3. και μετά σε κάθε ομάδα με προτίμηση όσων είχαν μεγαλύτερη προϋπηρεσία στην επιχείρηση. Εκείνοι που δεν καλύπτονται από τα παραπάνω ποσοστά έχουν δικαίωμα προτίμησης σε μελλοντικές τυχόν προσλήψεις.

Αποζημιώσεις που έχουν τυχόν καταβληθεί δεν επιστρέφονται: από τους επαναπροσλαμβανόμενους.

7. Για διαφορές που προκύπτουν σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού, αποφασίζει το Μονομελές Πρωτοδικείο είτε του τόπου της έδρας της επιχείρησης είτε του τόπου παροχής της εργασίας με τη διαδικασία των άρθρων 663-676 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Οι διατάξεις του δευτέρου άρθρου της παρ. 4 του άρθρου 22 εφαρμόζονται ανάλογα.

8. Στις περιπτώσεις της παρ. 6 αν η επιχείρηση που υποχρεώνεται στην επαναπρόσληψη βρίσκεται σε προφανή οικονομική άνωμαχία ν' αντικαταστήσει τις πρόσθετες δαπάνες από τις επαναπροσλήψεις μπορεί να υπαχθεί με απόφαση του Υπουργού Εργασίας στα προγράμματα του ΟΑΕΔ για την επίδοτηση δημιουργίας νέων θέσεων απασχόλησης, με βάση τους όρους και ύστερα από τη διαδικασία που όριζει το κάθε πρόγραμμα.

Άρθρο 25.

Έγγραφοι μελών — Έκκαθάριση μητρώων.

1. Επί ένα χρόνο από τη δημοσίευση αυτού του νόμου εάν το όργανο που είναι αρμόδιο κατά το καταστατικό της ή με εξουσιοδότηση του οργάνου αυτού το Προεδρείο της ν' αποφασίζει την έγγραφη μελών σε οποιαδήποτε οργάνωση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 δεν δεχτεί την αίτηση του εργαζομένου ή της οργάνωσης που θέλει να εγγραφεί ή μέσα σε 10 μέρες από την υποβολή της για πρωτοβάθμια οργάνωση και 20 μέρες για δευτεροβάθμια ή τριτοβάθμια δεν έχει γνωστοποιηθεί ή απόφαση για την αποδοχή ή απόρριψη της αίτησης στον αίτούντα, αυτός έχει δικαίωμα να προσφύγει στο αρμόδιο Ειρηνοδικείο και να ζητήσει την έγγραφη κατά τη διαδικασία των άρθρων 663 και επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Οι λοιπές διατάξεις της παρ. 6 και η παρ. 7 του άρθρου 7 εφαρμόζονται ανάλογα.

Η προθεσμία της παρ. 7 του άρθρου 7 ορίζεται σε 45 μέρες για τις πρωτοβάθμιες και 75 μέρες για τις λοιπές οργάνώσεις.

Οι διατάξεις του άρθρου 22 παρ. 4 εφαρμόζονται ανάλογα.

2. Ένα τουλάχιστον μήνα πριν από την πρώτη μετά την έναρξη εφαρμογής αυτού του νόμου συνέλευση κάθε συνδικαλιστικής οργάνωσης, ή διοικητή της οφείλει να προβεί στην εκκαθάριση του μητρώου των μελών της σύμφωνα με όσα ορίζονται στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 7 και 3 του άρθρου 28 του νόμου αυτού. Για την περίπτωση μη συμμόρφωσης της διοίκησης ως και για διαφορές που μπορεί να προκύψουν αποφασίζει το αρμόδιο Ειρηνοδικείο και εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 7 παρ. 7 και 22 παρ. 4 του νόμου αυτού.

Άρθρο 26.

Άμεση εφαρμογή αναλογικής.

1. Η Συνέλευση των μελών κάθε συνδικαλιστικής οργάνωσης μπορεί να αποφασίζει την άμεση εφαρμογή των σχετικών με τις εκλογές διατάξεων του νόμου αυτού. Η συνέλευση, που θα αποφασίσει σχετικά και σε καταρατική περίπτωση θα προχωρήσει στην εκλογή εφορευτικής επιτροπής και στη συνέχεια στην εκλογή του διοικητικού συμβουλίου της ελεγκτικής επιτροπής και αντιπροσώπων, συγκαλείται ύστερα από έγγραφη αίτηση του 1/10 των μελών της προς το αρμόδιο για τη σύγκλησή της όργανο σύμφωνα με το καταστατικό της οργάνωσης.

Αν σε 15 μέρες δεν γνωστοποιηθεί στον πρώτο από τους αίτούντες με έγγραφο του αρμόδιου οργάνου ή αποδοχή της αίτησης ή δεν κοινοποιηθεί και δημοσιευθεί, όπως ορίζεται στην παράγραφο 4 αυτού του άρθρου, ή πρόσκληση για συνέλευση, το Μονομελές Πρωτοδικείο της έδρας της οργάνωσης εξουσιοδοτεί τους αίτούντες ή ορισμένους από αυτούς και ύστερα από αίτησή τους που συζητείται με τη διαδικασία των άρθρων 739 και επ. του Κ. Πολ. Δ. να συγκαλέσουν αυτοί τη Γενική Συνέλευση και ρυθμίσει την προεδρία της.

Η Συνέλευση αποφασίζει με σχετική πλειοψηφία των παρόντων μελών της και με τις απαραίτες που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 8 του νόμου αυτού χωρίς την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 99 του Αιτιολογικού Κώδικα.

2. Αν η Συνέλευση αποφασίζει άρνητικά συγκαλείται κανονικά ή ζητείται των οργάνων με την επιφύλαξη του άρθρου 9 παράγραφος 1 άρθρο β'.

Αν πρόκειται για συνέλευση πρωτοβάθμιας οργάνωσης, στην περίπτωση αυτή, άμεσως μετά την ανακοίνωση της άρνητικής της απόφασης καλείται από τον πρόεδρό της ν' αποφασίσει: εάν θ' αντιπροσωπευθεί στην τριτοβάθμια οργάνωση δια μέσου του Εργατικού Κέντρου ή της Ομοσπονδίας, που τυχόν ανήκει. Η παρ. 2β του άρθρου 10 εφαρμόζεται κατά τα λοιπά ανάλογα.

Σε περίπτωση που δεν πραγματοποιηθεί η Συνέλευση των μελών σύμφωνα με τη διαδικασία της παρ. 1, η διοίκηση της πρωτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης συγκαλεί τη Συνέλευση, ή οποία αποφασίζει εάν θα αντιπροσωπευθεί στην τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση δια μέσου του Εργατικού Κέντρου ή της Ομοσπονδίας. Η παρ. 2β του άρθρου 10 εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις της παραγράφου αυτής.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται για τις πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις μετά τέσσερις μήνες, για τις δευτεροβάθμιες μετά επτά μήνες και για τις τριτοβάθμιες μετά εννέα μήνες από τη δημοσίευση του νόμου.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και αν συντρέχουν σπουδαίοι λόγοι μπορεί να καθορίζεται χρόνος έναρξης των παραπάνω προθεσμιών έξη μηνών αντί τεσσάρων για τις πρωτοβάθμιες οργανώσεις, εννέα μηνών αντί επτά για τις

δευτεροβάθμιας οργανώσεις και θάδεκα μηνών αντί εννέα για τις τριτοβάθμιες οργανώσεις ή ορισμένες εξ αυτών.

4. Προκειμένου για πρωτοβάθμιες οργανώσεις με περισσότερα από 200 μέλη και επί ένα χρόνο από τη δημοσίευσή του νόμου αυτού, οι υπεύθυνοι για τη σύγκληση συνελθουσών οφείλουν, εκτός από άλλη τυχόν πρόβλεψη του καταστατικού και πριν από 20 τουλάχιστο μέρες, να δημοσιεύουν σε μία ημερήσια και αν δεν υπάρχει σε μία εβδομαδιαία εφημερίδα του τόπου της έδρας της οργάνωσης και να κοινοποιήσουν με δικαστικό επίμελητή στις υπερεκείμενες οργανώσεις πρόσκληση προς τα μέλη τους για τη συνέλευση, που θα πραγματοποιηθεί με σημείωση, για τον ακριβή τόπο και χρόνο και το σκοπό της.

*Αν δεν γίνουν η δημοσίευση και οι κοινοποιήσεις της πρόσκλησης αυτής, η συνέλευση είναι άκυρη.

Στην περίπτωση αυτή, το Μονομελές Πρωτοδικείο με αίτηση του 1/20 των μελών της οργάνωσης άποφασίζει όπως ορίζεται στην παρ.1.

5. Για το πρώτο μετά την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου συνέβριο κάθε τριτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης, μπορεί η διοίκησή της να ζητήσει από τις δευτεροβάθμιες οργανώσεις της δύναμής της να αντιπροσωπευτούν σ' αυτό με αντιπροσώπους που η εκλογή τους θα έχει πραγματοποιηθεί το πολύ έναμυο χρόνο πριν από την ημέρα έναρξης του συνεδρίου. Η απόφαση αυτή πρέπει να ανακοινωθεί στις δευτεροβάθμιες οργανώσεις το λιγότερο τρεις μήνες πριν από την αποφασισμένη ημερομηνία του συνεδρίου.

*Άρθρο 27.

Διάλυση ΟΔΕΠΕΣ.

1. Ο Οργανισμός Διαχείρισης Ειδικών Πόρων Εργασιακών Σωματείων (ΟΔΕΠΕΣ) καταργείται όπως και το Ν.Δ. 891/1971 «περί οικονομικής υποβοήθησης εργασιακών σωματείων και ενώσεων». Η τύχη της περιουσίας του καταργούμενου ΟΔΕΠΕΣ διέπεται αποκλειστικά από τις επόμενες διατάξεις.

2. Από τη δημοσίευση αυτού του νόμου όλα τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του ΟΔΕΠΕΣ αναλαμβάνονται από την Εργατική Έστια χωρίς άλλη διατύπωση.

Η Εργατική Έστια εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του ΟΔΕΠΕΣ προς τις συνδικαλιστικές οργανώσεις με τη δικαστική και τους όρους του Π. Δ/τος 901/1976 «περί αντικαταστάσεως των διατάξεων του Π. Δ/τος 189/1975 και περί της οικονομικής ενίσχυσεως των επί τη βάση του Νόμου 89/1975 ανατυταθέντων εργατοπαλληλικών επαγγελματικών σωματείων και ενώσεων» που εξυκολοιθεί να ισχύει μέχρι και τρεις (3) μήνες από την κατάρτιση της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας ή την έκδοση της όμοιας έκτασης απόρριπης διατίρτις ή του Προεδρικού Διατάρματος που αναφέρονται στο άρθρο 6 του νόμου αυτού. Για το σκοπό αυτό το προσωπικό του ΟΔΕΠΕΣ συνεχίζει να παρέχει τις υπηρεσίες του στην Εργατική Έστια μέχρι την ολοκλήρωση των διαδικασιών και των ρυθμίσεων της παρ. 3. Ειδικά για τις οικονομικές ενισχύσεις του έτους 1982 οι προθεσμίες της παραγράφου 1 περίπτωση δ' του άρθρου 1 του Π. Δ/τος 901/1976 παρατείνονται μέχρι 31.8.1982.

3. Όλοι οι εργαζόμενοι, μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού, στον ΟΔΕΠΕΣ, μπορεί να ενταχθούν, ύστερα από αίτησή τους και απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της Εργατικής Έστιας που εγκρίνεται από τον Υπουργό Εργασίας, ανεξάρτητα από το όριο ηλικίας τους, σε αντίστοιχες προσωρινές θέσεις που θα συσταθούν στην Εργατική Έστια, ανάλογα με τις ανάγκες της.

Με Προεδρικό Διάταγμα, που θα εκδοθεί με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβερνήσεως, Οικονομικών και Εργασίας, θα καθορισθούν οι λεπτομέρειες της ενταξής, οι κλάδοι και οι βαθμοί των θέσεων που θα συσταθούν καθώς και τα τυπικά προσόντα διορισμού του προσωπικού που θα ενταχθεί.

Ειδικά για το προσωπικό του ΟΔΕΠΕΣ, ως προϋπηρεσία για την ενταξη αναγνωρίζεται και αυτή που διανύθηκε στον ΟΔΕΠΕΣ.

Κανόνας από τους παραπάνω εργαζομένους, που εντάσσεται στην Εργατική Έστια σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού, δεν λαμβάνει συνολικά αποδοχές λιγότερες από εκείνες που ελάμβανε πριν από την ενταξη του. Σε περίπτωση επί πλέον διαφοράς, αυτή διατηρείται σαν προσωρινό επίδομα μέχρι την κλήσή του.

Οι εργαζόμενοι στον ΟΔΕΠΕΣ, που για οποιοδήποτε λόγο δεν θα ενταχθούν ως μόνιμοι, σύμφωνα με τα παραπάνω είναι δυνατόν ύστερα από αίτησή τους με απόφαση του Δ.Σ. της Εργατικής Έστιας που εγκρίνεται από τον Υπουργό Εργασίας να συνεχίσουν την απασχόλησή τους στην Εργατική Έστια με τη σχέση και τους όρους που εργάζονται σ' αυτόν. Στους υπόλοιπους η Εργατική Έστια οφείλει τις νόμιμες αποζημιώσεις σαν να είχε καταγγελθεί ή σύμβαση εργασίας τους και είχαν απολυθεί κατά τη δημοσίευση του παραπάνω Π. Δ/τος.

*Άρθρο 28.

Λοιπές μεταβατικές διατάξεις.

1. Μέχρις εκδόσεως του κατά την παρ. 2 του άρθρου 29 εκλογικού συνδικαλιστικού βιβλιαρίου ο εργαζόμενος μέλος συνδικαλιστικής οργάνωσης χρησιμοποιεί το απραλιτικό βιβλιαριο ύψους 8κου γίνονται όλες οι έγγραφες που καθορίζεται το άρθρο 13 παρ. 1.

2. Εργαζόμενος που είναι μέλος σε περισσότερα από δύο σωματεία κατά τη διάρκεια της παρ. 1 του άρθρου 7 υποχρεούται μέσα σε 2 μήνες από τη δημοσίευση του νόμου αυτού να επιλέξει τις οργανώσεις στις οποίες θα είναι μέλος και να ζητήσει τη διαγραφή του από τις λοιπές.

Μετά την παραπάνω προθεσμία αν υπάρχουν πολλές έγγραφες είναι έγκυρες μόνο οι δύο πρώτες κατά σειρά έγγραφες και με την διάρκεια της παρ. 1 του άρθρου 7.

Τυχόν ωρελήματα από απραλιτική ή ύγειονομική κάλυψη που απολαμβάνουν μέλη σωματείου, από τη δύναμη του οποίου είτε διαγράφονται είτε αποχωρούν ύστερα από την παραπάνω ρύθμιση, δέ θίγονται.

3. Όσα αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου αυτού ισχύουν ανάλογα για τις πρωτοβάθμιες και δευτεροβάθμιες οργανώσεις, σε σχέση με όσα αναφέρονται στις παρ. 2 και 3 του άρθρου 7.

4. Ποινές που έχουν επιβληθεί για πράξεις που προέβλεπε και τιμωρούσε ο Ν. 330/1976 και που δεν θεωρούνται αξιόποινες με το νόμο αυτό διαγράφονται από τα ποινικά μητρώα με φροντίδα του αρμόδιου Εισαγγελέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'.

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Άρθρο 29.

1. Με Π. Δ/τα που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Εργασίας και Δικαιοσύνης ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες α) της τήρησης του ειδικού βιβλίου και του φακέλλου συνδικαλιστικών οργανώσεων ως και της χορήγησης αντιγράφων των εγγράφων και των βεβαιώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 2.

β) της τήρησης των βιβλίων των συνδικαλιστικών οργανώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 3.

2. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, μετά γνώμη της πύ αντιπροσωπευτικής τριτοβάθμιας οργάνωσης της χώρας, καθορίζεται η διαδικασία εκδόσεως, το γνήμα και τα λοιπά στοιχεία του συνδικαλιστικού εκλογικού βιβλιαρίου καθώς και οι έγγραφες που γίνονται σ' αυτό.

3. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας ρυθμίζεται ο τρόπος και το ύψος της αμοιβής των δικαστικών αντιπροσώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι. ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 30.

Συνδικαλιστικές ελευθερίες και δικαιώματα
δημοσίων υπαλλήλων.

1. Ο νόμος αυτός, όπως είναι, εκτός από τις διατάξεις των άρθρων 14 παρ. 3—10, 16 παρ. 7—9, 22 παρ. 1 και 2, 24 και 27, εφαρμόζεται με τις ειδικές ρυθμίσεις που προβλέπονται παρακάτω ανάλογα και στους δημοτικούς πολιτικούς υπαλλήλους του Δημοσίου, όπως και στους μόνιμους ή με θητεία υπαλλήλους των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων, των εκκλησιαστικών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και λοιπών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, άνοχη και επί των δημοσίων υπαλλήλων με σχέση ιδιωτικού δικαίου που τέχουν οργανικές θέσεις, σύμφωνα με το άρθρο 103 παρ. 3 του Συντάγματος.

2. Για την επέκταση της κατά την προηγούμενη παράγραφο εφαρμογής, ως εργαζόμενοι λογίζονται και οι δημόσιοι υπάλληλοι. Όπου στον παρόντα νόμο αναφέρονται οι λέξεις εργοδότης, επιχείρηση, εγκατάσταση, με τον έρμ αυτό νοούνται και το Δημόσιο και τα υπό πάσι νομικά πρόσωπα με τις αρμόδιες υπηρεσίες τους. Όπου γίνεται λόγος για Εργατικό Κέντρο, η μνεία δεν αφορά τους δημοσious υπαλλήλους.

3. Δευτεροβάθμια συνδικαλιστικές οργανώσεις των δημοσίων υπαλλήλων είναι: α) Οι δημοσπονδίες των κατά κλάδους ή ειδικότητες συνασπίσεων, που τα μέλη τους υπάγονται οργανικά σε ένα ή και σε περισσότερα Υπουργεία ή σε Ν.Π. Δ.Δ. της παρ. 1 του παρόντος και β) οι δημοσπονδίες συνασπίσεων που τα μέλη τους υπάγονται οργανικά στο ίδιο Υπουργείο ή στα κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου Ν.Π. Δ.Δ. ή ομάδα Ν.Π.Δ.Δ. που τελεί υπό την εποπτεία του ίδιου Υπουργείου.

Όπου υπάλληλοι ενός Υπουργείου ανήκουν σε μία και έναίκα συνδικαλιστική οργάνωση του Υπουργείου αυτού, με περισσότερους κλάδους, ή οργάνωση τους θεωρείται, για το λόγο αυτό, και σαν δευτεροβάθμια.

Κάθε πρωτοβάθμια οργάνωση μπορεί να γίνει μέλος σε μία μόνο δευτεροβάθμια, εφόσον δεν υπάρχει άλλη οργάνωση.

Σε περίπτωση που πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, ανήκει σε περισσότερες από μία δευτεροβάθμιες οργανώσεις υποχρεούται, στην πρώτη γενική συνέλευση των μελών της, που θα συγκληθεί μετά την ίσχύ του νόμου αυτού, να αποφασίσει σε ποιά δευτεροβάθμια (δημοσπονδία) θα παραμείνει ως μέλος της.

4. Κάθε υπάλληλος, από το διορισμό του, μπορεί να γίνει μέλος μόνο μιας συνδικαλιστικής οργάνωσης των κατά κλάδους ή ειδικότητες διαρθρωμένων και μιας οργάνωσης του χώρου εργασίας, αφού καταβάλει την όριμένη από το καταστατικό συνδρομή. Εκτός των άλλων περιπτώσεων που τυχόν ορίζει το καταστατικό της οργάνωσης του, ο υπάλληλος διαγράφεται από μέλος αυτής, από το χρονικό σημείο της λήξης της υπαλληλικής σχέσης, καθώς και αν δεν πήρε μέρος στις δύο τελευταίες εκλογές, για την ανάδειξη της κοίκτης.

5. Με την επισήλαξη του άρθρου 11 του Ν. 1256/1962 για την πολυθεσία, την πολυκατάχληση και την καθιέρωση ανωτάτου όριου απολαδών στο δημόσιο τομέα καθώς και για το Έλεγκτικό Συνέδριο, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους και άλλες διατάξεις, δεν επιτρέπεται ή μεταβίβη των κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δημοσίων υπαλλήλων, που είναι μέλη διοικητικών ταξιδιών ή προϊσταμένων διοικητικών πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων, έρδον αυτές ανήκουν σε δευτεροβάθμιες μέλη τριτοβάθμιων οργανώσεων, χωρίς την έγγραφη συγκατάθεση των ίδιων των υπαλλήλων και της συνδικαλιστικής τους οργάνωσης.

Κατά τον ίδιο τρόπο προστατεύονται και τα μέλη των διοικήσεων των δευτεροβάθμιων και των τριτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων.

6. Η επιστροφή του άρθρου 15 του νόμου αυτού όταν αρκείται για δημοσious υπαλλήλους αποτελείται:

α) Από τον Πρόεδρο Πρωτοδικών της περιφέρειας όπου παρέχει τις υπηρεσίες του ο υπάλληλος ή Πρωτοδική ή Ειρηνοδίκη που ορίζεται απ' αυτόν, με την αναφερόμενη στο άρθρο 11 σειρά, για έτη: α θητεία.

β) Από έναν υπάλληλο, που ορίζει ο Υπουργός Προεδρίας Κυβερνήσεως, ύστερα από συνηνόηση με τον κατά περίπτωση αρμόδιο Υπουργό.

γ) Από έναν εκπρόσωπο των υπαλλήλων, που υποδεικνύει ή πιο αντιπροσωπευτική τριτοβάθμια οργάνωση της χώρας.

7. Η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 19 του νόμου, αυτού εφαρμόζεται και για το δικαίωμα άπεργίας των δημοσίων υπαλλήλων.

Ο χρόνος της άπεργίας των δημοσίων υπαλλήλων θεωρείται ως χρόνος πραγματικής δημοσίας υπηρεσίας, χωρίς όμως να καταβάλλονται οι αποδοχές του χρόνου άπεργίας.

8. α) Προκειμένου για δημοσious υπαλλήλους της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, κήρυξη της άπεργίας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί πριν περάσουν τέσσερις (4) πλήρεις μέρες, από τη γνωστοποίηση των αιτημάτων και των λόγων που τα θεμελιώνουν, με έγγραφο που κοινοποιείται, με δικαστικό επίμαχό, στο Υπουργείο Προεδρίας Κυβερνήσεως, στο Υπουργείο Οικονομικών, στο Υπουργείο που υπάγονται οι υπάλληλοι αυτοί, καθώς επίσης και στις διοικήσεις των φορέων που εποπτεύονται απ' αυτό, όταν πρόκειται για άπεργία υπαλλήλων τους.

β) Η άπεργία κηρύσσεται από δευτεροβάθμιες ή τριτοβάθμιες οργανώσεις μετά από άπορση της Γενικής Συνέλευσης.

9. Κατά τη διάρκεια άπεργίας των δημοσίων υπαλλήλων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δεν επιτρέπεται η πρόκληση έκτακτων υπαλλήλων.

10. Στις πρωτοβάθμιες, δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις των δημοσίων υπαλλήλων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δεν μπορούν να είναι μέλη συνταξιούχοι ή συνδικαλιστικές οργανώσεις συνταξιούχων.

Άρθρο 31.

1. Η εργασιακή σχέση των απασχολούμενων στον Τύπο και η λύση της διέπεται από τις ισχύουσες γενικές διατάξεις του Εργατικού Δικαίου καταργούμενης κάθε αντίθετης ρύθμισης.

2. Κάθε διάταξη νόμου που κατοχυρώνει, περιορίζει ή εξαρτά το δικαίωμα της εργασίας στον Τύπο και την παροχή στους εργαζόμενους σ' αυτόν παραβιμενων της εργασίας τους δικαιωμάτων από τη συμμετοχή τους ή μη σε συγκεκριμένη επαγγελματική οργάνωση ή από την υπαγωγή τους στο Ν. 1186/1981 ή σε όριμένο ασφαλιστικό φορέα, καταργείται.

3. Η ικανοποίηση των παρεπόμενων της εργασίας δικαιωμάτων προϋποθέτει του λοιπού μόνο την άφύλεξη ύπαρξης σύμβασης εργασίας με τον Τύπο.

4. Στο άρθρο 4 του ΑΝ. 99/1967 προστίθεται τέταρτη περίπτωση που έχει ως εξής:

α) Οι απόλυτων τεχνικών, απασχολούμενων εις τας Ήμερησίας Εφημερίδας Αιθηνών και Θεσσαλονίκης.

5. Η αλτθμική έννοια της παρ. 4 του άρθρου 9 του Ν. 1186/1981 είναι ότι ο υπολογισμός του χρόνου υπηρεσίας των Τεχνικών Τύπου στους όποιους αναφέρεται η διάταξη γίνεται κατά τις κοίμενες νομοθετικές διατάξεις ή Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας έρδον ειδικά ρυθμίζουν το θέμα.

6. Η απόζημιωση που προβλέπεται από τις κοίμενες διατάξεις για την περίπτωση της οικειοθελούς άποχωρήσεως λόγω συνταξιοδότησεως ή της άπολύσεως των Τεχνικών Τύπου που συνδέονται με σύμβαση εργασίας στις εφημερίδες

Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, τῶν ὁσίων ἢ στοιχειοθετῶν γίνεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει σὲ λινοτυπικὰ μηχανεὶς καὶ ἡ ἐκτύπωση σὲ κυλινδρικὰ πιεστήρια, ὀρίζεται στὸ ἥμισυ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ΄.

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο 32.

Καταργοῦνται, μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς παρ. 2 ἐλ. β' τοῦ ἀρθροῦ 1:

1. Ὁ Ν. 330/1976 «περὶ ἐπαγγελματικῶν σωματείων καὶ ἐνώσεων καὶ διασφάλισως τῆς συνδικαλιστικῆς ἐλευθερίας».

2. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ μόνου τοῦ Α.Ν. 620/1945 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 148 τοῦ 1945, 274 τοῦ 1945 καὶ 581 τοῦ ἰδίου ἔτους. - -

3. Ὁ Α.Ν. 1803/1951 «περὶ προστασίας τῶν συνδικαλιστικῶν στελεχῶν».

4. Οἱ διατάξεις νόμων, βασιλικῶν διαταγμάτων, ἀναγκαστικῶν νόμων καὶ νομοθετικῶν διαταγμάτων, ποὺ εἶχαν καταργηθεῖ μετὰ τὸ ἀρθ. 41 παρ. 1 τοῦ Ν. 330/1976 θεωροῦνται ἐπίσης καταργημέναι.

5. Ὁ Ν. 643/1977 «περὶ διασφάλισως τῆς συνδικαλιστικῆς ἐλευθερίας τῶν δημοτῶν ὑπαλλήλων καὶ περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπεργίας αὐτῶν».

6. Ὅσοι διατάξεις νόμων, διαταγμάτων καὶ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων εἶναι ἀντίθετοι πρὸς τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἀντρέπονται σὲ θέματα ρυθμιζόμενα μετὰ αὐτόν.

Ἄρθρο 33.

Ἡ ἐσχὴς αὐτοῦ τοῦ νόμου ἀρχίζει ἀπὸ τῆς δημοσίευσής του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Προαγγέλλομεν νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 30 Ἰουνίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

ΑΠΟΣΤ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλῃ Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 1 Ἰουλίου 1982

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

27.12.95

A
ΤΙΜΗ
ΔΡΑΧ 1000⁰⁰

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1990

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
186

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1915

Άρθρο 2

Δημόσιος διάλογος

Προστασία των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και του κοινωνικού συνόλου, οικονομική αυτοτέλεια του συνδικαλιστικού κινήματος

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1

Ειδικές προστατευτικές ρυθμίσεις

1. Για τους εργαζομένους και τους προστατευόμενους κατά το άρθρο 14 παρ. 5, 6, 7, 8 του ν. 1264/1982 και το άρθρο 9 παρ. 1, 2 του ν. 1767/1988 επιτρέπεται η καταγγελία της σχέσεως εργασίας και όταν:

α. Εξακολούθησαν να συμμετέχουν σε απεργία που κρίθηκε παράνομη ή καταχρηστική με δικαστική απόφαση τελεσίδικη ή οριστική, που έχει κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, 24 ώρες μετά την έκδοση και τη γνωστοποίηση, με δικαστικό επιμελητή, της απόφασης στην οικεία συνδικαλιστική οργάνωση.

β. Μετέχοντας στο προσωπικό ασφαλείας των επιχειρήσεων του άρθρου 19 παρ. 2 του ν. 1264/1982, κατά τη διάρκεια απεργίας, δεν προσφέρουν την εργασία τους σύμφωνα με τη σύμβαση εργασίας και τις εντολές και οδηγίες του εργοδότη.

γ. Εμποδίζουν κατά τη διάρκεια της απεργίας με τη χρήση βίας, απειλής ή άλλης παράνομης πράξεως μισθωτούς να εργασθούν ή με πρόθεση καταστρέφουν ή βλάπτουν τις εγκαταστάσεις ή τον εξοπλισμό της επιχείρησης.

Ο εργοδότης στις προαναφερόμενες περιπτώσεις έχει την υποχρέωση να καταβάλει στο μισθωτό τη νόμιμη αποζημίωση.

Διατάξεις κανονισμού ή καταστατικού ή συλλογικών συμβάσεων εργασίας, που θέτουν προϋποθέσεις ή ορίζουν διαδικασίες για την καταγγελία της σχέσεως εργασίας των μισθωτών των επιχειρήσεων του άρθρου 19 παρ. 2 του ν. 1264/1982, δεν εφαρμόζονται στις προαναφερόμενες περιπτώσεις.

Η περίπτωση ε' της παρ. 10 του άρθρου 14 του ν. 1264/1982 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«ε. Όταν ο εργαζόμενος δεν προσέρχεται αδικαιολόγητα στην εργασία του για περισσότερο από 7 ημέρες διάστημα.

Για την ύπαρξη των πιο πάνω λόγων καταγγελίας της σχέσεως εργασίας των προστατευόμενων κατά τις προαναφερόμενες διατάξεις μισθωτών αποφασίζει η επιτροπή του άρθρου 15 του ν. 1264/1982, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 25 του ν. 1545/1985.

2. Η προθεσμία των οκτώ (8) ημερών του τρίτου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 15 του ν. 1264/1982, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 25 του ν. 1545/1985, συντέμνεται σε προθεσμία τριών (3) ημερών.

Το τελευταίο εδάφιο της αυτής παραγράφου αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι επιτροπές έχουν υποχρέωση να εκδώσουν την απόφασή τους την ίδια ημέρα συζήτησεως της υποθέσεως».

1. Μετά την παράγραφο 2 του άρθρου 20 του ν. 1264/1982 προστίθεται τρίτη παράγραφος, που έχει ως εξής:

«3. Οι εργαζόμενοι του άρθρου 19 παρ. 2, πριν να λάβουν απόφαση για απεργία, μπορούν να ζητήσουν από τον εργοδότη με έγγραφο που κοινοποιείται με δικαστικό επιμελητή να γίνει δημόσιος διάλογος με βάση τα αιτήματά τους και τους λόγους που τα θεμελιώνουν.

Αν οι εργαζόμενοι δεν ζητήσουν το διάλογο, μπορεί να τον ζητήσει από αυτούς ο εργοδότης, όταν κατά οποιονδήποτε τρόπο γνωστοποιηθούν σ' αυτόν τα αιτήματα των εργαζομένων, με έγγραφό του, που κοινοποιείται με δικαστικό επιμελητή.

Αν τα μέρη συμφωνήσουν, ο δημόσιος διάλογος διεξάγεται με εκπροσώπους τους, μέσα σε 48 ώρες από την κοινοποίηση του προαναφερόμενου εγγράφου, σε τόπο και χρόνο που ορίζονται από αυτούς και διευθύνεται από μεσολαβητή, που επιλέγουν οι εκπρόσωποι, συναντώμενοι προηγουμένως στον οριζόμενο τόπο, από ειδικό κατάλογο μεσολαβητών, προβλεπόμενο από το άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 1876/1990.

Σε περίπτωση ασυμφωνίας ο μεσολαβητής ορίζεται με κλήρωση.

Ο μεσολαβητής προσπαθεί να επιτύχει την προσέγγιση των απόψεων των μερών για την επίλυση της διαφοράς.

Αν μέσα σε 48 ώρες από την έναρξη του διαλόγου τα μέρη δεν καταλήξουν σε συμφωνία, ο μεσολαβητής μπορεί να υποβάλει σ' αυτά, μέσα σε 24 ώρες από τη λήξη του 48ώρου, δική του πρόταση, που τα μέρη μπορούν να αποδεχθούν ή να απορρίψουν μέσα σε 48 ώρες από την κοινοποίησή της.

Η αποδοχή ή η απόρριψη κοινοποιείται στο μεσολαβητή και στο άλλο μέρος με δικαστικό επιμελητή.

Η πρόταση του μεσολαβητή μπορεί, με φροντίδα του, να δημοσιεύεται στον ημερήσιο Τύπο.

Έως ότου καταρτιστεί ο ειδικός κατάλογος μεσολαβητών, ως μεσολαβητής επιλέγεται πρόσωπο από κατάσταση δέκα (10) προσώπων, που ορίζει προσωρινά το διοικητικό συμβούλιο του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας, λαμβάνοντας υπόψη τα προσόντα των υποψήφιων μεσολαβητών που ορίζονται στο άρθρο 17 παρ. 2 του ν. 1876/1990.

Για τα αιτήματα των εργαζομένων, τις απόψεις των μερών και την πρότασή του ο μεσολαβητής συντάσσει πρακτικά.

Στο διάλογο μπορούν να συμμετέχουν, παρισταμένοι, εκπρόσωποι παραγωγικών τάξεων, ενδιαφερόμενων οργανώσεων, του Τύπου κ.λπ., σύμφωνα με όσα ορίζει ειδικότερα απόφαση του Υπουργού Εργασίας».

2. Μετά την πιο πάνω παρ. 3 προστίθεται παρ. 4, που έχει ως εξής:

«4. Η μυστική ψηφοφορία της γενικής συνελεύσεως, που αναφέρεται στην κήρυξη απεργίας, διεξάγεται από εφορευτική επιτροπή. Καθίσκονται εφορευτικής επιτροπής εκτελεί το διοικητικό συμβούλιο της συνδικαλιστικής οργανώσεως και δικαστικού αντιπροσώπου, ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου ή ο αντικαταστάτης του. Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 13 του ν. 1264/1982».

Άρθρο 3

Επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας

Στις επιχειρήσεις δημόσιου χαρακτήρα και κοινής ωφέλειας του δεύτερου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 1264/1982:

1. Αντικαθίσταται η περίπτωση ζ) ως εξής:

«ζ) Αποχέτευσης και απαγωγής ακαθάρτων υδάτων και λυμάτων και αποκομιδής και εναποθέσεως απορριμμάτων».

2. Προστίθεται περίπτωση θ), έχουσα ως εξής:

«θ) Τραπεζής της Ελλάδος, Πολιτικής Αεροπορίας και κάθε είδους υπηρεσίες ή τμήματα υπηρεσιών που απασχολούνται με την εκκαθάριση και πληρωμή των μισθών του προσωπικού του κατά το άρθρο 51 του ν. 1892/1990 δημόσιου τομέα.»

Άρθρο 4

Στοιχειώδεις ανάγκες κοινωνικού συνόλου
Προσωπικό ασφαλείας

1. Μετά το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 21 του ν. 1264/1982 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Στοιχειώδεις ανάγκες του κοινωνικού συνόλου είναι ιδίως η προστασία της ζωής, της τιμής, της ελευθερίας, της ασφάλειας του προσώπου, του περιβάλλοντος (δημόσια υγιεινή, νοσηλεία, συλλογή, επεξεργασία και αποχέτευση λυμάτων, αποκομιδή και εναπόθεση απορριμμάτων, παραγωγή και διανομή ύδατος, παραγωγή και διανομή και ηλεκτρικού ρεύματος), η ελευθερία της κυκλοφορίας (μεταφορές χερσαίες, θαλάσσιες και αεροπορικές), η λειτουργία μηχανογραφικών συστημάτων για κάλυψη βασικών αναγκών, η εισαγωγή και εξαγωγή ευπαθών, ζωτικής ή εθνικής σημασίας προϊόντων και η ελευθερία της επικοινωνίας (ταχυδρομεία, τηλεπικοινωνίες, ραδιοτηλεπικοινωνίες, τηλεοπτικά μέσα κ.λπ.)».

2. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του προαναφερόμενου άρθρου 21 προστίθεται η εξής διάταξη:

«Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις, που αναφέρονται στο άρθρο 19 παρ. 2, ενημερώνονται, μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του μηνός Ιανουαρίου, κάθε χρόνο, με δικαστικό επιμελητή, από τον εργοδότη για τις παροχές ή τις υπηρεσίες (προσδιορισμός κατά ποσό, είδος κ.λπ.), που απαιτούνται για την κάλυψη των στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου, τις οποίες αυτός προσδιορίζει.» Στο τρίτο εδάφιο της ίδιας παραγράφου προστίθεται η εξής διάταξη:

«Η αυτή επιτροπή ή ο πρόεδρος αποφασίζει: σε περίπτωση διαφωνίας για τις παροχές ή τις υπηρεσίες, που σύμφωνα με τα προηγούμενως οριζόμενα προορίζονται για την αντιμετώπιση των στοιχειωδών αναγκών του κοινωνικού συνόλου.»

Στο τελευταίο εδάφιο της αυτής παραγράφου προστίθεται η εξής διάταξη:

«Στις επιχειρήσεις του άρθρου 19 παρ. 2 η συνδικαλιστική οργάνωση ή ο εργοδότης μπορεί να ζητήσει την τροποποίηση των παροχών ή υπηρεσιών του προηγούμενου εδαφίου με βάση τις συνθήκες που έχουν δημιουργηθεί.»

Στο τέλος της αυτής παραγράφου προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Ο ονομαστικός ορισμός των προσώπων, που συνθέτουν το προσωπικό ασφαλείας, βρίνεται τον εργοδότη και γίνεται πριν από την έναρξη της απεργίας. Ο εργοδότης γνωστοποιεί στη συνδικαλιστική οργάνωση των εργαζομένων τα πρόσωπα αυτά με δικαστικό επιμελητή. Τη γνωστοποίηση αυτή, με τον ίδιο τρόπο, κάνει και στα οριζόμενα πρόσωπα, στα οποία δεν περιλαμβάνονται οι προσκετούμενοι κατά το άρθρο 14 παρ. 5, 6, 7 του ν. 1264/1982.»

Άρθρο 5

Δικαστικές εγγυήσεις

Στην περίπτωση του άρθρου 22, παράγραφος 4, εδάφιο πρώτο του ν. 1264/1982 αντί του μονομελούς πρωτοδικείου αποφασίζει ο πρόεδρος πρωτοδικών και στην περίπτωση του δεύτερου εδαφίου η προθεσμία των πέντε (5) ημερών συντζέμνεται σε τρεις (3) ημέρες.

Μετά το δεύτερο εδάφιο της αυτής παραγράφου 4 προστίθεται τρίτο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Για την έφεση αποφασίζει ο πρόεδρος εφετών κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 674 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.»

Άρθρο 6

Ειδικός λόγος καταγγελίας

Η κατάληψη από το μισθωτό του χώρου εργασίας, των εγκαταστάσεων ή του εξοπλισμού ή των οχημάτων και των μέσων της επιχειρήσεως, κατά τρόπο που εμποδίζεται η ομαλή παραγωγική διαδικασία και η ελευθερία άλλου μισθωτού να εργασθεί, αποτελεί λόγο καταγγελίας της σχέσεως εργασίας.

Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου έχει εφαρμογή και στην προκειμένη περίπτωση.

Άρθρο 7

Οικονομική αυτοτέλεια
Κατάργηση της κρατικής παρεμβάσεως

1. Από 1/1/92 καταργούνται οι περί οικονομικής ενισχύσεως των συνδικαλιστικών οργανώσεων διατάξεις του άρθρου 27 του ν. 1264/1982 και κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που αναφέρεται στο θέμα αυτό.

2. Μέχρι την 31/3/91 θα συνεχιστεί, όπως ισχύει μέχρι σήμερα, η χρηματοδότηση των συνδικαλιστικών οργανώσεων, μέσω της Εργατικής Εστίας, από το 40% των πόρων της για την εξυπηρέτηση των σκοπών της παραγράφου β) του άρθρου 1 του ν. 678/1977.

3. Από 1/4/91 μέχρι 31/12/91 θα συνεχιστεί η παραπάνω χρηματοδότηση μειωμένη κατά ποσοστό 50%. Το υπόλοιπο 50% από τους πόρους του 40% της Εργατικής Εστίας θα διατίθεται για την εξυπηρέτηση των σκοπών της παραγράφου α) του άρθρου 1 του ν. 678/1977.

4. Από 1/1/92 ολόκληρο το ποσό των πόρων της Εργατικής Εστίας θα διατίθεται αποκλειστικά για τους σκοπούς της κατηγορίας α) του άρθρου 1 του ν. 678/1977.

Άρθρο 8

Συνδικαλιστικοί πόροι

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 6 του ν. 1264/1982 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Η καθοριζόμενη να παρακρατείται συνδρομή καθώς και ο τρόπος κατανομής της μεταξύ των συνδικαλιστικών οργανώσεων, όλων των βαθμών, καθορίζεται από τις οικείες γενικές συνελεύσεις ή τα διοικητικά συμβούλια, κατά τους ορισμούς των καταστατικών. Για την παρακράτηση της συνδρομής απαιτείται η κατάθεση έγγραφης, θετικής δηλώσεως του μισθωτού στον εργοδότη, ελεύθερα ανακαλουμένης. Η απόδοση των παρακρατούμενων από τον εργοδότη συνδρομών θα γίνεται στο πρωτοβάθμιο επιχειρησιακό σωματείο, που θα έχει και την ευθύνη της κατανομής τους.»

Η παράγραφος 3 του άρθρου 6 του ν. 1264/1982 καταργείται.

Άρθρο 9

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 28 Δεκεμβρίου 1990

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
Α. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 28 Δεκεμβρίου 1990

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
25 ΜΑΪΟΥ 1982

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
66

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1361. Αγροτικές Συνδικαλιστικές Οργανώσεις. ... 1
- ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ**
161. Παράταση προθεσμίας για την έκδοση των Οργανισμών των Υπουργείων και Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου. ... 2
162. Σύσταση ειδικού άμισθου Υποθηκοφυλακείου στα Δήμο Παπάφου. ... 3
163. Σύσταση ειδικής προκαταβολής στο Γενικό Χημείο του Κράτους. ... 4
164. Συγγνώμη Κλάδου ΑΤ2 Ελεγκτών με τον Κλάδο ΑΤ1 Διοικητικό - Λογιστικό στο Ταμείο Ασφαλίσεως Συμβολαιογράφων. ... 5
165. Υπαγωγή στην ασφάλιση του Ταμείου Αρωγής Υπαλλήλων αρμοδιότητας Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών του τριτοβάθμιου προσωπικού του Κέντρου Εκπαίδευσως και Αποκαταστάσεως Τυφλών (Κ.Ε.Α.Τ.). ... 6

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Τροποποίηση της αποφ. ΝΕ 350/3/8.2.82 περί αυξήσεως των ποσοστών υπολογισμού της επιστρεφτέας διαφοράς πόνων στις μικραποστολές επιχειρήσεις. ... 7

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1361

Αγροτικές Συνδικαλιστικές Οργανώσεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρώνει και εκδίδει τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο 1.

Σκοπός.

1. Με τόν νόμον αυτόν ρυθμίζονται ή σύσταση, ή ίδρυση και ή λειτουργία των Αγροτικών Συνδικαλιστικών Οργανώσεων.

2. Για θέματα που δε ρυθμίζονται με τόν νόμον αυτόν, εφαρμόζονται συμπληρωματικά οι σχετικές διατάξεις τού Ν. 1264/1982 υπιά τόν εκδημοκρατισμό τού Συνδικαλιστικού Κινήματος και τήν κατοχύρωση των συνδικαλιστικών ελευθεριών των εργαζομένων και, αν δέν προβλέπεται και σ' αυτόν ειδική ρύθμιση, οι διατάξεις τού Αστικού Κώδικα.

Άρθρο 2.

Σκοπός και δραστηριότητες των Α.Σ.Ο.

1. Σκοπός των Α.Σ.Ο. είναι ή διεκδίκηση, πρόαγωγή και διασφάλιση των οικονομικών, κοινωνικών και επαγγελματικών συμφερόντων των μελών τους και των αγροτών γενικότερα.

2. Για τήν εκπλήρωση τού σκοπού αυτού οι Α.Σ.Ο. αναπτύσσουν, μέσα στα όρια τού νόμου, τις προβλεπόμενες από τόν καταστατικό τους δραστηριότητες και ιδιαίτερα:

α) Μελετούν τά κοινωνικά, οικονομικά και επαγγελματικά πρόβλήματα των αγροτών και προωθούν τις πρόσφορες για τήν αντιμετώπισή τους λύσεις.

β) Έπιτεξεργάζονται και προωθούν θεσμούς και προτείνουν τή λήψη μέτρων, που συμβάλλουν στην ανύψωση τού οικονομικού και πνευματικού επιπέδου των αγροτών.

γ) Συνεργάζονται με τις Δημόσιες Αρχές, τήν Τοπική Αυτοδιοίκηση, τις συνεταιριστικές και τις συνδικαλιστικές οργανώσεις και τούς εκπρόσωπους κοινωνικών ομάδων για τή διαμόρφωση, λήψη και εφαρμογή των αποφάσεων που αφορούν τούς αγρότες.

3. Οι κατά τόν τύπο άρθροιοι Αγροτικοί Σύλλογοι, που τά καταστατικά τους ήλ είναι σύμφωνα με τις διατάξεις τού νόμου αυτού, εκδίδουν βεβαιώσεις που πιστοποιούν τήν ιδιότητα τού αγρότη τόσο για τά μέλη τους όσο και για μη μέλη, ιδίως για τις περιπτώσεις χορήγησης κάθε μορφής ενισχυσεων, δανείων, αγροτικών συντάξεων, άδειών κυκλοφορίας αγροτικών αυτοκινήτων, τήν πώληση αγροτικών προϊόντων στις λαϊκές αγορές, καθώς και για κάθε περίπτωση, που σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, απαιτείται ή βεβαίωση αυτή.

Όταν ό Αγροτικός Σύλλογος άρνηθεί τήν έκδοση βεβαίωσης ή δέν τήν εκδώσει μέσα σε δέκα (10) εργάσιμες ημέρες από τήν υποβολή τής αίτησης, ό ενδιαφερόμενος μπορεί, μέσα σε δέκα ημέρες από τήν άρνηση ή από τή λήξη τής προθεσμίας, να ζητήσει τή βεβαίωση από τριμελή επιτροπή, ή όποια αποτελείται από: α) Τόν Δήμαρχο ή τόν Πρόεδρο τής Κοινότητας, στην όποια έχει τήν έδρα τού ό Αγροτικός Σύλλογος, και β) δύο εκπρόσωπους τού τοπικού Γεωργικού Συνεταιρισμού.

Σε περίπτωση που υπάρχουν περισσότεροι συνεταιρισμοί συμμετέχουν οι εκπρόσωποι εκείνου, που έχει περισσότερα μέλη. Η Έπιτροπή συγκλείεται από τόν Πρόεδρο και αποφασίζει κατά πλειοψηφία, μέσα σε δέκα (10) τό πολύ ημέρες από τήν υποβολή τής αίτησης.

Στή συνεδρίαση τής επιτροπής κλείεται ό αίτών και ό εκπρόσωπος τού Αγροτικού Συλλόγου.

ΟΙ Α.Σ.Ο. δύνανται να ασκούν παραγωγικές ή εμπό-
λες δραστηριότητες είτε άμεσα είτε έμμεσα με τη συμμετο-
χή ή άλλα νομικά πρόσωπα.

Άρθρο 3.

Νομική προστασία.

ΟΙ Α.Σ.Ο. απευθύνονται στις Διοικητικές και άλλες
σχές για κάθε ζήτημα που αφορά τις επαγγελματικές σχέ-
σεις και συμφέροντα των μελών τους.

ΟΙ Α.Σ.Ο. αναφέρονται στις Διοικητικές και Δικαστι-
κές πράξεις της παραβίασης της νομοθεσίας που αφορούν τα
επαγγελματικά συμφέροντα των μελών τους. Δικαιοούνται δε
να παρέρχονται υπέρ κάποιου διαδίκου, με ανάλογη εφαρμογή
αρθρου 669 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ.

Άρθρο 4.

Δομή του Αγροτικού Συνδικαλισμού.

ΟΙ Α.Σ.Ο. διακρίνονται σε πρωτοβάθμιες, δευτεροβάθμιες
και τριτοβάθμιες.

Πρωτοβάθμιες είναι οι Αγροτικοί Σύλλογοι, που έχουν
ως μέλη αγρότες.

Δευτεροβάθμιες είναι οι Όμοσπονδίες Αγροτικών Συλ-
λων, που έχουν μέλη Αγροτικούς Συλλόγους.

Τριτοβάθμιες είναι οι Συνομοσπονδίες Αγροτικών Συλ-
λων, που έχουν μέλη Όμοσπονδίες Αγροτικών Συλλό-
γων.

Άρθρο 5.

Ίδρυση Αγροτικών Συλλόγων.

Για την ίδρυση Αγροτικού Συλλόγου απαιτείται η σύμ-
ψη είκοσι (20) τουλάχιστον αγροτών και η τήρηση των
τυπώσεων των άρθρων 78 έπομ. του Αστικού Κώδικα.

Άρθρο 6.

Μέλη-Περιφέρεια Αγροτικών Συλλόγων.

Αγρότες σύμφωνα με την έννοια του νόμου αυτού εί-
κοσι άνδρες ή οι γυναίκες που ασκούν κατά κύριο λόγο το
επάγγελμα.

Αγροτικό επάγγελμα ασκούν όσοι ασχολούνται σε όποι-
οτε κλάδο της αγροτικής οικονομίας, ιδίως ο γεωργός, ο
κτηνοτρόφος, ο ψαράς, ο δασοκόμος και ο μελισσοκόμος, είναι
ήτοι στην αγροτική παραγωγή έστω και αν έχουν δεύτερη
σχέση, ως εργάτες ή μικροεπαγγελματίες.

Μέλη των Αγροτικών Συλλόγων μπορούν να γίνουν οι
όσες που κατοικούν μόνιμα ή έχουν την αγροτική τους
ετέλλευση στην περιφέρεια του συλλόγου.

Μέλη του Αγροτικού Συλλόγου μπορούν να γίνουν και
ταξιοφύχοι του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων.
Κάθε αγρότης ή συνταξιούχος του Ο.Γ.Α. μπορεί να συμ-
μείνει σε ένα μόνο Αγροτικό Σύλλογο.

Ο Αγροτικός Σύλλογος περιφέρεια έχει τα όρια ενός
νομού ή μιας κοινότητας. Σε περίπτωση που σε μία κοινότητα
συγκεντρώνεται ο απαραίτητος για την ίδρυση Αγροτι-
κού Συλλόγου αριθμός μελών, ο Αγροτικός Σύλλογος μπο-
ρεί να έχει περιφέρεια τα όρια μέχρι και τριών γειτονικών
κοιτητών.

Άρθρο 7.

Άρνηση έγγραφης μελών σε Αγροτικό Σύλλογο.

Αγρότης, του οποίου η αίτηση έγγραφης απορρίφθηκε ή
την οποία τα όργανα του Συλλόγου παρέλειψαν να απο-
ποιούν μέσα σε ένα (1) μήνα από την υποβολή της, δι-
καιοούνται να προσφύγει στο Ειρηνοδικείο, εάν η απόρριψη
ή μη έγγραφη έγινε ενάντια στο νόμο ή το καταστατικό.
Ειρηνοδικείο δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων
έπομ. Κ. Πολ. Δικ. (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων).
Από της απόφασης του Ειρηνοδικείου επιτρέπεται έφεση
Μονομελές Πρωτοδικείο. Από την κοινοποίηση της από-

φασης που διατάζει την έγγραφη ή αντίθετη γίνεται, χωρίς
άλλη διατύπωση, μέλος του Αγροτικού Συλλόγου.

Άρθρο 8.

Αποβολή μελών.

Αποβολή μέλους του Συλλόγου επιτρέπεται :

1. Για όλες περιπτώσεις προβλέπει το καταστατικό.
2. Εάν υπάρχει σπουδαίος λόγος και αποφασίσει γι' αυ-
τό η Γενική Συνέλευση.
Το μέλος που αποβλήθηκε μπορεί, μέσα σε δύο (2) μη-
νες από τότε που κοινοποιήθηκε η απόφαση, να προσφύ-
γει στον Ειρηνοδική, εάν η αποβολή έγινε ενάντια στους ό-
ρους του καταστατικού ή αν δεν υπήρχε γι' αυτό σπουδαίος
λόγος. Ο Ειρηνοδικής δικάζει κατά τη διαδικασία του προ-
ηγούμενου άρθρου. Κατά της απόφασης του Ειρηνοδικείου
επιτρέπεται έφεση στο Μονομελές Πρωτοδικείο.

Άρθρο 9.

Όμοσπονδίες Αγροτικών Συλλόγων.

ΟΙ Αγροτικοί Σύλλογοι του ίδιου νομού μπορούν να
συστήσουν Όμοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων, με περιφέρεια
τά όρια του νομού.

Για τη σύσταση Όμοσπονδίας Αγροτικών Συλλόγων απαι-
τείται :

α) Η σύμπραξη δώδεκα (12) τουλάχιστον Αγροτικών
Συλλόγων, σε νομούς δε με πληθυσμό κατώτερο των εξήντα
χιλιών (60.000) κατοίκων, ή σύμπραξη έξι (6) τουλάχι-
στον Αγροτικών Συλλόγων.

β) Η τήρηση των διατυπώσεων των άρθρων 78 έπομ. του
Αστικού Κώδικα.

2. Κάθε Αγροτικός Σύλλογος έχει δικαίωμα να γίνει μέ-
λος μιας μόνο Όμοσπονδίας Αγροτικών Συλλόγων, εκεί-
νης του νομού, στον οποίο έχει την έδρα του.

Άρθρο 10.

Συνομοσπονδίες Αγροτικών Συλλόγων.

ΟΙ Όμοσπονδίες Αγροτικών Συλλόγων μπορούν να
συστήσουν σε πανελλήνιο επίπεδο Συνομοσπονδίες Αγρο-
τικών Συλλόγων.

Για τη σύσταση Συνομοσπονδίας Αγροτικών Συλλόγων
απαιτείται η σύμπραξη δεκαπέντε (15) τουλάχιστον Όμο-
σπονδιών και η τήρηση των διατυπώσεων των άρθρων 78
έπομ. του Αστικού Κώδικα.

2. Κάθε Όμοσπονδία έχει δικαίωμα να γίνει μέλος μιας
μόνο Συνομοσπονδίας.

Άρθρο 11.

Άρνηση έγγραφης μελών σε δευτεροβάθμιες
και τριτοβάθμιες Α.Σ.Ο.

Εάν το αρμόδιο να αποφασίζει την έγγραφη ύφανη της
δευτεροβάθμιας ή τριτοβάθμιας αγροτικής συνδικαλιστικής
οργάνωσης απορρίψει την αίτηση έγγραφης ή μέσα σε ένα
μήνα από την υποβολή της δεν έχει γνωστοποιήσει την από-
φασή του σ' αυτόν που έκανε την αίτηση, εφαρμόζονται όσα
όρίζει το άρθρο 7 του νόμου αυτού.

Κατά των αποφάσεων των Ειρηνοδικείων που αφορούν προ-
σφυγές για θέματα του άρθρου αυτού επιτρέπεται έφεση στο
Μονομελές Πρωτοδικείο.

Άρθρο 12.

Καταστατικό.

1. Το καταστατικό όρίζει τα πλαίσια μέσα στα οποία ελα-
τά μέλη συμμετέχουν ισότιμα στη ζωή και στη δράση της
συνδικαλιστικής οργάνωσης, στο σχηματισμό της συλλογικής
βούλησης και τη χάραξη της συνδικαλιστικής πολιτικής.

2. Στο καταστατικό πρέπει να δρίζονται :

α) Διατάξεις που να κατοχυρώνουν την ελεύθερη συμμετοχή όλων των αγροτών που κατοικούν ή έχουν την αγροτική τους εκμετάλλευση στην περιφέρεια του συλλόγου.

β) Η έδρα και τα έδραφικά βρια της περιφέρειας της αγροτικής οργάνωσης.

γ) Οι όροι διάλυσης της αγροτικής οργάνωσης.

δ) Οι όροι τρόποιποίησης του καταστατικού.

ε) Οι όροι αποχώρησης και αποβολής μελών της οργάνωσης.

στ) Ο αριθμός των μελών και ο τρόπος συγκρότησης και λειτουργίας του Διοικητικού Συμβουλίου και της 'Ελεγκτικής 'Επιτροπής.

ζ) Ο τρόπος δικαστικής και εξώδικης εκπροσώπησης της αγροτικής οργάνωσης.

η) Ο αριθμός των μελών, η διαδικασία εκλογής, η συγκρότηση και η λειτουργία της 'Εφορευτικής 'Επιτροπής για τη διεξαγωγή εκλογών με τις όποιες αναδεικνύονται τα όργανα των Α.Σ.Ο.

θ) Οι όροι και η διαδικασία ανάκλησης μελών των οργάνων διοίκησης και των ύποικωνδήποτε αντιπροσώπων της συνδικαλιστικής οργάνωσης.

"Άρθρο 13.

"Όργανα των Α.Σ.Ο.

"Όργανα διοίκησης των 'Αγροτικών Συνδικαλιστικών Οργανώσεων είναι :

α) Η Γενική Συνέλευση των μελών.

β) Το Διοικητικό Συμβούλιο.

γ) Η 'Ελεγκτική 'Επιτροπή.

δ) Οι 'Αντιπρόσωποι.

"Άρθρο 14.

Γενική Συνέλευση των μελών.

1. Η Γενική Συνέλευση αποτελεί το ανώτατο όργανο της Α.Σ.Ο. και αποφασίζει για κάθε θέμα που δεν υπάγεται ύμφωνα με το νόμο ή το καταστατικό στην αρμοδιότητα άλλου οργάνου. Η Συνέλευση ιδίως εκλέγει τα όργανα διοίκησης, αποφασίζει για την αποβολή μέλους, έγκριση τόν τολογισμό, τροποποιεί το καταστατικό και αποφασίζει για τη διάλυση της συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Η Συνέλευση έχει την έποπτεία και τόν έλεγχο των οργάνων της διοίκησης και δικαιούται όποτεδήποτε να τά παύει. Η δικαιομα της συνέλευσης να παύει τά όργανα διοίκησης εν μπορεί να περιορισθεί με διάταξη του καταστατικού, πόσον ή παύση επιβάλλεται από σπουδαίο λόγο και ιδίως πό σοβαρή παράβαση των καθήκόντων τους ή άνικανότητα ή τακτική διαχείριση.

2. Η συνέλευση συγκαλείται με απόφαση του Δ.Σ. στις περιπτώσεις που όρίζει το Καταστατικό ή όταν τούτο επιβάλλεται από τόν συμφέρον της συνδικαλιστικής οργάνωσης. Η συνέλευση συγκαλείται ύποχρεωτικά τουλάχιστο μία φορά τόν χρόνο. Η συνέλευση συγκαλείται επίσης έν τόν ζητείται ό ριζόμενος από τόν καταστατικό αριθμός μελών. Εάν τόν καταστατικό δέν περιέχει σχετική διάταξη, μπορεί να ητθεί τή σύγκληση τόν ένα πέμπτο (1/5) των μελών. Κάθε πρόσκληση για συμμετοχή σε Γενική Συνέλευση πρέπει να ναφέρει τά θέματα για τά όποια συγκαλείται ή Συνέλευση ύτη.

3. Σε περίπτωση που ή αίτηση των μελών της προηγούμενης παραγράφου δέν εισακουσθεί μπορεί, ό Είρηνοδίκης, ύστερα από σχετική αίτηση τους, να έξουσιοδοτήσει αυτά ή συγκαλέσουν τή Γενική Συνέλευση και να όρσει τόν πρόεδρό της.

4. Για να γίνει σύζήτηση και να ληφθεί έγκυρη απόφαση στα θέματα της ημερήσιας διάταξης κατά τις συνευσεις, απαιτείται ή παρουσία τουλάχιστον του ένός τρίτου

(1/3) των οικονομικά τακτοποιημένων μελών. Αν δέν υπάρχει άπαρτία κατά τήν πρώτη σύζήτηση, συνέρχεται, χωρίς άλλη διατύπωση, νέα συνέλευση τήν ίδια μέρα και ώρα της επόμενης βδομάδας.

Γι' αυτήν απαιτείται ή παρουσία τουλάχιστον του τέταρτου (1/4) των οικονομικά τακτοποιημένων μελών.

Για τή λήψη απόφασης για τή διάλυση της συνδικαλιστικής οργάνωσης ή τήν τροποποίηση του καταστατικού απαιτείται ή παρουσία τουλάχιστον του μισού των οικονομικά τακτοποιημένων μελών.

Τό καταστατικό μπορεί να προβλέπει και για άλλες περιπτώσεις ειδικές άπαρτίες.

5. 'Αντιπροσώπηση για τή συμμετοχή στις συνελεύσεις και τις ψηφοφορίες άπαγορεύεται.

6. Η Γενική Συνέλευση αποφασίζει πάντοτε με ψηφοφορία, ποτέ όμως διά βουής. Μυστική είναι ή ψηφοφορία για εκλογές διοικητικού συμβουλίου, έλεγκτικής και εφορευτικής επιτροπής και αντιπροσώπων σε δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια οργάνωση, θέματα έμπιστοσύνης προς τή διοίκηση, έγκριση λογοδοσίας και προσωπικά ζητήματα. Τό καταστατικό μπορεί να προβλέπει μυστική ψηφοφορία και για άλλες περιπτώσεις.

7. Οι αποφάσεις της Συνέλευσης, έν δέν όρίζεται διαφορετικά στο καταστατικό, λαμβάνονται με σχετική πλειψηφία των παρόντων μελών. Για τή διάλυση της οργάνωσης ή τήν τροποποίηση του καταστατικού της, απαιτείται πλειψηφία των τριών τέταρτων (3/4) των παρόντων.

8. Η άγωγή που ύποβάλλεται κατά τόν άρθρο 101 του 'Αστικού Κώδικα για τήν αναγνώριση άκυρότητας απόφασης της Γενικής Συνέλευσης υπάγεται στην άρμοδιότητα του Είρηνοδικείου της περιφέρειας όπου έχει τήν έδρα της ή συνδικαλιστική οργάνωση και ή προθεσμία για τήν άσκηση της όρίζεται σε τριάντα (30) ήμέρες από τή λήξη της συνέλευσης. Τό Είρηνοδικείο διακρίνει κατά τή διαδικασία των άρθρων 226 έπαμ. Κ. Πολ. Δικον.

"Άρθρο 15.

Διοικητικό Συμβούλιο - 'Ελεγκτική 'Επιτροπή.

'Αντιπρόσωποι.

1. Τό Διοικητικό Συμβούλιο είναι άρμόδιο να αποφασίζει για κάθε θέμα που άφορά τήν επιδίωξη των σκοπών της συνδικαλιστικής οργάνωσης και τή διαχείριση της περιουσίας της, μέσα στα πλαίσια του Νόμου, του Καταστατικού και των αποφάσεων της Γενικής Συνέλευσης, αντιπροσωπεύει δε τή συνδικαλιστική οργάνωση στα δικαστήρια ή εξώδικα. Τό Δ.Σ. αποτελείται από έντε μέχρι δεκαέντε μέλη ύμφωνα με τις διατάξεις του καταστατικού.

Τό Διοικητικό Συμβούλιο εκλέγεται μεταξύ των μελών που έχουν έγγραφεϊ τουλάχιστο δύο (2) μήνες πριν από τις εκλογές.

Οι ιδιότητες του προέδρου, αντιπροέδρου, γενικού γραμματέα και ταμία, δέν επιτρέπεται να συμπίπτουν στο ίδιο πρόσωπο.

2. Σε κάθε αγροτική συνδικαλιστική οργάνωση εκλέγεται από τή Γενική Συνέλευση των μελών της 'Ελεγκτική 'Επιτροπή.

Οι εκλογές για Διοικητικό Συμβούλιο και 'Ελεγκτική 'Επιτροπή γίνονται ταυτόχρονα. Η διάρκεια της θητείας των έλεγκτικών επιτροπών άκολουθεί πάντοτε τή θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου.

Η 'Ελεγκτική 'Επιτροπή παρακολουθεί και έλέγχει τήν οικονομική διαχείριση της οργάνωσης.

3. Η συνέλευση των μελών κάθε 'Αγροτικού Συλλόγου εκλέγει τους αντιπροσώπους της για τήν 'Ομοσπονδία στην όποια συμμετέχει. Η συνέλευση κάθε 'Ομοσπονδίας εκλέγει τους αντιπροσώπους της για τή Συνομοσπονδία στην όποια συμμετέχει.

2. Ο αριθμός των αντιπροσώπων σε κάθε δευτεροβάθμια επιτροπή Α.Σ.Ο. ορίζεται με το ίδιο μέτρο για όλες τις περιφέρειες, που συμμετέχουν στη δευτεροβάθμια ή πρωτοβάθμια οργάνωση.

3. Ο σχετικός υπολογισμός γίνεται με βάση τον αριθμό των μελών που ψήφισαν για την ανάδειξη των αντιπροσώπων στην πρωτοβάθμια οργάνωση.

4. Σε περίπτωση που προκύπτει κλάσμα μεγαλύτερο από το μισό του αριθμού που αποτελεί το μέτρο, προστίθεται ένας ακόμη αντιπρόσωπος. Δεν αντιπροσωπεύεται η οργάνωση που δεν καλύπτει τουλάχιστον το μισό του μέτρου.

5. Η προσωρινή διοίκηση της Αγροτικής Συνδικαλιστικής Οργάνωσης για τις περιπτώσεις που προβλέπει το άρθρο 69 του Αστικού Κώδικα διορίζεται από τον Ελεγκτικό κατά τη διαδικασία του άρθρου 786 Κ. Πολ. Δικονομίας.

Άρθρο 16.

Διάρκεια θητείας.

1. Η διάρκεια της θητείας των μελών της διοίκησης των Α.Σ.Ο. είναι τρία (3) χρόνια.

2. Δεν επιτρέπεται σε μέλος Α.Σ.Ο. να είναι ταυτόχρονα μέλος Διοικητικού Συμβουλίου Αγροτικού Συλλόγου και Όμοσπονδίας ή Συνομοσπονδίας Αγροτικών Συλλόγων. Ο εκλεγόμενος μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου Α.Σ.Ο. άλλου βαθμού θεωρείται ότι παραιτείται από τη θέση που κατέχει, εκτός αν μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την ημέρα της εκλογής του δηλώσει ότι δεν δέχεται τη νέα θέση του.

3. Μέσα σε τέσσερις (4) μήνες από τη δικαστική αναγνώριση της Α.Σ.Ο. ή προσωρινή διοίκηση συγκαλεί Γενική Συνέλευση των μελών για την εκλογή αιρετού Δ.Σ. και Ελεγκτικής Επιτροπής, διαφορετικά ή προσωρινή διοίκηση εκπίπτει αυτοδικαίως.

Άρθρο 17.

Συμμετοχή σε εκλογές - Διεξαγωγή εκλογών.

1. Τα μέλη του Αγροτικού Συλλόγου εκλέγουν τα όργανα διοίκησης τους και εκλέγονται γι' αυτά, εφόσον έχουν εκπληρώσει τις οικονομικές τους υποχρεώσεις, που προβλέπονται από το καταστατικό ή έχουν καθορισθεί με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης.

2. Κάθε Αγροτικός Σύλλογος και κάθε Όμοσπονδία συμμετέχει αντίστοιχα στην εκλογή των οργάνων της διοίκησης της Όμοσπονδίας ή της Συνομοσπονδίας που ανήκει, εφόσον έχει εκπληρώσει τις οικονομικές του υποχρεώσεις.

3. Οι εκλογές για τα όργανα διοίκησης των Α.Σ.Ο. γίνονται από εφορευτική επιτροπή, τα μέλη της οποίας εκλέγονται σύμφωνα με τις διατάξεις του καταστατικού.

4. Στις αρχαιρεσίες μέχρι και την ανακήρυξη των επιτυχόντων παρευρίσκεται ένας αντιπρόσωπος κάθε συνδυασμού ή χωριστού υποψηφίου.

Άρθρο 18.

Εκλογικό σύστημα.

1. Οι εκλογές για την ανάδειξη οργάνων διοίκησης των Α.Σ.Ο. καθώς και των αντιπροσώπων στις όμοσπονδίες και συνομοσπονδίες τους, γίνονται με το σύστημα της απλής αναλογικής.

2. Οι έδρες του Διοικητικού Συμβουλίου και της Ελεγκτικής Επιτροπής καθώς και ο αριθμός των αντιπροσώπων μοιράζονται μεταξύ των συνδυασμών και των χωριστών υποψηφίων ανάλογα με την εκλογική τους δύναμη. Το σύνολο των έγκυρων ψηφοδελτίων διαιρείται με τον αριθμό των εδρών του Διοικητικού Συμβουλίου ή της Ελεγκτικής Επιτροπής ή με τον αριθμό των αντιπροσώπων που εκλέγονται.

Το πηλίκο αυτής της διαίρεσης, σε περίπτωση δε ύπαρξης κλάσματος ο πλησιέστερος προς το κλάσμα άκεραιος αριθμός, αποτελεί το εκλογικό μέτρο. Εάν το κλάσμα ίσεται με το μισό της μονάδας, σαν εκλογικό μέτρο θεωρείται ο μεγαλύτερος άκεραιος αριθμός. Κάθε συνδυασμός καταλαμβάνει τόσες έδρες στο διοικητικό συμβούλιο ή την ελεγκτική επιτροπή και εκλέγει τόσους αντιπροσώπους, όσες φορές χωράει το εκλογικό μέτρο στον αριθμό των έγκυρων ψηφοδελτίων που έλαβε.

3. Χωριστός υποψήφιος που έλαβε τον ίδιο ή μεγαλύτερο αριθμό ψήφων από το εκλογικό μέτρο καταλαμβάνει μία έδρα στο όργανο για το οποίο είχε θέσει υποψηφιότητα ή εκλέγεται αντιπρόσωπος εφόσον ήταν υποψήφιος για τη θέση αυτή.

4. Συνδυασμός που περιλαμβάνει υποψηφίους λιγότερους από τις έδρες που του ανήκουν, καταλαμβάνει τόσες μόνον έδρες ή εκλέγει τόσους μόνον αντιπροσώπους, όσοι είναι και οι υποψήφιοί του.

5. Οι έδρες που μένουν αδιάθετες και ο αριθμός των αντιπροσώπων που δεν καλύπτεται σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων κατανέμονται από μία στους συνδυασμούς εκείνους που έχουν καταλάβει τουλάχιστον μία έδρα ή έχουν εκλέξει έναν τουλάχιστον αντιπρόσωπο και οι οποίοι συγκαταρτώνουν υπόλοιπο ψηφοδελτίων μεγαλύτερο από το 1/3 του εκλογικού μέτρου, κατά τη σειρά του αριθμού των υπολοίπων.

6. Οι έδρες που μένουν αδιάθετες ή ο αριθμός των αντιπροσώπων που δεν καλύπτεται και μετά την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου κατανέμονται μεταξύ των συνδυασμών που έχουν το μεγαλύτερο υπόλοιπο ψηφοδελτίων, κατά τη σειρά επιτυχίας. Σε περίπτωση ισουδυναμίας γίνεται κλήρωση.

Άρθρο 19.

Αντιπροσώπηση σε θεσμοθετημένα όργανα.

1. Για την προάσπιση των οικονομικών, κοινωνικών και επαγγελματικών συμφερόντων των αγροτών οι Α.Σ.Ο. συμμετέχουν στα θεσμοθετημένα όργανα διλόγους και συνεργασίας με το κράτος, τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και τις άλλες κοινωνικές ομάδες.

2. Προϋπόθεση της συμμετοχής των Α.Σ.Ο. σε θεσμοθετημένα όργανα διαλόγου και συνεργασίας, όργανα διοίκησης νομικού προσώπου και γενικά σε κάθε μορφής δραστηριότητες, που συνεπάγονται είτε άμεσα είτε έμμεσα την άσκηση δημόσιας εξουσίας, είναι να έχουν καταστατικά σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού, να λειτουργούν και να εκλέγουν τα όργανα διοίκησης τους σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου και του καταστατικού τους.

3. Αγροτική Συνδικαλιστική Οργάνωση, ή οποία ამφισβητεί ότι άλλη Α.Σ.Ο. νομιμοποιείται να εκπροσωπεί το σύνολο των αγροτών μιας περιοχής, ενός νομού ή της χώρας, για το λόγο ότι ή δεν έχει σοβαρό αριθμό μελών, ή δεν έχει επαρκή παρουσία στην περιοχή, στο νομό ή στη χώρα ή δεν έχει αξιόλογη δράση, μπορεί με αίτησή της στο κατά τόπο αρμόδιο μονομελές πρωτοδικείο να ζητήσει να αναγνωρισθεί ότι ή οργάνωση αυτή δεν μπορεί να εκπροσωπεί τους αγρότες σε όργανα διαλόγου και συνεργασίας ή διοίκησης νομικού προσώπου. Το δικαστήριο εκδικάζει την αίτηση κατά τη διαδικασία των άρθρων 682 επ. Κ. Πολ. Δικον. και η απόφαση που εκδίδεται υπόκειται σε έφεση.

4. Οι Συνομοσπονδίες Αγροτικών Συλλόγων εκπροσωπούν τους αγρότες στις αντίστοιχες διεθνείς επαγγελματικές οργανώσεις.

5. Όπου διατάξεις νόμων ή διατάξεις καταστατικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή δημοσίων επιχειρήσεων ή νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, που εκλέγονται και εκπαιδεύονται από το κράτος, προβλέπουν τη συμμετοχή

Οι επίσημοι σύμβουλοι ή επιτροπές, οι αγρότες που συμμετέχουν εκλέγονται από τις αντίστοιχες κατά βαθμό Α.Σ.Ο., σύμφωνα με τις διατάξεις του πατατικού τους.

Σε περίπτωση που οι Α.Σ.Ο. δεν εκλέξουν αντιπρόσωπο για να συμμετάσχουν στα συμβούλια και επιτροπές προηγουμένης παραγράφου σε διάστημα ενός μήνα από τη ημερομηνία της έγγραφης είδοποίησης, επιλέγονται οι εκπρόσωποι αγροτών σύμφωνα με το νόμο ή το καταστατικό του οποίου πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή της δημοσίας επίσης ή του νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου.

Σε περίπτωση που υπάρχουν περισσότερες της μίας Δ.Ο. και ή συμμετοχή ή εκπροσώπηση όλων δεν είναι ή λόγω του περιορισμένου του αριθμού των μελών των Δ.Ο. στα όποια θα εκπροσωπηθούν, οι Α.Σ.Ο. ορίζουν ως εκπροσώπους.

Η απόφαση του Υπουργού Γεωργίας μπορεί να όρει διαδικασία έκλογής των κοινών εκπροσώπων.

Άρθρο 20.

Πόροι - Οικονομικές ενισχύσεις.

Πόροι της Α.Σ.Ο. είναι :

Οι συνδρομές των μελών, το ύψος των οποίων όρι-
ται από το καταστατικό.

Εισφορές των μελών, εκούσιες ή επιβαλλόμενες με
ραση των Γενικών Συνελεύσεων για συγκεκριμένους
τους.

Οι πρόσδοι από την περιουσία της συνδικαλιστικής
ένωσης.

Ενισχύσεις των δευτεροβάθμιων και τριτοβάθμιων
εταιριστικών οργανώσεων, που μπορεί να δίνονται με
φαση της Γενικής τους Συνέλευσης από τα καθαρά απο-
σμάτα χρήσεως, σε Α.Σ.Ο. που λειτουργούν στην περι-
αία τους.

Εσοδα από κληρονομίες, κληροδοσίες, δωρεές και
γιορτές ή άλλες εκδηλώσεις.

Οι δωρεές και οι επιχορηγήσεις σε Α.Σ.Ο. γίνονται
τοτε επώνυμα.

Απαγορεύεται να δέχονται οι Α.Σ.Ο. εισφορές και
χύσεις από κομματικούς οργανισμούς ή άλλες πολιτικές
κνώσεις.

Οι συνδρομές των Αγροτικών Συλλόγων στις Όμο-
νδίες και των δημοσπονδιών στις Συνομοσπονδίες τους καθο-
νται με απόφαση των Γενικών Συνελεύσεων των συνδι-
κικών οργανώσεων της ανώτερης βαθμίδας.

Άρθρο 21.

Ειδική καταχώριση στο Πρωτοδικείο.

Σε κάθε Πρωτοδικείο τηρείται ειδικό βιβλίο Α.Σ.Ο.
όποιο καταχωρίζονται τα στοιχεία του άρθρου 81 του
τικού Κώδικα, ο αριθμός της δικαστικής απόφασης που
όρίζει την έγγραφη της οργάνωσης ή εγκρίνει την τρο-
ποίηση του καταστατικού αυτής και σημειώνεται ή έν-
δμενη διάλυσή της.

Με την έγγραφη στο παραπάνω βιβλίο επέρχονται
αποτελέσματα του άρθρου 83 Α.Κ.

Άρθρο 22.

Βιβλία Α.Σ.Ο.

Οι Α.Σ.Ο. τηρούν υποχρεωτικά τα παρακάτω βιβλία,
όποια πρέπει να είναι αριθμημένα και θεωρημένα πριν
ισούν να χρησιμοποιούνται από το γραμματέα του Πρω-
δικείου της έδρας τους.

α) Μητρώο μελών.

β) Βιβλίο πρακτικών συνεδριάσεων των Γενικών Συνε-
λεύσεων των μελών.

γ) Βιβλίο πρακτικών συνεδριάσεων του Διοικητικού
Συμβουλίου.

δ) Βιβλίο πρακτικών συνεδριάσεων της Έλεγκτικής
Επιτροπής.

ε) Βιβλίο εισπράξεων και πληρωμών.

στ) Βιβλίο περιουσίας.

2. Τα μέλη των Α.Σ.Ο. έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν
γνώση των παραπάνω βιβλίων.

Άρθρο 23.

Ποινικές κυρώσεις.

1. Τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ένα χρόνο, αν ή πράξη
δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη διάταξη, όποιος έμπο-
δίσει με σωματική ή ψυχολογική βία τις συνεδριάσεις της
Διοίκησης ή τις Γενικές Συνελεύσεις των μελών των Α.Σ.Ο.

2. Τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι έξι (6) μήνες :

α) Όποιος ενεργεί πράξεις διοίκησης μετά τη λήξη της
θητείας του.

β) Όποιος με όποιονδήποτε τρόπο παραποιεί ή νοθεύει
το έκλογικό αποτέλεσμα για την ανάδειξη διοικητικών συμ-
βουλίων, ελεγκτικών επιτροπών και αντιπροσώπων.

γ) Ό άρμόδιος για την έκδοση της βεβαίωσης της ανα-
φεραμένης στο άρθρο 2 παρ. 3 του νόμου αυτού, που εν γνώσει
του πιστοποιεί με τέτοια βεβαίωση την ιδιότητα του αγρότη
για πρόσωπο που δεν είναι αγρότης.

Άρθρο 24.

Μεταβατικές διατάξεις.

1. Οι Αγροτικοί Σύλλογοι που υπάρχουν κατά την έναρ-
ξη ισχύος του νόμου αυτού, καθώς και οι Όμοσπονδίες και
Συνομοσπονδίες τους, έρρουν επιθυμούν να συμμετέχουν
στις διαδικασίες και στα έργα του άρθρου 11, όφείλουν
μέσα σε ένα χρόνο από τη δημοσίευσή του, να προσαρμόσουν
τα καταστατικά τους στο νόμο αυτόν και να ενεργήσουν αρ-
χαιρεσίες για την έκλογή νέων οργάνων, σύμφωνα με τις
διατάξεις του.

2. Ο περιορισμός του άρθρου 15 παρ. 1 έδάφ. 3 του νό-
μου αυτού δεν ισχύει για τις πρώτες μετά τη δημοσίευση
του νόμου εκλογές.

3. Μέχρις ότου παρέλθει ή προθεσμία της παραγράφου
1, ό Υπουργός Γεωργίας μπορεί να όρει για το χρονικό
διάστημα της προθεσμίας αυτής και μόνο, ως αντιπροσω-
πευτικές, συνδικαλιστικές οργανώσεις σε επίπεδο νομού και
χώρας, των οποίων τα καταστατικά δεν είναι σύμφωνα με
τις διατάξεις του νόμου. Έφόσον ό Υπουργός Γεωργίας όρι-
σει σε όρισμένο νερό ή σε επίπεδο χώρας συνδικαλιστική οργα-
νωση ως αντιπροσωπευτική άλλη οργάνωση του ίδιου νομού
ή πανελλαδικού επιπέδου, μπορεί να ζητήσει την αναγνώρισή
της ως αντιπροσωπευτικής, κατά τη διαδικασία του άρθρου
19 παρ. 3 του νόμου αυτού.

4. Οι Όμοσπονδίες και Συνομοσπονδίες Αγροτικών
Συλλόγων που έχουν καταστατικά σύμφωνα με τις δι-
τάξεις του νόμου αυτού, μπορεί να ενισχύονται, κατά τα
τρία πρώτα χρόνια από την έναρξη ισχύος του νόμου, με
απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, από τις πιστώσεις που
διατίθενται για τους σκοπούς που προβλέπονται από την
παρ. 3 του άρθρου 65 του Ν. 921/1979 (απερὶ γεωργικών
συνεταιρισμών). Με την αυτή απόφαση μπορεί να όρίζεται
ότι κοσυστή της ενίσχυσης αυτής θα διατίθεται στις πρωτο-
εξέλιξες οργάνωσεις. Οι σχετικές αποφάσεις ανακοινώνονται
έκ του ημερήσιου τύπου.

Η ισχύς του προηγούμενου άρθρου δίνεται σε αναλογία με τις συνδρομές που έχουν πράγματι καταβληθεί από τον μέλη.

5) Η έγκριση ή η τροποποίηση των καταστατικών των Αγροτικών Συνδικαλιστικών Οργανώσεων από τα πολυμελή πρωτοδικεία για διάστημα ενός χρόνου από τη δημοσίευση του νόμου αυτού πραγματοποιείται άτελώς.

Άρθρο 25.

Απόδοση δημοφειτών περιουσιών Α.Σ.Ο.

1. Στους Αγροτικούς Συλλόγους και Γεωργικούς Συνδέσμους Αγροτών, οι οποίοι διαλύθηκαν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του Α.Ν. 31/1967 (ΦΕΚ 97 Α'/14.6.67) σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Α.Ν. 237/1967 (ΦΕΚ 238 Α/29.12.67), και οι οποίοι άναυστηθήκαν μετά την 24 Ιουλίου 1974 σαν Αγροτικοί Σύλλογοι, σύμφωνα με τις σχετικές για τα σωματεία διατάξεις του Αστικού Κώδικα, αποδίδεται ή ακόλουθη περιουσία τους από την Πανελλήνια Συναμοσπονδία Γεωργικών Συνεταιρισμών (ΠΑΣΕΓΕΣ) στην οποία μεταβιβάστηκε κατά κυριότητα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του Α.Ν. 237/1967:

- α) Όλα τα ακίνητα στην κατάσταση που βρίσκονται.
- β) Τα χρηματικά ποσά, που αποδεδειγμένα περιήλθαν στην ΠΑΣΕΓΕΣ, άτοκα.
- γ) Όλα τα υπόλοιπα περιουσιακά στοιχεία και αρχεία τους, έρβον σώζονται, στην κατάσταση που βρίσκονται.

2. Η απόδοση των περιουσιακών στοιχείων της παραγρ. 1 γίνεται μετά από αίτηση των δικαιούχων, ή οποία υποβάλλεται στο Υπουργείο Γεωργίας μέσα σε έξι μήνες από την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου, ως έξης:

- α) Τα ακίνητα αποδίδονται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που υποβάλλεται σε μεταγραφή, με αίτηση των ενδιαφερομένων.
- β) Τα χρηματικά ποσά αποδίδονται με χρηματικά εντάλματα πληρωμής που εκδίδονται στο όνομα των δικαιούχων από την ΠΑΣΕΓΕΣ.
- γ) Τα υπόλοιπα κινητά και αρχεία αποδίδονται από την ΠΑΣΕΓΕΣ με πρωτόκολλα παράδοσης και παραλαβής.

3. Καρποί που προήλθαν από τα περιουσιακά στοιχεία της παρ. 1 μέχρι το χρόνο της απόδοσής τους, δεν αναζητούνται.

4. Για την απόδοση των περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με το άρθρο αυτό δεν καταβάλλονται φόροι, τέλη, εισφορές ή δικαιώματα υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι συμβολαιογράφοι καθώς και οι υποθηκοφύλακες.

Άρθρο 26.

Καταργούμενες διατάξεις.

Καταργούνται, από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, οι διατάξεις του άρθρου 61 του Ν. 921/1979 και του άρθρου 62 παρ. 2 ως προς την εκπροσώπηση των επαγγελματιών ένωσης των αγροτών στο έσωτερικό και τις διεθνείς επαγγελματικές οργανώσεις από την Πανελλήνια Συναμοσπονδία Γεωργικών Συνεταιρισμών, καθώς και κάθε άλλη διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις του νόμου αυτού ή που αναφέρεται και διέπει θέματα ρυθμιζόμενα ειδικά από αυτόν.

Άρθρο 27.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παρατηρούμεν να δημοσιευθή στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθή ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα 23 Μαΐου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΩΡΓ. ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ ΔΗΜ. ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.
Αθήνα, 24 Μαΐου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓ. ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 161

Πρώτατη προεδρία για την έκδοση των Οργανισμών των Υπουργείων και Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 1 του Ν. 51/75 «Περί αναδιοργάνωσης των δημοσίων πολιτικών υπηρεσιών» (ΦΕΚ 125/Α/26.6.1975), σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 1256/1982 «Για την πολυθεσία, την πολυαπσχόληση κ.λπ.» (ΦΕΚ 65/Α'/31.5.1982).

2. Την αριθ. 250/1983 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Προεδρίας της Κυβερνήσεως, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

Η προεδρία που προβλέπεται από την παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 51/1975 «Περί αναδιοργάνωσης των δημοσίων πολιτικών υπηρεσιών», σε συνδυασμό με την παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 1256/1982 «Για την πολυθεσία, την πολυαπσχόληση κ.λπ.» για την έκδοση των Οργανισμών των Υπουργείων, των Περιφερειακών Υπηρεσιών Εξωτερικού των Υπουργείων και των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, παρατείνεται για έξι ακόμη μήνες από της λήξεώς της.

Στον Υπουργό Προεδρίας της Κυβερνήσεως αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του Διατάγματος αυτού.

Αθήνα, 23 Μαΐου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΠΡΟΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 162

Σύσταση ειδικού άμισθου Υποθηκοφυλακείου στο Δήμο Παπάγου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1) Τις διατάξεις του άρθρου 22 παρ. 3 του Ν. 3680/1957 «Περί τροποποίησης των περί συμβολαιογράφων και Υποθηκοφύλακων διατάξεων, περί εξαλειψέως Υποθηκών κ.λπ.»

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Σ. Βλαστός -Σωματειακή και Συνδικαλιστική Νομοθεσία και Νομολογία - ΑΘΗΝΑ 1991
- Σ. Γαρδίκας -Η απαγόρευση της πρόσληψης απεργοσπαστών κατ'άρθρο 22 παρ.1 του συνδικαλιστικού νομοσχεδίου - 1982
- Θ. Θεοδώρου -Συνδικαλιστικό δίκαιο
- Α. Καρακατσάνης -Συλλογικό εργατικό δίκαιο - 1988
- Αθ. Κρητικός -Δίκαιο σωματείων και συνδικαλιστικών οργάνωσεων
- Κ. Λαναράς -Νομοθεσία Εργατική και Ασφαλιστική - Θεσσαλονίκη 1995
- Μ. Λεοντάρης -Το Δίκαιο των Εργαζομένων - ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ - ΤΟΜΟΣ Α΄ - ΕΒΔΟΜΗ ΕΚΔΟΣΗ - ΑΘΗΝΑ 1991
- Λ. Ντάσιος -Εργατικό δικονομικό δίκαιο
- Δ. Παπασταύρου -Απεργία - 1990
- Ν. Φραγκάκης -Στοιχεία Εργατικού Δικαίου - ΑΘΗΝΑ 1986